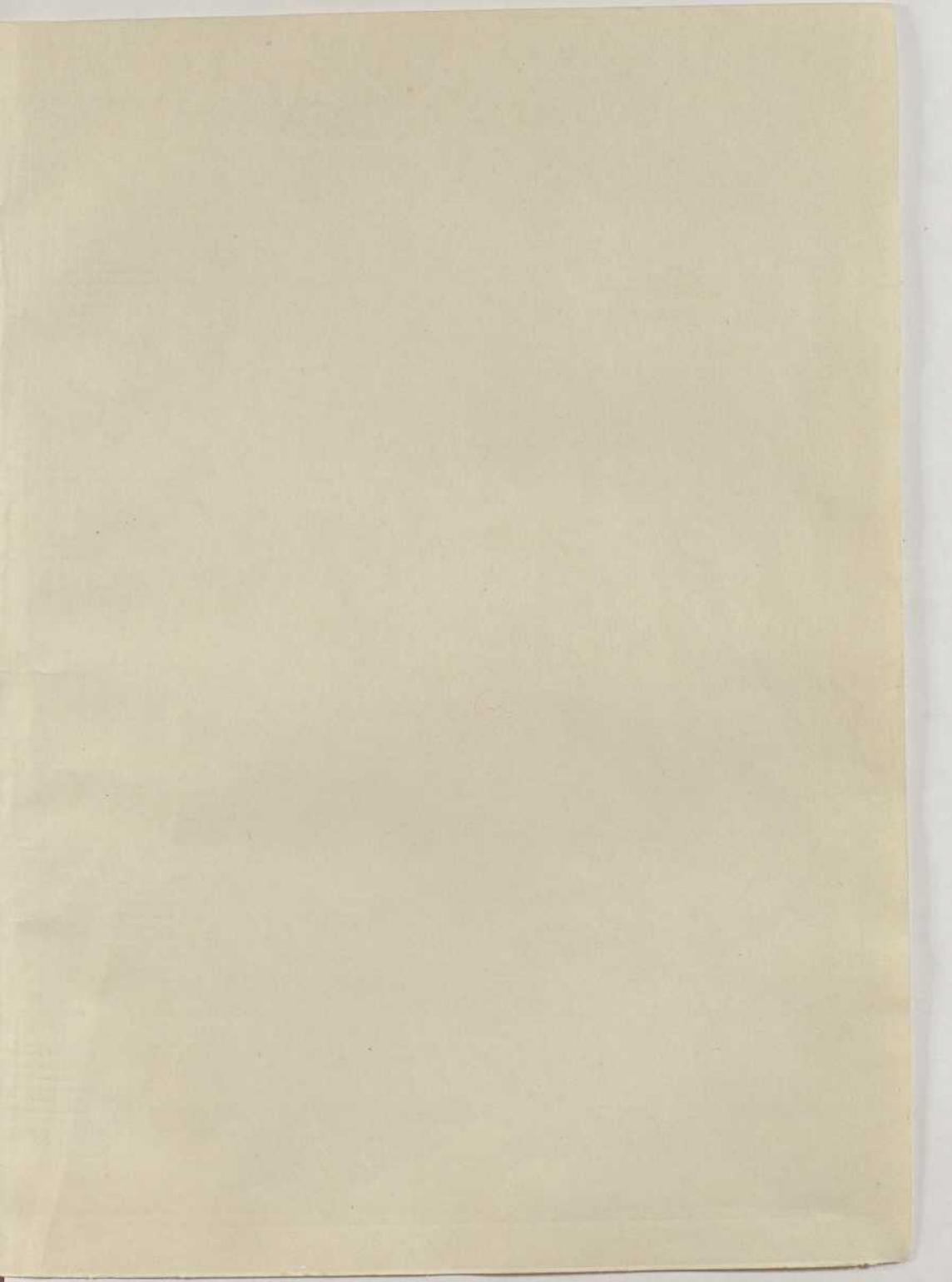
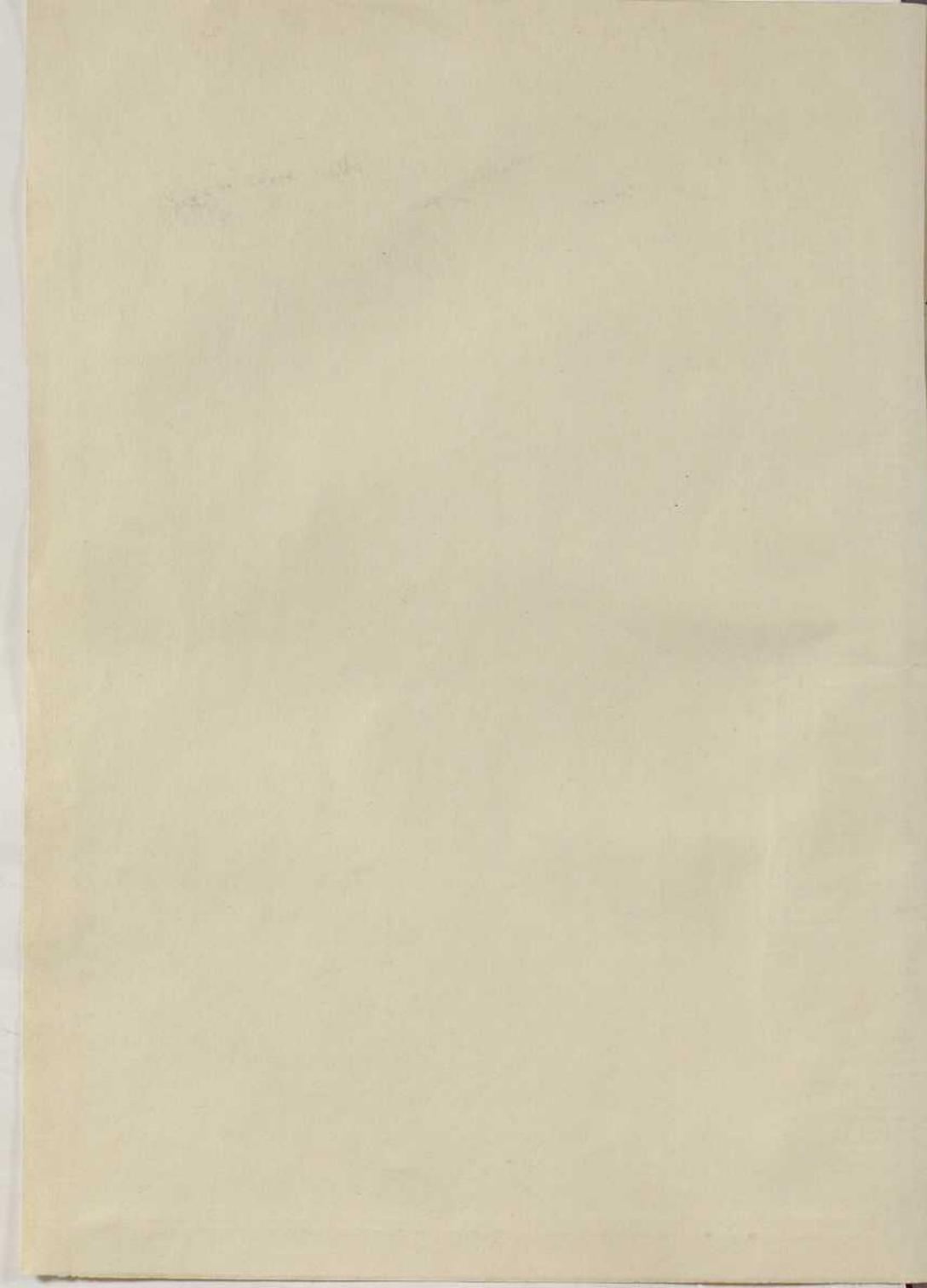

5

SALVADOR RODRÍGUEZ
GRANADA
San Juan de Dios, 7
tel. 231828

El Sr. Josef de Lima de la Comp. de Buenos conpro este libro.

R. 30917

~~3 = 1 7 = 4 11 = 12~~

Caja

C-95

~~Caja
C-17~~

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

62N7112

Faint, illegible markings or text in the upper right quadrant.

Stultifera Nauis

Marragonice pfectōnis nunq̄
 ratis laudata Nauis: per Sebastianū Brant: vernaculo vul-
 gariq̄ sermone & rhythmō / p̄ cūctōz mortaliū fatuitatis
 semitas effugere cupiētīū directione/speculo/cōmodit̄q̄ &
 salute: proq̄ inertis ignauēq̄ stultitiē p̄petua infamia/ ex-
 cratione/ & confutatione/nup̄ fabricata: Atq̄ iampridem
 per Iacobum Locher/cognomēto Philomusum: Sueuū in
 latinū traducta eloquiū: & per Sebastianū Brant: denuo
 seduloq̄ reuisa/ & noua quadā exactaq̄ emēdatōe elimata
 atq̄ sup̄ additis q̄busdā nouis/admirādisq̄ fatuo & generi-
 bus sup̄pleta: foelici exorditur principio.

1498.

Nihil sine causa.

.Io. de Olpe.

Marragonia latine facta.

A Iacobo Locher philomuso: Suæuo.

Epigrāma.

Eiusdem Epigrāma ad lectorem.

Quæmina / sint quibus triuiali sculpta moneta /
 Plaudere tamen teneris lector amice modis
 Cultius eloquium nobis superesse putabis:
 Si canimus tragico scripta canora pede.
 Sponte quidem tenui fatuos deprimimus orsu
 Stultiuagis que viris transtra locata patent.
 Nauibus ergo vagis: vento que aurasque fauentes:
 Et salubres portus: & loca tuta precor.
 Cogantur fatui tumido subsidere ponto
 Ne modo: da tutam Iupiter alme viam.
 Si foret inter nos ætas Saturnia: pacis
 Sancta fides: vite conspicuumque decus:
 Non iam tot fatuos puppis cumulasset inertes
 Aequora qui fulcant: velaque picta trahunt.

Epistola Iacobi Locher Philomusi: Ad erudi-
 tissimum virum Sebastianum Brant: Iurisconsultum &
 poetam argutissimum / preceptorum suum dilectissimum.

Epistola ad
S. Brant.

Si fas esset: preceptor iucundissime exotici ac
 barbari sermonis quiddam / tuis minus dissimis
 auribus inculcare. In presenti pludio rudis lo-
 quutor audaxque iuuetus manibus tuis dedicare: que
 mihi labor ingenuus: sedetariisque noctes ac frequens
 lucubratio peperere. Sed quia te humanitatis splen-
 dore conspicuum ceforem video: absque ruboris ma-

cula: ad te scribendū pueriles excitauī manus. Nec
 enī es de numero eorū Criticorū: q̄ cū & ipsi nihil sa-
 piāt: ingenii tñ asperitudinē in alios vertūt. nec mō
 alio designatus vultu: alio vocis sono: alio quoq;
 incessu. (Nec iactātia obsolētior: nec supbia arro-
 gantior: nec capillatior (vti maliuoli solent) meā
 in te iuuenilē obseruātiā manucapis. Memi dulci-
 ter me puerū / stipēdiis foelicis achademię sub te p̄-
 ceptore meruisse. (O dulces cōfabulatōes quas ser-
 mone tuo suauissimo cōditas: publico ī auditorio
 te p̄fitēte accepimus: auribus inq̄ tenellis & adhuc
 p̄pter pubertatis mollitudinē strepētibus: salutare
 ac beniuolas solitę tuę faciēdię disciplīnas exhibuī
 sti. Quotiēs enī in frequēti gymnasio: certamīa po-
 etarū grādisonarūq; veterū chelyn inflāmastī? Lepido
 q; susurro cantilenas orphicas (delphicasq; permul-
 sisti: quotiens ob phœbi tui dexteritatē laureamq;
 coronabilē / me ad Aganippidos vireta / scaturien-
 tesq; Castaliū riuulos concitasti? Quēadmodū atti-
 cę iucūditatis princeps Demosthenes / Platonisq; *Callistratus.*
 nostri tenellus auditor / oratione quā Callistratus *Demosthēs*
 orator cōcitatissimus / pro Oropo acturus ad elo-
 quentię studium cōmotus / extitit. Ita tu charissi-
 me p̄ceptor / animū meū primitus ad foeliores
 studiosq; secessus: antraq; iucūdiora tua affabilita-
 te ac vrbānitate induxisti. Gratias igitur nō quas
 volumus sed quas nostri pectoris exiguitas valet:
 referre nō dedignemur. Nam si gratiarū actiones
 in hoc epistolio pro infusa eloquētia: proq; musa-
 rum inspīramine iam tibi persoluere conarer Nilo

*et cetera in quibusdam scriptis
omnino ad corpus manent reuocari. quos
milius et sic quibus
in peris cur.*

tici calami argutia : ægypticæq; papyri crassitudo /
nostris sudoribus vix satis facerēt. **N**ostre itaq; ru
ditatis exercitamentā / hilari fronte / iucū dīssimōq;
mentis examīne trutinabis. **L**audabis discipulī tui
audatiam : qui sui p̄ceptoris saluberrima rhyth=
mata : latiali (quāuis dura ac balbutienti) lingua / e
theutonico vertit eloquīo. **N**ec id pudoris loco ha
bendū duco. **cū** & Francisci Petrarchę philosophi
Stoici : ac Meonii vatis / sectatoris celeberrī cātōes
vulgares : vernaculaq; dictamīa / **Philippus** Beroal
dus Bononiēn̄ / eque p̄ceptor meus / omnisq; vetu=
statis cādīdissimus inquisitor (cui etiam iam dudū
primas partes in oī dicendi genere Italia : felsinaq;
virītī tribuit) in latinū sermonē vertere nō ē dedig
nat⁹. **Quī** & **Boccatii** īterpres eē nō erubuit. **M**ax
imi igitur spectatīssimiq; honoris p̄miūq; loco dux
im⁹ : q̄ me sermonis tui vernaculi (quo egregie pol
les (īterp̄tē esse voluisti) **I**llud nepe iter nō aspernā
da hūanitatīs genera locari solet / **cū** a p̄ceptore di
scipul⁹ ad honores egregios eleuat. **T**ātī igit te iu
re facio : q̄tī **I**socrates **Plato**q; / **S**ocratē scīssimū fe
cere. **N**ec cēdo ea in re **Theophrasto** / q̄ **A**ristotilē
peripateticōq; fundatorē maximū maxī fecit. **E**c
qd̄ p̄scos cito : cū satis supq; mea in te obseruabil
piaq; veneratio / longe lateq; per fines Germanię
eruditīssimasq; latii scholas / me p̄cone / itonuit.
Testis est mihi **Hubertinus** Clericus **C**restētinas :
marchionis **Mōtifferrati** & **pedemōtani** poeta sti
pendarius : apud quem **Cassale** tuam egregiā virtu
tē exposui. **I**nterrogabat enī vir iste apprime doc-

Petrarcha

P. Beroaldus

Socrates.

Theophrast⁹
Aristotiles.

Hubertinus.

tus: oratorq; tersissim; an ne etiã Germaniẽ fines
 eloquẽtiẽ ac argutõris muse dogmata passim sem-
 narent: te aiebã amicũ qui stilo Nasum apud nra-
 tes faceres: Itaq; in verba fidẽtiõ factus: te adhor-
 tari nõ desinã: vt in his nostris lucubrationibus fa-
 uorabiles assensus: curamq; pntem adhibeas. (Nõ
 enim dubito: quin crassis quidam auribus: corde
 obstinatõ: impexis supciliis/scissili palliastro: sutu-
 liq; centuculo amicti: manus sanguinarias temere
 nobis impingant. horẽ glutinosasq; fauciũ latratus
 larualesq; ac tortuosas exclamatiões: celeusmaq;
 nauticum / cauillum exoticum: sellulariasq; casti-
 gatiões: te duce: te p̄siede. te quoq; tutore facile
 superabimus. Est etiam nobis altior cothurnus:
 sunt nobis sirmata lõgiora: dexter quoq; Apollo
 cũ iucunda camœnæ chorea / nondũ ædes ac nra
 diuersoria deseruit / casta siquidem manu Palladis
 artes / sacrãq; Matheseos arã: thure vapido / fre-
 quẽtiq; libo veneramur. Igitur dulcissime fautor:
 ventis impera / & nauiculis nostris ac phaselis: salu-
 bres auras precare. Vale. Datum Friburgi. kalen.
 Februariis Anno dñi. M. CCCC. XCVII.

a.iii.

TULLIO

Carmē eiusdē: ad S. Brāt.

Carmen ad
S. Brant.

Sī mihi nunc p̄an sacros concederet arcus:

Verteret innitidos & mea verba pedes:

Et daret arguti cultissima plectra leporis:

Ad te migraret/hoc duce/culta lyra.

Nil rude: nil tepidum: venerando nomine dignū

Esse tuo poterit: tu quia dulce canis.

Sive voles numeris facundos nectere sensus:

Seu fidibus lyricis: optimus arte vales.

Expertes numeris seu malis condere voces:

Audes magnifico cum Cicerone loqui.

Iam modo plaude: tuis foelix Germania nymphis:

Quas fontes Rheni/Danubiiq; fouent.

Non sumus auersi a musis/ & Apolline dextro:

Tangere iam didicit Theutona terra lyram.

Musica nostrates/phœbo duce/venit ad oras.

Scimus & argutos voce sonare modos.

A regione procul nostra: permessidos vnda

Sacra scatet: nec nos Aona prata rigant:

Græcia clara suos potuit lustrare poetas:

Hęc quia vicino flumine pasta fuit.

Ad latiosq; lares facilis penetrauit Apollo:

Attulit & secum plectra canora lyre.

Nos tamen/horrendis coelum produxit in oris/

In quibus ingenii est non bene cultus ager.

Sarmatice loquimur: ructamus verba labello:

Crassiloquas voces patria nostra tulit.

Sed postq̄ Titio sacras euoluere musas

Incepit: lepidos atq; docere modos:

Manauit studiosa cohors: quę pectine/molli

Quare Ger/
mani tardius
ad musas ve
nerit cōmer/
tium.

Titio qui et
Brant.

Ludit: & astringit verba soluta pede.

Vtile nam docto multis pallefcere ludo:

Hoc nihil egregius maximus orbis habet.

Virtus & ratio studiorum: premia laudum

Parturit: & tituli stemmata clara parat.

Vatibus & dantur meriti fomenta laboris:

Et retinet laudes diua thalia suas.

Plaude senex/nostro viridis quoq; plaude iuuenta

Ductori: vester hoc duce crescit honor.

Pandere scit numeris diui sacra phœbi:

Nil latet Aoniis fontibus huncce virum.

Oscula sepe damus teneris iucunda labellis

Versibus egregiis: dulcis amice: tuis.

O vtinam tecum possem tractare loquelas

Affiduas: nitidos & sotiare pedes.

Quicquid enim sacris phœbi de fontibus hauris:

Candidulus numeris nectis & eloquio.

In lyricis modulis blandissima carmina dictas:

Structilis: argutus: candidus/atq; teres.

Non elegis minor es: te Coi sacra philetę

Accipiunt comitem. te sociumq; vocant.

Sed quia non opus est clarū laudare poetam:

Iam facit emeritam pagina scripta fidem.

Sapphicon eiusdem philo

musi: excusantis ingenii sui paruitatem.

Grandibus possunt numeris tonare

Quos facit Pęan celebres poetas:

Quos & aspirant tenerę camęne

Numine sacro.

Excusatio
auctoris

Mentis hí crassę tenebris fugatis:
 Rebus externis procul hinc abactis.
 In poli tendunt superos meatus
 Pectore docto.

Flatibus sacris agitantur vsq;
 Candidi vates: monumenta condunt
 In quibus fulgent animi furentis
 Delphica senfa.

Inclytus vates/radios Eoi
 Solis inquirít: refugasq; stellas
 Mente rimatur: numerisq; condit
 Sydera cœli.

Sępe ventorę rabięm sonorum
 Versibus pingit: boreęq; flatus.
 Frigida & septem numeris reuoluít
 Plaustra trionis.

Candidus vates rutilo sub ortu
 Colligit versus: quia magna querít
 Facta: scit causas varias latentis
 Reddere mundi.

Inclytus vates/celebres camœnas
 Turribus regum venerandus affert:
 Resq; describit populí potentis
 Carmine magno.

Candidus vates lítuo canoro
 Bellicos fortis recinít labores.
 Et tuba Martem recítat furorem: &
 Pręlia cantat.

Inclytus vates trahít ad cothurnũ
 Mentis ardores/nítidũq; syrma

V

5

Induit: lapsus recolit potentum: &

Ardua fata.

Fœtibus tantis mihi nō repleuit
Sic sinū phœbus: rīgido sub antro
Incubat noster labor: & minutos

Concipit orsus.

Ignēis nō sum facibus perustus:
Quas sacer phœbi chorus / & dīserta
Turba musæ / lepīdīs abunde

Mentibus infert.

Ergo supremā veniā precamur:
Nostra / ꝓ rīuo sterili camœna
Fluxit: & sacras violauit vndas

Carmine rauco.

Alter in cœcis cumulet latebris
Fabulas: tristes canat & labores
Martię pugne: referat ferocem

Militiamq̃.

Me iuuet versus humilī boatu
Condere: & mentē cythara minori
Rite solari: pariter iocoso

Soluere neruo.

Gratiā: credo: dabitīs tenellis
Musulis: pigro genitis sub axe:
Sufficit: nostro siquidem magistro

(Crede) placebunt.

Epigrāma in Narragoniā

Iacobi Locher philomusi. ad lectores.

Ad Lectores Nauem stultorum iucundo scōmate promsit
Brant: cuius celebris fama decusq; viget.
Quam satyrā vocitare queo: nam candida pāgit
Munera virtutū: conterit atq; probrum.

Homerus Efficere arguius vix hoc potuisset Homerus

Qui lusit veterum prēlia magna ducum:
Sydere sub fausto nascentia fata tulisti
Pręceptor dulcis: doctiloquusq; comes:
Quos tibi concessit vernacula lingua lepores
In latios vertam simplicitate modos.

Currite qui nostram cupitis conscendere nauem: *нострa*

Transit ad hesperium iam bene picta fretum.

Altera ad obliquos conuertat brachia remos:

Alter stultigerum candida vela gerat.

Currite: iam properat cursu cōpulla triremis:

Et mare nunc medium carbasa nostra tenent.

Ad Narragoniam.

Psalmo. Cvi. Hi sunt qui descendunt mare in nauibus/facientes
opationes in aquis multis. Ascēdūt vsq; ad cęlos:
& descendunt vsq; ad abyssos: anima eorū in malis
tabescebat. Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius:
& oīs sapientia eorū deuorata est. Psalmo. cvi.

Ad Johannē Bergmānū

de Olpe. Iacobi Locher decatostichon.

Ad Io. B. de Olpe. Tempore scēlici currunt presentia cursu:

Olpe.

In quibus Aonias euehis Olpe deas.

Nostrates/claros solus facis esse poetas:

Scripta palatino das quoq; nostra Ioui.

Te duce: multisonus Brant/claro nomine fulget.

Edidit & longe posteritatis opus.

Gloria magna tuis manibus debetur: & vsq̃

Digna est Thespadum te celebrare chorus.

Imprimis argutis dictata recentia signis.

Roma pares nostris nō habet ipsa notas. Vale.

Ad Jacobū Philomusum

subeūde p̃fectionis Narragonicę: e barbaria in
latiale solum: Exhortatio Sebastiani Brant.

Exhortatio
S.Brant.

Nuper ego stultos vulgari carmine scripsi:

Est satis hic noster notus vbiq̃ labor.

Narragonū quando nobis fabricata carina est:

Theutonico qualem struximus eloquio.

Quam deinde vt volui contexere/forte latino

Scōmate pro doctis: principiūq̃ dedi:

Occurrere mihi tam crebra negocia passim:

Quę versu exorsum/detinuere pedem.

Quo fit/vt inceptū tam dignū opus/ipse reliqui:

Et fregi/calamū quem semel apposui.

Atq̃ ita destitui mediis palynurus/in vndis

Stultiferam nauem: remiuagamq̃ tatem.

In re proinde tibi nostra: preq̃ omnibus vni

Tradimus omnimodas chare Iacobe vices.

Otius attollas malos: classemq̃ relaxa:

Antemnasq̃ suo flamine ventus agat.

Tuq̃ gubernaculo subeas: clauūq̃ retorquens:

Fac fatuos quos suis per sua transtra loces:

Flecte viam velis: remosq̃ impelle: rudentes

Excute: quo cursu concita nauis eat.

TULLIO

Incautos fuge sed scopulos/penitusq; latentes.
Scyllam/atq; aduersi monstra caueto mali.
Anchora cum sit opus prora iactetur ab alta:
Ne tibi collidant ventus & vnda ratem.
Vortice precipitem/caue sis/ne te impetus vllus:
Sive procella vorax obruat. inde vale.

In Narrogonicā pfectio

S. Brant.

nem: Celeusma Sebastiani Brant.

Hortor adeste viri quos nūc vocat eur⁹: eūdū est
Stultorū in patriam/carbasa plena volant.
Tendite narrogoniā ppere: atq; ab littore funem
Rumpite: nec mora sit. vncta carina natat.
Illicet: obruimur/numerum sine fine videtis
Qui comitatur. eum non capit vna ratis.
Nec reputate viam/maribus dūtaxat apertam:
Quin & sceminea est copia mixta viris.
Peruigil exegit noctes (mihī crede) perhennes:
Qui nos collegit: composuitq; rati.
Et merito. quis enī nostrū p̄sentia curat?
P̄teritis ve dolet? siue futura cauet?
Cōtemplator age hoc speculum: quicūq; cupiscis
Scire hominū vitas: interitusq; graues.
Nam qui se/vitamq; suam speculatur in isto
Codice: non dicet se facile esse bonum.
Qz si quis/sapiens sibi/se nusq; putet esse
Nos inter: cunctis se sciat esse locis.
Ipse ego cunq; locū volui mihī querere forsan:
Inueni in quouis me fore sepe loco.
Vera loqui deceat: rumpantur vt ilia stultis:
Illoꝝ nec me iurgia vana mouent.

Prologus Jacobi locher

Philomusi: in Narragoniā Incipit.

QUoniam mecum diu multumque cogitarem: lectorum fauentissimi: de re humanarum cursu confusissimo: comperi me hercule: ex meditatione mea vigilantibus / quod plurimos errorum gradus: quibus humanum genus in precipitum labitur. Ad sanandas igitur mortalium egritudines / perturbatoresque intolerabiles: plerique sapientes ac litterati homines fructuosissima dogmata scripsere: quae vulnera mentis laceratae / Aesculapio melius sanarent. Quippe apud Graecos / primitus instituta fuere gymnasia: in quibus salubris profitebatur medicina: quae perturbatis animis fometa ac nutrimenta iucundissima conferbat. Vnde & Socrates ille maximus philosophiae cultor primus de moribus disputare cepit. Cum enim in rebus naturalibus: certum bonorum ac summam felicitatis finem ponere nequiret: mentis suae contemplationes sublimes: ad moralium virtutum studia contulit: & tantum in philosophia emicuit: ut ipse e caelo philosophiam euocasse diceretur. Is enim cum mortales ipsos perclives ac pernos ad vitia conspiceret: hoc remedio confusis moribus occurrere cogitans / in publica Atheniensium palestra: ea docuit precepta: quae summi boni fontes limpidos recludunt. Post fatum vero Socratis: successit diuinus ille Plato: qui bonam aetatem suae partem in morali Sophia consumpsit. nec ab re: quoniam enim studio melius aut sanctius humano succurrere potuisset generi? Scripsit saluberrimas leges: aedifica

Philosophia
Socratica.

Platonica
disciplina.

uit rē publicā speciosissimā: cōstituit humanā sociē-
 tatez iucūdiſsimā: impoſuit frenū libidīni: ignauīā
 mortaliū ad virtutē excitauit. Tempeſtate quoq;
 philoſophoꝝ: ætas poetaꝝ fulgidiffima interueit
 quę ob dicendī fingendiq; iucūditatē: nō medio-
 crē locū inter eruditos obtinebat. Quoꝝ quidam
 heroicū carmē (quo res diuīnę humanęq; decanta-
 ri ſolēt) cultiffima ſcriptiōne celebrarūt. Quidā de
 agricultura: alii de planetis & curſu ſydeꝝ/motuq;
 poloꝝ. nōnulli de amoris imperio: vt elegiaci: Ple-
 ricq; de Regū ac principum miſerabili caſu/vt Tra-
 gici: poemata elegantiffima compoſuere. Reliqui
 Cōmediā (quā Greci archęā vocarunt) cū magna
 dicendī libertate coluerunt. E quoꝝ numero Ari-
 ſtophanes: Eupolis atq; Cratinus/laudatiffimi va-
 tes claruerunt. Cū enī viderēt iuuētutem Atheniē/
 ſium: ceteręq; Grecię: omnibus libidīnū generibus
 irretiri: occaſionē notandī acceperūt. & plano qui-
 dem eloquio: quorūcūq; ſcleratoꝝ hominū vicia
 ac peccaſa libere mordebāt. Ex hac veteri Cōme-
 diā noſtri latini nō ineligans ſcriptitādī genus for-
 marūt: & primus Lucilius qdē ſatyrā latinis dedit
 in qua noiatiſ ſclera Rhomanoꝝ principū: ciuī-
 umq; priuatoꝝ canebat: ſalibus multis: iucundaq;
 dicacitate totā pſtricabat urbē. Nō certe iſtac ratōe
 ductus. vt ſandī laſciuiā/& effrenatā quādā p̄caci-
 tatē exerceret: ſed vt virtutū ſtudiā: doctriſaſq; ſa-
 lubres excitaret: & vitia e medio fugaret. Igitur ſa-
 tyra tota latinorū eſt (vt inquit Fabius/libro decio
 Inſtitutōnū oratoriarum) p̄ ſatyrā quā nos habe-

Poetarum
origo.

Heroici poete

Elegiaci

Tragici.

Cōmici

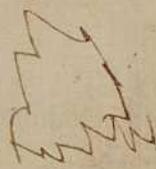
Lucilius.

Satyrici.

mus Graii archeā priscā Cōmediā tractarūt. Post
 Luciliū eloq̄o rudē: vrbānitate tamē ciuicāq; mor- Horatius
 dacitate nō penitendū auctorē: Horatius Venusi-
 nus successit. q̄ sermone tersior atq; emūctior: non
 parū gloriā Satyra meruit. Persius vnicū librū re Persius
 liquit: in quo nomē suū immortalitati cōmendauit. Iuuenalis

Postremus oīm princeps Iuuenalis: qui quod in
 singulis Satyricis vatribus enituit: id totū suo iucū-
 dissimo dulcissimoq; poemate complexus est. O
 mores: o tēpora: vt qd nostrates sapere nō incipi-
 unt! cur vates nō colūt! cur poetae interptes rap-
 sodosq; nō venerātur! An ignorant! q̄ aut pdesse
 volunt: aut delectare poetę: aut simul & iucunda
 & idonea dicere vitę. Edocent enī que mala: que
 bona sint: quid vitia: quo virtus: quo ferat error.
 Nam impios/supbos! auaros/luxorios/lasciuos
 delicatos/iracūdos/gulosos/edaces/iuuidos/vene-
 ficos/fidefragos/temerarios/audaces/temulentos
 indoctos & fatuos: poete lacerant. Econtra virtu-
 tis cādidiſſimos imitatores: laudibus magnis ex-
 tollūt: & cuiq; suorū meritoꝝ p̄mia ascribūt. Cū
 vero n̄ra tempestate tā pene innumeri sint fatui &
 stulti homines: qui neglecto virtutis amore: ad te-
 nebras ac huius mūdi illecebras tendant: opeptiū
 fuit vt denuo vates aliq; eruditus & vafer resurge-
 ret. qui manifestaria stultorū delicta: vitamq; spur-
 cissimā taxaret. Hanc scribēdi libertatē: p̄ceptor S. Brant.
 noster iucūdiſſimus: Sebastianus Brant: Iuriū do-
 ctor: poetaq; haud ignobilis: ad cōmunem morta-
 lium salutē: lingua vernacula celebrauit. Imitatus Dātes floren.

Iuena. Qui
 cquid agunt
 hoies votam
 timor/ira/vo
 luptas. Gau-
 dia. discursus
 nostri est far-
 rago libelli.

Fran. petrar. **D**antem Florentinū atq; Franciscū Petrarchā he-
 roicos vates: qui hetrusca sua lingua: mirifica con-
 texuere poemata. Cū vero Narragonia seu Nauis
 fatuorū (quā nō inepte Satyrā appellare possum?)
 Narragonica oībus gentibus p̄necessaria sit: opeptiū esse duxi:
 S. tyra. vt eam in carmē verterē latinū: quo exteris quoq;
 nationibus (q̄bus nullū est lingue nr̄e cōmertiū) p̄-
 deffet. Sūt enī galli: sunt Ausonii: sunt Iberi: sunt
 Pānoniī: sunt deniq; Grēci: qui id gen^o dictais nō
 caperata fronte lectitent. **A**t vos lectores date ve-
 niā Iacobo Philomuso: si quid ob ingenioli sui me-
 diocritatē peccauerit. Est quippe p̄ns liber. tū ad
 salubrē sapiētīę cōmoditatīq; doctrinā: tū ad de-
 mentię. stultitięq; vanitatem expurgandā ēditus.
 Intueatur ergo hunc perlegatq;: quisquis veluti in
 speculo / conditionē vitāq; suā nouisse p̄spexisseq;
 laborat: quo foelitus transfigere valeat eū.

Mecatostichon in prologiū

auctoris / & Libelli Narragonici.

Prologium. Per cunctas resonāt faustissima dogmata gentes:
 Orbeq; nūc toto scripta sacrata vigent.
 Bibliā: quę veterē congeffit mystica patrum
 Iura: fouet sacris pectora nostra cibis.
 Sunt plures sophiē libri quibus optima morū
 Versatur series: cōmoditasq; patet.
 Admiror tamē hoc: cuncti q̄ lumine viso
 Doctrinę: in tenebris pectora cęca gerunt.
 Ex toto salubris mūdo doctrina fugatur:
 Nocte igitur cęca fluctuat omnis homo.

Pallas ad æthereas rursus contempta cateruas

Transiit: & superis seruit amica choris.

Dexteritas simplex: veri prudentia: cessit:

Atq; fides: pietas: & probitatis/amor:

Spernitur ad mores quicquid perducit honestos:

Spernuntur leges pro monumenta sacre.

Idq; quod est peius: tales quia nescius error

Voluit: & immoto continet usq; gradu:

Per fora/p plateas/vicos/madidasq; tabernas:

Passim stultorum magna caterua salit.

Caupones: scurrasq; leues: & pharmacopolas:

In precio magno turbidus orbis habet.

Dotibus ex ploris animi: sectamur inertes

Corporis illecebras: desidiamq; malam.

Est igitur numerus stultorum maximus: orbem

Qui taminat totum: stulticiaq; fouet:

Quidam etiam meros toto se tempore stultos

Cum videant: sanos se tamen esse putant.

Nil sapiunt homines precordia crassa gerentes:

Prudentes nimium se tamen esse putant.

Attamen vt stultos possim cumulare prophanos:

Et quemq; ad meritum iure notare queam:

Innumeras classes fingam /longasq; triremes:

Et naues celeres: veliuolasq; rates:

Si non sufficiunt: cristata perorita: rhedas.

Esseda gallorum: iam sine fine struam.

Nec potis vna ratis stultoꝝ pondera ferre:

Quos gerit innumeris versibus iste liber.

Denumero ingenti stultorum qui modo viuunt:

Accelerant pedibus ad mea vela citis.

b.i.

Ouidius. i.
metha.

Horatius in
sermo.

Eccs. i.

puer. xxvi.

Non aliter quā si volitet per gramina florum
 Turba apium: dulces perstrepat atque fauos.
 Quidam: ne cursu tardo mea carbasa linquat.
 Nando sequi stultam cogitat usque ratem.
Quilibet ad primū pperat conscendere transtrū:
Et regimen naui solus habere cupit.

Curritur ad nauē. postremus quisque veretur
 Esse: procul toto flumine vela micant.

Titulus opis Narragonū hęc classis / titulo sic iure feretur:
 In qua stultorum quilibet esse cupit.

Speculū stul- In speculo veluti faciem quis rite tuetur.
 torum, Effigiem vultus conspiciat atque sui.

Sic modo de nostro capiat manifesta libello
 Signa: quibus vitam conspiciatque suam.

Nemo caret vitiiis. nemo est sine crimine vite.
 Ergo stultorū candida vela trahit.

Seneca. Nec poterit quisque causa sapienter in omni
 Quod nero dicere possit e in hoc libello nō cōtineti. Se gerere: & nulla contaminare lue.

Qui bene mortales secum considerat actus:
 Et trutinat mentis omnia facta suę:
 Inueniet causam: poterit cur stultus haberi.

Vt modo sectetur remigis usque viam.

Quisquis enī stultum depicto stigmatē dignū
 Se putat: & viuit simplicitate rudi.

Is poterit sapiens: tandem prudensque renasci:
 Et fieri diuę Palladis inde comes.

Sed qui nunc prudēs: casus vult esse per omnes
 Nil sapens / semper noliger esse solet.

Hos siquidem atque alios poterit studiosa caterua
 Perlegere: in propriis colligo quosque locis.

Nobilis & clerus: venit huc cū paupere / diues:

Psalm. 10
xlviii.

Ciuiibus vrbani carbasā plena sonant.

Rusticus: imberbis iuuenis: curuq; senectę

Turba venit: pueri: stultiloquusq; parens:

Indocti doctiq; simul / longo ordine cincti:

Ad pictas properant / accelerantq; rates:

Fœmineūq; genus: turpis q; sepe voluptas

Incitat: & torquet nō moderatus amor:

Stulticolas inter nostros diuertere gliscit:

In speculo scelera & perspicere vsq; sua.

Attamē vt quisq; nostri dictaminis orsus

Scribendi cō

Rite sciat: frontē prebeat oro piam.

Pangimus ad certam multorū hęc scripta salutē.

Stigmate quę mordent duriter omne genus.

Sed si forte malus volet hos confundere risus.

Scriptorisq; vafros dilaniare iocos.

Facundas capiat causas: de codice primo:

Theutonicis numeris qui bene cultus adest.

Et causas itidem iustas tibi deinde feremus:

Cur multis pro fit fictio nostra viris.

Sic quoq; Sattyrici quondam fecere poetę:

Sattyrici

Mordentes populi dedecus atq; nefas.

Hos sequimur: quis studio / linguaq; minores:

At cupimus mores nunc medicare malos.

Est animus tenerę multū prodesse iuuentę:

Vt scelus explodat / stulticiamq; grauem.

Excusatio
Scribentis.

Parcite: stultorū dum signa micantia fingo:

Turritasq; rates ad freta vasta traho.

Parcite: si vestris signū de moribus addam:

Stultigeris frontem significemq; notis.

b. ii.

Argumētū in narragoniā

Satira

Speculū stul-
torum.

Horatius

AD humani generis scelicitatē: documētūq; saluberrimū: stultorū classis ad Narragoniā cōstructa fulget: quam quidē oēs cōscendūt (qui de semita veritatis / & apto sani intellectus calle vagātes / in varias & vmbrosas mētis tenebras: ac corporis illecebras corruunt) (Potuisset p̄ns hic noster libellus / nō incōcinne satyra nūcupari: sed auctore nouitas tituli delectauit. / sicuti enim prisci satyrici: variis p̄ematib; cōtextis: scelera ac prauitates mortaliū reprehendebāt) (Ita nostra hęc pagina / status & cōditōes hoīm ad oculos depingit: vt tanq̄ in nitidissimo speculo: quisquis mores & vitę suę lineamēta cōtueatur) (Nolim tamē indignetur fidus laboris nr̄i lector / verbū nos verbo mi; reddere (vt Flaccus ait) Sensus enim dumtaxat notatq; vernaculi carminis: simplici numero latie trātulimus) (Quapropter & veniā p̄sumptę nostrę auctarię ab oībus lectorib; nos cōsecuturos cōfidim; si prius ingenii nostri mediocritatem / & teneros lanuginis annos cōsiderauerit / poeticas nēpe egresiones / & fabulosam obscuritatē studiose p̄teritū: nudisq; & natiuis verborū structuris / faciliq; sententiarum iunctura: opus absolui) (Nostris iccirco lucubrationibus votisq; quisq; lector bene precari velit: obsecramur.

Inter precipuos pars est mihi reddita stultos
Prima: rego docili vastaque vela manu.
En ego possideo multos / quos raro libellos
Perlego: tum lectos negligo: nec sapio.

Inutilitas librorum.

Quod si quis percurrere omnes scriptores cupiat: opprimetur tum librorum multitudine tum diuersa scribentium varietate: ut haud facile verum possit elicere. Distrahit enim librorum multitudo. Et faciendi libros plures non est finis.

Primus in excelsa teneo quae naue rudentes
Stultiuagosque sequor comites per flumina vasta:
Non ratione vacat certa: sensuque latenti:
Congestis etenim stultus confido libellis b. iiii.

Diodorus.
Siculus li. i.
Eccl. xii.

Dabitur liber
nescientibus.
litteras Esaie
xxix.

Spem quoq; nec paruā collecta volumina præbēt.
Calleo nec verbū: nec libri sentio mentem.
Attamē in magno p me seruantur honore:
Palueris & cariem/plumatīs tergo flabellis.
Ast vbi doctrinę certamen voluitur: inq̄
Aedibus in nostris librorum culta supellex
Eminet: & chartis viuo contentus opertis:

Ptolomeus
philadelphus
cui⁹ meminit
Ioseph⁹ li. xii

Quas video ignorans: iuuat & me copia sola.
Constituit quondam diues Ptolomeus: haberet
Vt libros toto quęsitos vndiq; mundo.

Qui parū stu
det parū pfi
cit glo. in. l.
vnicuiq; G.
de px. sacra.
scri.

Quos grandes regē thesauros esse putabat:
Non tamē archanę legis documēta tenebat.
Quis sine non poterat vitę disponere cursum.

En pariter teneo numerosa volumina / tardus
Pauca lego: viridi contētus tegmine libri.

Cur vellem studio sensus turbare frequenti?
Aut tam sollicitis animū confundere rebus?

Qui studet / assiduo motu / sit stultus & amens.

Seu studeam: seu non: dominus tñ esse vocabor

Et possum studio sociū disponere nostro:

Qui pro me sapiat: doctasq; examinet artes.

At si cum doctis versor / concedere malo

Omnia: ne cogar fors verba latina profari.

Theutonicos inter balbos sum maximus auctor:

Cum quibus incassum sparguntur verba latina.

O vos doctores: qui grandia nomina fertis:

Respicite antiquos patres: iurisq; peritos.

Non in candidulis pensebant dogmata libris.

Arte sed ingenua sitibundū pectus alebant.

Auriculis asini tegitur sed magna caterua.

p̄ter. v.
ff. de origi
iur. l. ii. post
originem.

Petius.

Il porso s'indu
sutto sapia

De bonis consultoribus.

Ciuislis quicūq; gerit consulta senatus.

Iustitiamq; videns / sensa aliena pbat.

Condemnatq; graui miseris errore potenter.

Ille agit / inq; scrobem trudit vbiq; suem.

Prover.v.

Judicis officium

Cū omni sollicitudine ac viuacitate veritatis indaganda est causa. Iudicantes enim oportet cuncta rimari. p̄ oculis habētes solum deū. a quo sicut iudicabunt iudicabuntur. & remetiētur in q̄ mensura fuerint mensi. Iudices veritatē & legum & iusticię veitigia seq̄ debēt.

Complures pperant ciuilē intrare senatum.

Vt populi ignaui vanos sectantur honores.

Quos leges / fas / iura latent: hūanaq; recta

Cōsilia: in tenebris & ceco tramite p̄gūt. b. iiii

xlv. disois. q. iudicat.

Ecclesi. ii.

ii. q. vii. sicut.

xxx. q. v. iudicantem.

Salustius Roma seues habuit consultoresq; peritos
n Qui fas atq; nefas iuste pensare solebant.
 Possidet insignis iam ciuica regna senatus:
 I. ii. ff. de ori. **Consiliumq; regit: qui nescit soluere nodum**
 in. **Hic in consilio magno a pretore rogatus.**
Non noua de crasso dictamina pectore profert:

Indicandum Ast alios sequitur: ne sit contemptus ab illis.
 est legib⁹ non **A quorum arbitrio dependet publicus vsus.**
 exemplis. l. **Heu grauis indocti surgit iactura senatus.**
 nemo. C. de **Non satis est alios sectarier vsq;: sed orsus**
 sen. & inter. **Tu proferre nouos debes: & uolueres mente**
 xi. q. iii. & si **Legis vtrumq; caput: ne quis te iudice stulto**
 ad tempus **Damnatus: superis diuis tua crimina ploret.**

Virgilius Forte putas summū nusq; curare tonantem
 Res hominum: cursusq; vagos: mētesq; pphanas: *h.*
Crede mihi/iuris normam si noscere velles:

Salusti⁹ prius Iusticieq; modum: quo/re sapienter in omni
 q incipias cō **Consilium monstrare tuum: mentemq; valeres.**
 sulto. **Antea consuleres doctos/iurisq; peritos:**
Q; tua de grauib; fieret sententia rebus.

de pe. & re. c. Qua trutinas alios mensura: aut lance rependis:
 cū ex eo **Aeacus hac eadem stigiis torquebit in vndis.**

C. de iudi. l. Est deus omnipotens qui nos post fata: supremo
 re non nonaz. **Iudicio censet: iusta quoq; lege citabit.**

Inueniet quisq;: populos quo iure misellos
Torserit: & facti post mortem premia sumet.
Inter mortales qui non obseruat honestum.

dere iudi. cū Iusticieq; viam viuus: post fata seuerum
 eterni li. vi. **Questore inueniet: nec tūc sapientia mundi.**

Sap. v. **Nec vires animi censuram auertere possunt.**

De auaritia & prodigalitate
 Pertinet ad proram nauis: cui summa voluptas
 Est in diuitiis / terrigenisq; bonis:
 Gaudia magna putat nūmos seruare dolosos:
 Nec fruītur partīs: stultus vbiq; suis.

auaritia

Mās auarī/semel e
 vinculis cupidita
 tis astricta: sēper
 aurum/semper ar
 gentū videt. gra
 tius intuetur auge
 q̄ solem. Sed nec
 facietas vnq̄ neq;
 finis aderit cupi
 ditati.

Qui legit immensum nūmorum pondus & auri:
 Raraq; de partis captat solatia rebus:
 Stultus ad illecēbras / & gaudia sera nepotum
 Congerit hos sumptus: terraq; vorace recondit:

xlviij. dif.
 sicut.
 P. sal. xlvijij.

- Ad stygios penetrat sed cū defunctus auernos:**
Et vada cocyti tenebrofi pallida lustrat:
Nil sibi diuitiē profunt: nil sortis auarę
Congeries: sitiens Acherontis flumine gustet.
Stultior est tímido multū (mihí credíte) auaro
Prodígus: acceptis qui nescit límina rebus
Ponere: sed vitiis census largitur iniquis.
Et male quęstis opibus ludibria vendit.
Est qui sollicitis stultus compilat amicis
Diuitias: animę nec vult curare salutem.
Sed vigilare metu trepido noctesq; diesq;
Cogitur: vt posita sit magnū pondus in arca.
Heu frustra diues: inferna nocte sepultus.
Non tibi delitias prestabit copia rerum.
Heredesq; tui nullo te munere vellent
Soluere: liuentis fugeres vt tartara ditis.
Tantalus alter eris: glauco qui postus aceruo
Vndarum: inter eas sitibundo gutture flagres.
Largiri debes pro diui nomine christi
Pauperibus: cęli capies sic regna sereni.
Optauit nemo sapiens: q; in orbe potenter
Regnaret: diuesq; foret: sed dulce Minerę vt
Dogma sequi posset: segura vt viueret aura.
Excellit sapiens cuncti spectacula mundi.
Auri sacra fames Crassum anticipare coegit
Fata: q; is cupidus parthoę vasa sitiret.
Thebanus sophiam cū vellet discere Crates.
In mare picit nūmoę pondus & auri.
Qui vigilant igitur terrenis rebus: auernis
Cōmendant animas vacuis: ditiq; parentant.

Eccle. v. 1
p̄s. xlviii.

C. de cūra.
furio. l. i.

Vende aiam
Iacro. Pefius

Iuuenalis

Luce. xvi.

Iob. xxvii.

Tantalus

Thob. iiii.

Daniel. iiii.

Luce. xi.

Tulli⁹ in pa.

Crassus. i. q. i.

c. q. quidam

v. crassus.

Crates theba

nus. xii. q. ii.

gloria epi.

De nouis ritibus.

Quisquis amat ritus pferre & fingere inanes.
 Instituens populos sic nouitate rudes:
 Is mala dat cupidę ludibria multa iuuentę:
 Et stultū manibus stultior ipse trahit.

uiron et
 femiario

Rasit Anō dimi-
 diā partēz barbę
 eorum: & p̄sci-
 dit vestes eorum
 medias vsq; ad
 nates. Erant au-
 tem viri turpiter
 confusi valde.
 Ve mundo a scā-
 dalo. Vos etenī
 iuuenes / animos
 geritis muliebres
 Illaq; virgo viri.

Ennius & Tullio
 in officiis.

Tempore quę fuerant ignominiosa vetusto:
 Atq; scelestā nimis: iam nostra ætate probantur
 A multis: ritusq; noui seruantur honore.
 Laudis erat quondam barbatus esse parēs.

Math. xviii.

ii. Regū. x.

- Atq; supercilium mento gestare pudico.
 Socrates. Socratis exemplo barbam nutrire solebant
 Cultores sophiæ: quorum sapientia mūdum
 Deseruit: celsas Iouis et conscēdit ad arces.
 Non ita tibus Sed nūc irrepsit morum corrupta libido: }
 indulgēdū nō Manauitq; nefas: & vitæ subdolos vsus. }
 est. xi. di. c. fi. Ecce pudet multos barbam nutrire seueram
 de consue. cū Sed vellunt toto excretos de corpore pilos:
 cōsuetudinis
 Inuenalis. Ut seruare cutem mollem: corpusq; supinum
 Possint: & stultū casus ductare per omnes.
 Sycambri Crinibus in nodum contortis more sycambri/
 Aethiopes Aethiopumq; micā: crispantes ferre capillos
 Fas reputant: nudos fucati & pectoris artus
 Pandere: vt ingenuas possint captare puellas.
 Colla premunt quidam sertis/ & torquibus aureis:
 Et digitos onerant gemmis: auroq; rotundo.
 devi. & hone. O mores hominum: corrupta o tempora/ & atra:
 de. c. pe. Nemo nefas censet vestes gestare plicatas:
 Tullius Atq; habitus curtos nimiū: tinctosq; colore:
 xx. q. i. c. vl. Vnde palam apparent genitalia membra: pudore
 I. i. C. de vesti- Deposito: & nullo conduntur tegmine clunes.
 olob. & anr. Quid tunicas memorē varias? quid pallia narrē.
 libro. xi. Fimbria quæ croceo vestit circumdata lymbo?
 xxxi. dist. si q. Quid ve pedum referam vestitus vsq; probrosos?
 & .xxv. dist. si quis virorum Morib⁹ Assyrios sequimur. Thurcosq; pphanos.
 Et recucitorum peiores ritibus: e heu
 Germania. Talia cur pateris pugnax Germania? pelle
 Pelle inq; ritus media de gente pudendos.
 Seneca i her- Ne ve tuam perdas famam: deus vltor acerbus
 caule ætheo. Hos premet: e quorum nascuntur crimina vita.

De antiquis fatuis.

Ad patulū quī liguēs declīno sepulchrū:

Triuerit & metā iam mea vita datam.

Non tamen antiquos fatuorū desero mores.

Stulticięq; vias inueteratus amo.

Inuete-
rata fa-
tuitas.

Inueterate dierū
malorum nūc ve-
nerit peccata tua
quā opabaris prius
A seniorib⁹ egres-
sa est iniquitas .
puer centū anno-
rum morietur . &
peccator centum
annorū maledi-
ctus erit . Stulti-
cia est quā me non
sinit esse senem .

Inueterata meę dementia crassa senectę:
Non solitos linquit mores: vitam ve priorem:
Sum puer: & centū transacti temporis annos
Connumerare queo: nec enī sapientior vsq;

Daniel. xiii.

Ouidi. in fas.
puer. xxii.

- Esaie. lxxvi. *Esse velim: pueris stultorum signa ministro.
 Stulticieque mee regimen prescribo malignum
 Turpia viuendi/mihi testamenta relinquo:
 Exemplarque mali sum/duxque & pessimus auctor.*
- .c. ex studiis.
 & .c. cum in iu-
 uentute de pre-
 sumptis.
 Laudatur pec-
 cator in deli-
 deriis suis ps
 is.* *Quod puer edidici: factum monstratur inertem:
 Stultus ego semper: tamen hac laudari arte
 Percipio: insanam & sceleris protendere famam:
 Et vitium monstrare meum: moresque pudendos
 Audeo: de celebri tanquam certetur honore.
 Nunc refero per me deceptas undique gentes:
 Me duce nunc iactum tot semina sparsa malorum.
 Immemor hunc prauum vite conuertere cursum.*
- xvii. di. necli-
 cuit.* *Quin doleo: quod non consueti tramite semper
 Ire queo: & stultas penitus consumere vestes.
 Sed quia non valeo cursum complere vetustum:
 Hec nato discenda meo: teneroque nepoti:
 Proponam: singamque vias ad crimina largas.
 Hic alacer/fatui patris/vestigia temtet:
 Et discet prodire gradu genitoris iniquo:
 Gaudet & ipse parens: natusque crimine maior:
 Progressum sceleris superat/numerumque malorum:
 Spemque gerit pulchram de nato. quom sua gestat
 Signa: quibus vite male sanos triuerit annos.*
- Iuuenalis* *Moribus in prauis versabitur illius aetas.
 Stulticieque vias nunquam postponet inertes:
 Ergo reget pictae stultorum carbasa nauis*
- Tullius de senectute.* *Proh pudor: effoeta o quid nunc cupis esse senectas?
 Semper & in tenebris presentia vota morari?
 Inueteratus enim fatuus bene viuere nescit:
 Nescit & ex animo foedos depeilere mores.*
- puer. xxvi.
 puer. xviii.*

De doctrina filiorum.

Indulget quicumq; suis ad crimina natis:
 Sedulus emendat nec puerile nefas:
 Sentiet is tandem damnum/serosq; dolores:
 Ascendetq; noue splendida transtra ratis.

De erudi-
 tione pue-
 rorum.

Qui parcit virge
 odit filium suum
 qui autem diligit
 illū instanter eru-
 dit. Noli subtra-
 here a puero disci-
 plinā. Si enī per-
 cusseris eū virga:
 nō morietur. Tu
 virga percutis eū
 & animā eius ab
 inferno liberabis

Stultus erit semper/miser/& cecatus ocellis.
 Quem non cura trahit natorum: quēq; modesta
 Vita fugit: teneros animos vt moribus ornet:
 Temperet aut opera nascentia fata frequentī.

puer. xiii.

Eccle. xxx.
 xiv. di. cū be.

Non errare vetat: scelerum nec limina claudit:
 Viuendi ve modum natis proponere curat.

Prophet. xxii. Non bene consulitur lasciuę (crede) iuuentę:
 Si sine morigero passim ductore vagatur.

Nume. xxvii
 Esa. liii. Sicut oues cursum linquunt pastore remoto:
 Sollicitatq; vagas nimium concessa voluptas:
 Sic tua per sceleris torturam pignora currunt.
 Stulte parens: natos cur excusare laboras:

Vit^o adeo in
 teneris con-
 suescere mul-
 tum est.
 Quz teneri/nequeant recti conscendere callem:
 Et sentire nefas: aut veri noscere cursum?
 Non etas mollis: non frontis barba tenelle
 Te excusare potest: teneris sapientia crescit

Inuenalis

Cordibus: & sanctę disponit semina vitę:
Quin melius retinent pueri documeta tenelli.

Horatius.
 in arte.

Nam cecinit quondam Romę Venusinus alūnus
 Quo semel est inbuta recens seruabit odorem
 Testa diu: remanentq; rudis primordia vasis.
 Flexilis est iuncus: salices flectuntur amare:

Ouidius de
 remed. amo.

Robora dura minus: qd eni nuuc prima moratis
 Tempora frugiferis citius depascere rebus:
 Quid moderata nocet pueris correctio blandis?

puer. xxiiii.

Nam ferule: morum prebent alimenta bonorum:
Expelluntq; malos incocti pectoris estus.

Priamus.

Ob culpas aliquando graues luxere parentes
 Crimina natorum: & vitam ingemuere nocentem.

Tarquinius.
 superbus.

Adsit in exemplum Priami fortuna potentis.
 Iliacas qui fleuit opes: cum nauibus altis
 Filius Argolicas properat lasciuus ad oras.
 Adsit in exemplum Tarquini fama superbi.
 Ob scelus infandum nati: luxumq; pudendum:

Quo bona stupratę mentis Lucretia luxit:
 Expulsus regno: latius errauit in oris.
 Transtulit innumeros ad nos Catelina nepotes.
 Filius assequitur patrę, vitisq; vicissim
 Indulget: moresq; bibit ratione carentes.
 Heu melius pueris nunc consuleretur. inertes
 Ductores fugerent: si iam stultosq; magistros:
 Prudentesq; bonę laudis sequerentur alumnos.
 Peleus æmonio quondam rex clarus in orbe:
 Curam magnanimi phęnici indulisit Achillis:
 Traderet vt sanctos tenero pro tempore mores.
 Rex quoq; Pelleus magna cum laude Philippus:
 Per loca Graiorum querebat cuncta magistrũ:
 Possit Alexandrum qui dogmata culta docere:
 Doctus Aristoteles tandem compertus: adibat
 Magnanimi curam regis: pectusq; fouebat
 Artibus ingenuis: dabat & preconiã linguę.
 Doctus Aristoteles primũ documenta Platonis
 Candida gustarat: sophięq; exceperat artes:
 Antea q̃ teneros studio pascebat alumnos.
 Tempore sed nostro dementes cura parętes
 Nulla trahit: natos videant vt rite peritos:
 Conducantq; grauem digna mercede magistrũ.
 Ergo nunc fatuus procedit de patre stulto:
 Qui vitis largitur opes: studioq; decoro
 Parcit: & ingenii virtute: negligit omnes.
 Thebani Cratis tristis querimonia fertur:
 Si mihi: dicebat: possim clamare liceret:
 Vos omnes fatuos vellem appellare probrosos:
 Quos agitat nimio funesta pecunia ludo.

Lucretia

Catelina

Qui discipu-
 los dimidio
 reddũt stulto
 res q̃ accepe-
 rãt tul.
 Pele⁹ de quo
 Homel⁹

Philippus

Alexander
Aristoteles

Plato

puer. x.

crates theba-
nus.

I O E I O

Diuitias legitis natis: & dogmate nullo
Pectora lactatis: nec dexteritate fouetis:

puer. xix. [¶] Tandem penitet & sceleris permissio mordens
Ecclesi. xxii. Grandeuū patrem: sero at medicina petetur.

Deutro. xxi Se sociant: summiq; patris diuina laceffunt

Numina: nonnulli vitam sine fine prophanam
Sectantur: vitiumq; petunt noctesq; diesq;

Atq; relicta malo fundunt patrimonía ludo.
Quidam delitiis lasciuī corporis ardent:

~~delicta~~
Et luxu flores consumunt temporis omnes.
Ille bibit cyathos sitiens: plenamq; lagenam

Euacuat: nulloq; modo discrimina ponit.
Sed pueri qui non teneris lactantur ab annis

xii. q. i. omis. Artibus ingenuis: studiis nec rite fouentur:
Gene. viii. Ad vitium faciles sunt: & delicta parati.

Nil melius gracilem poterit nutrire iuuentam:
Et morum prestare viam: vitamq; modestam

puer. xix. Quam salubris docti siquidem doctrina magistrī:
Ecclesi. vii Principiū / mediū / finem quoq; prebet honoris.

Vtilis ad teneros spectat correctio natos.
Nobilitas res magna satis: decorare pusillos:

Seneca Quę solet: at proprio non est quęsita labore.
Iuuenalis Profuerit quid enī maiorę stemma? quid autē

Nobilitate tumes? quā non virtute decora:
Moribus & cultis meruisti o stulte miselle?

Sepe malos catulos pariūt animalia blanda.
Sepe mali pueri casto nascuntur ab aluo.

Sed pater in culpa est: qui non vult esse seuerus
Ecclesi. xxii Dogmaq; nec gnatis viuendi suggerit aptum.

De delatoribus & litigiorū p̄motoribus.
 Quī duplici lingua litesq; & iurgia vendit:
 Et delatoris fungitur offitio:
 Inter contiguos ponēs sua crura molares:
 In precium sceleris sentiet exitium.

**pcuratō
 riarum**

Vir insipiens fo-
 dit malū: & in la-
 biis eius ignis ex-
 ardescit homo p̄
 uersus suscitāt li-
 tes: & verbosus
 sepat principes.
 Parata sunt deri-
 sorib⁹ iuditia: &
 mallei perietes
 stultoꝝ corpori-
 bus. Quī in altuz
 mittet lapidē su-
 per caput eius ca-
 det. Et qui foueā
 fodit incidet ī eā

Gaudia summa putat quidam miscere sinistris
 Litibus: atq; homines ad iurgia vana mouere.
 Gaudet & interdum rixis turbare molestis
 Pectora: sicigit̄ malefani est criminis auctor: c.ii.

p̄net. xvi.
 & .xix.
 Eccle. xxvii.

- Ecc̄s̄. x. Ore tenet virtus: lingua mendatia fingit:
 Atq; dolosos versat: quibus impugnare nocenter
 Concordes animos & pectora dulcia possit.
 Sepe ferit grauius/pharetrato verbera lingue *vertere*
 Infantes hominū mentes: moresq; laceffit
 Innocuos vitę & fautores dispare voto
 Inter se semper versari & viuere possit.
- puer. xxix. Nec tamen interea sentit sibi vulnus adactum
 Vir bonus: accusat quem delatoris iniqui
 Lingua: sed adueniūt feri lamenta doloris.
- puer. xxiii. Delatore nihil peius? nil turpius vsq;
 Cuius in ore sonant lethalis sibila morsus:
 Milleq; pictarū fraudum mendatia subsunt.
 Si videt immoto concordes viuere nexu.
 Si sotios aliquos: fidos seu noscit amicos:
- Esa. xxxii. Mortiferum virus rauco de gutture ructat.
 Vnanimescq; studet comites a foedere dulci
 Soluere: concordem queat vt confundere mentes
 Mox tamen excusat lingue rabiosa/proteruę
 Sibila: & infontem se a talibus esse fatetur.
 Et sceleris tegit occulte maledicta perosa.
 Sic quidā applausus querunt cupiuntq; placere
- Teren. iiii en. Istis: de quorū nil sanum pectore manat:
 Fallaces Dauī: Gnatones: & parasyti:
- Horatius Ofores rabidi: balatrones: hoc genus omne
 Garrula mordacis diffundit semina lingue.
 Quisq; amicitie nexum dissoluit: & atro
 Stigmate concordem maculas: & iurgia vendis:
 Indignus vita es presenti: carcere dignus:
 Perpetuo: ut careas viuaci luce perosus.

Non sequi bona consilia.

Est: & non: solers/ causa qui dicere in omni

Nescit: & in quouis tempore recta sequi:

Omnibus in rebus nec sanos consulit: ille

Damnorum fatuus premia solus habet.

Sperne re cōsilia salubria

Est via q̄ videtur
homini iusta: no
uissima aut ei? de
ducūt ad mortē.
Despexistis omē
cōsiliū & increpa
tōnes neglexistis
Ego quoq; i inte
ritu v̄ro ridebo:
cū irruerit repen
tina calamitas.
Salus autem vbi
multa cōsilia.

Stultus iners ille est: qui prudens vsq; videri

Gliscit: & assueto tractat ludibria cursu:

Sed dum se nīmīū prudentē: & ad omnia vafrū

Estimat: haud dubito fatuus est stultior illis: c. iiii.

Prover. xiiii.
& xi.

Proner. i.
Ecclesi. xix.

Quorum somnifero mens est cęcata furore.
Sic sapiens: cędo: munitus viribus: atq;
Dotibus eloqui: tamen hęc ignauia nunq̃
Deserit assuetas confusi pectoris artes:
Consilia alterius refugit: spernitq; bonorum
Sensa: quibus proprię mentis corroboret actus.
Effutiunt multi phalerato verba colore:
Et cupiunt verbis prudentes inde putari.
Hi terram findunt aratro/temoneq; longo:

c. ne. initeris
de consti.

Stultorum gressu tacito monumenta perarant.

Pyrrhus epi-
rotarum Rex

Consiliis nempe vsq; suis: cęptoq; furori:
Confidunt: nusq; monita & meliora sequentes.
Pyrrhus ad ausonios populos non castra locasset.

Hector

Haudq; fuga tantas clades comiserit auctor.
Callida si Cyneę docti consulta probasset.

Nero

Inconsulta ruit bellis priameia proles
Hector: Achillea misere confossus ab hasta.
Dum fugit annosi temere mandata parentis.

Thobias

Sic Nero crudelis iustas dum negligit artes
Consiliisq; modos: telo transfixos acuto.
Sera luit meriti maleficus damna furoris.

Roboam

Ecclesi. xlvii.

Fertur Thobias gnatum monuisse decenter
Ut bona prudentum sequeretur gesta virorum.
Dum temere antiquos spernit Roboam sapientes
Innumeras perdit gentes: atq; improbat acta.
Plura tibi possem priscorum exempla referre.
Qui dum sectantur proprium caput: & sibi tantum
Confidunt: veterum & nolunt consulta videre.
Incurrunt penas meritas: & tristia fata.
Perpetuoq; trahunt fatuę telluris aratrum.

De incompotis moribus.

Qui tenet incomptos mores/gestusq; pudendos.

Et gestat vultum mobilitate leuem:

Maturat fieri stultus:turbamq; profanam

Querit:& assiduo pilea stulta trahit.

Decorru ptis mo ribus

Infantiū insensa
toꝝ more viuen
tes: ppter hoc tã
q̃ pueris insensa
tis iudiciū in deri
sum dedisti: Mo
re indisciplinato
rum assidue erit.
Boní autē mores
plusq̃ diuitiꝝ o
perantur.

Moribus ingenuis paucissima turba virorum
Iam super est: sed enim plures ad crimina currunt:
Et properant gustare nefas: turpesq; malorum
Illecebras: & sic stultoꝝ imitariet escas. c.iiii.

Sapien.xii.
Ecclesi.xx.
Math.vi.
Math.vii.

Treno. iiii.
Esaie. lvi.
Math. xv.

Turpibus (heu miseri mortales) moribus omnes
Sunt modo cęcati: nec curant munera vitę
Candida: nam paribus vitiis iuuenesq; senesq;
Aegrotant: nulloq; gradu distantia mores
Sepat hosce malos: mętes nec ad optima trāffert.

Esaie. xiiii.
ii. thimo. iiii.
Sapientie. xii.

Crinibus intortis quidam ludibria tractant:
Qui se manibus iactant: vultuq; modestum
Assumunt nusq;: leuibus sed moribus vsq;
Se fatuos cunctis ostendunt: seq; perosos
Reddunt: & grauium fugiunt cōmertia rerum.

Iacobi. ii.

Instabilis vita est illorū / stulta / pudenda /
Inconstans / leuis & cum tempore mobilis omni
Incessu quidam deformia gesta refringunt
Deformantq; gradus: fatię quoq; mera relaxant
Ludicra: nec quicq; faciunt ex ordine certo.
Mens leuis est illis: animus quoq; dissonus: illos
Vexat: & errores oculis & nubila crassa
Obiicit: & mores vita deturpat inertī.

ff. de tu. & cu.
l. scire.

Qui sapit: & mentem laudatis moribus auget.
Atq; modum vitę studet obseruare decorum
Quicqd agit: plausu populī laudatur amici.
Easq; putat: quicquid sapiens agit ille: facitq;.

Sapientie. vi
P̄s. cx.

Qui grauitate bonos mores coniunxerit vsq;
Incipit (vt docti referunt) sapientia prima
Moribus a cultis: & dexteritate modesta.
Et timor ingenue confert exordia vitę.
Et pudor: atq; fides / probitas / constantia / virtus
Laudatos faciunt iuuenes: claramq; senectam.
Pax etiā tantis virtutibus addita: prestat.
Sinceros vitę mores / & candida fata.

De lesione amicicie.

Qui facit iniustitiam
Exercet & potentiam
In viro forsan humili
Hic facit scrobem tumuli.

Est fatuus vecors: stultus / ferus / atq; malignus
Cuius subiectos iniusta potentia stringit:
Et premit insontes nullo de iure subactos.
O iudex attende boni documenta decoris.

Violare animos.

Ne moliaris amí
co tuo malū cū il
le in te habeat fi-
duciam. Qui vni
homini facit iniu-
riam: multis mi-
natur Potētes po-
tenter tormenta
patientur.

Sapientie.v.
Prouer.iii

Ecclesi.xi.

	Non licet iniuste nimium: nimiumque potenter Innocuos turbare viros: & iura superba Dicere: que nequeas illesa mente profari.
Proner. iiii. & xi.	Pessimus ille quidem est fidum qui pungit amicum: Et nocumenta suis rebus damnosa ministrat. Verus amicitie gradus est: prodesse vicissim. Et facere alternis vicibus bene facta propinquis.
Ecclesi. xxv Luce. xi.	Tempore iam nostro non producuntur amici. Quales argolicas quondam viguere per oras. Filius equoreę nymphę formosus Achilles. Atque Menęciades falsis confossus in armis.
Achilles Patroclus	Quas Pylades laudes: preconia quanta meretur. Impiger insanum nusquam dum linquit Horestem. Atque per ignotas terras comitatur amicum.
Pylades Horestes	Quid demaden laudo: quod pythia carmine tollo? Pignus amicitie solido qui adamante ligarunt.
Demades Pythias	Scipio magnanimus libyę dominator & arcis Sydonię: charos recte est veneratus amicos.
Scipio	Lelius ast itidem nobis exempla probate Prebet amicitie: cunctis imitanda per orbem.
Lelius	Theseus argiuis timor & formido tyrannis Qui fuit: & stygio victor bene notus in orbe: Per diras acherontis aquas: per liuida regna. Per vada lethei fluuuı: per tartara nigra
Theseus	Perithoum fidum comitem fuit usque sequutus. Heu nunquam tales nunc inueniuntur amici.
Perithous	Utilitas proprii cunctos iam vexat honoris. Nulla fides: pietas: constantia nulla relucet: Est animus nobis omni perniciosior hasta: Nec manet incurso mens deprauata benigno.
Proner. xiiii. & xxix. Ecclesiastici xxxvii.	

De contemptu scripturę.
 Si quis credere vult loquacitati:
 Atq; omni fatuo: videns libellos
 Tot scriptos/anime bonum docentes.
 Ad nostros fatuos parat rudentes

Scriptu re contēpt?

nota

Erit tps cū sanaz
 doctrinā nō susti
 nebūt: sed a veri
 tate quidē audi
 tū auertēt: ad fa
 bulas aut conuer
 tentur Si quis ex
 mortuis ierit ad
 illos pñiam agēt
 habēt moysen &
 pphetas audiāt
 illos.

Credere scripturis nolit quicunq; vetustis.
 Atq; pphetarū diuinos negligi torfus:
 Est fatuus/nugas potius dum querit aniles.
 Qz bona coelicolum sapiens documenta sequatur

i. ad thim. iiii
 Luce. xvi.

- Ecclesi.iii. Credere qui scriptis non vult: quibus arma salutis.
 Marci.xvi. Constant: & fidei firmantur robora sacre:
 Iohan.iii. Non hominis vitam gerit is quin more ferino
 ps.xiii. Non putat esse deum: nec fata/potentia celi:
 Nec superos trepidat: dominum nec credit olympi.
 xl.di.c.fi. Nil iuuat assidua quosdam lassare querela:
 Atq; docere bonos mores: vitamq; decoram:
 Nec iuuat ætherei depromere munera regni:
 Aeternosq; choros superum: sedesq; beatas.
 Nec prodest stygias vndas: erebiq; meatus
 Pandere lethiferos: cinctos liuentibus vndis:
 Contio quid prodest fatuis: quid lectio sacra:
 Quid prodest recitare sacras per pulpita leges:
 Ps.xci. Dogmata quid profunt a nostris scripta pphetis:
 puer.xxiii. Sunt adeo obtusi quidam: q; credere nolunt
 Scripturis fidei: & preceptis iure probandis.
 Prover.xii. At certe hi fatui nullo terrore tenentur.
 Iuuenalis. Nec duras barathri poenas: nec verbera ditis
 Esse putant: ceco sic ducunt tempora cursu:
 Insanoq; nimis viuendi errore vagantur
 Luce.xvi. Ante pedes cernis fidei monumenta sacrate.
 Cernis & antiquas leges: christiq; triumphos.
 Nec tamen attendis quid diuum pagina dicat:
 Vnde salus anime iuuat/requiesq; perennis:
 De cog. spi. Non tua simplicitas poterit defendere crassos
 cum vir. Errores: qui te tandem sub tartara mergent.
 Ergo malam/cuncti vitam emendare laborent.
 Nam deus omnipotens sceleratos lance tremenda
 Iudicat: & varias infert formidine poenas.
 Eccle.iii. Immittitq; animas orco quo luce carebunt.
 Math.xxi.
 Luce.xiii.

De improuidis fatuis.

Qui non prius scit parare
 Sellam: quæ vult equitare.
 Si is cadit inconsultus:
 Risum mouens: erit stultus.

**Nō pui-
 dere futu-
 ra.**

Sapiens timet & declinat a malo: stultus trāsilit & cōfidit. Sapiens non dicit: nō putabā hoc fieri sed omnes futuros puidet euētus Dū prospexero non confundar.

Sunt fatui vlteri⁹ cupio quos rite docere
 Ne semper mentis nubila cæca gerant.
 Incautus q̄a nā / demēsq; / impuidus / atq;
 Ignauus: curat fata futura nihil.

puer. xiiii.
 ps. 118.

Seneca

Accidit aduersi si quid sibi: nemo putasset

Hoc fieri/aut illud posse venire malū.

Ecclesi. xxxii

Non tantū lucis presentis cernere cursum

Sat fuerit: sapiens cuncta futura videt.

Post factū: rebus fatuus qui consulit actis.

Stulticię effugiet vix mala damna suę.

Salustius

Consultare prius qui scit. securior omni

Tempore erit: nocuū pręuidet atq; malū.

Adam

Anteaq; fructū vetitū gustauerat Adam

Si p̄spexisset damna futura prius:

De paradyfiaco non pulsus gramine/nudus

Exisset: facti pręmia dura luens.

Ionathas

i. macha. xii.

Antea si Ionathas caperet q̄ dona Triphonis

Voluisset fraudes: lethifero s̄q; dolos:

Non circūuentus strepitu atq; hostilibus armis:

Spectasset populī funera dira sui.

Iulius cesar

Iulius/externis metuendus Cęsar in oris/

Semper erat cautus: consilioq; potens:

Ast vbi tranquillo vitam ducebat in quo:

Languabant capitis puidi facta sui.

Nam si legisset porrectas ante senatum

Chartas: interitus non properasset atrox.

Ense metunt dextrā linguāq; Nicanoris hostes:

Non erat incepti prouidus ille sui.

Nicanor

i. macha. vii.

Qui bene consultat rebus: q̄ puidus omni est

Tempore: foelici tramite fata subit.

puer. ii.

&. xiii.

Prodest quando quidem cautę meditatio mentis:

Profuit examen: consiliūq; bonum.

Cernimus aduersis vrgeri casibus omnes

Preter consiliū qui sua facta gerunt

De amore venereo:

Insanos trahimus fatuos cū fune ligatos.

Quisquis amat: passim retia nostra subit.

Decipimus plures: & sautia mēbra sagittis

Percutimus: vulnus nulla medela iuuat.

Calamitas amatorum.

Ne intēderis fal-
lacię mulieris. fa-
uus enī distillans
labia meretricis.
& nitidius oleo
guttur ei? Nouis-
sima autem illius
amara quasi ab-
sinthiū. & lingua
eius acuta quasi
gladi? biceps. Lit-
tore quot cōche-
tot sūt in amore
dolores.

Qui tua blāda venus: sequitur fera iussa / dolosq;

Et pperat diros temptare Cupidinis arcus:

Is fatuus / miseros casus / & fata subibit.

Quas Venus insignes luxu pstrauerit vrbes:

Quod iuuat, exiguum est: plus est, quod ledit amantes;

Proporant animo multa ferenda suo. &c.

Ecclesi. xi.

Prover. v.

Onidius de

rem. ed. amo.

Troia.
Priamus.

Quos homines pharetris olim transfixerit atris.
 Cōmemorare libet: ceciderunt pergama Troie
 Et cecidit Priami sedes: sceptrūq; superbū.
 Ob Paridis cecum: quo cum flagrabat: amorē.

M. anthoni⁹.

Marcus romanę princeps Antonius arcis:
 Non iugulo sua colla truci/lethoq; tremendo

Cleopatra

Fregisset: si non Cleopatrę iussa tulisset.
 Et si non furia tanta tentasset amorem.

Ouidius

Quisquis amat: ratione caret: sine lege: modoq;
 Discurrit: patiturq; graues in amore dolores.

puer. v.

Magna p̄mit cūctos: veneris vehemēsq; potestas.
 Nemo satis prudens: qui mollia spicula vitet.
 Quem feriant autem: stultus durabit & amens:
 Nam sine mente ruit: constanti pectore nusq;
 Ambulat: ad veneris semper mandata recurrens.

Ouidius. ii.
metha.
phedra.

Quisq; enī pueri est pharetris transfixus acutis:
 In vultu nescit bene dissimilare furores.
 Si non spurcus amor phedram torsisset adultam:
 Non tenerum collum laqueo fregisset iniquo.

Pasiphae.

Pasiphae thauri non deperiisset amore
 Si procul a veneris stimulo secura fuisset.

Iulia
Messalina

Non tot abortiuū scēdasset Iulia romam.
 Non calidum intrasset proh Messalina lupanar:
 Si bene casta/faces Veneris vitasset & arcus.
 Ad miseros casus & magna pericla cupido
 Subdolos & fallax sexum deducit vtrumq;.

Additio
S. Brant.In autē. vt nō
lux. con. na.
col. vi.

Ad do his infames draucos/paticosq; cinēdos:
 Quos contra/vltrices flāme/leges quoq; surgant:

Sodoma

Horret enī humanū genus hęc cōmertia scēda:
 Ob que flāmiū homo perierunt imbre Gomorre.

De peccantibus sup dei misericordiam
 Quisquis forte putat sola pietate moueri.
 Et iustum pariter non putat esse deum.
 Quod parcat vitiis semper miserator iniquis.
 Humana penitus hic ratione caret:

**Peccare
 sup mia
 dei**

Deus multo pri
 or ē ad misericor
 diam q̄ ad penaz
 vel vindictā. Nō
 tñ miseretur eorū
 q̄ assidue peccāt.
 vnde nullus expe
 ctet donec pecca
 re non possit. pe
 nitētia enim sero
 rina multos solet
 decipere vis ergo
 euadere quod in
 certū ē / age peni
 tētiā dū sanus es

Nunc fatuos referā quorum vesania crassa
 Omnia cōturbat vitiis / ritūq; profano.
 Sunt quidam tantę nanq; impietatis: vt vsq;
 Sancta dei spernāt posito decreta pauore. d. i

de pe. dist. 92
 diuinitatis
 xciii. dist. dia.
 de pe. dist. vii.
 nullus.

- Eccf. v. & cxi Is quia sit cunctis miserator gentibus: atq;
ps. lxxxv. Iudicium non grande ferat: de crimine mundi:
Sit pius atq; bonus: nec iam mortalia curet
Omnia: peccanti liceat sperare frequenter.
- ps. cv. Humanum est peccare quidem: delicta parentes
Fecerunt nostri: que nos tortura monebit?
Alter ait comitū: non sunt pia regna/vel aucis
Facta poli: aut brutis: veterū scit scripta referre:
Historias recitat: chartasq; & bibliopolas:
Allegat peccasse patres: hominesq; priores.
- Ecclesi. i. Qz nouum non sit scelus vllū tempore nostro
Attamen (vsq; velim) peccator pensitet illud.
Qz delicta patrū nunq̄ impunita fuere.
- Exodi. xx. Semper habet vitium trutinā pœnasq; sequaces.
- Sodoma
Roma
Pharao Non Sodomę luxus: non magna superbia Rome
Non furor in Mossen toruus: rabięq; Pharonis.
Effugit iustam cęlestis iudicis iram.
- Sapientie. v. Dat spacium ad peccata deus: nō omnibus horis
Peccantem punit: tamen impia facta malorum
- Iob. xxi.
Ecclesi. i. x.
Luce. x. Iudicis æterni sententiā tristis in orbe
Persequitur stygio: tenebris flāmisq; seueris.
Sit licet vsq; dei pietas immensa: fauorq;
Gratia sit numeris nullis p̄scripta/modoq;
- ps. xlvii.
Sapientie. i.
Esayę. i. Non tamen a summo diuina astra tonante
Discedit: iusti remanet sed dextera regis.
Tempore si nostro/pœna sine/crimina currunt:
Morte sed ęternā trepidanda piacula soluent:
- Deutro. xxiii
Ecclesi. ii. O male sperantes: magnus sup ęthera princeps
Iustitię normam semper legesq; tenebit:
Cum quibus ad fetidū sceleratos trudet auernum

Qui vult nunc edificare.
Et quid magnum attentare.
Sumptus debet pensitare.
Quibus possit hoc parare.

Incipere
et nō pri^o
uidere.

Qui edificat domū suā impēdiis alienis: quasi qui colligit lapides suos in hyeme. Ve q̄ edificat domū suā in iniusticia & cenaculū suū i iudicio Ita expēdē dū est vt annuatim aliqd supsit. propter necessitates supuenientes

Quisquis opus magnū tentat cōponere: sumptus. xxii. q. ii. faciat.
Antea nec reputat: nec tempus cōputat ipsum: Ecclesi. xxi.
Est fatuus plane. sapiens nāq; extruit illud: Hiere. xxii.
Quod potis ē: tentatq; nihil qđ ferre recusent d. ii

Vires: & rerū census: nūmīq; paternī.

Cœperunt multī struere alta palatia/ & edes:

Nec vires valuere suę: sumptusq; futuri.

Penituitq; operis tandem illos non bene ceptī.

Nabuchodo. Rex Nabuchodonosor fastu cōmotus iniquo.

Q; manibus Babilona suis/struxisset/amēnam.

Danielis. iiii In caput illius tandem plaga magna reluxit.

Quam recinīt nobis patrum sincera vetustas.

Excelsam turrīm produxit in æthera Nemroth

Nemroth Quam tumīdī nunq̄ possent disrūpere fluctus.

Gen. x.

Impfecta tamen molis structura remansit.

Ecclesi. xxi.

Diuitias grandes & plenos possit acervos/

Jeremię. xxii

Qui molitur opus manibus cōponere vastum.

Vsq; adeo quīdam fatui sunt: qui satis illa

Non pensant nec pspiciūt quos dāna sequūtur

A cunctisq; irridentē stloppo atq; cachinno

Magnificas ēdes: opera & sublimia: pauci

Lucullus

Crassus

Tentarunt veteres: potuit fecisse Lucullus.

Istuc & Crassus: quo vix opulentior vllus

Floruit: Assyriās qui sparlit sanguine carras.

Salustius

Quisquis magna cupit: factū quoq; nitē ingens.

Sit cautus. nūmosq; suos/ & computet arcam.

Quid possint vires rerum: quid parta facultas.

Ne risum multis creet: & ludibria tollat.

Nempe alias operis cepti: atq; impensa laboris

Perdit. incassum molesq; incepta videt.

Sermins. i. en

Inceptare nihil/ melius/ q̄ linquere ceptum.

in autē de nō

alie. col. ii.

Ecclesi. iiii.

Qui facit id: damnū is sentit: labemq; notamq;.

Omne hominū inuentū tandem cariosa vetustas.

Conterit: & rapido consumit insuper quo.

De potatoribus & edacibus.

Paupertatis onus vix Ganeo præterit ille

Noctes atq; dies qui bibit atq; vorat.

Illius ingluuiēs: crapula: immoderata voluptas.

Rerum: animę interitũ: corporis atq; facit.

De pulpibus

Cũ ad æquales bi-
bit pot⁹ ille plus
laudat q; plures i
ebriat: & calices
fecundiores ex-
haurit. Potores
bibuli mediã de
nocte phalerni.
Oderũt porrecta
negatẽ pocula. E-
brietas & mētis i
ducit exiliũ: & li-
bidinis puocat i-
centiũ. Nõ esset
hodie seruitus: si
ebrietas nõ fuissz
Fecũdi calices qz
nõ fecere disertũ

Hic etiam naues fatuorũ scandit: & amplas

Contrahit antennas manibus/longosq; rudentes:

Noctes atq; dies vinum qui ingurgitat ori.

Et farcit stomachũ dapibus victuq; guloso. d. iiii.

c. a. crapula
de vi. & ho.
cle.

Horati⁹ i ep^{la}
xxxv. dif. lex
to die.

Esaie. v.	Nil agit hic aliud: q̄ q̄ certamina vini
Ecclési. xxxi	Tractat: & euacuat calices/amplascq; lagenas.
de con. dif. v	Immoderata meri rabies: mala tristia morbi
netales.	Concitat: & nullis rebus discrimina ponit.
Iuuenalis	Inducit subitas mortes: & tristia fata:
Osee. iiii.	Laxat corporeos nexus: precordia soluit.
	Polluit & sensus. caput & geniūq; modestū
Luce. xxi.	Contaminat vinum: simul & crapulosa voluptas
xxxv. dif. vi	Vina nocent capiti: faciūt & pectora ceca.
molētum	Ingeniū frangūt nitidū. mentesq; viriles.
puer. xxiiii	Ebrietas parit omne nefas. & dedecus ingens.
xxxv. dif. v	Et parit insanos homines sine lege/modoq;
ter.	Qui viuunt: sordesq; malas/luxusq; procaces
	Obseruant: semperq; meri certamina versant.
Proner. xx.	Ebrietas venerem stimulat: lumbosq; salaces
xxxv. dif. lu	Incitat ad luxū: parit & petulantia corda.
xuriam	Ebrietas ratione carens furiosa per orbem
Ad ephe. v	Transuoluat. & finem nullo discrimine ponit.
Hora. in epif.	Ebrietas mores frangit: linguasq; loquaces
puer. vltimo.	Efficit. & mentis secretū sepe recludit.
xxxv. dif. c. vi	Rancidius nihil est: nihil est sceleratius illis.
	Ingluuiēs quorum vino insatiata: fathiscit.
Herodotus	Non Thomyris natus cecidisset victus ab ipso
Iustinus li. i.	Cyro: si tumidi vitassent pocula bacchi.
Thomyris	Magnus Alexander morbo ebrietatis inepto
Cyrus	Correptus: gladio proprios iugulabat amicos.
Q. Curtius.	Est modus in rebus: vini moderatior vsus
Alexander	Nil nocet: interdū sensus conseruat acutos.
i. thimo. v.	Qui sine lege bibit: magnas vacuando lagenas
Ecclési. xxxi.	Sorbet: ad extremū poenā experiet amaram.
Eccē. ii.	
xxxv. dif. lu	
xuriosa.	

Diuitias molles clausa qui continet arca.

Et conseruat opes: concumulatq; suas.

Vsq; adeo / vt miserū nunq̄ soletur amicum.

Hic aliquando petet cum nihil accipiet!

Diuitiarū sollicitudo

Noli anxius esse in diuitiis iniustis nō enī proderūt tibi in die obductiōis & vindictē Nil pderunt thesauri impietatis. iusticia vero liberabit a morte. ve vobis diuitib⁹ q̄a habetis hic cōsolationem vestrā. Diues & pauper obuiauērent sibi vtriusq; opator ē dominus.

Plurima stulticia est: votū quoq; inane putamus
 Q̄ colitur tantū funesta pecunia: & ingens
 Thesaurus rerū: & tam perfidus ardor habendī:
 Diuitiis lectis maiores dantur honores. d.iiii.

Ecclesi. v.
 puer. x. & ix.
 Luce. xvi.
 puer. xxii.
 Iob. xxvii. &
 ps. xlviii.

Quã sophiẽ: meliore gradu stant munera ditis.
 Nil mores colimus sanctos: virtutis amator
 Nullus adest: animos confundit copia rerum.

puer. xxviii
 Horatius. ii. f

Hic sapiens solus: iuris consultus: & auctor:
 Diues in exhausta nũmos qui possidet arca
 Curia sola patet diti/prudensq; senatus:

Ouidius. i. fa
 puer. xiiii
 Iuuenalis

Solus habet laudes. conquirũt solus honores.
 Solus amicitias: licet has virtute meretur
 Nulla: sed nũmis donantur p̄mia tanta.

De censu in primis: de moribus vltima semper

Quęstio: quot poscat nũmos: quot iugera campi?

Eccle. xiiii.

Quantũ quisq; sua nũmorum seruat in arca

Tantũ habet & fidei: iuret licet. & samothracum

Per veteres aras: contemnere fulmina pauper

Creditur: atq; deos/diis ignoscentibus ipsis.

Prouer. xix

Quando quidem tales sanctissima diuitiarum

Maiestas tollit titulos: & nomina confert:

Diuitibus lepores: pisces: auiumq; sapes

Atq; aprĩ clunes. & quicquid dulce macellum.

Mittitur aut vacuę semper stant paupis edes.

P̄s. xxxvi.

Ah vesana fames / & rerum dira libido:

Quid tamen hoc p̄dest? quod deuorat oĩa auarus

Semper habens: nihil & ieiuno sufficit ori?

Ecclesi. iiii
 P̄s. xxxviii

Nec modus aut requies: nō hũc cumulauit aceruũ

Amos. ii.
 puer. xi

Is sibi. sed lites subitas post funera linquet.

Math. xix
 Marci. x.

Vtilis est nũmus multis: inglorius illi

Qui nescit seruare modum: legemq; modestam

Luce. xii
 Thobie. iiii

Qui nil pauperibus doni elargitur amicis:

Hunc deus omnipotens extremo fine relinquet

Nec capiet vultu placido sua vota precesq;

De obsequio duorū dñorum

Ille duos lepores venator captat in vno
 Tempore: per sylvas quos canis vnus agit
 Qui cupit ardentem dominis seruire duobus:
 Hic plusq̄ poterit: sepe agitare volet:

Seruire
duobus.

Nemo p̄t duob⁹
 dñis seruire: aut
 enī vnū odiet &
 alterū diligit aut
 vnī adhaerebit &
 alterū cōtemnet.
 Nō potestis deo
 seruire & māmo-
 ne. Qui ad vtrūq̄
 p̄festinat neutrū
 bene peragit. plu-
 ribus intentus mi-
 nor est ad singu-
 la sensus. Cor. i. gre-
 hēs duas vias nō
 habebit successus

Quo
 Lepo
 scita
 Vno
 Quia
 ead
 vtrū

Stultus & is: sūmo qui vult magnorū tonantī:
 Et mundo pariter querit seruire p̄phano.
 Nam veluti dominis qui seruire duobus
 Raro fit: vt talis semper sit gratus vtriq̄.

Math. vi.
 Luce. xvi.
 Ecclesi. iiii.

glo.in.l.fi. C.
de assel.

Qui captare duos lepores conatur / in vna
Hora: venator comitatus cum cane solo.

Vix sibi contingit leporem q̄ subleuet vnum.

Raro ferit metam: signataq̄ stigmata luto:

Qui pharetras multas tendit / variasq̄ balistas

xvi. q. i. pres/
biteros.

Quisq̄s multa suis humeris imponere rege

Offitia: & solus vastos vult ferre labores.

glo.in.c. accu/
fatus de here
li. vi.

Difficile est: semper licitū si seruet / honestū &:

Nunc huc / nunc illuc raptus / sine fine vagatur.

Nec pede sic stabili poterit constare / locoue.

Aequora nunc sulcat: trabibus nunc p̄ mare currit

Iam terram ignotam querit / gentesq̄ pererrat.

c. diuers de
cle. con.

Raro diu perstat qui bina negotia gestat.

Qui facit vt placeat multis: hunc semper oportet

Quemlibet astute blandis palpare lacertis.

Ecclesi. v.

Si quid & aduersi contra se percipit: vsq̄

Perferat: offitiis queat vt seruire duobus.

c. cū singula
de pbē. li. vi.

Verba det ingenuo que sint permixta lepore.

lxxxix. di. c. i

Et quod sit placitū faciat semp̄q̄ loquatur.

Blandidulis cunctos verbis / manibusq̄ salutet.

Ecclesi. i. & ii
Iacobi. i.

Ceruicem domini succis: & pectus inungat

Illecebris: quo sit solita non maior in aula.

Et caueat ne quē turgentī concitet ira.

Hic quia pregrauida gestat cū pondere molem

c. quia i tātū.
de pbē.

Otia rara simul: mentis raramq̄ quietem.

Attamen offitiū numerus pluralis / auentem

Efficit. vt lucri sudores perferat atri.

xxi. q. i. cleri.
cum.
Ecclesi. ix.

Sanctius & melius: domino seruire probato.

Atq̄ vno: possis cui per benefacta placere:

Q̄z dño vsq̄ nouo famularier omnibus horis.

De nimia garrulitate.

Qui linguam frenat: rictus compescit & oris.

Mens angore huius tristitiaq; vacat.

Qui loquitur temere cadit in discrimina: sicut

Quæ pullos prodit murmure pica loquax.

Garrula lingua.

Ois natura bestiarū & volucrū & serpētū & ceterorū domantē & domita sunt a natura hūana: linguā aut nullus hoīm domare p̄t. Inq̄ etū maluz plena veneno mortifero . ipsa maculat totū corpus &c. Qui custodit os suū custodit aīaz suā: q̄ aut incōsiderat⁹ ē ad loquē dū sentiet mala.

Garrulus atq; loquax q̄ tempore blāterat omni

Ad nauē is properet fatuā: conscendat in arcē.

Carbasa ventus agit: fatuī propate loquaces.

Sunt plures quorū est summa oblectatio vite.

p̄ue. xiii. & .x
p̄s cxxxix.
Ecclesi. ix.
Iacobi. iiii.

*Consilius a fiducios commissi tollit honores
quis minor est autem, quam facisse, labor? Ouid. lib. 2. eleg. 7.*

- Ecclesi.v. Summus & affectus linguã exercere procacem.
 Dum tangunt: quod nemo volet tetigisse: merēt.
 Inuidiæ telum: melius tacuisse profecto
 Qui reticere potest cum magno forsan honore:
- puer.xvii. Attamen eloquitur: nec vult compescere fauces:
 Incurrit quandoq; grauis discrimina noxę:
 Et casus miseros. melius strinxisse labellum.
 Respondet qui sponte sua: non ante rogatus.
 Se fatuum insulsum cunctis exponit: & offert/
 Obscenę pariter cõmissa pericula lingue.
 Sunt fatui plures qui garrulitatis iniquę
 Leticiam capiunt: & lingue gaudia vana:
 Qui tamen interdũ pena plectuntur acerba.
- Here.xviii Multos lingua procax casus sufferre coegit
 Ofce.vii. Angustos: quid enim fallax delatio prodest?
 Linguosus/sua cum phas est malefacta fateri:
 Atq; sacerdoti culpam proferri. silescit:
 Nec verbũ ructare potest: dum præmia celi
 Dantur: & examen miserum de crimine fertur.
 Multi prudentes & sani forte fuissent,
 Si se non proprię sedassent verbere lingue.
 Adsit in exemplũ miseris/normamq; salubrẽ
- Pica Pica loquax, pullos quę garrulitate frequentĩ
 Prodit: & ad nidum nimio clamore susurrat.
 Pauca loqui: & castę seruare silentia lingue
- Eccs.v. Tutius & melius. qui respondere laborat
 puer.xxv. Omnibus: incurrit damnũ quandoq; molestũ.
 Sermo placet modicus: moderato tempore fusus.
- Eccs.iii. Virtus clara quidem est tutũ seruare labellum.
 Rite loqui fas est: quod bona lingua docet.

Inuenire rem alienam & non reddere
 Inueniens aliquid proprios quod seruat in vsus
 Istud & inuentū qui putat esse suum:
 Tanquam iusta dei / sinat id retinere / voluntas
 Hunc demon fatuum decipit atq; ligat.

**Inueniē
 et nō red-
 dere**

Si quid inuenisti
 & non reddidisti
 rapuisti: quantū
 potuisti fecisti q̄a
 plus nō inuenisti
 &c. Vn^o q̄sq; enī
 scire debet quod
 suū nō est: ad ali-
 um pertinere.

Feruoꝝ auaritię mea non sinit vsq; silere
 Carmina: sed s̄atyram tendere vbiq; meam.
 Iccirco fatuos merito hic dicemus inertes.
 Qui sua non solum; verum aliena tenent.

xiiii. q. v. si
 qd inuenisti
 I. cū querebas
 C. vnde. vi.

I. cū querebāt
 C. vnde vi. **Inueniunt quidam thesauros: res alienas.**
 Vt sibus obseruant hęcq; reperta suis.
 Et tenebris cecis adeo sua pectora firmant.
 Vt credant superos hęc tribuisse deos:
 Non curant ad quem dominū res perditā spectet
 Quod fortuna leuis obtulit: vsq; tenent.

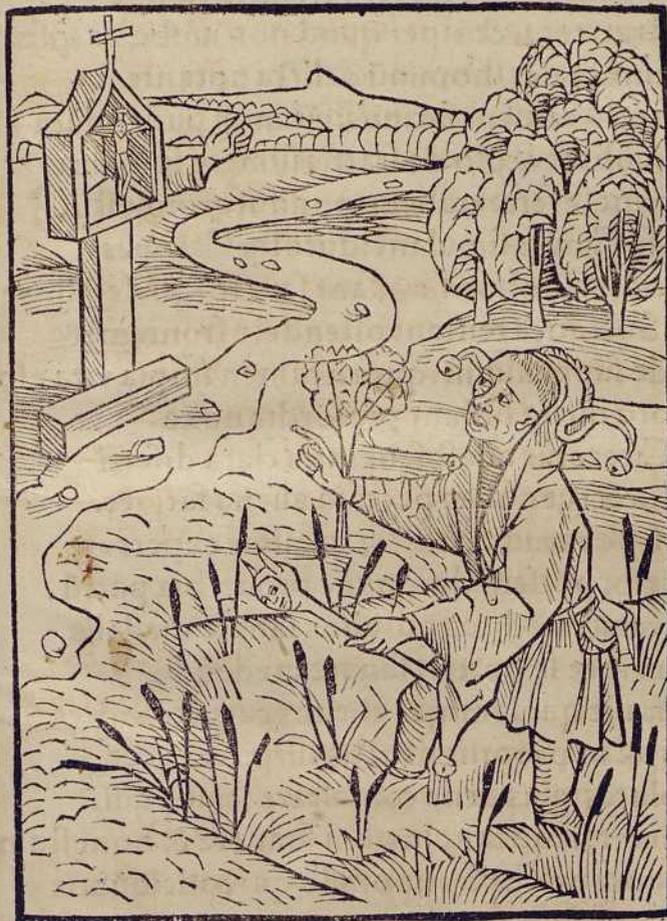
Augustinus. **Audi: quem tanta trahit impietate cupido**
Audi: nec renuas hęc documenta precor
A casu si res alienas inuenis: illas
 Esse tuas nunq̄ credas: aliena profecto
 Sunt ea. queso tuos: si quos in pectore sensus
Vsq; geras: censor consule stulte tuos.

i. Petri. iiii.
Dentro. vii. **An bona que proprio non sunt quesita labore.**
 Rite tenere queas: impius error adest.
Inuenias aliquid: quod nullo iure parasti:
Ad dominū debes mittere sponte suum.

Ange. iusti.
dere. diui. ifi **Si non est notus/res ad quem perditā spectat:**
 Nescis & heredes quos bona iura manent:
 Inuentas debes mox res in pauperis vsus
 Vertere: mendicos hisq; iuuare viros.
 In proprios vsus qui vertit res alienas:
 Quodq; suum non est: conterit atq; rapit.
Hic acheronteis animam demerget in vndis.
 Excrutians sese perpetuaq; siti:
Theauri raptor parū a p̄done doloso
 Distat: res raptas prauus vterq; premit.

xxxii. dif.
erubescant
Hiere. xvii.
p̄s. vii.
In regula pec
catū. vi. **En deus omnipotens: teq; extra/atq; in cute noscīt**
Actus deinde tuos: noscīt & ingenium:
Inuenies/si quod sacra iura tenere vetabunt.
 Redde: nec iuuentis pollue corda malis.

De eo q̄ in alios aīaduertit / & met peccat.
 Quisquis iter planū poterit trāsire viator:
 Quod monstrat posita dextera fixa via:
 Attamen in ceno: atq; situ: crassaq; palude
 Ambulat: is sensu / seu ratione caret.

Medice curate ip sum

Bene docendo &
 male viuēdo deū
 instruis quō te cō
 demnare debeat
 Qui vidit vtilius
 & facit deteriora
 Absit ei radi⁹ lu-
 cis sine mora. Ex
 terfis oculis alio-
 rū dāna videm⁹.
 Ad discernendū
 ppria sensus hēt

Peruolat ad nostros / censorum turba / phaselos
 Qui procul aduertunt aliengē crimina frontis.
 Castigant facinus: quod nec cōmittere abhorrēt:
 Et proprias vitii sordes / scelerisq; patrati

xl. dif. c. i. iu-
 sti q̄ cum eo.
 ceterū.
 glo. i. c. ea que
 de statu regu-

iii. q. vii. indi **Abſcondunt maculas: alios culpāre parati.**
cet & c. in gra **Omnia facta hominū temere in conuitia vertunt**
uibus. **Ridiculū naſū tollunt grandęſq; cachynnos.**
Nec tamen aduertunt q̄ ſautia membra malorum
Geſtent: & morbos vitioſo in pectore natos.
Sępe manus fixa in directo tramite campi

iii. q. vii. tria **Sic faciunt tales / hominū delicta notantes:**

Math. vii.
Luce. vi.

Nec p̄priū cenſent facinus: vitamq; pudendam

Quiq; volunt oculo de fratris ſumere ſpinam: }

Inſpiciant ſe ferre trabem: pondusq; moleſtū. }

Inuenalis

Multi ſe Curioſoſimulant: duroſq; Catoneſ:

Fabritioſq; probos: ſimulant ſanctoſq; Metelloſ:

Eſaye. lx.

Multi Socraticā tentant oſtendere frontem: &

Grande ſupercilium: quorū tamen impia vita eſt.

Inuenalis

Et quorū tacita ſudant p̄cordia noxa.

Cicero

Hinc Ciceroniſ adeſt ſententiā clara diſerti

Qua docet: vt nulluſ peccata aliena fatiget.

Hic niſi ſit vacuſ vitiis / & criminis expers.

Multa tibi poſſem dare nunc prouerbia patrū.

Luce. iiii.

Nam veluti medicuſ qui alioſ ſanare medeliſ

xxvi. diſ. vna
tantum.

Molitur: nec ſe poterit ſanare medendo

Sic agit ille quidem: qui alienoſ carpere mores

i. q. i. multi

Glifcit: & in propriiſ delictiſ turpiter hęret.

nota

Sunt plureſ: aliioſ bene conſultare ſciunt qui.

At ſibi met nequeunt licitum ſuadere & honeſtum

xlvi. diſ. ſit re
ctor.

Vos quoq; p̄ſbyteri: populo qui concionatiſ

Iuſſa dei: fideiq; ſimul p̄cepta ſacrate.

xxv. diſ. p̄mū

Quando alioſ homineſ verbis culpatis & ore.

xlvi. diſ. i.
neceſſe

Vita ſit immunis veſtra / & ſine ſorde probata.

De contione sapientię.

Quem sacra delectat diuū sapientia: quiq;
Pectore flagranti dogmata sancta colit.
Hic cunctis prestat: clarosq; meretur honores.
In celo datur & digna corona sibi.

Sapientie p̄cepta

Vsq; quo paruuli diligitis infantia & stulti ea q̄ sibi sūt noxia cupiēt: & inprudētes odi būt scientiā: conuertimini ad correctionē meam. Discite & o miseri causas cognoscite reruz. Quid sumus aut qd nā victuri gignimur ordo Quis datus ā metē q̄ mollis fluxus: & vnde

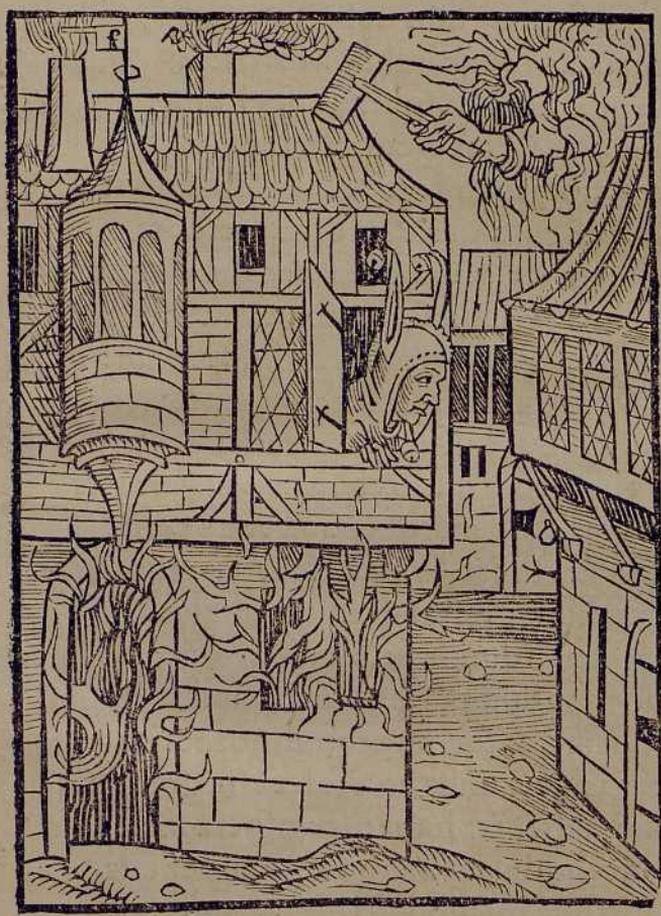
pro

Clamat voce graui populo sapientia cuncto.
O genus humanū ad nostrā concede cathedrā.
Discite quid recti doceant mea verba / boniq;
Discite mortales castę monumēta Mineruz e.i.

Prover. i.
Persi^o. iii. sat

- Et sacrę pariter sua dogmata discite línquę
 Stultitiám crassam tota deponite mente:
- Prouer. xlii Quęrite doctrinã / qua constat vita / salusq̃.
 Quęrite quę bona sunt: funesta pecunía nusq̃
 Alliciat vestros animos ad crimina spurca:
- Plant⁹ in an
 phiti. Sardonychē fuluū superat sapientia / & aurū:
 Argentūq; simul / gēmas / nitidosq; berillos:
 Non Ademas melior: non est Magnesia cautes.
 Est maior toto sapientia puída mūdo.
 Quicquid & optari poterit: non prestat aceruū.
 Aequalem sophię: cunctis prestantior ipsa est.
- Eccle. xxxvii Nil habet equiualeus: similis nec gloria fulget.
 Consiliis princeps toto dominatur in orbe.
 Temperat hęc vrbes: populos: magnūq; senatū:
 Corporis hęc prebet vires: & corda polita.
 Clamitat ad cunctos sapientia. voce tubalí.
- Prouer. viii Me duce scepra tenent reges / rutilasq; coronas:
 His mores legesq; dedi de pectore sacro:
 Me duce principibus regna obseruantur auita.
- Ecclesi. xxi Ac per me gentes: sincera lege reguntur.
 Quę mala stulticię fugiunt: cecosq; fur ores:
 Qui me rite colit: qui me veneratur: amatq;.
 Hunc veneror: mitisq; sequor / cū laude perhenni:
- Prouer. iiii. In me diuitię sacrę: thesaurus & ingens:
 Et bona foelicis consistunt premia vitę.
 Me deus eternus diuino numine obumbrat.
 Nataq; de cerebro: sum magnū & sparsa p orbē.
 Cęlestis per me maiestas cuncta parauit.
 Et sine me nihil / est in celo / atq; orbe creatum.
- Prouer. i. Insipiens igitur qui non mea dogmata tractet.

Iactatio & confidentia fortunę
 Se fortunatū/foelicem/seq̃ beatum
 Qui putat: & sorti nīmū confidit iniquę.
 Laudat & extollit fortunam: sentiet olim
 Cum minime retur: tectum crepitare domūq̃

**Fortune
 uanitas.**

Successus hūanę
 p̃speritatis ueruz
 indiciū ęternę dā
 nationis est. De
 ppiciato peccato
 noli eē sine metu
 neq̃ adiciās pec
 catū sup peccatū
 Misericordia enī
 & ira ab illo cito
 pximant. & ī pec
 catores r̃spicit ira
 illius. Lento enī
 gradu ad ṽdictā
 suī/diūina proce
 dit ira: tarditatē
 q̃ supplicii/graui
 tate cōpensat

Hic quoq̃ dignus erit nosta rate/siue lyburno
 Prouehi: & insipidū stultus adire chorū.
 Qui iactabundus fortunā semp in omni
 Arridere sibi reputat: atq̃ cupit.

Augustinus.
 puer. xxviii.
 Ecc̃s. v.
 Valeri⁹ li. i

e. ii.

Et iactat q̄ se gremio fortuna benigno
Respiciat: sint & p̄spera cuncta sibi.

Esaie.lxv.

O fatue:enormis que te vesania torquet!
Quorsum/te rerum fata caduca trahunt!
Cur nimium subitis audes confidere rebus!
Cum bona fortune non stabilita:ruunt.
Incassum iactas vane ludibria fortis:
Fœlix qui se non implicat hisce bonis.

Augustinus.

Iactas diuitias:iactas q̄ copia rerum
Te beat:inq̄ manus p̄spera multa fluunt.
Iactas successus faustos/& fortis aceruos:
Cum finem incertum fors tamen omnis habet

Seneca i her-
cule furenti

Pestifero multos fallit fors nubila vultu:
Instabilemq̄ trahit/nō bene fida rotam:
Stultus quem passim rege successus inescat:
Confidit rebus qui bene fortuitis:
Demonis horrendi.mihi credite: filius hic est.
Posthabitis superis: qui bona vana colit.

Prover.xxv

Quem stygius Pluto conatur fallere: rerum
Huic cumulū prestat diuitiasq̄ malas.

Luca.v.

Que damnant hominē sitibundū in gurgite fusco
In quo ranarum pessima turba fluit:

Prover.i.

Stultus qui iactat fortune commoda: certus
In quibus/& stabilis non solet esse gradus.

Iuuenalis

Fortunam patienter habe: nec p̄spera iactes
Fata: hodie diues: cras quoq̄ pauper eris.

Non in fortune manibus foelitia rerum
Munera dependent: sed deus illa tenet.
Et mutat quodcumq̄ volet: tu stulte profanam
Ne sortem extollas:nunq̄ ea firma manet.

Qui curas hominū cunctorum ferre laborat:
Nec proprios fructus: nec sua damna videt.
Is quoq; sit patiens: & discat ferre dolores
Si premitur mundi mole/ruatq;/grauī.

Curati- lis

O curas hoīm: o
quātū ē in rebus
inane. Aliena cu-
ras ea q̄ ad te nō
attinēt. Noli pl⁹
sapere q̄ oportet
at. Alciōra te ne
q̄sieris: & fortio-
ra te ne scrutatus
fueris: sed q̄ p̄ce-
pit tibi de illa co-
gita: & in plurib⁹
opibus ei⁹ ne fue-
ris curiosus Non
est enī tibi neces-
sariū ea q̄ abscō-
dita sunt videre
oculis tuis &c.

Qui plus ferre cupit: propriis portare lacertis
Q̄ valet: hīc fatuus sua sponte pericla subibit.
Imprudens etenim quisquis ceruice parata
Vult molem sufferre grauē: & iuga tristia solus.

de re nat. c. i.
in prin. li. vi.
Persius. i.
Teren.
Ad roma. xii.
c. iii.

Cum sit opus multis talem portare laborem.

puer. xx.

Eccl. i. & .xiii

Qui dorso imponit spatiosi pondera cœli:
Et capit id quod ferre nequit: velociter iste
Corruit: & cepti hunc tandē imprudentia mordet

Iuuenalis
Alexander

Historiæ nobis recinunt exempla: quod ille
Magnus Alexander toto sudasset in orbe.
Europæ atque Asiæ fines: non denique mundus
Suffecere sibi: tanquam pro corpore paruo
Non satis ista foret tellus quam iure teneret.

Ecclesi. vii.

Attamen exigua tandem compositus in urna:
Sarcophago contentus erat paruoque sepulchro.

Mors horrenda docet: quo quis contentus abire
Debeat: & qualem sectentur corpora finem.

Diogenes
Horatius

Cynicus ille / fuit grecis plus diues in oris
Cognitus: & sopherie celebris preceptor & auctor:
Non edes magnas: non hic sublimia tecta
Questiit: at vacuo speculatus vase: forato &:
Astrorum motus: curauit secula nusquam.

Magna quies istunc atque ocia blanda manebunt
Qui forti curas abigit de pectore vanas:
Haud onus imponit dorso quod ferre recusat.

Iuuenalis

Maxima qui tentat: voto qui concipit alta:
Pondus & aggreditur rerum: tolerare laboret
Grandia: que mordax imponit cura lacertis.

puer. xvii.

Sapientie. v.

Math. xvii.

Quid iuuat ingentem manibus quod vincimus orbem?
Angorem frustra patimur: curasque modestas:

Si tandem hanc animam / stygias mitemus in oras?

notestas

Qui curat quid mundus agat: quo cesar in orbe
Martem agitet: nunquam tranquilla viuit in hora.

Sapient. viii

Stultus & is: curans quod nec mutare valebit.

Mutuū accipere.

Haud facile emergit q̄ semp̄ mutua sumit:

Nam lupus/est metę tempora nulla vorax.

Calcitrat hunc asinus plantis quandoq̄ recuruis

Seraq̄ mortiferi damna doloris agit.

Mutuū
accipere.

A nullo accipies
mutuum. Qui
enim mutuum re-
cipit seruus est fe-
neratoris. Mutu-
abit peccator &
nō soluet: iustus
autē miseretur &
retribuet. Omnia
tempus habet &
suis spaciis tran-
seunt.

Multiplicata suis manibus qui mutua sumit

Era: hic ~~ver~~surā soluere stultus habet.

Profueritq̄ parum q̄ metam & tempora tarda:

Soluēdi statuit: mox q̄a tēpus abit. e.iiii

Deutro. xv.
Proner. xxii.
Ps. xxxvi.
Eccē. iii.

p̄s. lxxi.
puer. xxviii
Luce. vi.

Expoliant vsura vorax & sc̄nora multos
Censibus: ingrata[m] pauperiemq; creant,
Sępe etiã nudos homines facit es alienum.
Mutua pauperibus exitiosa nocent:
Schemate quid tamen hoc p̄scriptę pagina legis:
Aut Satyrę excursus: significare velint:
Accipe: nam fatuos vitiorum semita trita
Quos trahit: & scelerum quos malus error hēt.
Denoto: qui peccant: veritę quoq; mutua sumunt
Legis: & impuro sc̄nora corde fouent.

Ecc̄s. vii. & 8

Peccati cumulū faciunt: atq; aggere magno
Constituunt molem: ponderibusq; grauant.
Imponūt humeris strictum cum mole capistrum:
Pondere suscepto cunctaq; membra tremūt:
Non vt peccatū cumules: tibi tempora donat

Ecclesi. xii.
xxiii. q. iiii.
Nabuchodo-
nosor.
Sodoma
Gene. xviii.

Hęc deus: emendes sed malefacta petit:
Vindicat interdū mortales verberare diro.
Visitat & lento crimina sepe pede:
Adsit in exemplū Sodomorum tarda ruina:
Qua cecidit iuuenis: decrepitusq; senex:

iiii. Reg. xvi.
Thobie. xiii.
Micheę. iiii.
Exodi. iii.

Et Solyme prębent nobis exempla vetustę:
Propter peccatū quę cecidere malum.
Nicolas itidem plagis subitissq; ruinis
Ob scelerū molem triuerat ipse deus.

Iohelis. iiii
Amos. ix.
Esaię. i.
Prouer. xxii.
Thobie. xiii.

Et plagis variis recutitę semina mentis
Affecit: quamuis gens benedicta foret.
Mutua qui sumit nequeat quę soluere: stultus.
Nam metam positam nō lupus ipse vorat.
Sic deus omnipotens tribuit tibi tempora vitę,

Ezech. xviii.

Non vt peccatū: sed bona perfitias.

De inutilibus votis & petitionibus.
 Qui superos passis manibus / votisq; precatur:
 Nec tamen ex iusto pectore vota fluunt:
 Quod petit a superis votū non percipit illud.
 Materiam risus deinde aliquando dabit.

Quid o- randum

Ante orationē p̄
 para aīam tuam.
 orationes enī iu-
 storum exaudiet
 dominus Melior
 est finis oꝛonis q̄
 p̄cipiū Orandū
 ēvt sit mens sana
 in corpore sano.
 Superosq; p̄cetur
 & oret Vt redeat
 miseris abeat for-
 tuna sup̄bis. Scī-
 mus aut̄ quoniā
 peccatores de⁹ n̄
 exaudit.

Carpimus hac Satyra optat⁹ quoq; & i p̄ba vota
 Quę temere a superis nulla tatione precamur.
Voto / homo sepe petit. quę non intelligit ipse.
 Sed quę tristia sint discrimina forte datura.

Ecclesi. xviii.
 puer. xv.
 Ecc̄s. vii.
 Lucę. xx. i fi.
 Iohan. ix.

- Midas Rex** Adsit in exemplū Midas rex: supplice voto
 phrygum. Qui temere optabat & quicquid tangeret aurū
 Ouidius me- Efflet: & hinc stolidę damnosa optatio mentis
 tha. xi. Huic fuit ad pęnam. nam panis versus in aurum
Perfius. i. sa. Atq; merum fuerat: sic voti damna luebat:
 Aurículas asini fatua vt ceruice referret.
- Proner. xvii** Multi diuitias optant/censusq; superbos:
 Et manibus quatunt: Iouis atq; impellere tentant
 Aures: nūmorū vt magnū concedat aceruū.
- Sapiētie. viii** O male vouentes: funesta pecunia multos
 Ad miseros casus: & tristia fata retrusit.
- Lycinus** Quid lycini profunt edes: quid iugera campi?
Crassus Quid crassi census? quid Croeli maxima gaza?
Croesus (Non faustum nacti finem: non funera recta.
- Iuuenalis** { Poscit opem neruis quidam/longamq; senectam:
 { Poscit & in longis opulentus viuere seclis:
 { Quem tamen assidue crapule/tucetaq; crassa
 { Debilitant: neruosq; terit lasciua voluptas.
- Ad hebre. 8** In pęnam multis fuit olim annosa senectus
 puer. xvii. In qua sollicito sudamus sepe dolore.
Peleus Peleus: & Nestor viuax: Itacusq; Laertes:
Nestor Questi sunt seram nimiu tardamq; senectam.
Laertes Accedunt senibus quandoq; incōmoda multa.
Horati? i arte Tum trahit ad votū quosdam mundana potestas
 Exitium que sepe parit/męstamq; ruinam:
Sapiētie. v { Exoptant alii formosos corporis artus: }
Eccle. xi. { Atq; animę iccirco perdunt plerumq; salutem. }
 { Optandum est/vt sit mens sana in corpore sano }
 { Et bona fama: fides: & morum vita bonorum: }
Iuuenalis. { Et sedeat virtus in casto pectore fulgens. }

De inutili studio.

Qui studiū exercet vanum: sterilemque palēstrā:
Et frustra studiī tempora cępta terit:
Ad partes Satyrę veniat/stultasque cohortes:
Ut videat quid sit perdidicisse nihil.

Inutile studium.

In pueritiā requi-
rētes modos mu-
licos: & narrātes
carmīa scriptura-
rū ī generatōibus
gētis suę gloriā
adepti sunt &c.

Ociū sine litteris
mors ē. & viui ho-
minis sepultura.

Etenī cū debere-
tis mgrī eē ppter
tēps: rursū indige-
tis vt doceamī q̄
sūt elemēta exor-
diū sermonū dei.

Nunc superest satyrę: fatuos vectare studentes:
Qui cappas humeris portant/longosque cucullos:
Vnde trahunt post se capparū in puluere caudas:
Et se scire putant/quod non didicere studendo.

Ecclesi. xliiii.
Ad hebre. v
ii. ad thimo. 3

- Ecclesi. xxv. Dum studiis teneros deberent tradere mores:
 In plateis potius ludibria vana sequuntur.
 Nil studii fructus curat male sana iuuentus:
 Cogitat haud artes magna ratione repertas:
 Sed potius fatui studio laqueantur inertis:
 Vnde nihil morum: nihil & virtutis habebunt.
 At sophia est veterum/magno sudore paranda:
 Ocia nil possunt prestare ignava studentis:
 Hinc magis admiror: q̄ multi errore profano
 Nil nisi nunc manibus triuialia gramata voluunt.
 Gramatices Priscæ sincera volumina spernit:
 Cuius Alexander gallus precordia turbat.
 Hic logicę nodos soluit sermone rotato:
 Et sylogismorum cum garrulitate molesta
 Currere nunc Sortem clamat: nunc stare Platonem.
 Blaxterat: & nescit verbis imponere finem:
 Ars logicę/falso nodos/& retia cauta
 Nectit: & explicitum/tenebras deducit in atras.
 Noctes atq; dies ranarum murmura rauca
 Effundunt: logicę verbosaq; dogmata clamant.
 Talibus illecebris violatur prima iuuentus:
 Utile nil querens: nil delectabile gustans.
 Hic volat ad Wienam: tenet hunc Erfordia magna
 Hunc Basilea fouet. Lyps istum Barbara tellus:
 Hic mare sulcauit. gentes hic vidit Iberas:
 Vidit & hic gallos: & magnę menia Romę.
 Ad patrios tandem redeunt sine laude penates:
 Et sine doctrina: cappas ceruice superbas
 Gestant: pro stulto quę respondere studente.
 Possint: incassum tractarunt tempora prima.
- xvi. q. i. sic
 vine.
- Seneca epi/
 stola. xviii.
 c. nisi cum pri
 de de renun.
- xxxvii. dif.
 nonne
- Ecclesi. xvi.
- xxxvii. dif.
 legimus.
- Ecclesi. viii.
- xii. q. ii. glo/
 ria epi.
 glo. in c. cii ex
 litteris de in.
 inte. resti.
 Pronet. xiii.

Temere loquentes contra deum.

Si deus annueret precibus nostrisque petitis
Semper: & ad votum concederet omnia: plures
In lachrymas fluerent mestas: fletusque molestos:
Stultitiamque suam captarent premia iusta:

Corriperē
facta dei.

Supuacuis laborat impendiis que solē certat facibus
adiuuare quoniam diuine gratie plenitudo adiectioe
humana non indiget: nec vlla requirit commendatiois
augmenta. sic que ^{ut q mel} mel multum comedit non est ei bonum.
Sic qui scrutator est maiestatis opprimetur a gloria

Vanā operā impendit: fatuos stultosque labores

Qui solis radios igne iuuare putat:

Et face succensa: si credit lampada phœbi

Augere: ut plenum plenius efficiat.

vi. q. i. si omnia
Ecclesi. ii.
Prover. xxv.

Sultior ille tamen: superi qui facta tonantis

Atq; voluntatē corripit ætheream:

Hic superat stultos omnes: vesanior hisq; est:

Eumenides quoq; pectora surda premūt.

Ad Roma. x. **Nanq; dei nostri tanta est sapientia/ virtus/**

Iustitia/ ingeniū/ gloria/ fama/ decus:

Efaye. xl. **Consiliū tantū/ maiestas: tanta potestas:**

Non egeat nostro vt sceptriger auxilio.

Prouidus & sapiens adeo est/ qui cuncta creauit:

Qui mare: qui terrā: stelliferūq; polum.

Vt sua nec minui poterit diuina voluntas.

Ne ve hominū augeri/ possit ab ore magis.

Omnia dispensans moderatur: & omnia noscīt:

xxxii. dis. eru
bescant. **Corda q; scrutatur: hunc latet atq; nihil.**

Omnia disponit sollerter: legeq; certa

Singula constituit: præterit huncq; nihil.

Seu deus ergo tonat: niuibus seu spargit harenā.

Seu vibret forti fulmina dira manu:

Seu ros ætherū mittit: siue astra serena:

Effundit: nimbos seu deus horrifonos:

Sapiētie. i. **Non hominī fas est diuina lacescere iura.**

Iactare & contra verba maligna deum.

p̄s. ciii. **Omnia disposuit sapienter/ maximus hic quem**

Sapientie. xi
& .xii. **Corripis incassum/ stulte pterue/ deum:**

Ecclesi. xxiii. **Vindictam queris scelerum: penamq; malorum.**

Cum temere irrumpis: visq; docere deum.

Murmura non fas est: crepitantia verba: susurros

Aduersus summū præcipitare deum.

Nūeri. xiiii **Israel interiit totiēns sic murmure turba.**

Iosue. ix.
i. corinth. x **Stultoq; hoc cecidit pars quoq; magna modo**

Qui alios iudicat.

Se iustū quicūq; putat: vitāq; probatum

Iudicat atq; alios homines / censetq; nocentes.

Nec contemplatur semet: capit ille ruinam.

Sit licet in casu: cunctos notat ipse cadentes

Judicā alios.

Nolite iudicare.
vt nō iudicabimī
nolite cōdemna-
re & nō condem-
nabimīni: qd aut
vides festucaꝝ in
oculo fratris tui &
trabem in oculis
tuis n̄ vides? Tol-
lere festucā q vis
de fratris ocello,
Que tua contur-
bat lumina tolle
trabē. iudicet ille
de alterius errore
q nō hz in seipso
quod cōdemnet

Math. vii.

Luce. vi.

glo. i. c. ea que
de sta. reg. iii.

q. vii. iudicet.

Stultitię vitio metuenda pericula multi

Incurrunt: mortis exitiūq; graue:

Quos spes vana trahit vitę: faustęq; salutis

Prosperitas: que mox fluminis instar abit.

- prouer. xxiiii & xxvi. **Se** putat esse bonum / se iustū: seq̃ potentē.
 Magnanimū / & nullū posse subire malum
 Non metuit mortē: quoniā spe ductus inani,
 Eccē. v. **Floccifacit** post se quicquid in orbe manet.
 Quicquid delirant alii. mox carpit iniquo
 Horatius i ep **Dente** Theonino: nec sua facta videt.
 Sed fatuus quiuis spem pectore seruat inerti.
 Qua sperat sese viuere posse diu.
 Math. vii. **Sī** videt alterius mortē vitęq̃ ruinam
 Ad Roma. ii. **Affore:** non meminit se prope posse mori.
 Ecclesi. xi. **Mox** causam fingit: citius cur raptus: atq̃
 Non alias validus / nec bene sanus erat.
 Eccl. xxxviii **Quin** tristis: nigro & suffusus sanguine: plenus
 Et scelere atq̃ dolis: improbulusq̃ fuit.
 Propterea omnipotens excelsi rector olympi
 Fecerat hūc subita morte perire virum.
Post mortem fatuus sceleratus / iudicat illum:
Forſitan ætherei quem fouet aula poli.
 Sapientie. iii **Inter** cœlestes sua qui solatia ciues:
 Nectare & ambrosia fors bene pastus habet.
 Ecclesi. xxi. **Iudicat** alterius mortem: qui compede strictus
 Est scelerum: & vitiis membra ligata tenet.
 Eccē. vii. **Nec** metuit pœnā: neq̃ mortis tempora: quę mox
 Obseruans lachesis: stamina fessa secat.
 Seneca **Terminus** incertus læti est: incerta diesq̃: &
 Apoca. xviii. **Hora:** volant tacito tristia fara pede.
Vir bonus & iustus: falso quandoq̃ putatur
Esse malus: noscitur pectora sola deus. *Solus*
 iii. q. vii. iudi **Iudicat** alterius vitam quicunq̃ probatum:
 cet. **Sincerum** / & iustū condecet esse virum.

Quisquis cupit possidere plura beneficia:
 Multa solus obtinere possit ac officia:
 Plus imponit hic a sello q̄ portare poterit:
 Mortem saccorum misello multitudo parturit

Bñfitōꝝ

pluralitas.
 Ambicio quorū-
 dam in tantū pro-
 cessit. vt nō duas
 v̄ tres sed plures
 ecclesias habere
 studēāt cū vix vni
 possint debitam
 puisionē impēde-
 re/ cū tñ multitu-
 do p̄bendarū ca-
 nonibus sit inimi-
 ca & valde iūstū
 & iniquum est vt
 multi esuriāt for-
 te meliores & vn⁹
 ebrius forte null⁹
 in verbo/ & pessī-
 mus i exēplo ha-
 bundet.

Sunt: quibus est animus beneficia plura tenere.
 Et sacrū manibus contaminare bonum:
 Nec satis illa valent vigili curare labore:
 Susceptū nec onus p̄ficere arte queunt. f.i.

de p̄ben. quia
 in tantū. & c.
 de multa.
 De cle. n̄ ref.
 quia nōnulli
 .ad cor. xi.

Ecclē. xxxiiii Qui saccos asino plures imponere tentat:

Morte fatigatum destruit ille pecus.

Et quem sola quidem posset præbenda fouere:

Illius ad vitam quæ satis vsq; foret:

Hunc sed amor nummi funesta pecunia: cogit.

Absq; modo & numero congerere vltèrius.

c. auaricie
de pben.

Qui cupit assiduo beneficia plura tenere:

Copia nec rerum quem satiare potest:

Vsq; adeo cæcatus erit: pressusq; tenebris:

xlvi. di. sicut

Nesciat vt curas cõnumerare suas:

Hunc nocturna quies nunq; solabitur vlla:

Semper hiat: nullo limite vita iacet.

Saccum hic circumfert in quo non fundus habetur

Sed ieiuna fames: atq; cupido vorax.

At magis indignũ est asini/indocti/imq; periti

Qz magis hæc faciunt: cuncta tenere volunt:

Ecclēsiq; bonis nulla virtute fruuntur:

xvi. q. i. c. vlti.

Atq; deum vana religione colunt.

xxiii. q. viii.

Hec bona pauperibus largiri cœlica debent:

conuenior.

Vsibus at prauis sic cumulata ruunt.

Dicite pontifices quid vos beneficia multa

Confertis stultis: qui ratione carent?

An quia iumentisq; asinisq; imponere phas est

Cunctorum vt saccos atq; onera vsq; ferant?

Quin etiã peius: contenti munere nullo

Conducunt census: mutua lucra locant:

Actũ. viii.

Hos nec apud satis est Hiesy cũ Symone tutus:

i. q. i. petrus

Mangones licitant: vendita rursus emunt

& c. qui studz

Plures quisq; igitur prebendas possidet: ille.

iii. Regũ. v.

Extremã expectet cum Ioue tartareo.

De eo qui exceptōes querit ad emendandū se.
 Qui cantū corui/cras cras imitatur: & vsq;
 Cras canit: haud animo fata caduca notans:
 Semper aget fatuum: nam confidentia stulta hęc
 Dicitur: illuſit ſpes ea ſepe ſuos.

**Differēs
 beneface
 re.**

Non tardes con
 uerti ad dominū
 & ne differas de
 die in diem Subi
 to enim venit ira
 illius: & in tēpore
 vīdicte disperdē
 te. Hodie est &
 cras moriet: fenū
 quod hodie est
 cras in clybanum
 mitte. Hodie si
 vocē eius audierit
 nolite obtura
 re corda vestra.

Cui deus omnipotens de cœlo numina mittit:
 Illius & mentem lustrat: quo certius inde
 Omne nefas purget: vite & delicta pactę
 Emendet scelerumq; graues eliminet actus: f. ii.

Ecclesi. v.
 ps. xciii.
 Ad hebre. iii
 Lucę. xii.

Sit licet hic positus vitiorum in flumine magno:
Sentiat & molem: qua mens agitata iniquam.
Et spatiū vitę quo recte viuere posset:

Groccitat attamen hic corui de more canendo

- Ecclesi.v. Cras cras. in melius vitam mutabimus: aut cras.
 Hinc stolidū / insanum / & stultū dicimus omnem:
 Qui se victurū cras asserit: atq; fatetur.
 Cum tamē in foribus mors affidet omnibus horis
 puer xxvii. Sera nimis vita est que fert crastina: qui scis
 Ouidius An te fata sinant tam longo viuere cursu!
 Cras minus aptus eris: hodie bene viuere debes:
 Esaye.lvi. Et purgare caput: quod cum sudore grauatum
 Pondera peccati gestat: curasq; minaces.
 Ad mala veloci volitamns cum pede semper:
 Atq; hodie facimus ea: nec differre putamus
 Iacobi.iii Longius: ad q; nephas presens nos mācipat hora:
 Et festinamus semper ceruice parata:
 Illa tamen nobis possunt que ferre salutem
 Spernimus: insanos sic nos dementia turbat.
 Si forte immineat scelerum confessio nobis:
 Diffugimus: rauci repetentes murmura corui
 Et duo cras: aut plus / fatuo ructamus ab ore
 Ecclesi.x. Implacata tamen: si mors irreperit: vt te
 Math.vi. Auferat: atq; aīam sub tartara nigra remittat:
 Luce.xii Tunc velles fecisse bonum: potuisse nequibis:
 Tunc tua sera nimis vox & querimonia: cras cras.
 Esaye.xxii. Stulte quid exigui te temporis oro voluptas
 i.corinth.xv. Detinet: illa ruunt: & fluminis instar abibunt.
 Prouer.iii. Incipe cœlestes hodie perquirere sedes:
Crastina precipitet ne te cunctatio vana.

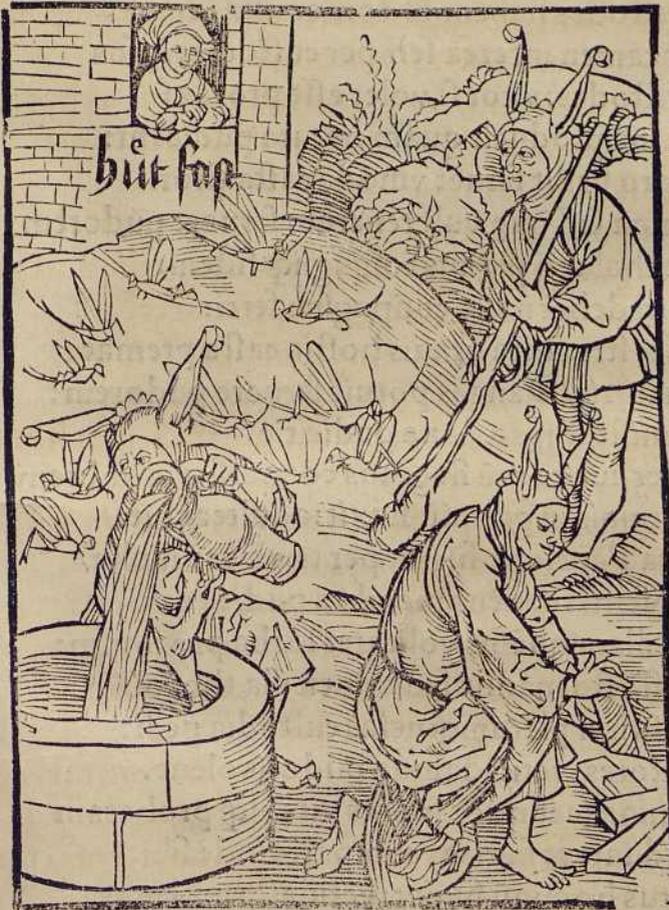
De custodia mulierum.

Custodit pulices fatuus sub sole calenti:

In puteum vndantem & flumine portat aqua.

Qui gerit vxoris curam metuitq; pudoris:

Que sibi ni custos fuerit: custodia vana est.

Obfer

uare mulieres.

Si spūs zelotypie concitauerit virū cōtra vxorē que nihil polluta est vel falsa suspitio ne appetit relinquat deo facti huius iudiciū.

Ille lauat latereꝝ qui custodit mulierē. facilius ē ardentī sub sole obseruare pulicesq; inuitā custodire mulierem.

Adde serā cohibe. sed quis custodiet ipsos. Custodes. cauta est & ab illis incipit vxor.

Stultior/atq; magis furioso insanus Horeste est:

Spiritus & vexat hunc male zelotypus:

Qui gerit vxoris curam: & custodiam inanem

Noctes atq; dies: sollicitusq; tremit:

Iuuenalis. vi. sati.

Ecclesi. vii. f. iiii. Numeri. v.

Vn̄ quoq; non sapiens: quid enim seruare laborat. Vnde nihil, quamuis non fuerat, perit. Ouid. lib. 2. eleg. 2.

Ecclesi. xix. Angorem frustra tolleras: frustra q̄ labores
Suscipis: incassum te tua cura necat.

Innenalis.
Prouer. xxx. Pone seras: cohibe gressus mulieris: & omnes
Saltus: & vigil hic latret vbiq̄ canis:

Conferet & fortis preclusas pessulus gdes:

Custodes habeat & domos alta suos:

Quis tamen interea semper custodiet ipsos

Custodes: vxor si volet esse procax?

Ecclesi. xxv. Fœmina producit quam natura pudicam:
Raro fit/ vt seruet vincula casta thori.

Prouer. xii Fœmina sed que vult tenerum seruare pudorem:
Et thalami pignus coniugiiq̄ fidem:

Vinciri debet nulla compagine ferri:

Nec structura grauis hostia casta premat.

Danae
Ouidius. iiii.
metha. Non turris/Danaes potuit seruare pudorem:
Amisit stupro dona pudicitie.

Iupiter auricomū flagrans conuersus in imbrem
Virginis in gremiū fluxit: adulter erat.

Penelope.
Homerus in
odissea. Absenti retinens membra pudica viro.

Ouidius in
epist. heroi. Circa illam quauis volitaret turba procorum:
Infraçto mansit sed tamen illa thoro.

In vetitum plerumq̄ nefas custodia pellit

Vxores: vetiti damna pudoris olent.

Ecclesi. xxvi. Fœmina iucundos mores vitamq̄ probatam
Seneca in de
clama. Induat: vt famam comparet inde sibi.

Et cetus hominū fugiat: vetulasq̄ procaces

Et fugiat vafri murmura blanda proci.

Helena
Ouidius in
epist. heroi. Si non legisset Helene rescripta dolosq̄
Idæi Paridis: non male rapta foret

Est fatuus qui scit vigilantī stertere naso:
 Et faciem digitis contegere vsq̃ suis.
 Vxorēq̃ suam subigi permittit: & audit
 Illecebras: ridet subdola catta iocos.

Leociniū fatuitas

Patronus ē turpi-
 tudinis qui crimē
 celat vxoris. Qui
 patit̃ vxorē suā
 delinq̃re / matri-
 moniūq̃ suū con-
 tēnit: quiq̃ cōta-
 minationē nō in-
 dignat̃ pēna adul-
 terii cōfligit: do-
 ctus spectare la-
 cunar: doctus &
 ad calicē vigilātī
 stertere naso.

Res miseranda quidē / & censura digna Cathonis.

Quia vult coniugii nemo tenere fidem:

Nullus adulterii legem / aut pia iura veretur:

Iulia lex dormit: poena vetusta silet, f.iiii.

Sene. de ira.
 Valer. li. iiii
 puer. xxii.
 Iacobi. i.
 Ecclesi. xxx

Non mulier nec vir sacрати fœdera fulcri
 Conseruare solent: meçhus vbiq; iacet:
 Iuuenalis vi. sati. Multis digna quidē res & laudanda videt̃
 Alterius lectum concutere / atq; thorum.
 Levitici. xx. Nec pudor. vllus adest: nemo ensē / aut saxa vereñ
 Dentro. xxii. Iuditium parcit: pena remissa iacet
 ff. ad. l. iul. de adul. Heu vetus in meçhos tua lex tua Iulia dormit:
 Cesar: ab Elysiis fontibus oro veni:
 Turpius idq; magis: sunt qui spectare lacunar
 Iuuenalis Docti: vt per thalamum cautus adulter eat.
 Apponunt dygitos oculis vigilantibus: atq;
 Permittunt subigi pignora chara thori.
 c. quemadmo Vxor̃is ne scelus audes spectare pudendum:
 dū de iu. iu. Cognita nec culpas probra? marite taces?
 puer. xviii Expulit a regno fratrem Pelopeius Atreus:
 Atteus Fœdasset proprii q; sibi iura thori:
 Seneca i thy Atq; duos natos maçtauit funere mesto:
 ff. de adul. l. stupor. Quo luerant mœchi crimina fœda patris.
 Ingens clamor erat quando Lucretia passa est
 Lncretia xxxii. q. v. lu Stuprum: a lasciuo contaminata viro.
 cretia. Collatinus enim coniunx rumore leuato
 Tarquinus expulsi Tarpeia regem pellit ab vrbe malum.
 Clodius Clodius in cūctis dominañ gentibus: çheu:
 Clodius impune tractat adulterium.
 Heu mala dira parit putidę meçhatio mentis:
 Profiliunt ire / mortis & exitiū:
 C. de adul. O vos mortales concordii viuite nexu:
 gracchus Fœdera quid thalami sic violare iuuat?
 Sit veneranda fides vxoris: sitq; mariti:
 Proner. vi. Mutua sint semper gaudia: paxq; frequens.

Semper fatuus.

Est qui contendit se prudentem vsq; putari
Cum sapiat penitus nil (mihí crede) boni:
Non discit mores: non est virtutis amator:
Sed manet infoelix anser/ vt ante fuit.

Stulti-
tia gau-
diũ stul-
torũ

Vir prudens diri-
git gressus suos.
Cælum non ani-
mum mutãt qui
per mare currunt
Sapientior sibi
stultus videt sep-
tem viris loquen-
tibus sententias.

Qui bona multa videt: preclaras perlegit artes:
Audit & egregium quicquid in orbe viget.
Virtutis monumenta sacre: moresq; politos
Conspicit: & studii flumina amena videt

puer xv. &
xxvi.
Horati⁹ i epi.

Seneca pegri
natio nō facit
medicum. &
nulla ars dis-
citur loco.

Gymnasium: ludos celebres: spectacula mundi

Lustrat: & arrectus per loca multa volat

Nil tñ addiscit: neq; enim hęc monumēta vetusta

Profunt: vt melior fiat & vtilior.

Quicquid habet rerū alterius collecta suppellex

Ecclesi. xxix.

Aedibus id semper gliscit adesse suis.

Hoc desiderio stultissima vota notant:

Res semper fatuis ex nouitate placent:

Proner. xxvi

Ad gentes currunt varias populosq; peragrant

Luce. xv

Ignotos: lustrant quicquid in orbe iacet.

Ne quid in externis maneat regionibus vsq̄

Intactum: peregre stultus vbiq; volat.

Ad Pataui muros: ad celsę mœnia Romę:

Ad Solymas currunt: Assyriosq; lares:

Currit ad Lybien: penetrant Memphitica regna.

Pyramides lustrant. Attica regna vident.

Attamen apportant sapientis premia nulla:

Non specimen morum. non decus ingenii:

Horatius in
epist.

Cœlum non animū mutant qui trans mare currunt

Stulti discedunt: mox fatui redeunt.

Possumus hos mores inter cęnacula nostra

Discere: si imprudens vis fore: siste pedem:

In patriis laribus tam stultas carpinus artes.

Non aliena opus est perquirere inde loca

Quin animo exulto diuinum imitare Platonem:

Plato de quo
Hiero. in pro
logo biblię

Vt saperet doctos quęsiit ille viros:

Nec sine doctrina Graias concessit ad oras:

Quo tandem ingenuas cōcumularet opes

Ad hebr. xiii

Quisq; ab eade sua patria/volat improbus anser:

Ille domū rediens/anser vt ante/manet.

De iracundia ex leui causa.
 Affiduis flagris tardū qui pungit asellum:
 Sēpius ad longas corrūit aurīculas.
 Ira breuis furor est/nil indignatio prodest
 Sincerę mentis est inimica minax.

**Ira sci li-
ne causa.**

Vince iras aīmq;
 tuum qui cetera
 vīcis:
 Impedit ira anī-
 mū ne possit cer-
 nere verū. Iratus
 nil nisi crimīs lo-
 quīē. Debet ho-
 mo lentū vehe-
 mens equitare iu-
 mentum.

Hic fatuus semper pigrum conscendit asellum:
 Turbida quem motu concitat ira graui.
 Latrat & exclamat circū se more canino:
 Nec verbū placidū toruus ab ore vomit.

xxxii. q. vii.
 quid in noib?
 Sapiētie. xiii
 Ad. Roma. ii
 Hierē. xxix

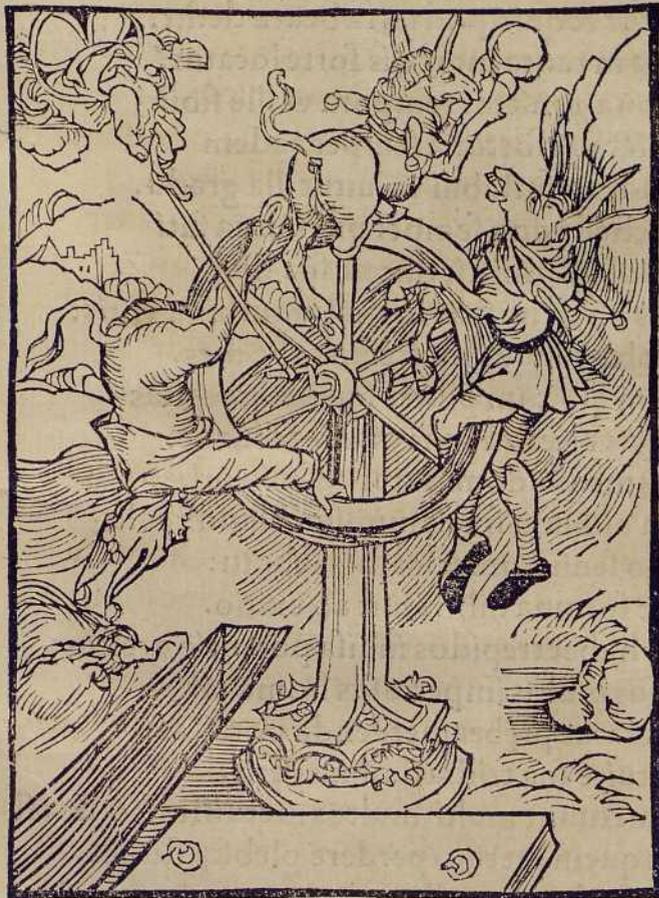
- Perſius
 puer. xx. Rancidulo ſemper ruſtatur in ore canina
 Littera: nec motus mitigat ille ſuos
- Prover. xxvii Gaudet/ & a populo metui ſua facta: furoris
 Plena mali: mentis conſcius ille nihil.
 Diciſ a cunctis: furioſum cernite ſtultum:
 Et ſibi de fatuo hoc quilibet abſtineat.
 Nam putat ille quidem ſtultos non antea viſos:
 Auriculas aſini ſolus habere cupit.
- Perſius
 puer. xi. Ira necat ſenſus: premit indignatio mentem:
 Precipitem inuertit illa vel illa virum
- Archytas. Archytas ſophię iccirco ſpectabilis auctor:
 Ille Tarentina natus in vrbe procul:
 Peccanti ſeruo: turbatus mente pepercit:
 Atq; irę ſtimulos ſic moderatus erat
- Plato. Sic Plato: ſic alii motus ſedare ſolebant.
- Socrates
 puer. xxx. Socratici & plures doctiloquiſq; viri.
 Nempe furor ratione caret: præcordia frangit:
 Eccleſi. xix. Debilitat ſenſus/ira ſeuera nimis
 xi. q. iii. ira
 v. q. ii. reſlatū. Hos contra motus/certa innitamur habena:
 &c. ſeruetur. Et frenum: atq; ſuum ſentiat ira modum:
 puer. xxii. Non ſapientis erit triſtari: aut corde dolere.
 &. xvii. Paſſio/prudentis pectora/ nulla premit:
- Ioh. xxxvi
 Prover. xii. Eſt ſapiens ſemper: tranquilluſ mente quieta:
 Ira trahit fatuos inſipidoſq; viros.
- Eccſ. vii. Tempore/cuncta quidē ſapiens moderat/ in omni
 Addit & in cunctis rebus ubiq; modum:
 Sed fatuus nullo penitus moderamine ductus:
 Stulticiam effundit ſemper ubiq; ſuam:
 Ergo præcipientes aſinum conſcendite ſtulti:
 Quo celeres fatuos beſtia tarda vehat:

De fortunę mutabilitate.

Quem rota fortunę cupida spe continet: atq;
Voluit in excelso fors sibi fausta gradu:
Ille etiam metuat lapsus quandoq; nocent es:
Perpetuo nescit fors residere loco.

**Fortune
mutabili
tas.**

Tollunt in altuz
vt lapsu grauiore
ruant. Nemo cō
fidat nimiū secū-
dis Nemo despe-
rat meliora lapsis
Miscet hec illis p
hibetq; Clotho.
Stare fortunam.
rotat omne fatū
Nemo tā diuos
habuit fauentes
Crastinum vt sibi
policeri possset.

Complures fatuos / latum fortuna per orbem
Efficit instabili voluit eosq; rota
Fortunam multi sitibundo pectore versant:
Et loca continuo scandere celsa petunt.

Ecclesi. x.
i. mach. ii.
Prouer. xiii i
Sene. in her.
fur.

- Clandianus. *Inquiruntq; gradū: qui sit sibi viribus impar:*
de pe. dif. iii. Nec lapsum fati pectora stulta vident.
qd ergo i glo. Prouer. xvii. Nil adeo excelsum est/ q non trepidare ruinam
Debeat: ad mortem cuncta creata ruunt.
- Horatius *Omnia que terris nunc sunt innata / senescunt:*
Labitur & quicquid terra beata dedit.
- Sene. i her fu *Quis fuit in tanta mortalis sorte locatus?*
Craſtina pmittat tempora vt ille sibi!
Aut se victurū fortuna ſemper eadem
Spondeat! inſtabili voluitur illa gradu.
- Martialis *Nam lachesis duri ſemper p̄nuntia fati*
Non tibi permittit ducere fila diu.
Atropos haud noſtris mulcetur turbida votis:
Vt nobis longos p̄ſtet in orbe dies.
Ad caſum ſubitum plures funeſta poteſtas
Allicit: vt loetho tunc grauiore ruant.
- Iulius ceſar. *Iulius immenſo dominator ceſar in orbe.*
Dum nimium ſortis numina blanda colit:
In medio ſenſit mortalia fata ſenatu:
Hunc fortuna nihil iuuit ab exitio.
- Tullius in of *Semper habet trepidos inuiſa potentia gressus:*
Eccleſi. xx. Inuiſus multis imperioſus homo eſt
Delicias raras p̄bet metuenda poteſtas:
In ceruice ſua triſtia damna gerit.
- Sapientie. v. *Quem metuunt multi: multos metuiffe neceſſe eſt*
Odīt quem metuīt/ perdere plebſq; ſtudet.
- Eccleſi. xxi. *Imperioſus homo nullo palpatur amore:*
Nec populī hunc plauſus: nec bona fama colit.
Ergo mobilibus non ſic confidite ſcep̄tris:
Nam rota vertetur cū deus ipſe volet.

De egrotante inobediēte.

Egrotus si quis morbos in corpore tristes
Sentit: & vrgetur anxietate graui:
Prestita nec medici sequitur documenta periti:
Si cadit: ex merito damna doloris habet.

Patienus
impatien

Si opus medican
tis expectas vul
nus detegas oport
tet Nō est in me
dico semper rele
ueſ vt eger Prīci
piis obsta . Sero
medicina paraſ:
Cum mala per lō
gas conualuere
moras.

Qui iacet in moesto egrotans angore: perito
Nec medico paret: consiliumq; fugit.
Nec tenet impositam seruata lege dietam:
Conualidus fieri qua mediante queat:

glo. i. c. ad au
res de eta. &
qua. or.
Ecclesi. x. &
xxxviii
Beetius.

- Inuenialis. Pro vino nunc gustat aquam: nunc cetera sumit
 Persius Pocula: consultrix que medicina vetat.
- Eccle. xxxvii Querit & assidue rigido cōtraria morbo
 Esculenta: sibi temperat atq; nihil:
 Donec ad tumulū pheretro portatur operto:
 In cinerē rediens ceu fuit ante cinis.
- Ecclesi. xviii. Qui cito sanari a morbo conaris amaro:
 Ouidius de Principiis obsta: deteriora caue.
 reme. amo. Scintilla in flammis crescit quandoq; molestas:
 Riuus & exiguus flumina magna facit.
 Principium morbi modicum: capit incrementum
 Paulatim: salubris ni medicina vetet.
- Ecclesi. xxxi. Qui validus cupit esse cito / sua vulnera plane
 Boetius de Demonstrat medico / pellet vt inde luem.
 con. philo. Non sine luctifero sanari membra dolore
 Possunt: ne renuas ferre doloris onus.
- Ecd. xxxviii. Nil quoq; mentiri medico debemus in ipso
 Morbo: non medici: sed tua vita perit.
 Quiq; sacerdoti referens peccata peracta:
 Mentitur: vitam decipit ille suam.
 Qui medicum querit / sua nec documenta referuat
 Expers consilii est: & ratione caret.
 Consilium vetule potius sectamur / & herbas
 Quas in thessalico littore saga coquit.
 Infami dygito frontem hæc & pectora lustrat:
 Istius interitum falsa medela parit.
- i. thimo. iiii. Qui vetulis credis malesanis: credit anili
 Consilio: loethi fata seuera subit.
 Moralem sensum nostro si carmine sumes:
 In vitis agrum te mora nulla premet.

De nimium apertis consultationibus
 Quisquis forte palam mentis concepta reuelat:
 Ante oculos volucrum retia tenfa locat:
 Admonet hic omnes:cautelam prebet apertam:
 Quo facile a laqueo quisq; cauere queat.

**Aperte i-
 sidiaspo-
 nere**

Frustra iacitur re-
 te ante oculos pe-
 natoru. *Qui ni-* *Qu.*
 mis apparet res-
 tia vitat auis.

Quisquis aues forsan contendit carpere plures:
 Retiaq; ante illas tendit aperta nimis:
 Nec funes/pedicas/laqueosq; plagasq; recondit:
 Is facit vt sua mox retia vitet auis. g.i.

Esopus i apo.
 Prouer.i.
 Ouidius de
 reme. amo.
 glo. i de. pasto-
 ralis de re iu.

Qui semper manibus: duris verbisq; minatur
Publicitus: nullum verberat ille canem.

Prouer. x. Intantum mentis qui verbis pandit apertis:
Consilium retegens omnibus atq; palam.

De tali stulto poterit sibi quisq; cauere:
Creditur hic toto corpore posse nihil.

Prouer. xviii & xxvi. At puto prudentē & sapere hunc: secreta reuelat
Qui nulli: intantū cōprimīt vsq; suum.

Solus agit mentis sincerę arcana: nec vlli
Pandere vult animo si qua agitare velit.

Pręcipue in rebus: quę spectant forte salutem
Corporis: aut regni: grande aliquod vel opus.

Horatius in
episto.

Falluntur plures a delatoribus ipsis:
Consiliū domini qui sibi scire volunt.

Illecebris palpant: vt sic arcana resciscant.

Qui noua scire cupit: dicere / & illa volet.

prouer. xi.

Est sapiens certa: mentis qui condere votum
Consiliūq; potest: nilq; referre palam:

Quattuor esse solent res: quę se tempore nullo
Occultare queunt. nec tacita esse volunt.

Ecclesi. viii.
Math. v.

Consiliū fatui: structa vrbs in vertice montis:
Actus amatoris: stramen & in crepida

Ouidius
Iuuenalis

Occultam seruare potest rem pauper / inopsq;
Diuitis ast semper longius acta volant.

Virgilius
iii. ene.

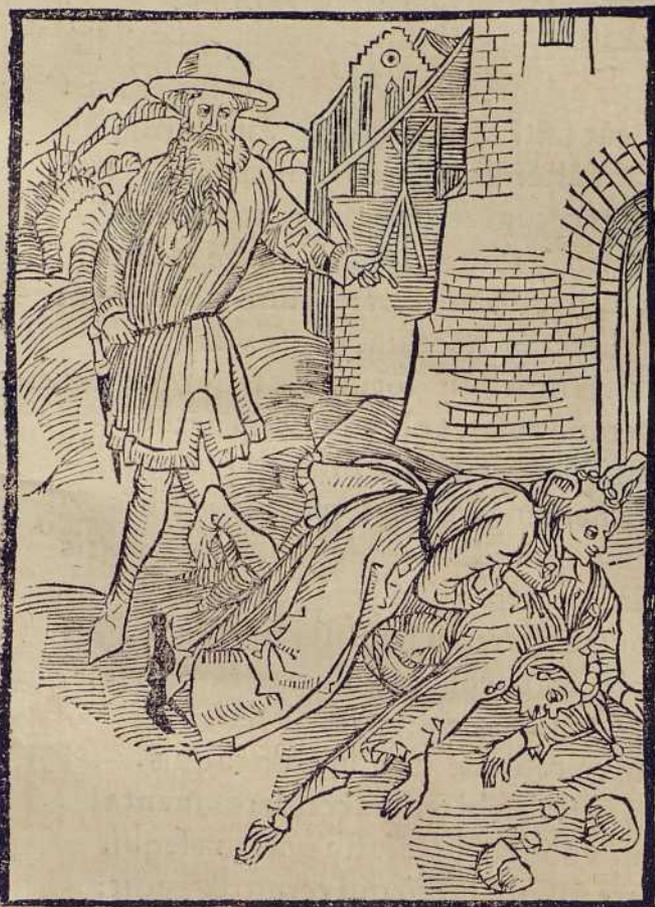
Et mala fama palam conrescit vbiq; volando:
Et domus interdum damna pudoris habet.

Tu caueas: sapiens si fors cupis esse / catusq;
Ne pandas animū / consiliū / ve tuum:

Seneca.
Catho

Ne seruis famuliq; tuis confidito in illis:
Sed tacitus mentis condito facta tuę.

Fatuoꝝ damno sapiētes nos fieri cōuenit
 Stultoꝝ lapsum miserum / subitamqꝫ ruīnam
 Qui videt: astutus nec sibi deinde cauet.
 Est stultus: cęco nec recto tramite pergens:
 Et fatui barbam mulcet vbiqꝫ manu.

**Alienis
 picul' fie-
 ri sapiētē**

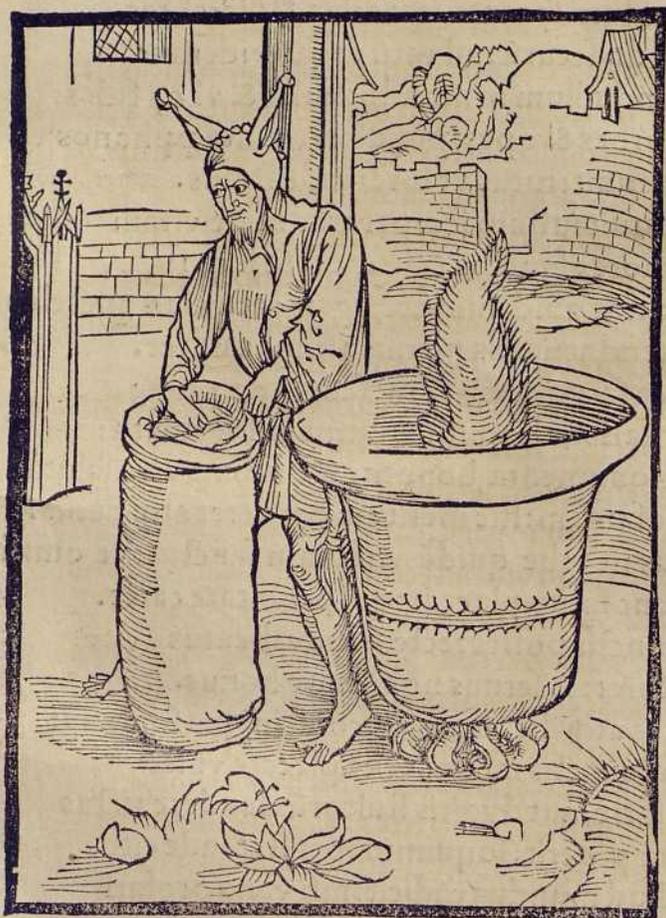
Attēde in illis ne
 forte cadas Felix
 quem faciūt alie-
 na picula cautū.
 Casus dementis
 correctio sit sapi-
 ētis. Via impioꝝ
 tenebrosanesciūt
 vbi corruant.

Cernimus assiduos casus / lapsusqꝫ frequentes
 Stultorum: & risus cernimus inde graues.
 Ridentur passim fatui: luduntur in omni
 Tempore: nil sapiūt: nil quoqꝫ scire volūt. g.ii.

prer. 4. & 15
 Ioh. xvii.

- Ecclesi. xxv. Sunt & contempti multū a prudentibus ipsis
 Qui cappam in fatuis frontibus vsq; gerunt.
- Eccē. x. Accusat stultum stultus: conuitia iactant
 Impia: sed gressus stringit vterq; pares.
- Hiere. vi.
 & .vii.
 Ecclesi. i. Errat & assidue nec vult curare ruinam:
 Complures fatui qua cecidere prius:
 Nil exempla trahunt stultos / lapsusq; molesti:
 Semper ad interitum quid bone stulte ruis!
 Admoneāt saltē fatuos exempla malorum:
 Discant alterius viuere rite malo.
- Math. xv.
 Luce. vi. Exprobrat cecum cecus / visuq; carentem:
Attamen in foueam sepius ambo cadunt.
- Esoopus i apo. Incusat cancrum cancer retrorsum abeuntem:
Ibat directam nec tamen ipse viam.
- Ecclesi. iii.
 & .xli Qui matris non vult documēta sequi / ille nouerq;
Imperium toleret obsequiumq; graue.
Qui patris nunq; sequitur p̄cepta salutis:
Difficilem ingreditur sepius ille viam.
- Phaeton.
 Tullius in of
 Ouidius. 2 m Si Phaeton quondam consulta salubria patris
 Audisset: currus non periisset iners:
 Non iouis æthereum sensisset fulmen & ignis:
 Nec lacerum corpus volueret Eridanus.
- Icarus. Oni.
 viii. metha.
 Prohet. xv. &
 xxiii. Icarus ingenui patris non iussa sequutus
 Altius euolitans: nomina fecit aquis.
 Hi duo in imberbi tristes cecidere iuuenta:
 Nam voluit neuter iussa paterna sequi.
- Ecclesi. xi
 Corruere insanū fatuū qui cernit: & audit:
 Exemplum capiat: effugiatq; malum.
- Esoopus
 Horatius
 in episto. Cauta fuit vulpes nolens intrare cauernam
 Viderat vt nullam vafra redire feram.

Nil curare detractiōnes hominū.
 Non campana sonat quę malleolo atq; bacillo est
 Expers: sit vulpīs insita cauda licet.
 Iccirco stultum est omnes curare loquelas.
 Cum surda possis effugere aure sonum.

Nil cura
 detracti
 ones ho
 minum

Cum recte viuas
 non cures verba
 malorū. Arbitriū
 nostri nō ē quid
 q; loquat. Mul
 tū farris habet q
 cunctis obstruit
 ora.

Quisquis in hoc mundo tranquilla viuere mente
 Gliscit: & in requie ducere secla bona:
 Non curet voces populi: famamq; malignam:
 Nec curet lingue sibila rauca male. g.iii.

ps. cviii.
 Prouer. xiiii.
 Sapiētie. ii.

Ad philip. ii. Qui cupit in mundo sese exaltare superbo:
Prouer. xiiii. Et stabilis magnum scandere rite gradum
& xviii. Est opus vt curas toleret quandoq; molestas
Multa oculis videat non bene grata suis.

Ad hebre. xi At sunt qui firmo tentoria rure locarūt:
Mundum spernentes: orbis & illecebras.
Nil modo securū: nil tutū: nilq; videmus
Tranquillum in mundo. nulla & vbiq; fides:
Multi vrbes & opes/populos/cetusq; pphanos
Fugerunt: tutus vt foret inde status.

Iohan. xv. Qui statuit iustam semper traducere vitam
Sapient. xi. Et mores sanctos & benefacta sequi:
Non curat quid mundus agat: tacita sue querelas
Attendat: iustis nil mala lingua nocet.

Satyri Si vates satyri quondam: sanctiq; pphete
Prophete Pensassent hominū murmura loethifera:
Nec monumenta bonę monstraissent vera salutis:
Hic famam: hic meritum perderet atq; decus.

p̄s. lii. Nullus in orbe quidē viuūt tam sanctus: vt omni
Sapient. vi. Nunc fatuo placeat: qui probitate caret.

Ecclesi. viii. Qui cunctis posset recte seruire: beatus }
Is foret: & seruus nobilitate bonus. }

Eccle. xxxvii Noctes atq; dies opus est confringere somnos:
Qui cunctis iam iam rite placere volet:
Quis farre/aut dygitis stultorū claudere rictus
Iam poterit! loquimur: penitet inde cito.

i. Corin. iiii. Nil aliud mundus didicit: nisi vana profari
Verba: quibus iustos contaminare solet.

Ecclesi. ii. Nil sapiens curet vani ludibria mundi:
Prouer. xv. Attendatq; nihil quod vaga turba ferat.
Ecc̄s. vii.

De sub sannatoribus & calumniatoribus.

Stulti qui lapides iactant. & saxa retorquent:
Hos fugiat/sapiens qui volet esse/procul.
Nam trahit a vitio fatuos correctio nulla.
Nil discunt moris:nil probitatis habent.

Abstra- here abo- no

Abominantur iusti
virum impium: & ab-
ominantur ipsi eos
qui recta sunt in via
Sapientia custodi-
uit illum ab inimi-
cis. & a se ducto-
ribus tutavit illum
videbunt finem sa-
pientis. & non in-
telligent quid cogi-
tauerit de illo deus

O fatui excordes nostram ad properate palestram:
Incipiam verum iamque docere bonum.
Vos sacre legis: patrum & documenta docebo
Que monstrant rectum prosperitatis iter. g. iiii.

Ecclesi. xxiiij
puer. xxiii.
& xxix.
Sapientie. x.

Atq; viam pandunt/prudentū calle politam.
 Quare agite & pedibus currite quęso citis:
 Discite quid virtus: quid sit prudentia rerum.
 Et fatui tandem desinite esse meri.
 Virtutes ornant homines: prudentia vestit
 Munditiis: sapiunt pectora stulta nihil:
 Sed modo riores fatuos: fannasq; proteruas
 Corrigimus: strigili hos scalpere nempe iuuat.
 Sunt fatui qui nunc rident documenta sophię:
 Inq; bonos cunctos probra pudenda vomunt.
 Aduertuntq; nihil: bona si quandoq; docentur:
 Quin cuncta irrident mox documēta palam
 Increpat hic stultum qui verbis: aut corrigit ore
 Inpingit fannam sepe met inde sibi.
 Corrige prudentem: qui tēpore discit in omni:
 Festinatq; oris verba tenere tui.
 Si cadit in iustos homines correctio iusta:
 Pręceptum accipiunt/cum pietate/bonum.
 Iniustus pręceptores diffamat: & odit.
 (Sepe repercussus in sua tela ruens.)
 Crede mihi fannis qui alios: risuq; lacescunt
 Nasuto: tandem pręmia digna ferent.
 Loripedem rectus derideat ethiopem albus:
 Est sine qui vitiis rideat ille malos.
 Stulte Nabal lueres fannas/toruosq; cachynnos:
 Ni regem iratum flecteret Abigayl.
 Quid pueros memorem qui vati illudere sancto
 Dum certant: vrsis mordicus intereunt.
 A grege stultorum caueat sibi quisq; maligno:
 Qui saxis iustos/innocuosq; petunt.

puer.vi.
 Baruth.iii.
 Ad Titū.iii.
 Sapien.vi
 Ecclesi.xvi.

Job.xij.
 puer.xiiii.

Pronet.ix.

Ecclesi.xix.

puer.xxv.

puer.xix.

Innentalis.
 iii.q.vii.qui
 sine.
 Nabal
 i.Reg.xxv.
 aii.Reg.ii.

Contemptus æternorū gaudiorū.
 Quæ male delicias dūtaxat temporis huius
 Cogito: nec celeres pensito abire dies:
 Et regni æterni quæ gaudia sperno beata:
 Causa est: me genuit Simea stulta/parens.

Trāsitoria p̄ferē eternis

Mēdaces filiū ho
 minū in stateris.
 vt decipiāt ip̄i de
 vanitate ī idip̄m
 Quid p̄dest hoī
 si mundū vniuer
 suz lucrez: anime
 vero sue detrimē
 tū patiet? Aut q̄
 dabit hō cōmuta
 tionē p̄ aīa sua?

Occurrit fatūz rursus mihi turba cohortis:
 Quæ requiē satyrę non sinit esse meę.
 Stultus enī certe est: animo iactare superbo
 Qui solet: & nimīū verba pudenda loqui:

Ecclesi. xiiii
 ps. lxi.
 Mar. viii.
 Math. xvi.

Sapient. i. iiii. Ad Roma. ii. Ecce ait o superum / nitidí quoq; rector olympi:
 Nil opto sedís regna beata tuę.

Amos. v. Eccs. ii. Id saltem liceat: multis mihi viuere lustris:
 Orbis & extremũ cernere posse diem.

i. iohann. ii. At non laudato / rectę virtutis / amore
 Tam longas æui poscít habere vices:
 Sed magis exoptat: queat vt conuiuere laute:
 Cum sociis paribus: delitiisq; frui:

Luce. vi. Nec tímet inférni fumantía tartara dítis:
 Non acherontęos post sua fata lacus.

Prover. xiiii. O fatue insignis: nil vani gaudia mundi
 Mellis habent: illis copia fellis inest.

Tullius de senectute Quid rogo delitias: tanti quid gaudia vana
 Stulte facis: pereunt que cito: more niuis!

Iob. xviii. Gaudia (crede mihi) terrę: felle replentur
 Nec manet in cunctis perpetuata quies.

Prover. xix Quo fit / vt infamis / lasciuia & spurca voluptas
 Quem trahit: & fastus orbis & illecebra:
 Hic fatuus: mundi curas gustabit acerbis:

Iob. vi. Et mortis rapidum sentiet esse diem.
 Transibit mundus: transibunt gaudia mundi:

Eccs. iii. Sapient. ii. & v. Transibit pariter quicquid in orbe viret.
 Iacobi. i. Cernimus & tales hominũ sine fine ruinas:
 Luce. xii. Cernimus occasus: cernimus exitia:

Apoca. xiiii. & xx. Rectorem cœli tandẽ spectabimus omnes:
 Hic ad letitias: alter ad interitum:
 Se cupit a summo qui segregare tonante.
 Letitię / & longos optat habere dies:

Math. xxv. Cimmeriis tenebris est obcęcator ille
 Pro vano linquens cœlica regna luto.

Tnmultus & confabulatio in ecclesia.
 Accipitrem gestans per religiosa deorum
 Tempa. & quem sequitur sedula turba canum
 Deutos homines/ & debita vota moratur.
 Et cuculum manibus palpat vbiq; suis.

Dehonestatē ecclesias

In sacro sãctis ecclesiis/ cū pace & q̄tevota cōpetit celebrari. decet eī domū dñi sanctitudo Cessent i ill' cōsilia: contōnes parlamēta: cessēt vana & multo fortius sēda & p̄phana colloquia. Et postremo q̄cunq; diuinū p̄nt turbare officiū/ aut oculos diuīe maiestatis offendere &c.

Sunt quos latratu/ strepitu/ clamore/ susurris
 Non pudeat sacras contaminare domos
 Dum canit offitium: dum debita sacra sacerdos:
 Tractat: & extendit vota precesq; deo.

De imu. eccle
 c. decet li. vi
 l. denūciam.
 C. de his qui
 ad ecc. confu.

Dum fluit ad populū diuine contio legis.

Ecclesięq; pium pangitur offitium:

Proner.v.
Treno.i.

Ingreditur fatuus quē rostris calceus vrget:

Stat simul in manibus nisus/& accipiter:

Siue velis cuculus . magno clangore vagatur

Per sanctas ædes/sacrificosq; focos.

Latrantescq; canes/vlulatu & cuncta replentes

Ductitat: in strepitu turba benigna filet.

Iam clangunt nolę: resonat latratus ad aures:

Nunc pedibus pulsant: nūc manibusq; strepēt.

Nulla quies penes hos/fastu pompaq; furentes:

Iohan.xii.

Non ppter christū. Lazarus artat eos.

Tractantur cause: reę cōmertia: questus:

Contractus omnes. offitiumq; fori.

Conspicit hic oculis matronas. ille puellas:

in autē. vt lic.
ma. & auie in
fi. col. viii.

Hic aliud tractat quod probitate caret.

Quidā etiā strepitus sua per calopodia stulti

Concrepitant turpes: impediuntq; bonū.

Stultitiā quid enī querimur? solitoq; furores?

Quos semel insipiens condere nemo cupit:

Iohan.ii.

Cum tamē exemplū christus deus ipseq; reliquit.

Nullus vt in templū turpia facta ferat:

Ecclesi. xxi.

Sed precibus suplex/deuoto & pectore: patrē

Iohelis.ii.

Aeternū oraret: cœlicolumq; choros.

p̄s. i.

Marci. xi.

Expulit & ferulis tractantes fœnera mercis:

Luce. xix.

Cum locus in templo sit sacer vsq; deo.

Bernhardus.

Qui si de templis homines pulsare pphanos

Nunc volet: atq; ædes euacuare malis:

Pauci quando quidē sacrata in gente manerēt:

Thura decent superos: verba pphana nihil.

De proteruo ac spontaneo periculo
 Qui cadit in flāmas & dira pericula querit
 Sponte sua/in puteum profilit atq; libens.
 Exitium merito patitur: si mergitur vndis:
 Vritur aut flammis: dignus enim interitu

De pteruo ac spōtaneo periculo

Qui amat piculū in illo peribit. Sit phas liceatq; pire malignis si inuitū qui seruat idē facit occidenti Qui scis an prudens huc se deiecerit? an ne seruari nolit?

Est fatuus qui sepe deum superosq; precatur
 Et supplex manibus cū pedibusq; rogat:
 Se putat & proferre pces ex corde benignas:
 Clamando assidue: me deus alme iuua:

Ecclesi.iii.
 Math.vii.
 Luce.vi.

- Ut mea stultitiã solitã modo pectora linquant:
 Et sapere incipiant: Iupiter alme iuua.
 Immortalis Attamen hic cappam stultorum semper anhelans
 Perius Induit: ingratas nam putat esse preces:
 Quod non mox voti compos: deus insuper illum
 Audierit: quia non cuncta petita dedit.
 Math. xx. At fatuus plerumque rogat/superosque precatur.
 Marci. x. Et nescit stulto quid sibi corde roget:
 Ad Ro. viii. In puteum qui sponte cadit: tentatque periculum:
 Horatius Sequi in fonte tamen mergitur usque timet:
 Si clamat/voceque graues emittit in undis.
 Clamatio diues iam date presidium?
 Nullus erit: restes/aut apportare rudentes
 Qui velit: hic merita morte/lueque cadit.
 Empedocles. Stultitia Empedocles simili cecatus: & excors:
 Corporis exitium sponte/necemque tulit.
 Aetneus quoniam preceps collapsus in ignes:
 Stulticie ut faceret morte sua inditium.
 Quisquis eum ardenti fatuum extraxisset ab eterna:
 Hic vitam inuito/stultior ipse daret.
 Nempe adeo cecatus erat: rationis & expertus:
 Tentasset rursus impia fata quidem.
 puer. xxviii Sic facit ille: deum rogans noctesque diesque
 Eccl. iii. & 35 Debeat in coelum ut se trahere usque deus:
 Esaię. i. Detque sibi semper viuata munera: detque
 Fortunam validam: det bona magna sibi.
 Lucę. xx. Qui rogat & nescit supremum rite precari
 Rectorem: ventos sufflat in ore leues.
 Quem tenet intutus status: & damnosa voluptas
 Si ruat: ex merito iusta pericula ferat.

De via foelicitatis & futura pctōꝝ pena
 Multi stultitię currum / rhedamqꝫ / bigasqꝫ
 Viuentes vitiis criminibusqꝫ trahunt.
 Cūqꝫ sua reputant tales nece abire labores:
 Quadriūgas retrahent post sua fata rotas.

De via fe licitatis.

Sapiētia callidi ē
 itelligere viā suā
 & prudētia stulto
 rū errans. Est via
 q̄ videt hōi iusta
 nouissima aut ei⁹
 deducūt ad mor
 tem: vir insipiens
 nō cognoscet. &
 stultus nō intelli
 get hęc. Nescie
 runt neqꝫ intelle
 xerūt in tenebris
 ambulant

Non finit ipse deus fatuū quemcunqꝫ prophanū
 Scire sup terrā quę nam miracula fecit:
 Quotidieqꝫ facit: quapropter pars perit ingens
 Stultoꝝ: morit̄ terreno in corpore semper.

Prover. xiiii.
 ps. 81. & 91.
 Sapien. xvi

- Proner.v.
 Ecc̄s̄.ii.
 Ecclesi.ii. Qui moritur vitiiis hac in tellure malignis;
 Cogitur extremos alibi tolerare dolores.
 Nosse deū qui non vult hic/ & discere leges
 Quas pater omnipotens tribuit mortalibus egris
 Eccle. xii. &
 xl. Quasq̄ super cunctos statuit: iussitq̄ teneri
 In terra: cunctisq̄ dedit/ bene viuere/ normam:
 Inno.iiii. In mundo quemcunq̄ trahit malefana voluptas:
 Iniusteq̄ suę consumit tempora vitę:
 Is trahit hic currus/ molem/ curasq̄ molestas:
 Sapien. xix Cogitur æternas post mortem soluere pœnas:
 Perpetuo & tractu cogetur plaustra mouere.
 Virgi. vi. en.
 Seneca. Ne modo stulte viam quęras quę ducit ad orcum
 Et phlegetontęos fluctus/ cęcalq̄ tenebras:
 Hęc via plana quidē est/ pedibus calcata frequēter
 Math. vii. Est aditu facilis: multū pen etrabilis: atq̄
 Innumeros fatuis calles hęc semita monstrat:
 puer. ii. & 4. Plana quidem & trita est (fatuos quia facta p̄ oēs)
 Hęc habet assiduos motus/ gressusq̄ frequentes.
 Virgilius
 Ecclesi. xxxii
 Luce. xiii. Noctes atq̄ dies patet hec nullūq̄ refutat
 Qui cupit ad fatuos cursim properare furentes.
 Fœlicitatis iter quod cœlum tendit in altū:
 Et quod prudentes recipit: solosq̄ beatos:
 Est nimis angustū: patulo nec calle patefcit:
 Nec tritū a multis: quoniā (q̄ maxima turba est)
 Sapiētę. v
 p̄s. vi. Gens mala vitat iter: iustis sanctisq̄ paratum
 Mentibus: iniustus non has calcabit harenas.
 Virtutem posuit deus vt sudore paretur:
 Proner. xiiii.
 & xv.
 Ezech. vii. Ast pauci tentant fœlices figere gressus:
 Ad bona supremi regni/ nitidamq̄ cateruam
 Inde est q̄ multos orcus capit: æthraq̄ paucos.

Prauā maiorum exempla.

Cum pater & genitrix ollas/pariterq; matellas
Collidunt: pueri cacabos confringere discent.

Fiunt æquales nati genitoribus: illic

Sunt vbi non casti signa & monumenta pudoris.

Mala ex emplapa rentum

Virga atq; corre-
ctio tribuit sapiē-
tiā. puer autē q; di-
mittit voluntati
sue: cōfūdīt mēz
suā Maxia debet
puero reuerentia
si qd turpe paras
ne tu pueri cōtēp-
seris annos. Sed
peccaturo obli-
stat tibi fili⁹ infās
Si dānosa senem
iuuat alea: ludat
& heres Insequit
leuit filiam rīs iter

Grandēui properate senes/fatuiq; parentes
In vos nam satyrę torqueo tela meę:
Au detis prauos coram matre atq; puellis
Effari mores: ridiculumq; nefas:

h.i.

puer.xxix
Iuuenalis
Vale.li.ii.c.i
Sapiētie.iii.
Ecclesi.xli.

- Ecclesi. iiii. Nunc veneris nugas: nūc vos dictatis amorem;
Et natis teneris: ad mala: signa datis.
- Ecclesi. x. Non pudor in verbis: non est reuerentia vite.
Non decus aut specimen/ingenuusve nitor:
Non pueri mores discunt: non foemina seruat.
Signa pudicitie: turpia cuncta sonant.
Foemina de fatuo carpit mala signa marito:
Sectatur proles moribus ipsa patrem.
- puer. xix. & xxix. Non docuit genitor fatuus bene viuere natum:
Iure igitur natus moribus alter erit.
- Iuuenalis Si sunt lufores patres: pueri atq; nepotes
Rebus in his prauis se simile solent.
- glo. in l. q. si nolit. ff. de ed. edic. Trita etenim veterum dicunt prouerbia: prauo
glo. in c. si. de con. dif. v. Sape solet similis filius esse patri.
Ludere phas monachi reputant sibi: qm reponit
Abbas taxillos: alea iacta placet.
O mores miseros: o tempora plena furoris:
Plenaq; stultitie: num deus vsq; feret?
Se similem patri natus: se filia matri
Reddit: ad exitium semina prima fluunt.
- Non lupus vllus ouem genuit: no Tygride seua:
Aut vitula aut agnus nascier vsq; potest.
- Esop^o i apol. More patris cancer retro serpitq; meatq;
Sectantur pueri sic mala signa patrum.
- Ecclesi. vii. Quin & morigeros possunt generare parentes
Filiolos: qui sunt morigeri atq; boni.
- Diogenes Cynicus vt puerum temulentum viderat: inquit:
Fili/te genuit ebrius ecce pater.
- Eccle. xxxvii. Aedibus iccirco propriis: sic viuat honeste
puer. xxxii. Quisquis: ne pueris dogmata praua ferat.

De voluptate corporali.

Simplicitate rudes/ad se lasciuia voluptas

Allicit interdū: more ouiumq; necat.

Quosdam etiā firmo/thaurinos detinet/vnco:

Ast alios volucrí fune/fugaq; ligat.

Voluptatis in cōmoda.

Mulier ornatu meretricio p̄pa-
rata ad decipien-
das aīas: irretitui-
eum multis ser-
monibus Statim
eam seq̄t̄ q̄si bos
duct̄ ad victimā
& q̄si ignis lasciu-
ens & ignorās. ve-
lut si auis festinet
ad laqueū: & ne-
scit q̄ de periculo
aīe illius agitur.

Aequipat sese meretrici blanda voluptas:

Quę compta in platea sedet & nudata mamillas:

Et redimita comas: spurcum mercatur amorem:

Pellicit & molles ad se: blandūq; cubile h.ii.

Prouer.vii.
Iuuenalis
Ecc̄s.ix.

- Ezech. xvi
 Micheę. i.
 Prover. vii
 Mox referat: vilem sumens de crimine mercem:
 Et rogat vt quisq; secum luctetur / iniquis
 Delitiis: pariter falso oblectetur amore.
 Illius inq; sinũ / nullo moderamine stulti.
- Ecclesi. xix
 Profiliunt: veluti bos vinctus transit / & agnus
 Ad lanii cultrum: iugulumq; exponit ad ictus..
- Hiere. xli.
 Accipe stulte precor q̄ sit fugienda voluptas:
 Hęc animam damnat: stygis & mergit in vndis:
 Hęc sensus lacerat: confundit semina mentis:
 Contaminatq; malo p̄cordia recta sapore.
- Prover. v.
 Parua voluptatis quãuis sint gaudia: longa
 Pœna tamen sequit̄ / misero permixta dolore:
- Eccs. ii.
 Luce. viii.
 Desine delitias mundi sectarier vsq;
 Non durant: fugiunt mox: & mutant̄ in horas.
- p̄ner. 8. & 13.
 Ecclesi. i.
 Quisquis in hoc forsan contemnit gaudia mundo
 Vana voluptatis: nec sese inmergit in illas:
 Ille sapit vere: & post mortem gaudia cœli:
- Sardanapal^o.
 Iusti. li. i.
 Ambrosiamq; sacram gustabit lege perenni.
 Sardanapalus enim / spreto virtutis honore:
 Sola voluptatis celebrabat sacra / focosq;
 Corporis illecebras. spurcum & libabat amorem:
 Censuit esse quidẽ explendũ p̄sentibus ipsum
 Delitiis animũ: quoniã post fata voluptas
 Nulla foret: stygii est hęc nam sententiã ditis.
- Micheę. vi.
 At pater omnipotens hunc fato sustulit atro:
 Tartareisq; animã tandem damnauit in vndis.
- Prover. xxiii
 Eccs. v.
 Ecclesi. xxv.
 Delitię mundi: quas promit praua voluptas
 Sunt procul a nobis pulsandę: dira venena
 Ex ipsiis manant: & fellis copia magna:
 Has igitur fugiat sapiens: & honesta sequatur.

Archana esse recondenda.

Qui non in tacito poterit secreta tenere
Pectore: & occultum condere corde suum:
Est fatuus: nescitq; suam compescere mentem:
Tristitiam incurrit sepius inde grauem.

Secreta tacenda.

Quę silere me vis
primū ipse sileas
Secretū mētis nū
q̄ tu pāde maritę
In secreto cubicu
li tui nō maledixe
ris diuiti: quia &
aues cęli porta =
būt vocē tuā. & q̄
hñt pennas annū
ciabūt sententiā.
Amico & inimico
noli narrař sensū
tuum: & si est tibi
delictū noli denu
dare.

Qui secreta suę non vult abscondere mentis:
Vxoriq; suę vel cunctis gentibus offert
Quid velit/ & statuat/ vel quid conceperit/ ipsa
Mēte: merus fatu⁹ docto reputat ab omni. h. iiii.

Sene. demori
Iob. xviii.
Catho.

- Iudicū. xiiii. Sampson: qui quondam fuit fortissimus heros:
 &. xvi. Non oculis orbaretur: nec crine sacrato:
 Secretum mentis si non rescisset amica.
- Statius i the Amphiareus vates dum fata futura timebat
 ba. Augurii: latuit: thebanaq; prelia fugit:
 Proditur at tandem proprio de coniugis ore:
- Eccē. x. Historię recinunt veteres/ & dogmata prisca:
 Qz mulier nusq; secreti sit bona custos.
- Ecclesi. xix Matronis igitur celemus pectora semper.
 Qui sua non nouit cōmissa archana tacere:
- Prouer. xxi Quiq; ad cuncta suum pendit secreta labellum.
 A tali caueat sapiens sibi quisq; / catusq;.
- Horatius in episto. Percunctatorem hunc fugias / quia garrulus ipse ē.
 puer. xxviii. De rebus magnis / est qui se iactitat vsq;
 Et q; res cunctę sibi sint in amore secundę.
 Rimari si quis vellet tum verba dolosq;.
- Seneca Rebus in his cunctis mendacē offenderet ipsum
 Ex qua stultitia sapiens intelligit omnis.
 Qz scabrum foueat cuculū / manibusq; remulcet.
 Condita si mentis cupias archana manere:
- Fac mihi ne dicas: quod vix abscondere possim:
 Occultumq; tuum secreto in pectore celes.
 Haud aliis pandas: sed sis taciturnus vbiq;.
- iii. Reg. xxi Si non vxori Iezabel prompsisset Achab rex
 Verba suę mentis: Naboth non morte periret.
- Prouer. xxv. Qui gestant in corde suo secreta: cati sint.
 Et caueant aliis temere vt non talia pandant:
 Sic mage securi: semper tutiq; manebunt.
 Dixit enim quondam sancta de gente ppheta:
- Esaię. xxiiii. Secretū mentis mihi met seruare studebo.

Vxorem ducere ppter opes.
 Diuitias propter solas: non prolis amore:
 Vxorem ducens/coniugium ve petens:
 Hic patitur merito lites: & iurgia/rixas:
 Et pacem/ & perdít cōmoda connubií.

Nubere ppter di- uitias.

Impat ergo víro
 Intolerabilius ní
 hil ē q̄ femina dí-
 ues. Domus & dí-
 uitie danť a parē-
 tibus: a dño autē
 pprie vxor pru-
 dens Tecta iugit̄
 p stillátia litigio/
 sa mulier. Si verū
 inquiras face⁹ nō
 vxor amatur.

Aruinam multi querunt sub podice aselli:
 Et cumulant trullas: stercora vana petunt;
 Vxorem ducunt vetulam dum turpiter Eglen.
 Qz nūmos habeat/ diuitiasq̄ leues. h. iiii.

Iuuenalis
 i. ad Cor. vii.
 Prover. xix

- Iuuenalis.** Nulla quies illū recreat: pax nulla fouebit:
puer. xix. Semper habet rixas: litigiūq; frequens:
 Nulla voluptatis spectabunt ocia talem:
 Magnarum allexit quem male saccus opum.
- puer. v. in fi.** Nullaq; speratur proles: dilectio nulla:
 Vnam pacificam vix aget ille diem.
- Prouer. ix.** Quin sibi continuo saccus transferebat aures:
 Quem propter stultus factus/inersq; fuit.
- Ecclesi. xix.** Raro hos fortunę facies comitatur amica:
 Qui nūmis nubunt: non sibi: non pueris.
 Ducitur in thalamū funesta pecunia sola:
 Propter opes trahimus grandia aratra thori.
 Iustitia & doctrina nihil curatur: honestas
 Nulla: sed ad censum pectora stulta ruunt.
- Iuuenalis.** Nam socer in primis: qd enī gener (in qd) in cre
Prouer. vii. Possidet/aut nūmis: iuggera quanta tenet?
Ecclesi. x. Nec patris aut proauī pbitas/virtus/vel honestas
 Queritur. an vulgi semine prodierit?
- Iuuenalis.** Protinus ad nūmos: de moribus vltima fiet.
 Questio: sic fient nunq̄ in amore pares.
- Prouer. xxi.** Inde fit/vt multis deserta habitare seorsum
 Plus leue sit: talis q̄ iuga ferre thori.
- Prouer. xxv.** Namq; loquax mulier/verbosa: corpus adurit:
Ecclesi. xxv Atq; animā & vires: membraq; cuncta terit.
 Propter opes tenerā vendit quicunq; iuentā:
 Mercatur lites & sine fine dolos:
 Huic nihil est fidei: nihil & probitatis: ad omne
 (Spes modo sit nūmi) transeat ille nephas:
 O male prudentes: qui tam cōnubia seua
Eccs. xii. Queritis: & seruum tenditis esse pecus.

De liuore & inuidia.

Inuidie telum lato torquetur in orbe:

Est status in terris hac sine nullus erit:

Odia dira volant magni per climata mundi:

Nec dum Nithardi semen abiuit atrox.

Inuidie pprium.

Qui sibi inuidet
nihil ē illo nequi⁹
& hec redditio ē
malicie illius. neq̄
est oculus liuidi.
Inuidus alterius
rebus marcescit o
pimis. Ne come
dascū hoīe iūido
& ne desideres ci
bos eius: quoniā
in similitudinē ario
li & cōiectoris esti
mat quod igno
rat. Comede et
bibe dicet tibi &
mēs ei⁹ nō ē tecū

Liuor edax: fatuos multos: animosq; malignos:

Concitat: & stultos pungit sine fine proteruos:

Nascitur inuidie telum: quod liuida corda

Parturit: & multos nusq; sinit esse quietos:

Ecclesi. xiiii.

Horatius

in episto.

xlvi. di. cleri.

- Salustius. Duceris inuidia: & ego te possideo plus.
- puer. xxviii. Aut mihi sunt plures nūmi: seu maior aceruus
Cicero Rerum: vel mihi & plures reddunt honores.
- Ecclesi. xiiii. Aes petis atq; meum: quod nullo iure teneres.
Vel quia fastidis nostrum & contemnis amorem.
- Ouidius
in meth. Lethale est adeo vulnus liuoris acerbi:
Ut nequeat penitus sanari / aut rite mederi.
- puer. xxiii. Est ea proprietas liuoris semper edacis:
Si sibi constituit quenq; mordere: quietem
Nullam agitat donec facinus perfecerit illud:
Non somnus: non vlla quies: non vlla voluptas
Est adeo dulcis: seu delectabilis vsq;
Ut possit cordis procul extirpare dolores
- Descriptio
Inuidie ex
Ouidio Pallentes ideo fauces: pallentiaq; ora
Semper habet liuor: macies in corpore toto
Glauca sedet: visus toruus: squalentiaq; ora
Scintillat: rabidus nec plenis liuor ocellis
Suspicit in quenq;: furibundo pectore torpet.
- Ioseph gen. 7 Cuius preceptum tibi fert exemplar Ioseph:
Quem nunq; intui sunt recto lumine fratres:
Raro etiam inuidia nisi merlis flumine ridet
Nauibus: aut si fors perit ingens copia reru.
- Ecclesi. xlviii Verum continuo rodat licet inuida corda:
Inuidia: ex pprio sentit sua damna dolore.
- Alanus Nec quicq; nisi se valet ardens æthna cremare.
Maior & inuidia est fraternis cordibus orta.
- Lucanus Fraterno primi maduerunt sanguine muri.
Gene. iiii. Hoc Abel atq; Chayn: hoc Atreus atq; Thyestes
- Statius i the Ethiocles cum fratre suo: pluresq; docebunt.
i. Petri. ii. Inuidiam iccirco fugias sapiensq; bonusq;.

De impatientia correctionis
 Tibia cui fatuo / tantum solatia prebet.
 Nec curat cytharam: plectra & amena lyre:
 Hic propere ascendat stultorum (posco) carinam.
 Et remos celeri concite t ille manu.

**Nō velle
 corrigi.**

In auribus insipi-
 entiū ne loqueris
 qa despicient do-
 ctrinā eloquii tui
 Musica in luctu i
 portuna narratō
 Cū dormiente lo-
 quit̃ qui enarrat
 stulto sapientiā.
 Non patitur stul-
 tus sua verba aut
 facta reprendi.

Stultitię infauste certissima signa videntur
 In fatuo: qui non verbis auscultat amicis.
 Nam stolidę illius tanta est correctio mentis:
 Audire vt nequeat sapientes digna loquentes.

Prover. xxiii
 Ecclesi. xxii

Proner. i. & xviii.

Cū tamen & prudēs: bona quę sunt iugiter audit
Et sapere vt possit: sapientes semper honorat:
Suscipit: & sequitur: sua quo sapientia crescat.
Fistula sed fatuo solatia dultia prebet:

puer. x.
Ecclesi. xv.

Nec curat citharę sonitus: nec barbitos illum
Oblectat: fidibus non delectatur amēnis.

puer. xxiii
& xxvi.

Nil magis vsq; placet fatuo: nil dulce videt:
Q; baculus crispus: q; rustica fistula stulto.
Nec sinit vt quisq; sibi dogmata sana ministret:
Nec patitur quenq; qui corrigit/aut monet ipsum
Inde fit vt magnum fatuorum crescat / & ingens
Agmen vbiq; nimis: qd sis precor improbe stulte

Sapiētie. vii.
x. & xv.
Ad Roma. vi

Disce: hominē te scis mortalem: scisq; caducū:
De cęno terrę genitum: de stercore factum.
Ex cinere / & terra / limo / cęnoq; lutoq;
Compositum: at sensus tribuit natura scientes:

Ecclesi. xxv.
ps. cxviii.

Et data clara quidem ratio est: animalia bruta
Qui nobis cędunt: sed tu precordia stulta
Qui geris: acceptę rationis munera rumpis.
Quid tua te nimiu iactat funesta potestas?
Quid te nobilitas? facies? quid culta iuuentus?
Quid te diuitię molles? quid corporis artus

Ec. le. 3. & 17
Tulli. in para
Eccs. vii.

Extollunt? tibi quę damnū & nocumēta ministrāt,
Est sapiens solus / locupletior omnibus: idem
Fortior & cunctis: hunc audi: illumq; sequaris.
Est melius: prudens si dure corripiat te:

Iob. ii.
Iob. xxviii.
ps. xviii
puer. i. viii.
Math. xi.
& xxiii.

Q; si te fatuus mulcenti arrideat ore.
Quādoquidē hic foelix homo: q; qs corde pauore
Semper habet: pœnas semper meditat acerbas.
Atq; dei suffert / primis iuga dulcia ab annis.

De fatuis medicis & empericis.
 Artem qui medicam tremulis molitur in agris:
 Nec tamen indocta scit medicare manu.
 Arte carens: vires naturę nescit / & herbas:
 Ludius & fatuus / ridiculusq; manet.

Medicus indoctus.

Licet medico eue
 tus mortalitatis
 imputari non dz
 ei⁹ tñ impitia an-
 numerat culpe si
 seruū malo secue-
 rit aut pperam ei
 medicamētū de-
 derit Solis igitur
 medicis impune
 hominē occidisse
 phas ē A medico
 idocto a cibo bis
 cocto: & praua
 mulier: liberanos
 domine.

Hic etiā nostrum poterit conscendere currum
 Et modo stultigerę carbasa ferre ratis:
 Visitat empericus q̄sq; morbo ve grauatū: aut
 Morte laborantem quē videt atq; notat:

Insti. de le. ac
 qui. iperitia.
 ff. de re. in. im
 peritia.
 xxix. dis. c. fi.

- Seneca de cle
mē. ad Nero.
Eccle. x. &
xliiii.
Prouer. vi.
- Atq; aít: expecta donec documenta librorum
Inspiciam: quo te rite iuuare queam.
Dumq; domum medicus redit: & concepta libelli
Scrutatur: mortis hunc fera fata premunt.
Atq; animã expírat: soluuntur corporis artus:
Sera nimis medicí stulta medela fuit.
- Eccē. xxxviii.
- Nítuntur plures artem tractare medendí:
Et quorum penítus pectora nil sapiunt:
Non voluñt libros: aut quas Podalyrius artes
Inuenít: Mesues nec documenta legunt:
Nō Auicēna docet medicos tam dogmata vana:
Nec tales medicos: docte Galene: foues:
Sed sua in herbarū discunt medicamina libro:
Multa supstitio: dogmata falsa patent.
Et vetulę prauam præstant medicaminis vsum.
Quas sequitur passim sedula turba tamen.
- Io. an. de sent.
ex. c. i. li. vi
- Profitentur ení cunctos sanare dolores:
Perq; horas cunctas / per loca / perq; dies.
Et sua q; puero atq; sení collyria profint:
Quod matrem iuuít: profit idēq; sení.
- Sapient. xii.
- Non opus est causas rerum atq; elementa tuerí:
Naturę vires hæc medicina premit.
Et morbos varios vna dissoluit in herba:
Qualem forte sibi Thessala saga dedit.
- glo. in c. fi.
xxix. dif.
- O cucule emplastro quis te docet / aut alabastro
Ex vno cunctis posse preesse malis!
- Seneca.
- Est medicus: velutí indoctus solet esse patronus
Consultus / qui non scit dare consilium.
Aut te non medicum dicas: aut discite mederi:
Aut si vis medicus: sis fatuusq; simul.
- Cuculus chi-
rurgicus
- Sapient. i.

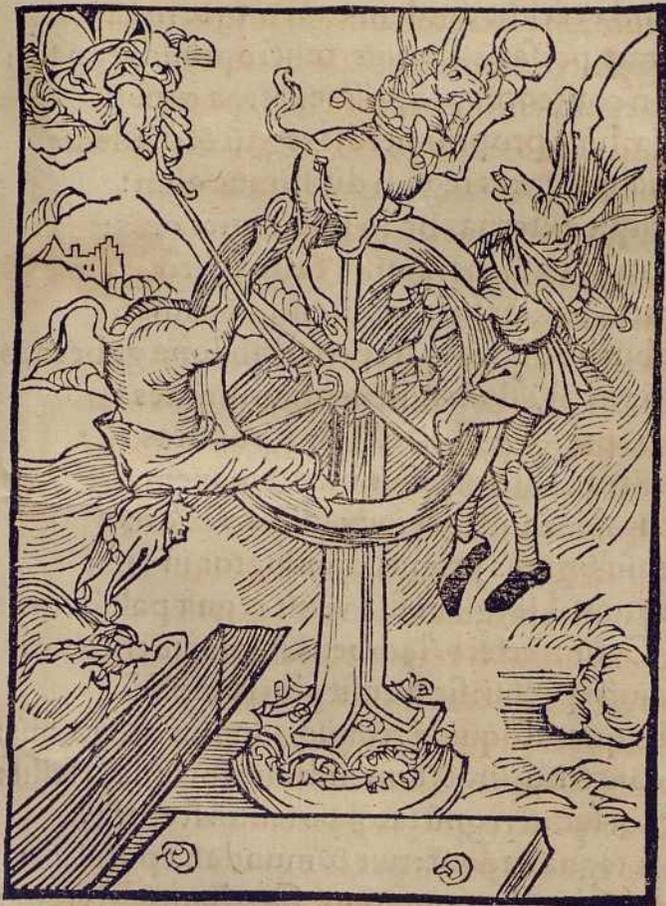
De ſecularis potentie exitu

Non fuit in terris vnq̄ tam magna potestas:

Tempore que fragili non quoq; difflueret:

Cuncta rapit loethum: mors vltima linea rerū est.

Res hominū nulla conditione manent.

**Potentia
tus secu-
li finis.**

Cūctis dieb⁹ suis
impīus supbit: &
numerus annorū
incertus est tiran-
nidis eius. Multi
tiranni sederūt ī
throno: & ī suspi-
cabīl portauit dī
adema. Multi po-
tētes opp̄ssi sunt
valide: & gloriosi
traditi sūt in ma-
nus alterorū.

O tardos animo fatuos: quos magna potestas
Eleuat: & nimiū qui munera vana sequuntur:
Tanq̄ perpetuis vita hec sit firma columnis:
Nec moribunda quidē capiat p̄ tēpora finem.

Iob. xv.
Ecc̄. 9. & .29.
Iuuenalis in
satyra oībus ī
terris.
Ecc̄. xi.

Cęsar Iulius. Magnanimus cęsar qui sub iuga romulum traxit
Marte sat indomito / spatiosi climita mundi:
Et tenuit sceptrū regnī / facesq; superbos
Solut; & incępit ciues torquere potentes:
Tempore sed modico tam sęua potentia mansit
Horrenda cecidit tandem cum morte necatus.

Darius Rex
Perfarum.
i. mach. i. Sceptraq; perfarū Darius tulit: optima regna &:
Sed non contentus propriis: externa cupiuit
Imperia: hinc propriū perdit regnū & diadema

Xexes de q̄
Iuuenalis
& Herodotus
li. v. Ipse etiam Xerxes regum ditissimus olim:
Dum cupit externas bello popularier oras:
Attica regna adiens: amisit / castra / virosq;:
Atq; rates pariter turratas merisit in vndis:

Nabuchodonosor. Dañ. 3.
Et Nabuchodonosor sceptro Babylona gubernās
Fortunę nimiū dum fidit: tentat honores
Diuinos prestare sibi: sed sūma potestas
In speciem bruti regem mutauit inanem.

Alexāder. m.
Iuuenalis Magnus Alexander cui vix suffecerat orbis
Immensus: grauis primus dominator in oris:
Nō secum ad stygiam sua vexit regna paludem.

Cyrus Herodotus & iustirusli. i.
Quid Cyrum refero? lambens in morte cruorem
Sanguinis ipse sui: sic transit gloria mundi.

Cresus Herodotus li. i.
Croesus quando quidē regniq; / opibus vel opimis:
Non contentus erat: tamen hunc fortuna fefellit:
Euertitq; suum regnū: atq; potentia scepra.

Ecclesi. x. Omnia regna cadunt: ruit & mundana potestas:
Exemplū dat Roma potens: Carthago: Mycęne:

Ecclesi. xlix
Iob. iiii. Et Solymę. atq; Tyros: & Grecia tota: subibit

Apoca. xviii. Mox latiu. pereunt q̄a nam mortalia cuncta

Sapiętię. vii. Quę facimus: cunctis exitus vnus erit.

De p̄destinatione.

Quí precium poscit quod non meruisse videtur:
Atq̄ super fragilem ponit sua brachia cannam:
Illius/in dorso cancrorū/semita stabit:
Deuolet inq̄ suum rictum/satis assa columbia.

65
**P̄scien
tia dei.**

Elegit nos in ip̄o
ān cōstitutōnem
mūdi vt essemus
sancti & imacula
ti in cōspectu ei⁹
in caritate q̄ p̄de
stinauit nos iado
ptionem filioruz
Omnes quidē p̄-
sciti pauciveroad
vitam p̄destinati
Nouit de⁹ q̄ sūt
eius: ex his nemo
seducitur.

Scire nefas homini quę sit diuina voluntas:
Quid ve deus statuat: quis finis: quę sibi merces:
Hęc fatui querunt: quibus est nimis anxia cura
Nosse: quod a superis decernit: atq̄ p̄bať. i. i.

Ad ephē. i.
de pe. dif. iiii.
c. benedictus
ii. thimo. ii.

Ad Romā. i. Pręcipue iccirco fatuos hoc carmine verso:
 puer. xxvi. Ignauī quī sūt: quī vix elemēta sacrarū
 Hiero. in plo- Guſtarunt legū: docti tamen atq; periti
 go biblię. Eſſe volunt: librosq; reuoluunt: more ſiniſtro.
 Exponūt falſo / quod ſanxit diua voluntas.
 Arbitrioq; ſuo ſcripturā & dogmata ſacra.
 Atq; reluctantem conantē vertere ſenſum:
 Audi igitur fatuos: quī ſeuo errore trahunt:
 Audacesq; volūt ſuperū depromere mentem:
 Audi quę referant ſtulta & petulantia verba:
 Grego. in dia Si deus æternā requiem ſedemq; bonorum
 xxiii. q. iiii. Pręſcripſit cuiq;: nihil eſt quod vertere poſſit
 obtineri Aut mutare: ſibi ſtatuīt quod diua potestas.
 Iohan. vi. Sed deus ad pœnas ſi quem pręſcripſit auerni:
 Tartereis tenebris ſi quem damnauit & vmbriſ:
 Hunc nihil eripiet. tanq̄ deus optimus auctor
 xxiiii. q. iiii Omnipotens non ſit: non iuſtus: non metuendus:
 Nabuchodo- Dat precium nulli niſi qui meruiſſe videt.
 noſor Pro meritis reddi: debent pręmia iuſtis:
 Sapiętie. x. Iniuſtos pœnas dignū eſt perferre minaces.
 Hiehemie. li. Iniuſtos pœnas dignū eſt perferre minaces.
 prouer. xxiiii Qui domino ſeruit ſincero pectore: leges
 Eccleſi. xii. Et fidei obſeruat: precium & votumq; capeſcet.
 Math. xvi Deſine ſtulte precor ſuperū confringere fatum.
 Ad Romā. ij Nos deus omnipotens ad gaudia magna creauit:
 Apoca. xxij. Omnibus & nobis cœlorū regna parauit.
 Non vult q̄ nigri ſubeamus tartara ditis:
 At propria ruimus culpa: ſuperosq; negamus
 Reddere quī iuſtis animis pia gaudia poſſunt.
 Deſine ſtulte loqui: petulans compeſce labellū:
 An yigulo cacabus dicit: cur vrceus haud ſum?
 Eſaie. xlv. An yigulo cacabus dicit: cur vrceus haud ſum?
 Ad Romā. ix Sic placet artificio. bene qui bona cuncta parauit

De obliuione sui ipsius.

Qui uolet alterius subitas extinguere flamas:
 Atq; suę patitur vrere tecta domus:
 Est fatuus: decet & stultorum fistula talem
 Aduocet ut stolidos ad sua vota uiros.

Meglige
re ppria.

Agris suis sitiētibus: alieni irrigādi nō sunt. Ordinata charitas incipit a seipsa. Qui sapiēs sibi ipsi pdesse nequit / nequit q̄ sapit. Misere aīme tuę placens deo.

Qui curas hominū tolerat: semperq; laborat
 Ut res alterius peragat / fructumq; ministret:
 Nec curare suas properat res / cōmoda / fructus:
 Quin sua p^oponēs facta atq; negotia passim

in. l. culpa est ff. de re iu. & in. c. nō est sine culpa. de reg. iu. li. vi.

- P O L L I O
- Ecclesi. xxx In rebus propriis stultus dormitat & excors
 Intentisq; oculis aliena incōmoda pensat.
 Hic legat interea nostri documenta libelli:
 Qui sua cōtemnens aliena negotia versat.
- de pe. dif. ii
 qui vult Cum tamē omnis amor: prima a se exordia sumit
 Incipit a seipso: proprio nil gratius vsu.
- Therentius Hoc docuere sopher/docuitq; Therentius illud:
 Hoc docuit veteris sanctissima pagina legis
- l. preses. C. de
 ser. & aqua. Qui vult alterius res explorare frequenter:
 Se prius inspiciat: sibi consulat: atq; labores
 Inde suos prudens proprios conuertat in vsus.
- Cicero in epi. Alterius iactum lutos qui attendit: & vsq;
 Negligit ille suum: stolidus rationis & expers:
 Qui vult flāmiuomas vndis sedare fauillas
 Alterius tecti: proprioq; in culmine flammās
 Conspicit: atq; suis laribus succurrere differt:
 Ille parū sapiens: sua non bene comoda curat.
 Alterius qui portat onus/suffertq; labores:
 Negligit & proprium: discrimina solus habebit.
- xxiii. q. v. si
 placet
 Prouer. xi.
 & xxxi. Qui causa alterius facit id: quod parturit ipsi
 Contemptum: risus/incōmoda/damna/labores:
 Vix nostrā effugiet fatuā quā scandet in arcē:
 At asinū manibus ducens ludibria tollat.
- Prouer. v.
 & xxvi. Quid te stulte iuuat peregrinas voluere causas?
 Quid ve alios curas: proprii sis tutor honoris.
 Disce domus proprie/causas/res/cōmoda/primū.
- Prouer. xx Querere: & inde tibi sit cura labor quoq; amici.
 Est penitus fatuus qui curat res alienas:
 Prouideas domui proprie/disponde/ministra:
- iiii. Regū. xx Hoc decet: inde tibi sit proxima cura sodalis.

Qui sibi vult fieri officium bonitatis amicū
Atq; operas promptas appetit alterius:
Est tamen ingratus: nec munera prompta vicissim
Offitii præstet: nil probitatis habet:

De ingra- tis

Quicumq; tibi ali-
quid opatus fue-
rit: statim ei merce-
dem restitue. Et
merces mercena-
rii tui apud te om-
nino nō remane-
at. Fecūdos decz
imitari agros qui
multo pl⁹ reddūt
q̄ acceperūt. Oēs
sapientes odere ī-
gratos. Ingratu-
do exsiccat fontē
bonitatis.

Est fatuus qui multa petit: semperq; reposcit
Offitium alterius. & negat ipse vices:
Qui sibi vult fieri quicq̄: debet honores
Reddere/ & æquiualens munus amicitie. i.iii.

C. delib. &
eo. li. i. & ii.
xii. q. ii. o. a. a.
Tullius in of.

- Ad collo.iii
Leuiti.xix.
Tobie.iii.
Ecclē. xxxiiii
- Qui capiti alterius curas magnosq; labores
Imponit: precium conferat ille simul.
Dedecus est ingens: si quis benefacta laboris
Accipit: equales denegat atq; vices.
- Plautus i asi.
- Qui cupit ex aliqua lucrum nanciscier arte:
Hoc sibi proponat menteq; constituat:
Eroget impensas: nec rebus parcat auaris.
Si saltem laudem poscat habere bonam.
Et si precipuos acquirere tentat honores:
Munificus/blandus/sit pius: atq; bonus.
- Proner. xxii.
- Qui bene contentus: facto nequit esse labore.
Quem modico precio soluere/habere potest.
Non indignetur: sibi sit querimonia nulla:
Si labor/& meritum forte negetur ei
- Sapient. xvi
Ecclē. xxix.
- Qui petit alterius opas/benefacta/labores:
Ingenioq; frui: munera rursus agat.
Verum a priuatis liceat descendere rebus:
Ingratas vrbes comemorare simul.
- Ecclesi. vii.
Malach. iii
- Roma quid ingrata quondam impietate Camilla
Tractasti: pro te qui fera bella tulit?
Tu procul emeritum pepulisti ex vrbe Camilla
Quo duce fregisti gallica castra tamen.
Attica terra ferox/pepulisti ingrata Solonem:
Qui statuit leges & bona iura tibi:
Pro merito ingenti: pro sudore atq; labore:
Exilium dederas: Attica terra viro.
- Camillus de
q Titus liuius?
- Solon de quo
Herodotus
- Lycurgus de
quo Iustinus
- Scipio affri
Titus liuius
- Nec taceo ingratos ausus/q; Sparta lycurgum:
Latorem legum pellis ab arce tua.
- Scipio qui fuerat patrie seruator honestus:
Ingratam patriam sensit & ille suam.

Sui ipsius cōplacētia.
 Pulmentum fatuis p̄sens mea decoquit olla:
 Adsit stultoꝝ sordida turba precor:
 Adsit qui speculo vultum / faciemq; frequenter
 Inspicit: & semper cui sua facta placent.

Sapie p̄ prie confi dere

Ne innitaris pru-
 dētīę tuę. Astut⁹
 oīa agit cū cōsilio
 qui aut fatuus ē
 aperit stulticiam
 Cū sua cuiq; pla-
 cent facta atq; ne
 gotia solī. Hinc
 stultis tota est ter-
 ra repleta viris.

Hic bene pulmentū posita cōtundit in olla:
 Atq; coquit fatuis sua pulmentaria crassis:
 Qui se prudentem fors estimat / atq; decorum:
 Cui sua sola placent: & quē vesania duc̄tat: i. iiii.

puer.iii
 c.ne imitaris
 de consti.
 Ad Ro.viii

Vt speculo semper se cōtempleſt inani.

Prouer. xiii
& .xiiii.

Cū tamen: in vitio fatuū quoq; cernat inertem:
Quamuis non videat / capitis quas porrigit aures.
Hic si deberet dygitis iuuare leuatis:

Ecclesi. xx.
Iob. v & .xvii

Cū de formosis / sapientibus / atq; peritis
Sermo foret: sese cunctis prestare putaret.
Et sibi non similem in spacioſo crederet orbe:

Prouer. xxxi
Ezech. xvi
Esaie. iiii.

Iuraretq; simul q; detestatio rerum
In se nulla foret: se pulchrū / seq; beatū
Estimat / atq; homines audet iurare deosq;
Consultit hoc speculū semperq; & fungit̄ omni
Tempore: seu somno iaceat lectoq; supinus:
Siue stet erectus: vitro suspensus inheret.

Otho imperator
speculū se
fecū habuit
Iuuenalis

Quid speculū memorē Pathici gestamē Othonis:
Quod secū in castris cesar gestare solebat.
Quotidie barbam qui rasit / glaber vt esset:
Vngebatq; cutem cū succo lactis aselli.

Salustius.

Offitiū muliebre quidem est: hos fœmina querit
Ornatus: speculū & pendet de fronte puellę /
Retiolū: & mundū: contexta monilia: vestem:
Ordinat: idq; mares hodie comitant̄ / agūtq;
Vt sibi met placeant: sese mulieribus equant.

Emin
Tullius in of

Nostri etenim iuuenes habitus gestāt muliebres
Illaq; virgo viri: nulla est discretio rerū.

Pygmalion
de quo Ouidius.
x. metha.

Pygmalio effigiem fertur de marmore quondam
Fecisse: & p̄priū sibi tam coluisse laborem:
Perditus vt fuerit vecors in marmora versus.

Narcissus de
quo Ouidius
iii. meth.
Prouer. xiii

Fonte sup vitreo periit Narcissus amore:
Dum sua forma placet fatuo quam vidit in vndis:
Stultorum numerus sic creuit: & impia turba.

De choreis & saltationibus.

Qui choreis gaudet aut saltibus imoderatis:
Ut cuculā ducat stultior ipse manu:
Ille deū offendit: perdit quoq; tempora frustra:
Contrahit inde etiam plurima damna sibi:

Choree fatuitas

Nil placet i tota
sapiētib; vsq;
chorea Quod iu
uet/aut p̄sit: con
deceat ve bonos
In circuitu impiū
ambulant. *ps. xi*

*Inflamabit in re
buita timores sig fig-er*

Hos quoq; non sanos fore dicimus: imo furentes: Exodi. xxxii

ps. xi

Qui choreā querūt: quos labor ille iuuat:
Ut currant passim: veluti furiosa vagatur
Thyas: vbi erectus Thyrsus in arua vocat.

Orgia bacchi

Drayde de q̄ Vt Druyde saltant pulsantes tympana galli:

bis Iulus ce
sar in cōmen.
Vertice in idēo: cū furor vrget eos.

Sali de qbus Ceu quondā Saliū fetidos saliere per vtres:

Virg.ii. geor Turba/Cybeleios sic agit illa choros.

*fallit errore pudor
do dum male conuen-
git Druydas Gallorū
specitior cum euiza-
tis galli Berycentū.*

Quid rogo quid fatui plantas in puluere lassas

Efficitis? quę merx digna labore tamen?

Ast ego dū meditor fatui primordia ludi:

Principiū causas cōmemoro esse malas:

In statua vitulū demon cū poneret aureum:

Contemptum faceret impius/atq; deo:

Exodi.xxxii.

Cum bene potasset populus: persuasit ad illam:

Luderet inq; chorū turba proterua: iubet.

i. corin. x.

vide nota glo. Illecebrę tales pariūt incōmoda multa:

in cle. i. de cel
miss.

Ad vitiū prebent semina multa frequens.

in cle. attendē

Concurrunt illic pomposa superbia: luxus.

res de sta. rel.
de vi & ho. cl.

Et petulans saltus: & furiosa venus:

cum decorē.

Nam venus imprimis/choreis solat in illis:

Hanc sequitur pedibus turba peculca citis.

Prouer. ii.

Ludus in orbe quidē est nullus damnosior isto:

Contaminat stimulis pectora casta suis:

Ludus & iste quidē: non pax/sed pugna videt

Clamandō currunt/vociferantq; nimis.

Quis locus immunis: quē non vesania talis

Contaminat? templi vix loca tuta manent.

Clerus: & in cappa monachus: puer atq; puella:

Et iuuenes blandi: decrepitiq; senes:

In girum saltant pedibus: ductantq; choreas:

Atq; incōpositis moribus vsq; ruunt.

Virg. ii. geor
Iudith. ii.

Rusticus in circo teneram cū flectit amicam:

Non sitis hunc tota nocte/die ve premit.

*2. non Cybeleia
turbā vryz Ni
missi Bacchi Sa
dote p. fo
do caprocy v
tra salie an
quā ea vindi
ta inuizat m
dicarent, qua
illi, viter vdi
tes, Deo
ferebant.*

De nocturnis ioculatoribus.

Qui cythara / aut aliis ludis de nocte vagat:
Ante domum stulte cantando pulsat amicę
A dulciq; mouet luctantia membra sopore:
Hunc fatuū oblectat / moriatur frigore noctis.

Nocte lu
dere i pla
teis.

Quorę sunt in te
nebris opa: & di
cūt q̄s videt nos?
& quis nouit nos
Insanię plenas vi
gilias habētes ne
q; vitaz neq; nup
cras mūdas iā cu
stodiūt. Stult⁹ p
plateas nocturno
tpe currit Carmē
& exclusus flebile
cantat amans.

Iam satyrę finem posuissē pene: ratemq;
Mouissē ad portū: celsaq; vela simul:
Sed mihi propositum rapiunt nūc turba / cohorsq;

Esaię. xxix.
Sapien. xiiii.

Stultorum: vigili qui modo nocte volant.

Iob. xxiii. Dū mollem capiūt animantia cuncta soporem:
 Dū requies animis corporibusq; datur:
 Prover. vii. Ebria turba vias/vicos/strata/atq; plateas
 Occupat: & clamat: stultaq; verba canit.
 Nocturni lemures stigiis de fontibus orti:
 Hos homines turbant: eumenidūq; cohors.
 Hy cytharas feriūt: hi dulcía barbíta tangunt:
 Hi fidibus ludunt: Ismariaq; lyra.
 Ovidius in arte Lucę. v. Ante domū cantus charę modulant amice:
 Et stantes vlulant: cantica stulta canūt:
 Non abeunt: donec fundat vrina matellis:
 In caput aut donec saxa/vel olla volat.
 Quin etiam hec peragūt hyberno tpe stulti:
 Cū glacię & niuib; candida tecta rigent.
 Sapien. xvii. O male prudentes: quid vana hec gaudia noctis
 Iohan. xi. Delectant: quid vos currere nocte iuuat:
 Nec solū iuuenes; humili de plebe creati:
 Cantando tacite ludicra noctis agūt.
 Hoc pceres faciūt: clerus/monachi/atq; sacerdos:
 Ad ludū hos omnes fistula stulta vocat.
 Hic latrat: ille boat: balatum ructitat alter:
 Toruius exclamans: plus sibi laudis habet.
 Hac etiam in turba reperitur sepe maritus:
 Qui solet in fatuo ducere fune chorum.
 Vxoremq; suā viduo in lodice cubantem
 Deserit: & causam dat sibi sepe mali.
 Iuuenalis. Dū cuculam pascit vir: foemina sepe nouellam
 Currucam admittens: oua aliena cubat.
 Ad ephē. iiii. Vos igitur moneo facitis qui talia: vestras
 i. thessa. iiii. Obseruare fores; seu remanere domi.

(De mendicis & eorū vanitatibus.)

En metui ne me stultę defectio sectę
Afficeret: numerus nec satis vsq; foret:
Sed mendicorū turbas scrutatus vbiq;
Inueni paucos (credite) vbiq; bonos.

71

Mēdicā tes i pbi.

Tot mēdicorū cer
nis fraudesq; do
losq;. Vt merito
hos fatuis grandī
bus accumulem.
Vtili⁹ esuriēti pa
nis tolliē si de ci
bo securus iustici
am negligatq; esu
rienti panis fran
gatur. vt iniusti
cię seductus acq̄
seat.

Inter mendicos fatuorū est magna caterua:

De quorū ritu nostra camēna refert.

Se plures nutrire volunt: natoq; tenellos:

Hoc studium multis: hęc quoq; vita placet:

C. de mēdi.
vali. li. xi.

v. q. v. nō oīs.
86. di. c. pascē
glo. sup. math.

- c. auaricie de preben.
Prouer. xiii
- Clericus: & monachus rerum qui seruat aceruū:
Mendici exercet attamen officium:
Paupertatis onus tales plerumq̃ queruntur:
Ast opibus pleni / diuitiisq̃: rogant.
- Lucę. xi.
Tobie. iiii.
& .xii.
Ecclesi. iiii.
ps. xl.
- Vsu oportuno est elemosyna sacra statuta:
Vtq̃ inopi solū / pauperibusq̃ detur.
Hanc dedit oipotens homini vt releuamen egeno
Effet: sed tamen hanc plebs vitiosa rapit:
Non prior in claustro: non abbas: presbiter atq̃:
Censibus in propriis cor satiare queunt.
Plus cupiunt: saccos / capsasq̃ inferre per vrbes
Mandant: hisq̃ domus / limina cuncta premūt:
- Ecclesi. vii.
- Per plateas currunt mēdici: perq̃ tabernas:
Nullus ab his vacuus nūc locus esse potest.
Sunt qui reliquiis sanctorum munera poscūt:
Et questū faciunt per loca cuncta suū.
Spirituū vendunt pennas sepe æthereorū.
Vanaq̃ nō nunq̃ corpora / & ossa ferunt.
- de pe. & re. c.
cum ex eo
- Sunt alii qui cū validi sint corpore & annis:
Mendicant tamen: & crimina grandia agūt.
Fraude sua pueris effringunt membra parentes
Vt morbos vlulent: vulnera grata fleant:
Et stipem precibus poscant: manibusq̃ quadratē
Quas fraudes melius theutona scripta notant.
- Ecclesi. xix
l. vna. C. de
mēdi. vali.
- Mēdicant multi iuuenes validi atq̃ potētes:
Causa est: q̃ labor his atq̃ opus omne graue est
His q̃a plus placuit alienis viuere rebus.
Paupertatis & hinc pondera grata gerunt.
- Vide librum
stultorū in lin
gua theutoni
ca latius
- xlj. di. quies
camus i glo.
- Si mēdicorum pergam memorare profanos
Ritus: & mores: pagina deficiet.

De iracundis mulieribus.

72

Sunt pleriq; mares / asinos equitare frequenter
Qui cuperent: si non foemina prima foret:
Sed q̄a precipitem mulier contorquet asellum:
Foemineo hinc generi pareat vsq; pecus.

Irampi-
ebriis.

Mulierē bonā q̄s
inueniet? pcul de
vltimis finibus p̄-
ciū eius. Melius ē
habitare in terra
deserta q̄ cū muli-
ere rixosa & iracū-
da. Cōmorari leo-
ni & draconī pla-
cebit pl⁹ q̄ habita-
re cū muliere neq̄.
Breuis oīs malici-
a sup maliciā mu-
lieris. Et nō ē ira
sup irā mulieris.

Foemineū laudare genus mea carmina vellent
Nunc potius: sed me causa maligna mouet:
Si natura negat: facit indignatio versum:
Foemina me patitur praua silere nihil:

p̄uer. xxi.
Ecclesi. xxv

- Prouer. xxi *Cōmendare bonas mulieres semper amabo*
Sed paruas versu dilacerare decet.
Ad quod securū facit / & dictare paratū:
Nulla ꝓ hanc Satyram fœmina docta leget:
 Cornelia *Gracchorum mater leget hos Cornelia nunq̄*
Versiculos: mulier nulla disertā leget:
Propterea audaci depromam carmina vultu
Laudabo iustas: dilaniabo malas.
- Ecclesi. xix *Fœmina quę sophię iucūdo lacte fouet:*
Et quam delectat cū probitate decor:
Non facile ad crimen putidū: moresq; pudendos.
Corruit: aut tentat dedecus atq; nefas:
- Ecclesi. xxvi. *Fœmina iusta quidem mulcet plerūq; maritū*
Iratum: placat seuitiamq; viri.
- Hester *Rex quondā Assuerus: mandauerat ense necādos*
Hebręos cunctos / & iugulare viros:
Hester sed verbis placabat pectora regis:
Iratū blanda mollit atq; prece:
- Abigail
 i. Reg. xxv.
 Ecclesi. xl.
 Prouer. vi.
 Salomon
 iii. Reg. xi
 Eccle. xlvii
 Prouer. ix.
 & xxv.
 Ecclesi. xxv.
 Ecclesi. xlii.
 Ouidius. v.
 metha.
- Rex pius a Nabal spretus: lenit̄ ab vna*
Abigayl: gladiū / continuitq; manū.
Consiliū dat casta bonū: dat fœmina mores
Ingenuos. mala sed non pia vota parit.
Consilio Salomon mulierum infectus iniquo:
Vt coleret falsos / in sua damna / deos.
Linguulaca est mulier: semper profundere voces:
Verba dira cupit: & sine fine loqui.
Pieris innumeros pullos eduxerat olim:
Longius emisit semina pica loquax.
- Prouer. ii.
 Eccē. vii.
- Erue diue pater / rex cœli & conditor orbis:*
A nequam & praua nos muliere precor.

Est picis similis mulierum garrula turba
 Quę garrit: querit / eiulat atq; furit.
 Fœmina quę semper nocturnis litigat horis:
 Et pacem in strato non sinit esse thoro
 Murmurat: & tacitos blactit malefana susurros:
 Atq; molesta viro litigat illa nimis
 Fœmina sepe etenim versuta est atq; maligna
 Vt sibimet prudens / imperet vsq; viro:
 Nec poterit tolerare boni documenta mariti:
 Nec vult pacifici vota tenere viri.
 Sepe cadit iustus metuenda in damna maritus:
 Vxoris temere quę sibi lingua parit.
 Amphion testis: Thebanę conditor arcis:
 Vxoris Niobes crimina morte luit.
 Si phas vsq; loqui foret his: Calphurnia nudum
 Monstraret clunem: & posteriora viris.
 Nulla adeo in terris animantia / siue creata:
 Quantũ fœmineum concitat ira genus.
 Fœmina dũ insanit malefido agitata furore
 Sequitiam superat: dira læna: tuam:
 Seuior hyrcana est hæc fœmina tygride: raptos
 Dum catulos sequitur: fœmina seua magis.
 Exemplũ præbet nobis irata Medea:
 Natos truncauit quę furibunda suos.
 Exemplũq; dabit nobis simul impia Progne:
 Quę teneri nati membra necata coquit.
 Qz nisi perdoctus Iuuenalis cuncta referret
 Crimina: quę mulier fingere sepe solet:
 Vellem quandoquidem ritus memorare vetustos
 Fœminę generis: & recitare dolos.

Ecclesi. xiii. 73

Prouer. vii

Iuue. vi. saty.

Ecclesi. xxvi

puer. ii. & v

Ecclesi. xix. &
xxv.

Eccs. vii.

Amphion
Oui. vi. meth

Calphurnia.
i. l. ff. de postu

Eccle. xxv.

Medea de q.
Seneca i me-
dea.

Pregne de q.
Ouidius. vi
meth.

- Ecc̄s̄. vii. Cor mulieris enim: cūctis spinosius herbis:
Felle tumet semper: pectora bile dolent:
Nil manet intactū putido mulieris ab ore:
Ecclesi. xxv. Perturbant mores: fœdera/iura/fidem:
Proner. ix. Et fœdant thalamū sacrum; nec pronuba Iuno
Ecclesi. x. vi. Has vetat in vetite crimina legis agunt.
Fida comes nulli mulier vult esse marito:
Grande supercilium fœmina praua gerit.
Iuuenalis Euacuat oculos nūmis: & conterit omnes
Census: atq; domus pensitat acta nihil.
Proner. xxx (Sunt tria sollicitant quę terram/quę mare: quartū)
(Quod nec terra potest: nec maria vlla pati:)
(Seruus qui factus dominus/magnusq; patronus:
(Tum fatuus totiens ebrius atq; satur:)
(De in furiosa quidem mulier: precordia cuius
(Liuor edax semper: iraq; seua rapit.)
(Quartū quod superat cūcta hęc/ancilla supba:
(Heres quę domine sit cito facta sue.)
Iuuenalis At modo de tali cupio muliere silere:
Prębet quę poclis dira venena viro.
Agrippina Pontia. Qualis Agrippina: aut vesane Pontia mentis:
Quales & satyri pagina docta notat.
Danaides Belides occurso terrent modo corda virorum.
Clytimnestra Seua Clytimnestra: & fœmina quęq; mala.
Lucretia (Iungit in thalamis Lucretia rara maritis:)
Thais (Thais habet partes perfida in orbe suas.)
Portia Cath. (Portia rara hodie contingit iuncta Cathoni.)
Sabina (Nec multis nubit casta Sabina viris.)
puer. xii. (Felix qui poterit mulierem ad vota tenere)
Ecclesi. xxv (Vsq; sua: & castū continuare thronum.)
& xxvi

De potentia fatuitatis.

Stultitia extendit castra & tentoria passim:
Et secum totus militat orbis iners:
Præcipue stulti. quos magna potentia vectat:
Et qui diuitiis / præsidiusq; valent.

Potentia fatuitatis

Oibus in terris te
net insipientia scopa-
tra. Illi⁹ & sequit^r
regia turbapedes
Rapinasmeditat^r
mens eor⁹: & frau-
des labia eor⁹ lo-
quunt. Iccirco la-
psi i die angustie
minuet fortitudo
eorum. & lucerna
impioru exting-
uetur.

Cum tibi nemo ausit prauos ostendere mores:
Esse scitus qui contendis stultissime diues:
Hinc cæco incedens in tramite: turpius erras.
Vis sapiens cunctis reputari & ditier/horis: k.ii.

Sapien.v.
pner.xvii.
&.xxiiii.
Eccle.xxxiiii

Tu licet incitīę plenos effuderis orsus.

p̄s. ix.

O quotiens cū nemo velit p̄ponere stultum

p̄ner. xxvii.

Selaudat: fatuusq; refert mauortia gesta

Ecclesi. xv.

Plurima: cū malefana tamen / que; prodit ab ore ē:

xxii. q. ii. pri.

Laus p̄prio: ascribit solus sibi fortia stultus.

Iob. xxxvii

Fortunata nimis tellus que; p̄ncipe diuo

p̄ner. xx.

Ornat: quem vix supet vel magnus Vlysses:

Eccs. x.

Tempora partit̄ prudens: cū tempore versat

Sapien. vi.

Singula. nō illum nūmus: nō munera captant.

Virtutis cultor sed enim: & sua prospera regna:

Eccs. v. & x.

Ve terrę cuius rex est puer: illius atq;

Prover. xxx

Consulibus tuceta placent. nocturna; vina.

Hic etenim imperiū regnū quoq; dissipat omne.

Sapien. xi

Stultus in arce sedens palpatus munere spurco

Ecclesi. x.

Inuertit leges: confessus / rostra / virosq;

Alter amicitiam p̄fert: infontia damnat:

Sancta hinc simplicitas teritq; caditq; nefande:

Sap. vi. & xii

Aequo deberent libramine iura foueri:

Danie. xiii.

Sed vereor sint pseudo senes quos casta Susanna

ii. Macha. iiii.

Allicit: Andronici p̄ quo perimat̄ Onyas.

iii. Reg. xx.

Vota etiam Benedab fregit dum munera vidit.

i. Macha x ii

Et Ionatham Triphon per munera missa fefellit:

Iugurta de q̄

Sic Romam quondā tetigit clamando Iugurtha

Salustius.

Vrbem venalem cū diceret: & perituram

Munere: si diues emere illam temptet iniquus.

Omi. de arte

Munera crede mihi placant hominesq; deosq;

Hora. i. epif.

Omne genus nūmū venerat: pectore vincit

Fortia: inaccessum linquit nihil: omnia vastat.

Eccs. x.

Quo sibi concumulet numerū ingentemq; cateruā

Ecclesi. x.

Stultitia: & regnet cūcto & domineſ in orbe.

De cura astrologię.

Est fatuus siquidē/vanusq; incredulus atq;
Ex astris cupiens nosse futura poli:
Rusticus & quiuis indoctus: certat haberi
Astrologus: fatuas fingit ephimeridas.

Astrolo-

gię vanitas

Futura p̄scire so-
lius dei ē: q̄ in sui
cōtēplatōne etiā
angelis illa p̄scire
facit. Non liceat
igīť xp̄ianis tene-
re traditiōes gēti-
liū & obseruare &
colere elemētum
aut lunę: aut stel-
lę cursus: aut in
anē signorū falla-
ciā p̄ domo fatiē
davel p̄pter sege-
tes v̄l arbores plā-
tandas vel coniu-
gia socianda.

Astrologus etiam decet huc arcessere vanos:

Atq; mathematicos/ariolosq; simul:
Huc ades astronōe/atq; plāetista/augur/ aruspex
Sortilege/ & quīsq; sydera sola colis. k.iii.

29.q.5. non li-
ceat ch̄tistia.
et p̄ totum et
26.q.7. nō ob-
tuctis & .c. le

- Ad Gall. iiii. Singula facta hominū parua atq; minuta recenses
 26. q. 7. quis
 existimaret. Exponis vano sydera iudicio.
 Stultorū in numero plures nūc scire futura
 Conant: rebus peruigilantq; malis:
26. q. 2. ipsos. Astroꝝ cura est illis: & sydera spectant:
 Omne quod ostendunt astra referre volunt.
- Exodi. xii Archanas rerū causas: elementa/planetas:
 Spectant: & quicquid lucidus orbis habet.
- Planetiste Errorem hic lunę variū: solisq; labores:
 Astrorū motus: inspicit atq; vices.
- Saturnus. Hic docet immītis quid sydus triste minetur
 Mars Saturni: quid Mars significare velit.
 Venus Hic aperit quo læta Venus se proferat astro:
 Mercurius Atlantiq; nepos. Iupiter atq; pius.
 Iupiter. Saturno genitos ad furta & probra recensent:
 Quos tamen atq; bonos reddere fata queūt.
 Et natos Martis referunt ad tristia bella:
 Quos pace interdum cernimus vsq; frui.
- Ad Titū. ii. Iuste age: nec dubita / sapiens dominabit astris
 Ptolomeus. In manibus summi stant elemēta dei
- Ad Roma. xi Iuditiū siquidem & mentem vis scire tonantis
 Ecclesi. i. Stulte mathematice o: te furor vnde rapit?
 ps. xxxv. Tu facis: omnipotens tanq̄ sua fata reuelet
 Mortali cuius: iuditiūq; poli.
- de pe. dis. iiii. Omnia linquamus supero: qui cuncta creauit
 in domo Qui nutu / cœlum / & sydera clara regit
- Ad ephe. i. Astra quid aduersi possunt portendere? si nos
 Ad Rom. viii Defendit: cuius gloria summa / deus.
 26. q. 5. non l3 Quicquid ephimerides referunt: p̄ inane laborāt:
 26. q. 3. admo neant. Nil genesis: sortes / nil quoq; fata valent.

De geographica regionū inquisitione.
 Qui cœlum & terram: latū metitur & orbem:
 Climata describit: & memorat populos:
 Hic fatuū instantē crassa a ceruice repellat.
 Nil bonitatis habent hęc monumenta quidem.

64
Mathe

maticę supstitio.

Stultior ille qdē
 q̄ mēsurā vndiq̄
 terrę. Metit̄: nec
 se nec sua scire va
 let. Furor est: p̄fe
 cto furor egredi
 mūdū: & tanq̄ in
 terna eius cuncta
 iam sint nota: ita
 scrutari extera.
 Quasi vero men
 surā illi rei possit
 agere: q̄ sui nesci
 at: aut hoies pos
 sint videre q̄ mū
 dus ipse n̄ capiat

Non satis est sapiens: non est ratione politus:

Sed nostra in nauī carbasa plena trahat:

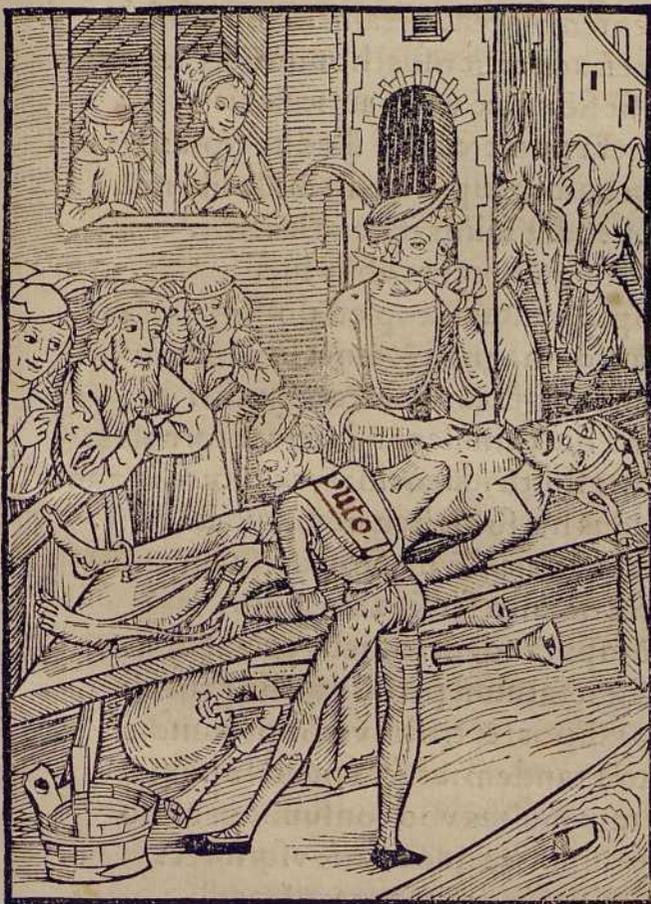
Qui latera immensi mundi metit̄: & orbis

Climata: stat fatua circūsus inq̄ manu: k.iiii

Plinius li.ii.
 circa prin.

- 26.q.7.c.igit Nofse cupit cūctas regiones/& loca cuncta:
 Humano ſiquidem/cognita non generi:
 Eſa.xl. &.48 Nunc orbis lati metas: longosq; reflexus.
 Eccſ.iiii. Penſantur: fatuos ſedula cura mouet.
 ii. Corin. x. Noſcere conantē gentes quas ſpectet Eous:
 Quas calor australis: occiduusq; tepor.
 Abacuc.iii. Stultus hyperboreum menſuram flectit ad axem:
 Et querit populos hac regione feros.
 Menſuratq; vrfam dygitis quandoq; minorem:
 Quo populos tali ſub regione notet.
 Europę atq; Aſię ſpatium colluſtrat vtrūq;
 Gręcos/Aeolios/Cappadocas/Cylices:
 Et lybię gentes rutilo ſub ſole iacentes:
 Atlantem/& Calpen: Herculis atq; fretum:
 Semotam Thylen: querit vel in orbe Brytannos
 Extreño: & radio Theutona clauſtra notat
 Noſſeq; vult tumido poſitas in gurgite gentes.
 Et cauſas reſſui ſucciduiq; maris.
 Preſtita cosmographi luſtrat documenta Strabōis
 Strabo Intactum toto nil ſinit orbe quidem.
 Eccſ.vii. Quid geometer enim tantas in pectore curas
 Concipis: incaſſum circulus iſta terit.
 Plinius Plinius errauit: quamuis ſpectabilis auctor:
 Errores varios & Prolomeus habet.
 Ptolomeus Inuauū ſiquidē multoꝝ corda laborant:
 Sapien.iii. Rebus in incertis quos ita ſudor agit.
 Hiere.ii. Antea que fuerat priſcis incognita tellus:
 Ezech.xiii. Expoſita eſt oculis & manifeſta patet.
 Eccle.xxxiiii. Hesperię occidueꝝ rex Ferdinandus: in alto
 Ferdinandus hispaniarum Aequoreꝝ nunc gentes repperit innumeras
 rex.

Deo qui non vult esse fatuus.
 Marsia cū docto certauit Apolline: victus
 Amisit palmam: perdidit atq; cutem:
 Attamen in manibus pendeat fistula stulti:
 Et fatuus mansit Marsia vt ante fuit.

Mō velle stultitiā;

ppriam recogno
 scere.

Si cōtuderis stultū in pila q̄i ptinas feriēte desup p̄lo: non auferet̄ ab eo stultitiā ei⁹ Plus p̄ficīt correctio apud prudētē q̄ cētum plage apud stultū. Expedit magis vr̄se occurrēt raptis fētibus q̄ fatuo cōfidenti sibi in stultitiā sua.

Quilibet hanc fatuus naturam continet in se
 In solita vitę proprietate manens:
 Rideri q; nō sentit se: illudier atq;
 Marsia propterea decoratus eras.

puer. 27. & 17
 Qui. 6. meth.
 Qui. vi. faf.
 Iuuenalis

- Nam phœbum cythara doctum irritauerat ille
 Ad pugnam: propter quam sine pelle iacet.
 Huius ad exemplū: tantis obducta tenebris
 Stultoꝝ mens est & ratione carens:
 Ut fatuus quisquis se tempore credat in omni
 Prudentem: sapiat cū tamen ipse nihil:
 Nec tamen aduertit risus: hominūq; cachinnos
 De se sic fieri: nec videt auriculas:
 Seria cuncta putat / cū risu illudatur ipse:
 Quęq; audire cupit: credit & illa libens.
 Tibia dependet solitis innexa lacertis:
 Stultitię signū prebet vbicq; suę.
 Si quis opes multas locupletī possidet arca:
 Thesauros magnos & tenet in cumulo:
 Hunc plures vigili cursu sectantē amici:
 Semina qui cumulent ad scelus atq; nefas:
 Et spoliant stultū iuuenem: : vacuūq; relinquūt.
 Prodigus his fociis heu bona cuncta terit.
 Amplius & vacua dū nil seruauit in arca
 Nec res occulto sensit abire dolo:
 Factus inops tandem: cunctis priuat̃ amicis:
 Et refugit fatuum perfida turba procul:
 Acclamat supos: & tristia verba profundit:
 Penituit tandem: at sera querela nimis.
 Qui res tam multas vno consumit in anno
 Ad cursum vitę quod satis vsq; foret:
 Est fatuus: vafris/res compartit̃: at illi
 Plus nūmum querunt q̃ vel amicitiam.
 Ex quo paupertas: cōtemptus / risus / egestas:
 Proueniunt: stultus & sine honore sedet.

Eccs. ii.
 Prouer. xxvi

Ecclesi. xx.
 Sapien. iiii.

Ecclesi. xix

Omi. i. tristiu
 Prouer. xix

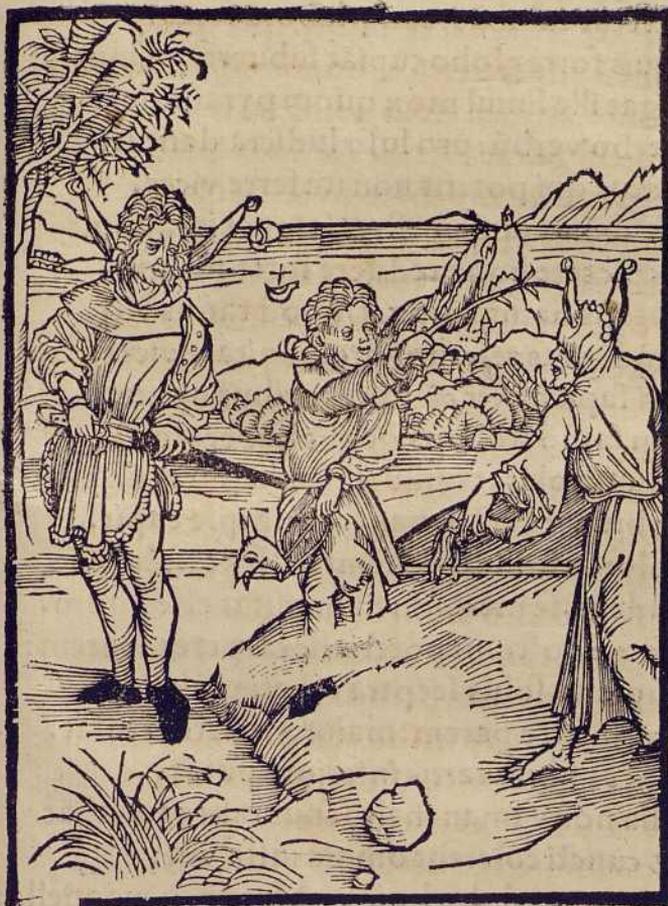
Luce. xv.

Tulli^o de ami
 citia.

l. ius alimeto
 ru. ff. vbi pup
 edu. d. b.

puer. xxviii

De non intelligentibus ludos.
 Qui vult cum pueris / & stultis ludere: debet
 Illorum lusus & tolerare iocos:
 Ad clauum ne sit nauis reuocandus: & alta
 Vela trahens: malum frangat. & inde ratem.

Jocū nō intelligere

Ludere cum fatuis
 qui vult puerisve
 benigne Illorum
 toleret verbera /
 verba / iocos A fa
 cie verbi parturit
 fatuus tanquam gemi
 tus partus infantis
 Sagitta infixā fe
 mori canis sic ver
 bum in corde stulti
 Ludusaunt noxius
 in culpa est

Ludere cum fatuo qui vult: tolerare nec ipsum
 Cogitat: ad fatuos connumerandus erit.
 Cum puero siquidem qui vult contendere: stultus
 Si non ipsius ludicra ferre potest.

Math. vii.
 i. dis. in prin.

- Prouer. xvi.** **S**ultus & hic pariter mouet ad conuítia risu m:
 Ebríus: obtusus / dicitur atq; puer.
- Ecclesi. i.** **Q**ui vult cū pueris & stultis sepe iocari:
 Alternis vicibus ludicra verba ferat.
Venari qui vult: opus est vt retia ponat:
 Sectetur canibus: cunq; labore feras.
- Q**uisquis forte globo cupiat subuertere stantes:
 Erigat ille simul mox quoq; pyramides.
- Ecclesi. xix** **P**ro verbo verbū: pro luso ludicra dantur:
 Stultus qui poterit non ita ferre vices.
Intolerabilius tamen est / & semper iniquum:
- p̄s. xxxvii.** **P**ro pietate bona reddere forte malum.
Ad Roma. ii. **H**ęc fatuos natura monet / quod rarius vsq̄
i. ad Theff. v. **C**ondignas referunt pro bonitate vices.
i. Petri. ii.
- puer. xiii.** **V**ersari sapiens vir cū prudentibus optat:
Ecclesi. xiii **C**um fatuo stolidus querit habere locū.
& xxviii **Q**z fatuus tolerat nullū: sua sola putanda est
Prouer. xxvii **A**mbitio: cunctos nam regere ipse cupit.
- c. quia p̄ ābi.** **E**st dolor in stolido vehemens: si p̄sident illi
de elec. li. vi. **P**rudens. se meritum nam putat esse virum.
In summa nostram poteris sic carpere mentem:
Insipiens solus scepra teneri petit.
- Lucan^o i prio** **N**on vult ferre parem: maiorem ferre recusat.
Cuncta sibi in terris inferiora putat.
- Hester. iiii.** **G**audia non Aman male sanus tanta putabat
Qz cuncti colerent omnia iussa viri:
Quantus erat dolor huic / q; Mardocheus apella:
Non caput atq; genu flectere vellet ei.
- Eccle. viii. &** **Q**ui sapiens igitur dici cupit atq; probatus:
xx. & xxii **I**nfanos fugiat / insipidosq; viros.

Malefacere & non expectare.

Ille quidem celerem contorquet in æthera pilā:
Nec spectat lapsam quo cita pila cadit:
Qui facit infestos multos sibi: reddit & hostes:
Nec lapsus spectat consimilesq; vices.

Multos ledere

Heus oīm rerum vicissitudo. Qd tibi vis fieri: mihi fac: quod nō tibi noli: Sic potes in terris viūere. iure poli. Ab alio expectes. alteri qd feceris. A quo pcedit fraus/ sepe reuerberet ipm

Infulfos etiam fatuos referam qui ledere multos
Percupiūt: ledi non tamen vsq; putant.
Insanum penitus fateor: qui crimina iactat
In faciem alterius: conspuīt atq; caput;

Math. vii.
In prohe. de
cre. i. c. dilecti
de ma. & obe.
ii. q. vi. qui se
scit.

- Sapient. xviii Nec tamen hæc rursus fieri pateretur ab illo:
 Nec vice consimili: pertolerare iocum.
- Eccle. xxxiii. Quid sis factururus bene præmeditariet ante
 &. xxxv. Conuenit: haud facias: quod tolerare neges.
 In saccū qui vult alios detrudere: sumat:
 Maxilli pariter plagam aliquando sui.
- Perillus de q̄ Fecerat vt thaurum infœlix ex gre perillus:
 Omidius. i. de Imbuat at primus vaccam quam fecerat ipse:
 arte. Criminis atq; sui præmia iusta tulit:
- Math. vii. Quod tibi non fieri cupias o stulte prophane.
 Ne facias aliis. ne malefacta feras:
- ps. vii. Sæpe facit foueam fatuus/nocuūq; foramen
 Prouer. xxvi In damnū alterius: quo tamen ipse perit:
 Ecclesi. xxvii Nempe crucē quondā fecit maledictior Aman:
 Hester. vii. Qua Mardochei frangeret ille gulam:
 In caput illa suū sed crux descendit: & in aqua
 Suspensus/laqueo deperit ille suo
- Prouer. xvii. Conuenit cunctis bene te confidere: sed tu
 Ecclesi. vii. Prouideas fraudes: præcaueasq; dolos:
 Qui bene confidunt sæpe experiuntur amarū
 Virus: nam quis scit in cute quanta fides?
- Ecclesi. ix. Non conuiuia homini nequā / cui liuida corda
 Prouer. xxiii Sunt: & secretū pectoris exitium:
 Ede ait hic hospes: nunc fercula sumito nostra:
 Iam bibe: de cœna vt possis abire satur:
 Attamen aduersus te virus/corde sinistro
 Portat: liuentes aufuge docte viros.
- Ecclesi. xiiii Sæpius arridet te risu forte iocoso:
 Qui cuperet mentem dilaniare tuam.

De improuidentia futuri.

Quisq; in ætatis fœcũdo tempore: messem
Negligit: & fructus: nec bona grana legit:
Cogitur hyberno / sub sole carere cupitis:
Vrforum & dygitos suggere more suos.

**Pigricie
fatuitas**

Vade ad formicã
o piger / & cõside
ra vias eius: & dif
ce sapientiã. que
parat in estate ci
bũ sibi: & congre
gat i messe quod
cõmedat. Formi
cẽ ppl's infirmus
q̄ p̄paret i messe
cibũ suũ. Ois aut
piger sp̄ i egesta
te est.

Stultum præterea reputo qui deside vita
Viuit: & in pigro pectore torpor inest.
Quis non castiget fatuũ hũc: qui tempore nullo
Dispensat vitẽ cõmoda recta sue?

lxxxiii. dif.
nihil
Seneca
puer. vi.

- Deutr. xxxii. Non aptare potest animū ad quęcunq; futura:
 Inceptor stolidus: nec suā facta notat.
- Hic nihil acquirit rerū pro corporis vsu:
 Omnia dilapidat: nil retinere solet.
- Eccle. xxvi. Est adeo demens: proprios nil cernit ad vsus:
 Rebus oportunis inuigilatq; nihil:
- Prover. xix Prouidet atq; nihil stultus: nisi cogat egestas:
 Atq; fames stimulet: torqueat atq; sitis:
 Temporis haud fatuus meditatatur fata futuri:
 Pręsentes tantū respicit ille dies.
- puer. xiii De naso ad fauces: hominis meditatio stulti
 Vergitur: vltterius mens sua vana tepet:
 Hunc puto prudentē: versat quem cura futuri
- Ecclesi. iiii. & Vnde habeant pueri forte alimenta sui:
 xxxviii. Querit & æstatis calidę sub tempore: fructus
 Prouer. xx Ad vitam vt possit cōmoda habere suis.
- Sapient. xv. Ast illum penitus fateor ratione carentem:
 Ad res qui nunq; prouida corda gerit.
- Prover. vi. & Dormitat fatuus stratus sub sole calenti.
 xxiiii. Qui nihil acquirit sed bona parta vorat:
- Prover. xxi Tristis hyems istum ieiuno gutture torquet:
 Non habet vt stomachum quit satiare suū:
- Prover. xxvi Et vitam miseram brumali tempore ducit.
 Math. xxv. Qui tempestiuas non cumulauit opes.
- Ecclesi. xxi. Qui non colligit fænum: cū Iulius ardet:
 Nec sibi quęsiuit emolumenta domus:
- Prover. xxii. Frigeat in bruma gelida: quęratq; per urbem:
 Fasciculos fœni: stramina nuda terat.
- Iuuenalis. Exemplū magni prębet formica laboris.
 puer. vi. Colligit & seruat / tempore quęq; suo.

De obscenis fatuis,
 Colloquiū prauum: & linguę lasciuia pudende
 Verba: bonos mores contaminare solent:
 Inducuntq; malos ritus: vitamq; prophanis
 Gestibus: inuertunt ingeniumq; pium.

De turpi
 loquio stultoꝝ

Coínquināt mo-
 res bonos sermo
 malus. De altitu-
 dine vētris inferi:
 & a lingua coinq-
 nata: a verbo mē-
 daciū: & a rege in
 quo. libera nos
 dñe. Ve mūdo a
 scandalo.

Festa noui patris celebrant plures Grobiani:
 Magna cohors vigili hunc sedulitate colit.
 Illius obscenis lustrantur ritibus arę:
 Nō nisi pęstiferos hic Grobianus amat.

Ecclesi. li.
 1. esdre. vi.
 Math. v.
 1. Corin. xv.
 28. q. 1. sepe

l. ii.

- Ezech. ix.** **Ad templū mixtim currunt iuuenesq; / senesq;**
Ecclesi. xxix. **Et pariter mulier: virgo / puella / puer.**
Iob. xxvii. **Thura ferunt manibus. grobiani festa colentes**
Sordidulis verbis. rancidulisq; litant.
- Oni. i. meth.** **Iam pudor ex terris abiit. petulansq; remansit**
p̄s. xi. **Spurcitiēs: hominū qua perit vsq; genus.**
En fatuus porcū cēnosum continet aure.
Campanam manibus concutit atq; suis.
- Ecclesi. xx.** **A porco trahit fatuē (mihī credite) nauis**
prouer. xi. **Prora. per æquoreum quē comitat iter.**
Pondera ne puppis tumidis mergant in vndis
Turbaq; stultos: quam superesse sat est.
- Ecc̄s. v.** **Nam si non haberet vinū stultissima secta:**
Munera iam bacchi merce minuta forent.
- ii. Petri. ii.** **Sus tamen innumeros porcellos parturit: inde**
Magna cohors hominū festa suina colit.
- Ad ephē. v** **Obsceni mores: & turpia verba: colendos**
p̄s. xl. **Effitiunt homines: nil pudor ipse valet.**
Turpibus ecce viris primi nūc dant honores:
Gloria prima datur sc̄diloquisq; viris:
- Hiere. ii.** **Iam porcus viridem gestans in fronte coronam**
Esaie. xli. **Admittit fatuos ad sua iura viros.**
- Ad Collo. iii.** **Quidam sunt adeo obsceni / turpesq; relatu:**
Ad Tirū. i **In quorū saliunt verba pudenda genis:**
Horestes **Insanus quales si nunc spectaret Horestes:**
prouer. xii. **Eheu clamaret: q̄ furiosa cohors:**
Ecclesi. xxxi. **Illos delectant crapulę: tucetaq; crassa:**
Atq; cadus vini: verbaq; mixta iocis.
- Eccle. xxxii** **O grobiane tuas fatuus quicunq; per aras**
Esaie. lxxvi. **Sacrificat: fatua hunc morte perire decet.**

De status spiritalis abusu.
 En statum multí/modo spiritalem
 Appetunt: primis iuuenes ab annis
 Penitet tandem fatuos: relicto
 Viuere modo.

Dēs mo
 docupiūt
 clericari.

Quid Romę faci
 am: mētiri nescio
 mulos. Qui vel
 equos strigilant:
 pinguia queq; fe-
 runt. Clerice qui
 nescis quid ius &
 quid sit honestū
 Aptius est atrū
 q̄ sacer ordo tibi

Restat adhuc aliquid: quod n̄o carniē dignū est: viii. q. i. iscrip-
 turis &.c.
 moyses
 Quodq; locū in fatua puppe tenere solet.
 Omnis homo pueros sacris mō deuouet aris.
 Visq; sacerdotem rustice habere tuum: lii.

xviii. dif. nos **Non hoc pposito: supremi vt sacra tonantis**
 aut. glo. i. **Rite colat: placeat aut sua vita deo:**
 xxi. di. clerics **Verum vt seposito vitam sudore quietam**
Ductitet: illecebris inuigiletq; malis.
 xxiii. dif. his **Nil anime curat fatuus/mentisq; salutem.**
 igitur. **Sola placent reru sordida lucra sibi.**
 xii. q. i. quia **Nil doctrina iuuat: funesta pecunia princeps**
Sacra dei inuertit / sacrificosq; lares.
Ordo sacerdotum fatuo turbať ab omni:
Labitur & passim religionis honos.
 Numa. pom. **Non Numa presbyteros tales in templa sacrauit**
Prisca: sed in cunctis integra vita fuit.
 xxxvi. dif. **Pontificis culpa est: diuinos vendere honores**
 oportet **Iam stultis solitu est / pestiferisq; viris:**
 xc. dif. ecce **Quis furor o miseri ad vos mistica sacra pphanos**
 xcvi. dif. quis **Compellit? procul hinc tollite queso manus.**
 dubitet. **Non status in terris nuc est damnosior illo:**
 xliiii. di. p to. **O quali superos religionis colunt?**
 Monachi **Quid fratres memoro subductis colla cucullis**
Gestantes? miseri o nuc sacer ordo vales:
 Augustinus. **Augustinus enim dederat confratribus olim**
 vii. q. i. no aut **Viuendi salubres cum pietate modos:**
Hos monachi obseruant lasciui / more sinistro.
 Moyses. **Augustine parum iam tua scripta valent.**
 Deutro. xviii **Non quales statuit primo tempore Moyses**
 xxi. q. iii. hi **Presbyteros: tales secula nostra fouent.**
 qui & c. sacer **Iudoci (fateor) nuc pingua vota sequuntur.**
 dotum **Ecclesiaq; sacram sordida turba regit.**
 puer xxi. **Post sua fata tamen. quid sit rexisse videbunt**
 ii. Petri. iii. **Ecclesias: mores nec coluisse bonos.**
 glo ii. q. vii
 non omnis
 xl. dif. c. fi.

Mendaces fatuos: de quorū pectore nugas
Bullatas capimus: nostra hos vehet illa carina
Gestarū rerū / falso præconia fingunt.
Militiā hīc iactat: doctrinam iuris & alter

Se iacta re.

Multi nunc sunt
heu doctores | Mi
litesq; pueriores
legis & iustitię.
Qui se iactat & di
latat iurgia concí
tat. qui vero spe
rat in dño salua
bitur. Qui genus
suū laudat aliena
laudat. Propria
laus sordet. s; no
bilis est aliena

Feruida iam dygito compescere labra volebam:

Et finem numeris ponere forte meis:

Turba tamen stolidis frontem redimita corymbis

Percita stultigero gesta furore refert.

xii. q. ii. glo/
ria episcopi.

xxi. q. i. ois.

puer. xxviii.

l. iiii.

Alter enim miles gestat calcaria athena:

Alter & in manibus romula iura gerit.

Milites
Tulli⁹ hostil⁹

Miles ab antiqua se nobilitate superbum

Iactat: & a Tullo tempora rege notat.

præs cōscripti

Aut genus a claris patribus quos Romulus olim

Legerat: atq; alios enumerare solet.

p̄s. lxi.

Fortē tamen patres habuit/ qui scēnore iniquo:

puer. xxviii

Fraudib⁹ aut aliis stemmata parta gerunt

Juvenalis.

Plures se faciunt; ex nobilitate sup̄bos

Seneca

Quam virtute sua non meruere tamen.

i. corin. iiii

Nobilitas virtute bona: meritisq; beatis

de p̄ben. v̄ne
rabilis.

Constat: diuitiē stemmata nulla parant.

Bar. in. l. i. C.

Candorem tituli: qua nam virtute mereris?

de icolis li. x.

Aut quid gessisti: quod tibi stemma dedit:

En ais: externis martem diduximus oris:

Cognita sunt variis gentibus acta mea.

Me Solymę videre sacre Memphitica tellus.

Gallia bellipotens: marticolęq; Getę.

Atq; alias bello regiones fortis in armis

Doctores

Lustrauit: merita nobilitate feror.

Doctoris quidem titulum nomenq; tenere

xlx. dif. facer

Gliscunt: se iactant: & dicere nihil.

dotes. & glo. i

De rebus fatuis vanissima verba loquunt:

l. i. C. de athl.

Esseq; prudentes/ doctiloquięq; volunt.

li. x.

Nil sapiunt penitus: tantū de cortice libri

Sumpserūt tituli nomina vana sui.

Cū manibus ductant fatuū. p̄conia iactant

Que nūq̄ meritis sed peperere suis.

Prover. xxvi

Sed qd multa loquar: fatuis innata superbis

Hęc mala: quod non sunt: protinus esse volūt.

De lusoribus.

Multos ludorum fatuos damnosa voluptas

Sollicitat: tantumq; iuuat

Nil aliud curant: nec delectatio maior.

Iacturam neq; pensiculant.

Ludo in
tenti

Pone merū & ta-
los pereant q̄ cra-
stina curāt Mors
aurē vellens: viui-
tē ait/ venio. Se-
dit popul⁹ cōme-
dere & bibere &
surrexerūt ludere

En iterū nostis offert se turba cancenis

Sordida: ludorum concomitata iocos.

Initio/ furiis ego sum tribus addita quarta

Ludus ait: fatuos hic numerabo meos.

in autē. de sac
epif. interdicti
mus.

Vir. de ludo
Exodi. xxxii
i. corin. x.

- I. fi. ff. de alea. **Quidam sunt a deo incensi certamine ludi:**
Et ludos tanta sedulitate colunt:
- glo in. c. pe. de
vi. & ho. de.
xxxv. dis. c. i.
glo. i. **Voluere taxillos reputant sibi gaudia summa.**
Tres bene currentes / gaudia sola parant.
Noctes atq; dies ludi certamina versant.
Alea discurret: sordida lucra petit.
Hunc senio ditat: damnoſa canicula mordet
Illum: sed Venus hunc radit iniqua cito.
- Ingenalis **Ludus agit bilem: mentis secreta relaxat.**
Inficit ingenium: sensibus atq; nocet.
- de ex. pla. iter.
dilectos vbi.
glo. & doc. do.
Car. in cle. ii.
de vi. & ho. cl **Efficit iratos homines: precordia frangit.**
Alea sollicitos efficit vsq; viros.
Nil curant aliud lufores: tota voluptas
Sortibus infixa est: irrequieta quidem:
Pernoctem vigilant: latrant (iurantq; frequenter:
Nulla fames illos: nec sitis vlla mouet.
- Lemiti. xxiiii **Sepe furore graui diffamant vulnera christi.**
- Ad Roma. ii.
de cle. male. c
i. & ii. **Torquent ad superos verba nefanda deos.**
Tanq; pestiferos lufores / conditor orbis
Curet: & ad stulti turpia verba fleat.
- de iudi. c. ii.
l. vi. **Spurcidius tamen hoc. q; foemina ludit / iniquis**
Intermixta viris. & tabule vsq; vacat.
Nobilis: & clerus / ciuis / iuuenisq;: senexq;
Cum tenui vulgo ludere sepe solent.
- no. in. c. cleri.
de vi. & ho. cl **Quem decet vt modicum ludat: sibi congrua sumat**
Tempora / personas eligat atq; pares.
Omnipotens cunctos lufores odit iniquos:
Et ludos vetuit regula sacra patrum.
- host. in sum.
de ex. prela.
qualiter **Nam mala proueniunt ex ludo crimina multa:**
Ludus opes minuit: & bona cuncta terit.

De suppressis fatuis.

Est (scio) turba meo fatuoz & picta libello
 Magna: sub insculptis atq; locata notis:
 In tergū illoz capitosus saltat asellus
 Depressos monstrans / stultigerosq; viros .

Multe fa- tuoꝝ pres- sure

Multimodos fa-
tuos presens con-
torquet asellus.
Et stultos plures
calcitratur ille nimis
Qui se sponte sua
p aperta pericula
mittunt. Auriti &
pecoris sub pede
crebro iacent.

Transtra per & remos collecta est tanta ceterua:
 Et numerum tantū nostra carina vehit:
 Ut prope stultoꝝ sine me discederet ingens
 Copia: sed monuit noster asellus herum.

Proner. i.
 Eccle. xxxiii.

Nauiculam merito stultis conscendo paratam:

Sum quia quem torquent omnia facta nimis.

Exiguus pro me locus in rate: & angulus arctis

Sufficit inq; foris: me mora nulla tenet:

Ne me continuo calcet ve/premat vel asellus:

Quem piger in tergo cogor habere meo:

Sapient. ii.

Si saltem patiens ad mandata illius essem.

Ad hebr. xii.

Libera sperarem membra abitura cito.

ii. q. 1. multi

At beat hoc vnum: socios comitesq; tenemus

Plures: qui viuunt conditione pari.

Prouer. i.

Hi sunt: prudentum nunq; consulta sequunt

Qui bona: nec capiunt consiliumq; ferax.

puer. xxvii.

Hi sunt: quos ire stimulus per crimina iactat.

Ob causam nullam: sed ratione carent.

puer. xvi.

Hi sunt qui lites mercantur: quiq; dolore

Ecclesi. xlviii

Inuidie marcent: causa doloris abest.

puer. xiii

Hi sunt: audaces/qui natos quosq; proteruos

Dum virgis parcunt verberibusq; parent.

Prouer. xxvii

Hi sunt: vicinis qui seuos: quiq; molestos

Ecclesi. xxxi.

Se prebent: vel quos pocula magna iuuant.

Preterea in pedibus quos torquet calceus arctus:

Ecclesi. viii

Quem tolerant: hi sunt quis bona nulla placet

Ecc. s. ii.

Sunt & lurcones/sua qui patrimonía perdunt:

Qui plus consumunt: q; sua aratra ferunt.

f. de adul. ma

Hi sunt: lenones proprias q; ad crimina mechis

riti. & l. ii.

Vxores stolidi: sacrilegiq; locant.

† de pe. dis. iii.

Sultus & hic pariter sua qui peccata recenset.

quia dimissa.

Et poenas: vitam sed gerit vsq; malam

& c. nihil. &

Hi satis a duro fatui calcant asello:

c. in salicibus

Sed tamen hac iuncti naue: p; equor eunt.

De militibus & scribis.

87

Dum captant equites hominem: scribæq; maligni
Villanum: & qui sit simplicitate rudis:
Si saltem nūmos habeat: spoliaẽ ab illis:
Cogitur vt soluat rusticus ille minis.

De scribis et equitibus

Rapinẽ impiorũ
detrahet eos: q̃a
noluerit facere iu-
diciũ. Ve vobis
scribẽ: qui cõme-
ditis domos vidu-
arũ. ve vobis viri
impii. Neminem
cõcutiatis neq; ca-
lumniã faciatis &
cõtenti estote sti-
pendiis vestris.

Ad naues nostras / equites / scribasq; citamus:
Ad fatuam sectam dant monumenta mihi:
Auriculas a sinu gestant: titulosq; merentur
Quos dabimus: dignis pro meritisq; suis.

p̃ner. xxi.
Math. xxiii
Ecclesi. xli
Lucẽ. iiii.

Accelerate precor: quoniam mea nauis abibit:
Quę vos ad remos / transtraq; longa vocat.
Est labor æqualis: studium simile: atq; facultas
Par: q̄ scriba gerit. q̄ malefidus eques.
Hic rapit insidiis: spoliat clam p̄do per agros:
Publicitus scribę decipiunt homines.
Sub madidis pluuiis eques / & sub frigore duro:
Corporis exponit fortia membra sui.
Hic animam calamo infuscat: perditq; salutem
Auri & nūmorū est his quia magna fames.
Accendit p̄do vil las: flāmisq; perurit
Culmina: querit opes: exuuiasq; petit:
Rusticus a scriba simplex seducit: atq;
Cogitur in pennas soluere cuncta suas.
Querit opes quiuis: preciū quoq; captat iniquū:
Est spoliatorum turba maligna nimis
Offitium si quisq; suū moderamine iusto
Rite ministraret: laus sibi magna foret.
Hic eques / vt gladiis inopes defenderet: atq;
Cum viduis pueros: emeritosq; senes:
Quo duce tuta foret semper res publica: quo ve
Latrones fugerent per fera lustra procul.
Hic calamo iustas leges conscriberet: atq;
Iustitię normam panderet arte sua.
Sed modo pupillos inopes / viduasq; relictas
Ille armis: calamo hic: expoliare solent.
Non dolus in terris maior: fraus turpior vsq;
Ex scribis q̄ q̄ tot mala proueniunt.
Ast equites faciunt: q; semita nulla viarum
Tuta est: impune crimina tanta volant.

Ezech. xxii.
 Esaię x.
 Iob. xxx.

Math. v.
 Iob. xxvii.
 prouer. xi.
 Mich. ii.

p̄s. ix.

Luce. xxi.
 Amos. iii.
 Ecclesi. x.

Iacobi. iiii
 ii. thimo. ii

Esaię. iiii.
 Math. xiiii

Math. xxiii.
 Za h. vii
 Malach. iiii

Luce. iiii.

De stulta nuntioꝝ legatione
 Cursor ego velox longis de partibus orbis
 Aduenio: nec vas potui euacure bibendo
 Donec has fatuis sulcantibus equora passim:
 Preberem chartas: nauita siste ratem.

Nunciuſ inutilis

Sicut frigus niuis
 i die mellis: ita le
 gatus fidelis ei q
 miserit eū: aiā
 ipius req̄escere fa
 cit. Claudus pedi
 bus & iniquitatē
 bibēs q̄ mittit viā
 p̄ nuncium stultū
 Nuncie sis verax
 tacitus/celer atq̄
 fidelis.

Proposui fateor nullos vehere in rate nostra
 Cursores: agitur res quia nostra mari.
 Nauis in vndosa rapitur volat atq̄ carybdi:
 Nec reuocare potest nunciuſ yllus eam:

Qualis debe
 at esse nūciuſ
 pōit spe. in ti.
 de execu.
 Prover. xxv

- Ezech. xxx. At tamen ex istis: quidam sibi tradere partem
 In rate: pro fatuis nunciis esse cupit.
- Prover. xiii Qui chartas scriptas / cera impressasq; sigillo
 Portet in ore suo: gestet & in manibus:
 Ne fiant madide: capiant ne ve altera damna.
 Ambulet & tutam nunciis vsq; viam.
 Quidam cursores: plusq; committitur ipsis.
 Expediunt: nugas concipiuntq; meras.
- Prover. xxvi Sæpius ex magna tamen ebrietate morantur.
 Offitium tardant: expediuntq; nihil.
 Atq; vias calcant infidi tempore multo.
 Otia longa terunt confitiuntq; moras.
- prover. xxiii Caupones omnes lustrant: omnesq; tabernas.
 Ut capiant dulci vasculo plena mero
 Ter legit atq; quater chartas: manibusq; reuoluit
 Nosse volens: quid nam littera missa canat.
- puer. xxv. Non alia ratione tamen sic scire laborat
 in fi. Scripta: nisi ut valeat dicere multa noua.
 Negligit interdum: nec scit commissa referre.
 Et sine responso perfidus inde redit.
- puer. xxvi Tempore ceu messis recreat nix corpora nostra:
 Sapien. v. Et sicut requies queq; cupita iuuat.
 Sic recreat dominum per quem legatus abiit
 Nunciis: & chartæ credita iussa refert.
 Hi sunt: quos volui: stulti qui nuncia verba
 Transuectant: currunt nec sine vase meri.
 Iecur habent calidum: calor hic innascitur ipsis.
 Ob cursus volucres: nugilo quasq; genas.
- puer. xx. Nunciis hic dignus pretio / titulisq; decoris.
 Hier. ii. Expediunt impositæ qui cito iussa rei.
 Eccle. xxxiii.

De cellariis & cocis.

Et venit aucta cohors promorū iamq; coquoꝝ.
Cōmissęq; domus cetera turba venit:
Ad nauem pperant. & forti robore sulcant:
Adiuta his citius carbasa nostra volant.

Coqui et cellariū.

In cella atq; penu
gens hęc furit. in-
q; culina. Et meli
ora bibēs/pīguia
queq; vorat. Con
sumentur carnes
& coquat vniuer
sa cōpositio & of
sa tabescent.

Est damnosa nimis dominis hęc turba penatū
Cuius iam crapulas: luxurięq; vides.
Est natura coquis/ & promis semp iniqua:
Quos domini nulla sollicitudo manet. m. i.

Ezech. xxiii.

puer. xxi.
& .xxiii

Inq; vicem iactant: quoniã nos sola voluptas
Potus iucundi confouet atq; cibi:

Esaie. lxxv

Edendum est igiẽ nobis / semperq; bibendum:
Nos cibus / & pascunt vina aliena quidem.

puer. xix
Math. xxiiii

Inuenies raros custodes esse fideles /
Aut seruos dominis. perfida turba laris.

Sopito domino referat cellarius urnas:
Atq; aperit sapidi vasa vetusta meri.

Eccle. xxxi

Oenophorum vino complet: vacuatq; lagenas
Bacchi: quas seruat ad sua gaudia herus.

prouer. xii.

Contenti non sunt: proprio consumere luxu.
Credita que manibus sunt bona cuncta penus.

Adducunt alios ganeones atq; bibones:
Quoq; opera possint euacuare cados.

Luce. xvi.

Nulla fides illis: iacturę damna future
Hi nihil aduertunt: decipiunt sed herum.

Treno. v
Prouer. xxix

In lecto recubans / censu pereunte / patronus
Nil sentit: seruos credit habere bonos.

Sed cū forte iubet sibi dulcem afferre lyxum:
Bombo vasa sonant euacuata graui.

Eccle. xxxii
Luce. xii

Est dolus in promis: est & versutia fallax:
Infidi dominũ decipiuntq; suum.

Quid coquus imundus facit: & q̃ fraude patronũ
Decipit: en audi: sordida gesta cano:

Ad ephe. vi

Ista caterua quidem nulla pietate mouetur:
Edunt: consumunt / & bona cuncta vorant.

Emptaq; fumosam veniunt quecunq; culinam:
Immundus gustat fercula prima coquus.

Inde fame si quis coquus aut cellarius vnq;
Deperit: at crapula dicitur vsq; mori.

De rusticorum arrogantia.
 Villanę siquidem superest dementia sectę
 Quę cupit in fatua ducere vela rate:
 Ergo mihi parcat villana superbia: quam nunc
 Pungimus in teneris versibus/atq; notis.

Rustico- rū ābitio

Nihil ipudētius
 arrogantia rusti-
 corę. Non oderis
 laboriosa opa. &
 rusticationē crea-
 tam ab altissimo
 Putrescere faciaz.
 supbiā & populū
 istū pessimū q̄ no-
 lūt audire verba
 mea. & ambulāt
 in prauitate cor-
 dis sui.

Simplicitate rudis quondam natura colonum
 Extitit: atq; humilis conditione fuit:
 Si numerū ætatis poscas: non secula longa
 Fluxerunt: in quis simplicitas nituit: m.ii.

xlvi. dif. i pri.
 l. nup. C. de
 mā. & col. pa.
 glo. in. l. fuis.
 vi. ff. de le. iii.

- Oni. i. fast.
 & i. meth. Iustitię solū turritas liquerat vrbes:
 Virtus: rusticitas / cū probitate fides:
 Migrauerē simul quondam ad triuālia tecta:
 Adq; casas humiles: stramineosq; lares.
- Iuuenalis Non dolus in villis: non fraus in rure fuerunt.
 Hos pedes astreę sacra cathedra fuit.
- Ecclesi. vii. Ardor auaritię nullus: non scēnore lucrum
 Mutabat mentis rustica turba rudis.
 Auri nulla fames: non fastus corporis: at nec
 Ornatus: quales ciuica turba gerit.
- Hierē. xiii. Sed modo cęperunt habitus: gestare superbos
 Villani: quoniam pristina vita ruit.
 Crines in nodum tortos / crispōsq; capillos.
 Et calamistratos rustica turba gerit.
 Vestes partitas scutulis / varioq; calore
 Gestant: quas cingit fimbria picta quidem
 In manicis sculptas externo more figuras
 Et tunicas portant cū breuitate bonas.
- Sapient. xvii. Discit ab agricolis gens vrbica / fraudibus vti
 Atq; dolos multos: & noua cuncta mala.
- Iob. xxiii.
 Esaię. v. Sola tenet nūmos gens rustica: solaq; saccū
 Ingenti ėre replet: diuitiisq; studet.
 Proh pudor vnde venit: tam morbida vita colōis?
 Vnde sitis rudibus / improbitasq; viris?
- Hierē. li.
 prouer. xxiii Villanus diues: mox fit mercator auarus.
 Mercatorq; studet nobilitate frui:
 Tempore sic nostro villani: nomina clara
 Nobilitatis habent: simplicitate carent.
- Iuuenalis Querere proh pudor est nimis alta & inania sp
 Ecclesi. iii. Stare nec in p̄prio / nec remanere statu.

De paupertatis contemptu.
 Paupertas fugitur/totoq; arcessitur orbe:
 Vndiq; nūme places: pauper vbiq; iacet.
 R idetur solus pauper: solusq; fugatur.
 Cedit inops cunctis: nūmus in arce sedet.

Paupertatis contē

ptus.
 Paupertas nō ē de
 genere malorum
 Et munera nō dū
 intellectu deum.
 Mens auari seml
 vinculis cupidita
 tis astricta: semp
 aurū sp argentuz
 videt: sp reddit
 cōputat: graciū
 intueē aurum q̄
 solem.

Nummosos plures fatuos vehit illa carina:
 Sola quibus rerū copia vana placet.
 Quos magis oblectat cupidī possessio nummī.
 Q̄ morū pbitas/egregiū ve decus. m.iii.

xlviij. di. sicut
 p̄uilegia pau.
 vi. in. l. si quis
 ad. C. de epis.
 & de. arch. xi
 q. iiii. paup

- Sapient.v. Paupertatis onus omnes iam ferre recusant.
 Virgi.iii.eu. Auri sacra fames pectora cuncta quatit.
- Iuuenalis Haud facile emergūt quoꝛ virtutibus obstat
 Res angusta domi: pauperiesq; grauis.
- Sapient.ii. Amplius haud titulos:clarosve merent̄ honores
 Ecclesi.ix. Qui sophiæ cultus & monumenta colunt.
 Iamq; viri iusti postrema sede locant̄:
 Diuitibus solis munera prima patent.
- puer.xxiii
 Ecclesi.x. Nam quia collectus tribuit modo census honores
 Oni.i.fast. Censu amicitias:paup; ubiq; iacet:
 Iuuenalis At qui diuitias ingentes tentat habere:
 Eccs.v. Curat opes grauidas & cumulare sibi:
- Mich.vi. Hoc modo constituat vitam:sit spretor honoris:
 Et fidei seruet pignora nulla sacre.
- Eccle.xxv. Per superos iuret:fallatia vota per aras
 37.dif.nonne Iactitet:emineat nullus in ore pudor:
- Eccs.iiii. Nil scelus atq; nefas:nihil & peccata peracta
 xlvii.di. sicut Estimet:& cecus ad mala cuncta ruat.
- Ecclesi.xiii. Exercet rapidam vsuram:dygitoq; tenaci
 Amos.v. A miseris capiat scœnora dira viris:
 Delatoris agat fraudes:voceq; dolosas.
 Esaię.x. Auribus instillet seua venena bonis.
- Iob.v. Infectus vitiis istis nunc voluit orbis
 Totus/& ad nūmos sedula turba ruit.
- Prouer. xi Vendit̄ omne nefas nūc p quadrante minuto
 Vendit̄ & virtus/iustitięq; rigor.
- xi.q.iii.paup; Plures ex merito mortemq; & fata subirent
 xxiiii.q.iiii. Ob scelera:& vite crimina magna suę.
 ne amisso
 Apo.xviii. Ob furtū plures furcasq; crucemq; subirent.
 Ni facer hos nūmus a laqueo eriperet.

Impunita manent nūc crimina multa virorum
Nūmus ab exitio liberat atq; nece.

Ecc̄s. x.

Furibus ignoscit magnis censura: columbas
Vexat: & ad laqueū guttura parua ligat.

Iuuenalis

Contentus regno quondā non perfidus Achab
Cogitat atq; inopes exspoliare viros.

Achab
iii. Reg. xxi.
Ecc̄s. v.

Ortus erat Naboth/patria quem lege colebat
Vir bonus & frugi: gratus & ipse deo:

Ortū hunc rex diues/a paupere habere petebat
Hunc sibi: sed Naboth cū ratione negat.

Propterea misere saxis trucidatus: & ense
Corruit: vt tandem rex fera fata tulit.

Solus inops premitur: saccos gestare necesse est:
Truditur in saccum pauper vbiq; grauem.

xi. q. iii. paup

At paupertatis (quando etas aurea mundum
Lustrabat) laudis gloria magna fuit

Parcus erat victus: frugalis vita laborq;
Cōmunis: feruor/nullus auaritię:

Omnia maiores: cōmunī iure tenebant:
Non ita diuitias legerat vllas auus.

Paupertatis amor peperit p̄conia p̄scis
Quorum perpetuo gloria parta viret.

Paupera Roma fuit quondam pauperq; senatus
Atq; inopes habuit bellica Roma duces.

Curius insignis dux paupertate decorus:
Sub iuga Samnites/traxit & Aufonios.

Publicolam extollunt: qui paupertate benigna:
Emeruit laudes/æthereumq; decus.

Fabricium colimus: qui Pyrrhi munera spreuit
Cui satis exiguus census & arca fuit:

Iuuenalis
Lucanus
xv. q. ii. illa
no. de rescrip.
statutū li. vi
bea. tho. ii. ii.
q. clxxxviii
ar. iii
puet xix.
xii. q. ii. cratef
RomaQ. Curius
dentatus

Publicola

Fabritius

- M. regulus de q̄ tullii i of Regulus & meruit præconia magna: decusq̄.
Iugera cui exiguo parua fuere loco.
- Apuleius. Paupertas tribuit nostris primordia sæclis.
Hęc vrbes statuit: sceptraq̄ digna dedit.
Ista magistratus stabiliuit: regnaq̄ mūdi.
Inuenit meritis dogmate cuncta suis.
- Græcia Græcia clara quidem cū paupertate decora
Promeruit laudem perpetuūq̄ decus.
- Aristides. Iustus Aristides pauper: fuit Epamynūdas
Epamynūdas Dux equidem paup̄: fortis & indomitus:
- Homerus Et fuit insignis vates quoq̄ paup̄ Homerus
Dū tonat heroō troica fata pede.
- Socrates Socrates ætherea sophia succinctus/ & arte:
Diuitiis vacuus/ non sine laude fuit.
- Ecclesi. xi. In mundo nihil est tam celsum: tanq̄ suberpum.
Ex riuo quod non fluxerit exiguo.
- Roma Paupertatis honor: Tarpeias extulit arces.
Augustinus. Atq̄ vrbi titulum principiūq̄ dedit.
Pauperibus Roma est quondam pastoribus orta.
Rusticus exilis nomina tanta dedit.
- Onidius Diuitiē molles fregerunt regna superba:
Eccle. xviii. Propter opes cecidit Roma: cadetq̄: potens.
Carthago. Propter opes: miseras passa est Carthago ruinas
Paupertatis honor sed sine fine micat.
- Proner xxii Quid tantū cupimus? funesta pecunia multos
Iuuenalis Mortales damnū iussit inire graue.
Cresus. de q̄ Diuitiē Cræso regi nocuere superbe:
herodo. li. i. Propter opes/ mortis tristia fata tulit.
- Proner. xii. Sit venerandus apud mortales pauperis vsus:
Eccle. vi. Nam cœlū diues nullus inire potest.
Marci. x.

Non perseverare in bono.

Hoc manibus multí cupidís contingere aratrū
Accelerant: cœptum sed continuare laborem
Postponunt: quoniam nondū ratione polití.
Affidue cuculū pascūt: nidoq; reponunt.

Non per
severare
in bono.

Nemo mittens
manū suā ad ara
trum & aspiciens
retro: aptus ē re-
gno dei. Qui te-
net aratrū. & qui
gloriā in iaculo
cor suū dabit ad
versandos sulcos
& vigília eius i sa-
gina vaccaꝝ. Mul-
ti bñ incipiūt q̄
malo vitā finiūt.

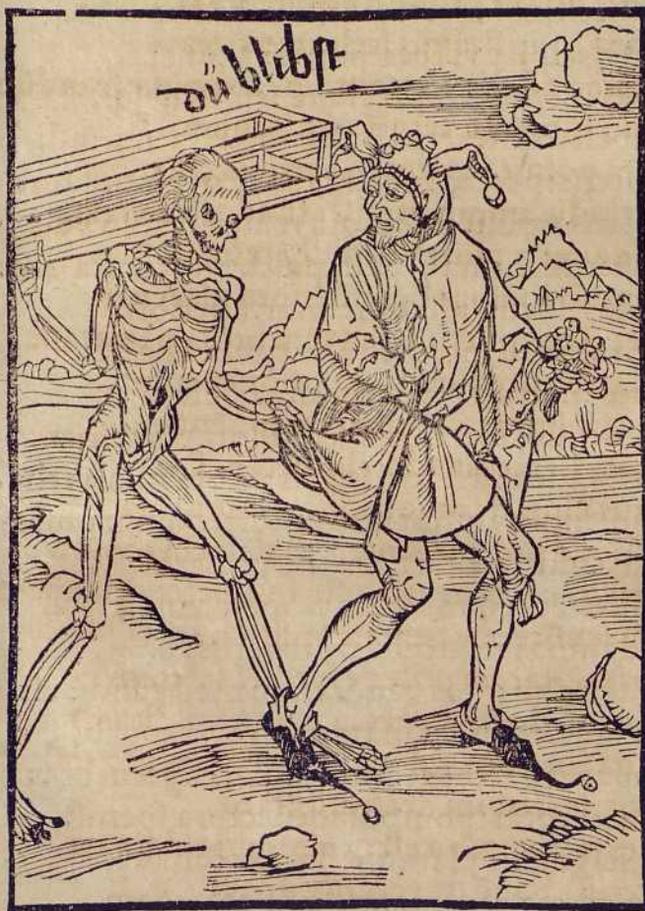
Feruet opus primū dum rusticus vrget aratrū:
Fit labor ardenti primus ubiq; manu.
Quid velit ergo mei sententia carminis: audi.
Ut capias alacri nunc documenta manu.

Luce. ix.
Ecd. xxxviii.
de pe. dif. ii. c.
multi.

- Abacuc. i. Hos vocat ex merito fatuos stultiflua nauis
 ii. Corin. vi. Iure suo remos: velaq; celsa trahunt:
- Ad ephes. iii. Qui satis incipiunt bene viuere tempore primo:
 Et vitam ostendunt ducere velle bonam:
- Ad hebr. xii. Ad sophiæ studiũ proni: documenta sequuntur
 Et bona: quæ sternunt foelicitatis iter:
- Ecclesi. ii. Non tamen ad cliuũ: montisq; cacumina scandunt
 In quo supremũ cernit vsq; bonum.
- Pythagoras Virtutem posuit sapiens in vertice collis:
 Qui nitidis animis monstrat ad astra viam.
- Iosue. vii. Sed facie auersa plures/oculisq; reuorsis
 Prouer. xxvi. Ascendunt: quibus hæc inferiora placent:
- Exodi. xvi. Et placet Aegyptus: in qua tenebrosa patrarant
 Nume. xiiii. Multa: retrocedunt facta priora petunt.
- Math. xv. Qui prius insigni coluit pietate tonantem:
 Lucæ. xi. Mutatus/recedit ad scelus atq; nefas.
- Apo. iii. Est status illoꝝ damnosus: nec bene tutus
 Hierem. iii. Qui bona postponunt: & malefacta colunt.
 Nam veluti egrotus tremulo qui pectore languet
 Viribus effætus: semianimisq; iacet:
- i. q. i. ventum
 de pe. dif. i. Corporis optatam poterit sperare salutem
 que penitet Non: nisi doctrinam viuat ad impositam:
- xcii. dif. pluri Deserat aduersum vulnus: quod corpus egenũ
 mos. xvi. q. i. Inficit: interdum deteriusq; facit.
 in canonibus Nil est q; iactas: nihil est q; murmure clamas:
 Ecclesi. xviii. Te fecisse bonũ: te coluisse deum.
- Ecclesi. vii. Non satis est patrasse semel benefacta. sed vsq;
 Sapien. v. Ad finem vite continuare iuuat.
 Math. x. Discite quæso bonum: facite & bona: continuate
 Dentro xxxii. Optima quæq; deo sic bene cœpta placent.
 Ecclesi. ix

Nō generi/aut opib⁹/virtuti/aut moribus o mors
Parcis vbiq; bonis:cuncta creata rapis.
Quo magis hos stultos reor insanire profecto
Qui tua prouideant non bene tela cito.

Mortis neglect⁹.

In hoc omēs falli
mur q̄ mortē nō
puidemus : cum
nihil certi⁹ mor-
te:nihil incertius
hora mortis. Iste
morit̄ robust⁹ &
sanus diues & fe-
lix: viscera ei⁹ ple-
na sunt adipe. &
medullis ossa illi
us irrigant̄ Alius
vero morit̄ i ama-
ritudie aīme suę
absq; vllis opib⁹
& tñ simul in pul-
uere dormiēt : &
vermes opiet̄ eos.

Fallimur o fratres:error quoq; singula torquet
Viuida: quippe nimis incauti pergimus omnes
Terrorem mortis: & inexorable fatum
Negligimus: nihil attentī/q̄ terminus instat:

Seneca
Iob. xxi
Iuuenalis

Et si certus: at incerto versatilis auso.
 Quo medio. ignoras / & qualiter / aut ubi / quando.
 Tu moriere tamen: fato concedere certum est.
 Omnes trasimus pariter: fluuiialis vt vnda.
 Sed quia tam varie morimur: tu cras / hodie ve:
 Serius aut citius sequitur vicinus. eo fit:
 Credula decipiat vt spes / mortalia cuncta.
 Hora incerta simul rapiat iuuenesq; senesq;.
 Arra subest: contractus habet sua iura: rescindi
 Non poterit: peccata necem fecere nephanda.
 Nemo satis tardus: mors oia tempore quo vult
 Absumit: tibi forma licet sit pulchra: venusta aut:
 Sis validus: fortis / nil refert / morte peribis.
 Nec mora: ferali monstro correptus: abactis
 Viribus: exhalas / corpus sudore rigescit
 Frigidulo: mox forma nitens pallore putrescit:
 Corda tremunt: stridor dubius: titubantia verba.
 Vita cadit: mors instat atrox: sic sternimur omnes
 O fatum crudele nimis: funesta profecto
 Hora illis laethi quos vana pecunia vinxit.
 Et qui diuitiis soli incubuere repertis:
 Delectat mundi quos gaudia: mox sed eundum est
 Pallida mors: equo pulsata pede regia cuncta
 Vestibula (vt flaccus resonat) miserasq; ^{tabernas} tenebras
 Fastus non curat: pomposaq; pectora spernit.
 Muneribus nullis placatur: florida cessant
 Verbaq; rhetorico que sunt prolata boatu.
 Papa sacer: villanus iners: discrimine migrant
 Consimili: effugiet nec enim qui euadere tentat.
 Nec quisquis securus erit: mors omnia tollit.

Cuncta rapit. si Nestoreū quis vixerit euum.

Sive Sybillinū: vita aut breuiore fruat.

Nil refert: pereunt moribundo tramite cūcti.

Mille hyemes viuas: moriere tamen: tibi finis

Morte datur: rarus centū qui viuit in annos:

At tandem inuitus moriet: sepe volensq.

Post patrem/modico viuit quoq; tempore natus

Morte patrem interdum præcurrit filius: vnus

Post alium vadit: donec pater atq; iuuentus

Deficient: tandem flāmeq; elementa repurgent.

Cur ergo ploras: malefane. & funera planctu

Defles horrisono. fatuū est turbare quietem

Sopito: vixit sua tempora: moxq; sequemur:

Mortis & inferias gustabimus: ibimus omnes.

Adde q; ante diem multis fuit vtile quondam

Posse mori: & vite miserę finire labores.

Consciure sibi plures medicamine mortem:

Ast alii laqueo/aut ferro: vitamq; perosi

Proiecere animas: multis res cōmoda mors est.

O quot captiuos e carcere liberat acri:

Soluunt fato funes: tormenta: cataste.

Et qui torquendi fuerāt sine fine flagello.

Libera fortunę mors est. quę pauperis eges

Et regum turres equo moderamine versat.

Et si partit male opes fortuna nefanda:

Inq; bonos sequit: tollit vel in astra malignos:

Id tandem equali/mors horrida/lance rependit

Quam sibi peridum/metam/seriemq; diemq;

Mors statuit: seruat: firmo hanc adamante ligatq;

Hęc precibus cessura nihil: sola illa refutat

25
Nestor
Sybilla.

l. fi. C. de sac.
san. eccle.
Iob. iij

Apo. xxi.

i autē. de nup
deiceps col. 4

Iuuenalis

Virgi. vi. en.
Sapien. iij

Iuuenalis

Horatius

Virgi. de for.

Martialis

Eccle. xxxix.

i. Corin. xv.

Quicquid in orbe placet: præceptaq; nulla veret.
In girum versat vestigia dira: choream

Ecclesi. xlviii
Eccs. ii. & .iii

Saltat & horridulã: cui nemo obsistere possit:
Non papa: aut cęsar/rex/pręsul/ciuis/egenus:

Horatius

Sępe prius lassare pedes mors perfida cogit
Q; credas: cantũq; tubę obseruare ferocem.
Sarcophagũ facias quid prodest marmore & auro

Arthemisia
de qua Hiero
vii. a. g. li. x

Qui bonus est: cęlo tegitur/si non habet urnam
Acta errore quidem/vano Arthemisia struxit

Chemnis. de
q; diodo. li. ii

Mauseolũ. septenã inter spectacula mundi
Quod prisca annumerant: auro gemmisq; relucēs.

Extulit hinc Chemnis stupidam per sęcula cũcta
Pyramidem: qualem nec sol/nęq; tellus obiuit.

Millia tercentena hominum: per lustra quaterna:
(Ut diodorus ait) molem hanc vix cõdere possũt.

Quid. q; opes pene exhausit Memphitica tellus
Quo plebem artificũ solis radicibus: atq;

Exiguus herbis aleret? quis cętera narret
Fercula? vix aliquis sit vel ditissimus ipse

Rhodopis de
q; herodo. li. ii

Princeps ex nostris (nisi fallar) solueret illa.
Pyramidẽ Rhodopis struxit: diues quoq; Amasis

Amasis hero
do. li. ii.

Quid tamen hoc? frustra est orbẽ diducere totũ.
Est res vana quidem/quam vix hęc nostra carina

Eccs. viii.
Math. xxiii.

Concipit: impensas tot frustra inferre sepulchris:
Et cinerĩ atq; luto tantam edificare speluncam.

Luce. xi.

Interea vna salus anime: contemnitur: atq;
Negligit: q; quis viuat per sęcula mille.

Esaie. xxii
Eccs. vii.

Terra deo benedicta omnis: decorata sepulchra
Iustus habet: vel sub diuo/aut alicunde quiescat.

xiii. q. ii. vbi/
cumq;

Tempestiue igitur venturam dirige mortem:
Conciliare deo: sceleratĩ pessima mors est.

Seneca
Proner. xi

p. xxxiii.

Contemptus in deum.

Quod deus ad poenas non pronus sequitur amaras.
Crimina quae hominum saepe impunita relinquit:
Non ideo stolidam praebet tibi vellere barbam:
Nec deus ignoscit sceleri: quin puniat olim.

Contemne
re deum.

Quid tunc contra deum spiritus tuus
ut proferas de ore
tuo hominibus sermones?
Non est in hominis potestate
prohibere spirituum
Nec habet potestatem
in die mortis
Nec sinit quiescere in
gruente bello. Ne
quod saluabit impietas
impium.

Quis tolerare queat fatuos? qui saepe tonantem
Contemnunt verbis: & certant murmure contra:
Noctes atque dies patris mandata superni
Confundunt: linguae petulantia verbaque promunt.

Iob. xv
ps. cviii.
Eccles. viii
Exodi. xvi
Daniel. iii

- Sapient. xi Tanq̄ de nostri generis sit semine natus:
Aequalis nobis: nec sit metuenda potestas
Iuditiū super: nec presens poena nocentū.
- Persius De ioue quid sentis? cuius sic vellere barbam
Audes: & teneras aures impellere tentas?
- Ecc̄s. viii Mox deus ad poenas cū te nō trudit amaras.
Ignouisse putas? quia cū tonat: ocus Ilex
Fulmine discutitur rapido: q̄ tuq; domusq;?
O male fidentes: vitam sic ferre nocentem
Quid iuuat vsq; adeo? deus est sup̄ omnia iustus:
- Ad Roma. ii Cuncta videt: cōtundit enī sua lumina nullus.
Nōne putas vitę metam durare perennem:
Vt sint ad veniā tibi tempora longa precanda?
- Pronet xxxvii O fatue enormis noli confidere rebus
Ecclesi. xvi. Fluctuagis: omnes horrenda morte peribunt.
Hierē. xiii. Te peccare sinit siquidem diuina potestas:
Elaie. xlvii. Temporis ad spaciū/parcit quandoq; nocenti:
- Valeri. li. i. Sed grauius tandem tormentū rector olympi
Iniungit: torquetq; magis delicta nocentū.
- Eccle. xxxvii O male prudentes: quoꝝ sic corda tenebris
Ad Roma. ii. Obscuro iacent: nequeant vt credere recte.
Et curare deū: quo sunt elementa creata:
- p̄s. vii. & xlvii A quo processit nitidus sol: lucida phœbe:
Qui statuit lucem / & noctes / & tempora cuncta:
- Ecc̄s. v. In cuius manibus spaciū dependet vtrumq;:
Et vitę mortisq; gradus: deus omnia nouit.
- Ecclesi. ii Quem peccasse pudet: cui tēdia vita probrosa
Hierē. xviii Efficit: & curat cursum emendare priorem
Ezech. xviii. Hic speret veniam facti/ pacemq; benignam:
Math. iii. Nam deus omnipotens lugentem exaudiet ipsum
Luce. xiii.

(De blasphemis in christum.)

Proh quicumq; deo maledicis: conuítiumq;
Indignum iactas: lingue & petulantia dicta:
Dignus es vt primū moriaris corpore: honore!
Atq; anima: Iudex qui sinit ista: luet.

Contra blasphemas. matoes.

Nō sumes nomē
deí tui in vanum
Si q; blasphema
ueritī spiritū nō
remittit ei nec in
hoc seculo/nec in
futuro. Lōge gra
uius ē eternam q̄
tpalez ledere ma
iestatez de here.
c. vergentis.

Funde pias lachrymas: fletus/mœstāq; querelā:
Et gemitus tristes/docta thalia precor:
Non sine luctifica possum deflere camœna
Crimina/q̄ temere p fidus orbis habet. n. i.

Math. xii.
xxv. dif. qlis
de pe. dif. i.
pena
bea. tho. ii. ii.
q. xiii. ar. i.

Leui. xxiii. Nam frustra fatuos culpauimus hactenus omnes
Si minus hos stultos concumulemus eis.

Contenti quidam nō sunt q̄ crimina mundi
Omnia pertractent: deteriora petunt:

Luce. xii. Prohpudor: in christū linguę temeraria dirę
Tela vibrant: summo nil nocitura deo.

Marci. iiii. Inuidię contra celestem verba parentem:
Esaie. lii. Mussant: & laceri pectoris arma petunt.

xxii. q. i. si q̄s
per capillū Hic capiti christi blasphemat: murmura iactat
Alter in ætherei membra sacrata dei:

Per iecur/atq; genas/iurat rigidamq; coronam:
Per cor: perq; pedes hic maledicta vomit

in aut. vt non
lux. co. na. cir
ca me. col. vi. Alter testatur transfixi vulnera christi:
Ille crucem sacram: polluit ille manus:

Hic ex spurcifico supplantat verba palato
Improba: supremū torquet vbiq; patrem.

ii. mach. xii. Inmoderata nimis talis vesania: sepe
de pe. dis. iiii. Qua superos temere ledimus atq; deum.

auctoritas. in
tex. & glo. Hoc facit inmodicus ludus: certamina vini
Hoc faciunt: quibus est ebrietatis honor.

Ad Roma. ii. Gloria prima datur: qui scit maledicere christo.
Qui iurat diuum/per caput atq; pedes.

Lemi. xix. Propterea mortes subitę: discrimina seua:
Math. v. In nos: & cœli fulmina iusta cadunt.

Nos patimur tremulis horrenda pericula mēbris:
Impunita deus non sinit esse mala.

xxiii. q. v. O pater omnipotens: veniam dato/nec tua iusta
quid ergo Vindicet ira malos qui maledicta serunt.

ii. para. xxxii Sennacherib nam sic periit: seuuq; Nicanor:
ii. mach. xv Anthiochusq; ferus/multi aliiq; simul.
ii. mach. v

De plaga & indignatione dei.
 Miratur fatuus: putat & portenta subesse
 Magna: q̄ interdū nos ferit ipse tonans.
 Q̄ deus omnipotens punit mortalia facta
 Rite fit: heu nullus extat in orbe pudor.

Flagel- ladi dei.

Pro mēsurā peccati erit & plagarū modus. Si steterint Moyses & Samuel corā me non ē aia mea ad populū malum. Peccatores p̄sequitur malum. & iustus retribuēt bona p̄sequeris eos in furore & conteres sub cœlis dñe

Quid prodest stultis christi monumēta tenere?
 Christicolum nomen prauus habere potest.
 Aduersus sum mi facimus p̄cepta tonantis:
 Nil modo curamus q̄ statuere patres.

n.ii.

Prover. xiii
 Treno. iiii. i fi
 Deutro. xxv.
 Hiero. xv

- Ecclē. xxxvii Nos christi titulū rapimus: documenta negamus:
 Et sequimur temere dedecus atq; nefas:
 Esaiē. lii. Nomen habere iuuat christi / fideiq; sacratę:
 Lucę. xxi. Verum opera horremus / negligimusq; bona.
 Iacobi. vi. Iustitiam fugimus: virtutis sacra fugamus
 Iohan. viii Dogmata: sic mūdus transit / & alma fides:
 Libertate vaga facimus peccata maligna.
 Vix maiora quidē crimina / Thurcus agit.
 Iob. xv. Heu genus humanū violatū crimine multo:
 Eccs. vii. Et vitii: contra nititur esse deum.
 Exod. xv. Cū tamen omnipotens: mea si p̄cepta tenetis
 Deutro. xi. Ducam (ait) ad superi vos pia regna poli:
 Math. vii. Sin leges positas & dogmata spernitis: atra
 Iohan. xv. Vos p̄na afficiam: p̄ste / lueq; graui.
 Leuiti. xxvi. Quo fit vt ad prauas / horrenda piacula / gentes
 Numeri. xiiii Mittat: & ardenti tela trifulca manu.
 Ezech. 38. Plagas in terras varias: seuosq; dolores
 Esaiē. lix Inmittit iusti dextra seuera dei.
 Deutr. xxviii Inmittit iusti dextra seuera dei.
 ii. Reg. vii. Iam modo mauortis trepidantia bella videmus:
 Lucę. xii. Mortibus innumeris p̄stiferumq; malum:
 Apoca. xviii. Interdū patimur rabidos sub sole calores:
 Nōnunq̄ rigidi frigora dura poli:
 Fulmina dira: niues / bolides / tristesq; cometas:
 Cernimus: & summo fulgura missa Ioue:
 Et varios mundi casus: plagasq; timendas.
 Quę venit ex merito: p̄na ferenda quidē est:
 Onidius i ep. Sepe palestinos deus a regione paterna
 ps. v. & xlvi. Expulit: & sedes iussit adire nouas.
 Esaiē. xxii
 Iohel. ii. Propter peccatū: plagas sufferre coacti.
 prover. xiiii
 Ireneo. v. Crimen persequitur: sic deus omne malum.
 Hierē. xxix

De fatua permutatione.
 Qui pro stultifona non bene tibia:
 Comutat vel equū: noliger hic/nihil
 Lucri consequitur: sic sibi & accidit
 Qui pro re fragili: perpetuū fugit.

Fatua p mutatio.

Qui videt vtilius
 & sumit deterio=
 ra: absit ei radius
 lucis sine mora:
 Stultis nō succu=
 ritur/ sed erranti=
 bus. Via impioꝝ
 tenebrosa nesci=
 unt vbi corruunt

Sepe solet fatuus plures tolerare labores:
 Atq; humeris grauius sollicitare iugum:
 Quomodo tartareis aīam submergat in vndis.
 Et videat stygū guttura passa canis. n. iiii

glo. insti. q. cū
 eo q in ver. s3
 erit
 & in antē. qui
 mo. na. est sui
 coll. vii.
 l. p. ff. de iur.
 & fact. ig.

- Ad hebr. xi **Q**ui forte heremū colit / inter lustra ferarū
 Continuo effundit vota precesq; deo.
- puer. ii. & 4. Nos scelera impellunt plures subiisse labores
- Sapien. xii **Q**ui virtus: facilis ad mala cuncta via est:
- Eccle. 2. et. 32 Cernimus en quales pomposa superbia / fastus
- Esaie. lvii. Exigat: atq; operis sit polienda quibus.
- Terentius Ornamenta petit capitis: frontisq; coronas:
 Vnguentum: vestes / atq; monile graue.
- Hora. in epif. Ardor auaritię per seua pericula multos /
 Per casus varios: exitiumq; trahit:
- Sapien. xiiii. Nauigat hadriacū pelagus fluctusq; trementes
 Quem studium nūmi / curaq; vana trahit.
- Clandia⁹ de raptu pserpic Non metuit fluctus: tempestatesq; sonoras:
 Auri sacra fames: pectora tuta facit.
- Ecclesi. v. Nec dulces somnos capiunt / mollemq; quietem:
 In epist. Saphus Funibus immittis quos Cytheręa trahit
 Semper habent curas lutores: sepe dolores
 Noctes atq; dies pertolerare solent.
- Treno. iiii Iuuenalis Quid ganeos memorare velim: q; ventre refarto
 In crapulis semper delitiisq; iacent!
- Sapien. v. Quid referam fatuū: quem vexat cura laborq;
 Coniugis: in thalamo mutua supra timens!
- Iuuenalis Nemo tamen propter christū sufferre labores
 Promptus: ad interitū corpora nostra ruunt:
- Eccē. x. Optima raro placent: probitas laudat: & alget.
 Nempe homines cūctos / iam malefacta iuuāt.
 Virtutem studeat sapiens amplectier vsq;
 Crimina proueniunt pessima sponte sua.
- Math. vii. Qui pro cęlorum regno mercatur iniquas
 Ezech. vii Illecebras mundi: stultus inersq; manet.

Honorare parentes.

Hos reror infulfos fatuos : pietate parentes
Qui non præcipua venerantur : quiq; iuuamen
His placidū præstare negant. qui verbera dira
Iurgiaq; his referunt : tales ratis illa recenſet.

Honora
re parentes.

Qui honorat pa
trē suū iocū dabi
tur ī filiis : & ī die
orōnis suę exau
dieſ : Qui hono
rat p̄rem suū vita
viuet longiore.

Qui timet dñm
honorat p̄ntes &
quasi dñs seruiet
his q se genuerūt
in ope / & sermōe
& omī pacientia

Qui maledicit
p̄ri suo & matri/
extinguet lumen
eius in mediis te
nebris.

Hunc etiā esse puto fatuū / si olidūq; parentem :

Largitur natis qui bona cuncta suis :

Cum quibus ipse suam posset sufferre senectam :

Morte grauescētes & recreare dies. n.iiii

Ecclesi.iii.
3.q.v.cēs qui.
i.Thi.v.
Proner. xx.
& xxviii.

- Beatus tho. 2. I. q. 22. ar. v. Improbus inde senem natus caruisse parentem
Sustinet: & modicum fert sibi presidium.
- Prouer. 28. Si nimium uiuax pater est: sibi tristitia fata
Exoptat natus: mortis & exitium.
- Oui. in meth. Exoptat natus: mortis & exitium.
- Ecclesi. iiii. & vii. Non pbitate quidem: nulla pietate mouet
Pro vita effoeta: pro senioq; patris:
- Leuiti. xx. Stulte parens: cur tu nato bona tota dedisti?
Dentro. v. Qui te nunc pascit impietate truci.
- Dent. xxxiii. Attamen iste diu non uiuet: tempora uite
Exodi. xx. Multa nec implebit: morte repente perit:
Malach. Qui patri & matri dignos non prestat honores:
Math. xv. Nec colit hos quorum sanguine uita data est.
- Mar. vii. Qui patri & matri dignos non prestat honores:
Nec colit hos quorum sanguine uita data est.
- Ad ephe. vi. Morte mala dignus: reuerenter ferre parentes
Dentro. 27. Qui negat: est stygium dignus adire lacum.
Prouer. xx.
- Absolon Absolon insignis iuuenis: formaq; decorus
ii. Reg. xv. & xviii. Contempsit patrem: morte quoq; interit.
- Cham Qz Cham nudasset stultus pudibunda parentis
Genes. ix. A patre coelesti mox maledictus erat.
- Leuiti. xviii. Sennacherib manibus natus: morte pemptus:
Sennacherib ii. para. 32. At regnum potuit nullus habere tamen.
- Danielis. v. Balthazar ex merito ducebat tempus & annos
Luctiferos: secuit hic q; membra patris:
- Thobie. iiii. Nato sacra dabat senior documenta Thobias:
Ut matrem ingenti ferret honore suam.
- iii. Reg. ii. Propterea Salomon rex se de sede leuabat
Regali: matrem condecorare volens.
- Corylaus Roma Corylao lueres/penasq; dedisses:
Plutarchus Si veritus matrem non foret ille suam:
- Hiere. xxxv. Vnde etiam Rechab natus/deus ipse probauit:
Ecclesi. xxiii. In patre q; fuerat: in quoq; matre pii.

In choris sacris fatuos videmus
Pruitas oris quibus impudici est:
Eliquant nugas. recoluntq; totum
Gesta per orbem.

In templis fatuos plures nunc esse videmus:
Stultorum in sacris stat quoq; turba choris.
Qui nugas spargunt varias / & murmura lingue:
Atq; cauillantur vocibus assiduīs:

Barri- tas chori

Cessent i ecclesi-
is vana & multo
fortius foeda & p
phana colloquia
cessent confabu-
latōes q̄libet &c.
Secularia nego-
tia in ecclesia nō
debent tractari.

c. d. ecet de in-
mu. eccl. li. vi.
c. cū decorem
de vi. & ho.
cle.
Hieroni. ad
damasum.

p̄s. xxxviii
&. lxxii

Consilium capiunt: quo narragonia fluctus
Peruolet Ionias: plaustraq; lata parant.

Ad eph. iiii

O quales ritus seruat nunc sanctio quondam
Ecclesie o leue q̄ continet illa decus!

Nil agitur totū rigido Mauorte per orbem
Accidit externis nil quoq; grande locis:

Quod non in sacris recitetur sedibus: ad q̄
Peruolet extremos vltima fama choros.

Prælia gesta quidem fors in regione Britanna:
Præliaq; a Thurco pontica gesta truci

Proner. v.

Illic narrantur: quoniam reuerentia nulla
Diuini cultus: nec pudor vllus adest.

nota dormen
rarium

Discurrit baculo quoq; dormentarius albo:
Et noua multa refert/per loca cuncta chori.

Sepe matutinas/rerum nouitate relata/
Incipiunt:nugas cōmemorantq; nouas:

Hoc rumore solent totum cōsumere tempus
Soluere quo decuit cantica sancta deo.

glo. c. fi de cle.
nō refi. li. vi

Feruor auaritię multos ad limina templi
Conuocat: ob nūmos carmina rauca canunt.

p̄s. xv

Tutius vsq; foret sacros vitare penates:
Q̄ sic sacrilego polluere ore choros.

Neemie. xiii.

Ecclesi. xxi.

xvi. q. vii. &

hoc diximus.

Extra stare velis potius sacra limina templi
Si placare deum garrulitate putas.

Simplicibus prauos mores/exemplaq; praua
Præbiteri monstrāt: scandala plura mouent.

Act. xii.

24. q. i. oibus

&. c. quare ex
sola.

An ne putas tali ritu te posse mereri
Præbyter ecclesie/& dona sacra deo!

Nam præcibus votisq; piis laudare tonantem
Conuenit: hinc nugas pellite ab æde sacra.

Superbię ostentatio.

Sordida laus semp proprio que prodit ab ore:

Hanc sapiens refugit.

Efficit & fatuos pompa superbia plures

Tartara quos rapiunt:

Supbia

Auerte faciē tuā
a muliere corrupta:
& ne circumspicias spēm alie-
nam: ppter spēm
mulieris multi pe-
rierunt: & ex hoc
cōcupiscentia q̄si
ignis exardescit.

Gladio proprio
ei⁹ supbia ampu-
teſ. capiat laq̄o-
oculoꝝ suorū in
me & pcutiā eum
ex labiis charita-
tis meę.

Efficit & fatuos insana superbia multos

Quos vehit in nostro carmine cymba leuis.

Est vitium sceleris plenū / & cunctis fugiendum:

Sordibus excedit crimina queq; suis:

Eccle. ix. et xi

Indith. ix.

p̄s. xc. & .123.

Prouer. vii

Eccs. vii.

Oui. i. r e t

- de pe. dist. ii. **Primus apud supos nauē hanc fabricauerat olim**
 hinc etiam
 Elaię. xiiii
Nequitię inuentor perfidięq; parens.
- Qui genuit fatuos quosdam: fastusq; superbi**
Progeniem: ponens se procul ante deum:
- Thobie. iiii. **Corda rapit quoq; pomposa superbia: iactant**
 Iacobi. iiii.
 vi. q. i. imita/
 re **Qui quoq; / quod studio non meruere suo:**
Dicit enim fatuus me docta Bononia pauit:
Artibus: & sophię dogmata culta bibi.
- xii. q. ii. glo/
 ria epi iu fi. **Hinc dignus primā mereor conscendere sedem:**
Aq; inter claros continuare locum:
Alter in arguis ludos celebrasse palestris
Se iactat: nouit vix elementa quidem.
- Peregrinatio
 nō facit medi
 cū. nulla ars
 loco discit vt
 ait Sene. **Si cuperes sacrę suauissima dona Minerue**
Carpere: sufficeret theutona terra tibi:
Pascit & egregios iuuenes Germania pugna:
Eloquii quoq; nunc monumenta vigent.
- Iohel. ii. **Hinc tumida debes nō mente superbior esse:**
Vidisti externi q; loca magna maris.
- Ecclesi. x. &
 xxvii. **Sed quia principiu vesana superbia cœpit:**
Hanc fugiat sapiens: effugiatq; bonus:
- Luce. x.
 xxiiii. q. iii.
 quidā ver. lu/
 ciferiani. **Lucifer ætherei clarus confessor olympi**
(Candor erat cuius mirificusq; nitor:)
Corruptus fastu cœli contemnere patrem
Ausus: tartareas mersus iniuit aquas.
- Iob. xl.
 Proner. xv. &
 viii. **Hunc sequit pomposa cohors ad tartara nigra:**
Ad stygias vndas turba superba ruit.
- P̄s. xvii.
 Sapien. v. **Lucifer & focii: fatuis nunc retia ponunt:**
Inflatas animas cum quibus vsq; rapit.
- Proner. xiiii.
 Iob. xxvi
 Ecclesi. xi. **Virtutes cunctas/moresq;/superbia sola**
Destruit: indecores hæc facit esse viros.

- Fœmineū in primis genus ampla superbīa vexat: **Prouer. xi.**
 Quā se continuo vestit / & vsq; polit. **Eccs. vii.**
- Fœmina quā fastus tumidus rapit atq; superbus: **Eccle. xix.**
 Seducit multos: insipidosq; facit. **Prouer. v**
- Adsit in exemplū Iudith: quā dux Holofernes **Holofernes**
 Interiit: quā quis fœmina casta foret. **Iudith. ix.**
- Iesabel vngebat faciem vultūq; fucabat. **Iesabel. iiii.**
 Dū putat insigni possi placare Iehu. **Regū. ix.**
- Est mulier vitanda procax: sapientia clamat: **Ecclesi. xiiii**
 Lasciuīs oculis pectora casta necat. **xxvii. q. v.**
nec salomon
- Fœmina vera humilis titulos sectatur honoris. **Prouer. xiiii.**
 Laudibus & fruitur fœminacasta bonis.
- Bersabee si non nudasset crura venusta. **Ecclesi. xxv.**
 Rex dauid: facinus non subiisset atrox. **ii. Reg. xi.**
- Plures seducit fastus: mentisq; superbe **Ecclesi. x**
 Gloria: quę fatuos iam sine fine parat. **Iohel. ii.**
- At deus omnipotens mentes / animosq; superbos **Nume. xv**
 Fastidit: pœna persequiturq; graui. **Thobie. iiii.**
- Fœlix cui nondū vesani gloria mundi
 Imperat: aut qui non ambitione cadit.
- Cogitat æterni quę sit possessio regni.
 Angelici lapsum cogitat atq; chori.
- Rebus in externis nil sordida nomina querit. **noto.**
 Contentus paucis: & moderata colit.
- Luciferi casum fatui experiunt inertes. **Iob. xli**
 Precipitant stygiis corda superba vadis. **Esaie. xiii**
Nume. xvi
- Dum sibi / dūq; suis: choreq; Dathanq; Abyronq;
 Offitium vsurpant: ferreq; thura parant. **p̄s. cv.**
- Scandere dū fecit: vesana superbīa stultos.
 Deglutiit viuos terra reclusa viros.

De vsurariis & foeneratoribus.

Quos vsura vorax rapit / & malus ardor habēdi.
 Ad naues fatuas properent / strictoſq; rudentes.
 Hi sunt qui ſpoliant inopes: hi foenora iactant.
 Vendūt: rursus emūt / rapiunt / ſed merce dolosa.

vsurariū.

Exigua dabit &
 multa imprope-
 rabit. hodie ſeno-
 raſ; qſ. & cras re-
 petit: & odibilis ē
 hō hmōi Mutuū
 dantes nihil inde
 ſperantes. Si qſ
 vsuraz accipit: ra-
 pinam facit: vita
 non viuit.

Prouer. xx

Luce. vi.

Inno. m. c. i.
 de vsu. Bal. in
 aut. ad hęc C
 e. ti. xiii. q.
 iiii per rotū

Peior adhuc superest: fatuorū & turba pbroſa.

Quam cupiunt ſatyri dilaniare canes.

Est nimiū mendax: est ſordida / turpis / auara:

Fit nullis opibus hęc ſatura innumeris.

Pestiferam hanc turbam iuris torquere potestas

Debet: & ad meritū perdere supplicium.

Digna quidem flagris: rapidissima turba peculi

Nudare exutos impietate studet.

Atq; auēdis nūmis cumulat frumenta: merūq;

Frugibus aggestis horrea plena facit.

In cella atq; penu spumantia vasa phalerni

Continet: & cererem / & grana vetusta nimis:

Sola tenet frugum / vini quoq; pessima turba:

Ciuiibus innumeris quod satis vsq; foret.

Nil metuit superos: nil fulmina dira tonantis:

Per scelus atq; nefas sordida lucra parat.

Parturit illa famem foedissima turba sitimq;

Et plures inopes impietate necat.

Iustior & melior nunc est recutita caterua:

(Usuram quā quis exigat illa grauem:)

At magis est foenus tale intolerabile: quod nūc

Nostrates rapiunt: christicolūq; genus.

Pellitur a nostris iudeus finibus exul:

Sunt quia christigenis foenora vota viris.

O quā dura nimis nudos exactio vexat

Nunc homines: inopis perforat hasta latus.

Quos trahit usurę questus: lucrumq; dolosum:

Ardor auaritię quos trahit / atq; sitis.

Non fecunda petunt telluris semina: vites

Exoptant steriles: vt fluat inde fames.

His quia frumenti: rerū est & copia cornu:

Mox ridet: si fors culmina grando ferit.

Sunt spurci penitus: quod turpia lucra requirunt

Alterius damno: diuitiasq; legunt.

c. i. de emp. &
ven.

104

Ecclesi. xlii
Esaie. xxxiii.

Ezech. xliii.
Abacuc. ii.

xliii. q. iiii. ca
nonū. & c. se.
& ca. pe.

Math. xxiii.
Leui. xxv.

Deutr. xxiii.
Exodi. xxii.
Hier. v.

Luce. xix.
Ps. lxxi.

Ecclesi. xxvii

xliii. q. iiii.
nec hoc & c.
se. & c. quj
cunq;

De vana spe futurę successionis.
 Rebus in externis est qui successor haberi
 Sperat: & alterius de funere gaudet acerbo.
 At sepe ante illū mortē pręgustat. & is quem
 Ad tumulum deferre putat: sepelitur ab illo.

Optare aliorum

mortem.

In mortē alterius
 spē tu tibi ponere
 noli. Hereditas
 ad quę festinatur in
 principio: in no-
 uissimo bñdictio
 ne carebit. Expe-
 ctatio iustorū leti-
 cia: spes autē impi-
 orum peribit.

de cōces. p̄bē.
 c.ii. & c. ne ca-
 ptande eo. ti.
 li. vi.
 l. stipulatio
 ff. de ver. ob.
 l. quidā ff. de
 dona.

Quis fatuos tolerare queat / quos ardor habendi
 Protinus insanos: insipidosq; facit!
 Qui cupit alterius rerum successor haberi
 Et bona nancisci / qui cupit alterius:

Expectet fatum: quod dissolutio vite est: Successor fieri qui cupit alterius.	Ecclesi. xxxi.
Sed quia mors hominum manibus non ponitur ullis Cernimus hos fatuos sepius ante mori.	Treno. v Esaie. xxx. I. thim. o. vi.
Alterius mortem sperantibus: accidit inquam Sepe prius mortem ut precipitanter agant:	Prouer. xx.
Nonne furor stolidus: mortem sperare propinqui Vilibus in rebus heres ut esse queas?	Ecclesi. xliiii.
Spes tua vana nimis: quonia tua funera nescis: Te sequitur pedibus mors properata citis.	Hiere. xii Sapien. iiii.
Narragonum in patriam te preceptis ducet asellus: Quem trahis: ut fatuos possis ubique sequi.	Ecclesi. vi.
Spes est que nutrit: spes est que pascit iniquos: Spes reficit dominum fallit & ipsa suum.	
Quamuis possideas robuste membra iuuentem Viuida: sis fortis/sit tibi sana cutis:	Ecclesi. 38
Attamen expectat te formidabile letum: Morte cadunt iuuenes/decrepitiq; senes.	Prouer. x. Osce. ix.
Sepe pater nati mestissima funera luget: Ergo spem fatuam crassaq; vota capis.	Prouer. xii
Rex Priamus natos fortes occumbere vidit: Quos tamen optabat tunc super esse sibi:	Priam ^o de q. Iuuenalis
Absolon/egregium dum sperat sceptrum parentis: Non dum maturus funera mesta dabat.	Absolon ii. Reg. xviii.
Heredem quandoq; facit. mors pallida: que non Sperabas: fatuos fata futura latent. &	Hiere. viii. Nume. xxv Ps. xxxvi.
Non super humanis rebus/spem ponite vestra: Sperandum est soli viuere posse deo.	Ecclesi. iiii Prouer. 28
Spes ea stulta nimis/semper sperare caduca: Et non quo tandem sistere sine velis.	Ecclesi. x. & xix. Ps. liiii.

Non obseruare dies festos.
 Qui diem festum meritis decoris.
 Non colit; tractans auidos labores.
 Simeę currum/fatuamq; rhedam:
 Scandere debet.

Non ob-
seruare
 dies festos.

Memento vt dię
 sabbati sanctifices
 septimo eni die e
 sabbatu dñi dei.
 Sex diebus opa-
 beris & facies oia
 opa tua. Septia
 dies sabbati e: id
 e requies dñi dei
 tui. Nō facies in
 eo quitę opis &c

Exodi. xx. & Proh pudor in cecis nūc gens humana tenebris
 xxxi. Ambulat: & sani nil modo cordis habet.
 Leuiti. xxvi. Est data christicolis supremi gratia regis.
 Iohan. xvii. Vt noscant fidei per documenta deum.
 Deutro. v.

Electiq; deo sint: ad sua regna vocati:

Qui tamen illius dogmata nulla colunt.

Sancta fides cultu nunc flaccida facta pudendo

Vix specimen priscum continet atq; decus:

Pontiffices sanctiferas statuere solennes:

Festaq; sanctorum/sacrificosq; dies:

In quibus æterni resonarent cantica patris:

In quibus angelicus concineretq; chorus.

Sed quia curamus plus vani ludicra muudi:

Et plus sordiduli corporis illecebras:

Negligimus fidei specimen: ritusq; decoros:

Curamus legum mistica sacra nihil.

In sacris agimus conuiuia crassa diebus:

Continuis crapulis cœlica festa madent.

Ocia cum dantur: ferie & mortalibus/illi

Non prece/nec templo: at ebrietate litant.

Antea q̄ festis referatur porta diebus

Ecclesie: populis vncta taberna sonat

Ille bibit stomacho ieiuno. deuorat alter.

Anteq̄ templi limina sacra videt.

Que nō concessis volumus tractare diebus.

In celebri cupimus continuare die.

Dum ferit in templo fidei precepta sacerdos.

Assum atq; elixum/vinaq; larga glutis.

Non nisi thuriferas concedis potus ad aras.

Orando ructas: euomis atq; preces.

Stulte labor manuū sacris cessare diebus

Conuenit impositis disce vacare bonis.

Sabbata sanctifices: cecinit tibi pagina christi.

Sepositis rebus: hæc sacra sola cole.

Hiere. xvii.
de fer. c. i. &
vl. Ce. ti. l.
oēs de con. di.
iii. c. i.

xxxiiii. q. i.
odi. de cō. dif.
i. in die.

xxiiii. dist. cū
liceat
xxiii. dist. his
igitur.
xlvi. dif. non
oportet
Seneca ad lu
cil. in epistola
xviii. c. placi
ta. xliii. q. iiii

De cō. dif. iiii.
irreligiosa.

i. Thessa. v.
Act. ii.

Esaie. xxviii.

Hiere. xvii
Lemti. xxv
Marci. ii.
Io. ix.

Largiri & peñitēre.

Qui dolet & meret propter / quod vertere nequit:
 Est fatuus: quoniam cura torqueť inani.
 Pręterea est stultus: qui dum largitur amico
 Peñitet: hic donũ perdit: meritũq; pphanat.

**Cuz tristi
 vultu do
 nare.**

De facie leta: si
 ne leticia faciei.
 Quod dederis p
 dis rem meritũq;
 rei Hylarę dato
 rem diligit deus.
 Beati⁹ est sp da
 re q̄ accipere.

glo.in.c.i.de
 dona.23.q.6.
 ex his oibus.
 2. Corin.9.

Quid sit largiri: quid sit donare docebo.

Virtus magna quidem est: si pietate facis.

Mentibus humanis gignit solatia leta

Hęc virtus: si quid dexteritatis habet:

Munera qui placidis manibus largitur amico.

Donat & emerito premia digna viro.

Laudibus egregiis/fama est cantandus & acri.

Is virtutis item nomen habere potest.

Ille tamen fatuus: qui cum largitur amico:

Poenitet hunc missi muneris atq; dati.

Sæpe etiam donat hilari non mente bonaq;

Pallor at in facie/tristitiesq; sedet.

Atq; datum ppter/fatuos euellere crines

Audet: & impropertat que dedit ante/cito:

Munera perdit iners: nam grates soluere nemo

Huic cupit: ingrata qui bona mente facit.

Ille tamen peior: pro christi qui dat amore:

Poenitet atq; operis/muneris atq; cito.

Quippe deus fatuo non semper premia/mox ve

Transmittit: sapiunt libero dona deo.

Nam deus omnipotens hominis nil munera curat

Ast animi donum pensitat ipse pii.

Læticia vultus/inopi qui donat amico:

Largiturq; bonis ex pietate viris.

Consequitur laudes: & grates semper habebit

Optima de grato munera corde fluunt.

Pungimus interea fatuum quoq; munera semper

Qui capit: ingratus attamen vsq; manet.

Spurcius nihil est ingrato: nil quoq; peius:

Hoc vitio rapitur maxima turba nimis

Vir bonus & sapiens grato cito donat amico:

At studeat gratas ille referre vices.

Si donare velis. fluat hoc ex corde benigno.

Sic dabitur meritis gratia prompta tuis.

Ecclesi. xii.
Iob vi.

Ad coll. iii
Ad hebr. iii.

Ecclesi. xviii.

Ecclesi. xx.

Ecclesi. xxv.

Cantico. viii.
Ecclesi. xiiii

Prover. iii
Ecclesi. iii

puer. xxviii

Seneca de in
gratitudi.
tullius in off.
Sapier. xvi.
Ecclesi. xxix

ii. thimo. iii.
Lucę. vi.

o. iii.

De accidię vitio.

Desidę vitium toto dominatur in orbe:
 Segnitiefq; hoim nunc genus omne premit.
 Corpora feruorum torpent / fugiuntq; labores:
 Somnia agunt vetule: sed precium accipiunt.

esidia

Accidia

Somniferū semē
 spgo atq; papa-
 uer: vt inde Dor-
 miat & deses dor-
 miat vsq; piger.
 Vult & non vult
 piger: aīa autem
 opantiū inpigua
 biť Sicut acetum
 dentibus & fum⁹
 oculis: sic piger
 his qui miserunt
 eū vsq; quo piger
 dormis qñ cōsur-
 ges e somno tuo:
 paululū dormies
 paululū dormita-
 bis: & veniet tibi
 q̄siviator egestas

bea. tho. pte. i Torpor sit q̄is mentis destructio: cunctis
 q. lxxiii. ar. ii
 & .22. q. 35.

Pernities: tñ hunc sedula turba petit.

ar. ii. & .in. q. Vnde etiam accidiām vitiū pregrande putamus
 de malo. q. ii. Ex cuius gremio proñ mala magna fluunt.
 ar. ii.

Quem premit vsq; adeo torpentí i corpore langor

Accidie: aut cuius marcida membra iacent:

Prouer. vi.
Sapien. xv

Desidiam propter neq;at q; voluere crura:

Sed patitur lassos / igne perire pedes:

pner. xv. &
xxvi.
Prouer. xviii

Est fatuus vecors / & nigro stigmatate dignus

Præstet vt exemplar desidie vsq; suæ.

Desidiosus homo cunctis incōmodus horis

Prouer. x.
Eccs. x.

Luminibus fumus ceu malus esse solet.

Affidue solitus flāmas seruare camini.

Obstat enim sibi met solus vbiq; piger.

Prouer. xx.

Fœlix qui iusto exercet sua membra labore:

Et manibus panem queritat vsq; suis.

Prouer. xxii
& xxiii.

Sed deus hunc punit tormento sepe cruento

Quem premit assidue torpor & accidia.

Iob. v.

Premia largitur deus optimus ampla labori

Non is manducet quiq; labore caret

Eccs. ii.
Ecclesi. li.
ii. thessa. iii.

Accidie vitium metuenda pericula mundo

Intulit: ad facinus principiumq; dedit.

Rex Dauid torpore graui / & cum deside vita

Factus adulter erat / atq; homicida simul

ii. Reg. xi.

Roma labore vigil / fregit Chartaginis arces:

Desidia interiit Roma subinde cito:

Aug^o de Ro-
ma.

Postq; militia & belli sudore vacabant

Romani: & nusq; bella vel hostis erat:

Appianus

Accidia & luxu / Robur Romana iuuentus

Perdidit: hoc cecidit inclyta Roma modo

Onidi. in fas.

Nam prius externis pugnisq; & marte feroci

Paſcebat fortes bellica Roma viros.

Sed postq; luxu fracta est: veneriq; parentans

Illecebris / vires perdidit illa suas.

*Segnities robur frangit; longa otia neruos . . . o. iiii.
Debilitant ignaui quies effeminat artus.*

De externis & infidelibus fatuis.
 Hic posui externos fatuos/qui nomina gestant
 Stultitię: nostrisq; fidem insipientibus addunt
 Quamuis non digni nobiscum soluere nauem.
 Sunt tamen ad sortem puppis numerũq; vocati

De extra neis fatu

is.

Generatio hæc p
 uersa est & ifide=
 les filii. In crassa=
 tus est. dilatatus
 & recalcitrauit in
 crassat⁹ ipingua
 tus dilatatus de=
 reliqt deũ facto=
 rē suũ & recessit a
 deo salutari suo.
 puocauerunt eũ
 in diis alienis & i
 abominationib⁹
 ad iracūdiã cõci=
 tauerunt.

Ecclesi. x.
 ii. chorin. iiii.
 & .vi.

Sapien. xiiii.

Ecce sed externi fatui subsellia ponunt

Vt possint picte nauis habere locum.

Insuper occurrit fatuorũ maxima turba:

Quę pene & terras & freta cuncta tenet.

Quos ideo externos reputo / quia sunt pcul extra
 Septa dei: & veram catholicamq; fidem.
 Negligere hos potui: tenebrisq; relinquere: qd nã
 Ad nos de fatuis quos foris error habet?
 Sunt adeo ceci: nullo medicamine possunt
 Sanari: vt linquant quos coluere deos.
 Liberius fuerat gentes transire silendo
 Sordifluas: quarum pectora demon agit.
 Tantus itẽ numerus: tanta est fera turba / cohorsq;
 Stultorum fidei que sacra iura negant:
 Vt nequeat cunctos parui membrana libelli
 Complecti: sectas est meminisse satis.
 Thurcorum gens prima locum stultos tenet inter
 Atq; Saraceni: Tartarei; canes.
 Quos Mahumetanę legis tenet impius error:
 Africa quo tota est capta: Asia atq; potens:
 Magna quoq; Europe iuncta est mō portio: nauis
 Quã mō nostra vehit: Sarmaticosq; Scythas
 Secta Bohemoru fidei ludibria tractat:
 Et Morauis nolas stultitię illa dedit.
 Qui merito in prima fatuorum puppe locantur:
 Stulti etenim ignaui dogmata falsa colunt.
 Pragensis schola p̄cipue / que fulguris instar
 Decidit a summo / sponte sciensq; gradu.
 Cōmemorasse velim cunctos qui dogmata falsa:
 Ararumq; colunt vana ministeria:
 Nostra quibus sacra religio / veneranda fidesq;
 Censetur mendax / falsa / prophana / leuis.
 Inter eos fatuos memorem quoq;: mortę cruenta
 Aut laqueo frangunt: qui sibi sponte gulam:

i. corin. vii.
 ii. q. i. multi
 de diuor. gau
 demus

xcii. dif. pluri
 mos.
 xvi. q. i. in ca
 nonibus.

thurci
 Saraceni
 tartari

Scythę
 Bohemi
 Morauis

Praga

Hęretici

C. de his qui
 sibi mor. cofci
 l. vna.
 xxiii. q. v. pla
 cuit.

De fidei catholice & imperii inclinatione
 Vos o christicolę proceres/ex corde precamur
 Qui manibus vestris fidei monumenta tenetis:
 Consilio magno/rerum perpendite casus.
 Et mihi stultigerā: quā monstro: relinqte mītrā.

**De reipu
 blice chri
 stiane interitu.**

Omēs vobis dies
 ac noctes contin-
 gat cū oī lucubra
 tiōe & cogitatiōe
 degere sp/ volēti
 b⁹ vt aliq̄d vtile &
 placēs deo subdi
 tis p̄beāt: & no-
 ctib⁹ sub eq̄litate
 dieꝝ vtī: quo vo
 bis subiectis ubi
 quiete cōsistant/
 sollicitudine libe-
 ratī: nec cessare i
 quere si qd sit &c

in aut. vt iud. Dum meditor lapsus: quales respublica christi
 sine quo suff. Perfert: & fidei damna verenda sacre.
 in prin. col. ii. Innumeris cogor lachrymis propere ora rigare
 in aut. vt diui Innumeris cogor lachrymis propere ora rigare
 iuss. in prin. Et gemitu sortem plangere sepe grauem:
 col. viii.

Luctiferis deceat contundere pectora palmis:

Feraliq; tuba grande fugare nefas:

Nemo adeo durus: nemo tam saxeus vsq̃:

Qui non hos casus lugeat atq; fleat.

Ecclesie videat cum sic decrescere sedem:

Quando quidem in lapsu sacra cathedra iacet:

Roma caput mundi nutat/tremit/atq; labascit:

Roma de qua
Lactantius

Debilibus vehitur sors modo nostra rotis:

In miseroq; gradu christi respublica passim

Fluctuat: & subita mobilitate fremit:

Dogmata non solum fidei: legesq; sacrate

Decrescunt: sed enim sanctio queq; ruit:

In culpa proceres sunt: & torpentia corda

Regum: qui manibus bellica tela gerunt:

Causa destru
tionis fidei.

Hi fidei quis clypeum: sceptrum: armaq; portant

Lumine sed patulo/tristia fata vident:

Nemo rapit galeam: nemo iam classica pulsat:

Magnanimo nullus pectore signa gerit.

Vt modo romanam defendat marte parentem:

Nauiculam Petri ventus & vnda quatit.

Math. viii

Vna fides christi toto venerabilis quo

Que potis est cunctos sanctificare viros:

Nunc titubat: lapsumq; timet: subitamq; ruinam:

Et casus metuit precipitanda truces.

Arma parant contra/peruersę Martia gentes

Ecclesiam: tumido que tremit acta freto.

Vix tenet illęsam christi respublica sedem:

Cladibus at tandem: mox quoq; lassa ruet.

Impugnat Thureus/Scythicis primu ortus ab oris

Ecclesiam Petri/dilaceratq; fidem:

Thureus

FOLIO

Mahumetus Impia iura dedit Mahumetus pseudo ppheta
 Gentibus immodicis legifer ille fuit:
 Pestiferas totum sectas diffudit in orbem:
Arabia. Atq; Arabis primū dognata falsa dedit:
Asia. Inde Asiam inuertit maiorem: Africq; sequuti
 In sua iurarunt impia verba viri.
Aphrica Soldanū Aegypti/Maurosq; & Thartara regna
 Et cladem fidei/Thurcum habet ille/sacrę:
thurcus ex ca Qui Geticis niuibus quondam contentus. & aruis
spiis mōtibul Sarmaticis: pontum nunc habet Ionium.
Bosphorus. Bosphorus at Thracię: septē quoq; regna Trionis:
Thracię Nec fuerant Thurco regna paterna satis.
Lybia Perdidimus Lybię gentes: Asiamq; minorem:
Asia minor Quę quondam coluit dogmata sancta patrum
 Europe multos populos amisimus eheu:
Hungaria Hungarus atoces sensit adesse manus.
Dalmatia Dalmata mortiferos insultus sepe/cruento
 Marte tulit: Thurcos dispulit atq; truces:
 Raro sed auxilium christi de milite sensit:
 Deserimus fidei culmina sponte sacrę.
 Heu nihil accrescit nobis: sed cuncta labascunt.
 Decrescit virtus: marcet vbiq; fides.
Hiere.ix. Tristibus in lachrymis q; non hoc flebile fatum
Treno.ii. Plangat: cesariem dilanietq; suam!
Gręcia Perdidimus Graios. fidei quos dagmata nostre
thracia Continuere diu: perdidimusq; Thraces.
Macedonia Sub iuga Thurcorum Macedon trāsiuit: Achius
Achaia Ceruicem pariter ad iuga dira dedit.
thessalia Perdidimus Spartā: Thebasq; & Thessala tempe
Myfia Nos Mysias nuper perdidimusq; duas.

Gallata nunc seruit: noua Romaq; cesare digna
 Imperiū amisit/cum Trapezonte/suum.
 Quid iuuat innumeras chartis memorare ruinas?
 Christicolis pudor est sic cecidisse fidem.
 Oia Thurcus habet: nec enim cōtentus est in illis
 Quę male possedit:nos quoq; habere cupit.
 Non satis Istricolas/Styriosq;/ & Pannonia rura
 Tutari a Thurco gens modo nostra valet.
 Illyrici trepidant: insultus Appula rura
 Thurcoꝝ metuunt: Itala terra tremit.
 Vix se defendet fumantibus ætna cauernis:
 Enceladi ceruix sentiet illud onus.
 Ister & indomita Suęuoꝝ ab origine natus:
 Thurcorum metuit nunc tolerare iugum.
 Sancta Rhodos defende fidē: mahumetica sacra
 Dirrue: saluificam contueare crucem:
 Bagiazit princeps: sua gens quem nomine dīto
 Ildrimī vocitant: arma seuera parant:
 Horriferis bellis nostras contendit in oras:
 Et properat sanctam vertere vbiq; fidem.
 Percitus est furiis: facies præcincta colubris
 Eumenidum: cordi bacchicus ardor inest:
 Sanguine christicolas laceratq; & morte cruenta
 Afficit/abducit: carcerat/interimit.
 Ista sitis Thurci satiatur sanguine nullo.
 Marte fores pulsat christicolumq; lares:
 Roma decus fidei: Petri sanctissima sedes
 Nī caueas: lacera fronte capistra geres.
 Euomit en rabiem toruam hæc Acherontia secta:
 Et furit: vt laniet teq; / sacramq; fidem.

Cōstantino
 polis. 111
 Trapezos

Istria
 Pannonia

Illiria
 Apulia
 Italia

Sicilia

Danubius

Rhodos

Bagiazit
 Ildrimī

Esaie. lvi
 Ecclesi. xii.

Roma

xliiii. dif. fit re
stor & .c. ephe
fiis.

c. quis de reg.
iu. in anti.

p̄s. lxxv

Naū. iiii.

Esaie. li.

Oui. & in pro
he. grego.

Ecclesi. xiiii.

Io. xix. c. iter
quattuor de ma.
& ob. c. nimis
de priui.

Heu lupus innocuū passim consumit ouile.

Et vorat infantes dissipat atq; viros.

Diripit infantes: matres castasq; parentes

Enecat: imberbes cū senibusq; rapit.

Torpor habet mentes nostras: precordia marcēt

Perpetuusq; premit pectora nostra sopor.

Nos apud indomitilex est & copia Martis:

Sunt & magnanimi / signiferiq; duces:

Sunt vires animi: sunt & conamina belli:

Consilium prudens: ingeniumq; ferax:

At tamen inmanes patimur procedere Thurcos:

Perdimus & nostro crimine sponte fidem.

Dormitant reges / proceres: palinurus in vndis ^{???}

Mortiferis recubat / qui caput orbis habet.

Dormitat nunc Petre tuę ditissima sedis

Turba: patet Thurco dilanianda fides.

Nemo vetat sequere trucem / p̄ regna / per vrbes /

Hostem: sponte sua quisq; perire cupit.

Europę magnā partem perfregit / habetq;

Extenuat nostram victor vbiq; fidem.

Thurcorum rabiem iam crimina nostra merent:

Ob scelus atq; nefas poena luenda venit.

Diuitias colimus: nūmis cōponimus aras.

Exulat & virtus: exulat alma fides.

Auri sacra fames: rerum quoq; vana libido.

In pœnas meritas pectora nostra trahunt.

Cœlica pulsa quidem terras astręa reliquit.

Et partem imperii nunc sibi quisq; rapit.

Olīm Roma potens: patres / fideiq; sorores

Quattuor elegit: cum quibus esset honor.

Sacratas solymas: urbem a nomine dictam
 Fortis Alexandri: sedem etiam Antiochi.
 Quarta soror Constantis erat noua Roma: sed oēs
 Has premit imperio turba nefanda suo:
 Gentiles iterum secte: pseudoq; prophete
 Exurgunt nostram contaminare fidem:
 Nemo vetat: rigidis sunt pectora nostra tenebris
 Subruta: christicolę lumina cęca gerunt.
 Hos merito lapsus ob crimina nostra seueros
 Nunc patimur: christus denegat auxilium.
 Maior in immani nunc est reuerentia thurco:
 Maiori cultu dogmata falsa colit:
 Qz nos christicolę legemq; fidemq; beatam:
 Fœdera rupta cadunt: pax quoq; nulla malis.
 Impietas: vsura placet: spoliũq; bonorum:
 In ciuem ciuis: filius inq; patrem:
 Quilibet alterius gliscit contingere terras:
 Eicit atq; alium / sede locoq; suo.
 Christicolas proceres vexat concordia discors.
 Priuata utilitas vertit vbiq; fidem.
 Mirandũ iccirco non est si perdimus vrbes
 Innumeras: terras / regna vetusta simul.
 Nil restat: thurcus martem mox ducet in oras
 Nostras: nil thurcum classica nostra vetant.
 Porta patet: via facta palam: Roma inclita Roma
 Vix tandem euades: seua procella venit.
 Condidit initio te rex: te consul adauxit.
 Mox tetigit sũmos vertice Roma deos:
 Cęsareis tandem sceptris subiecta: sed inde
 Libera facta nimis: mox quoq; sceptrata feres:

Hierosolyma.
 Alexandria
 Antiochia
 Constantino
 polis.

Cause desola
 tionis fidei

Leuiti. xxvi.

puer. xxviii.

ppet. xvii.
 Hiere. xv.

Romanę vr
 bis principia

Hiere. xxxi
Ad hebre. 8

Nemo vetat: minuitq; fidem iam noxia culpa
Nostrorum scelerū: conscia pena subest:

Exhortatio

O proceres latii: tuq; o Germania fortis:
Vos rigidi Galli: Pannoniusq; ferox:

Cōcordia p/
ne res crescūt
discordia ma
xime dilabūt
Salustius

Et tu papa sacer: Christi defendite nomen:
Bellica victrici stringite tela manu.

Inter vos pietas: sit pax/constantia/firma
Sacra fides: nexu perpetuatus amor:

Vnus & assensus: concordia fida: manusq;
Iuncta sit: arripiat quilibet arma cito:

Possumus e nostris procul hinc expellere Thurcū
Finibus: & christi sic stabilire fidem.

Spes quoq; adest nostris firmissima gētibus vna

Maximilia/
aus impator
sanctissimi ro
mani imperii

Q; sceptrū imperii Maxmilianus habet:

Afflictis poterit solus succurrere rebus:

Et solymas propria nunc reparare manu:

Viribus Alcidem superat: precellit Achillem:

Cesaris/hoc vno est principe: fama minor

Nil mihi Pompeius magnus: nil Silla: Camillus

Laudandi: mea laus Maxmilianus erit:

Cesareo dignus princeps diademate: sedem

Ecclesie firmet: imperiiq; sacri.

Victrices aquilas: victritia signa per orbem

Constituēt: Thurci dissipet atq; minas:

Mox solymas: signumq; crucis: tumulūq; sacratū

Restituet: regi cęlica turba fauet.

Apostropha
ad germanos

Sed vos Germanos proceres/gentesq; potentes

Admoneo: precibus inuigilate meis:

Quandoquidem latii dominos dormire videmus:

Ausonidum torpent membraq; lassā ducum:

Dormitant Siculi reges: gallusq; superbus:
 Ecclesie dormit negligit atq; cohors.
 Cuncta videmus eni / scimus quoq; / possumus atq;
 Nec volumus: cunctos sponte perire iuuat.
 Ergo per immanes ducatis classica gentes:
 Addite Tarpeio corpora victa iugo:
 En aderit vobis presentis numine christus:
 Cœlesti franget impia castra manu:
 Maximilianus adest: quo maior tempore nullo
 Rex fuit: a digno stemmate sceptrum gerens:
 Inuideat quicumq; velit: non iustior illo
 Principe: non heros clarior vllus eo:
 Cesareum profert vultum: in ceruice nitescit
 Maestas: mores nobilitatis habet:
 Fraudibus attentat nihil hic: nihil ille dolosum
 Concipit: at plano tramite vita meat:
 Hunc non infani fastus: sed candida virtus
 Eleuat: hic solus fœdera pacis amat.
 Hoc duce crescet honos terris: hoc principe sacro
 Possumus in tuta pace manere diu.
 Liuida corda cadent: que nutu sepe superbo
 Impediunt regem / consiliumq; bonum:
 Exitus hos tandem tristes. tormenta manebunt
 Et sua: qui cupiunt per scelus arma sequi.
 Nullus in orbe viget princeps qui cesare nostro
 Sit melior. iussis seruiat ergo suis
 Quilibet: & capitatis madata fidelia sacri
 Perferat: & domino seruiat vsq; suo.
 Hoc duce Sarmaticas gentes superabimus: atq;
 Euxinum pelagus: bistoniosq; lares

Apo. xvii.

 Maximilianus
 rex Romanorum.

De assentatoribus & parasytis:
 Subdolū equū quīquīs manibus palpare putabit:
 Lambere vel discos: blanditq; potentibus. ille
 Assentator vt est: sequitur sic atria regum: &
 Nobiliū mensas: agit & fatuū parasytum.

De assen- tatorib⁹ *

Princeps qui libe-
 ter audit verba
 mēdaciū: oēs mī-
 stros habet impī-
 os. Sunt q; se pri-
 mos oīm rerū eē
 volunt: nec sunt:
 hos confector sīl'
 quicq; dicunt lau-
 do id rursus si ne-
 gant: laudo po-
 stremo imperaui
 egomet mihi oīa
 assētariis quest⁹
 nūc ē multo ybe-
 rius. hoc nomē ē
 aucupiū.

Proner. xxix Molior is etiam fatuis adiungere classem
 bea. tho. 1. 2 Per mare qua vehitur aulica turba procul:
 q. 115. glo. xxv Hec etenim propria cupiens conscendere puppim
 dist. c. vii. m. Rostratę dedimus vela cupita ratis.
 Terē. in enu.

Nobilium serui cupiunt sulcare seorsum:
 In turba nequeunt continuare dolos.
 Doctus adulator solus cupit esse/potentii
 Cum domino: & solus noscere cuncta cupit.
 His igitur fatuis lembu hunc costruximus amplu:
 Ne fraudis caperent impedimenta suę.
 Assentatores pascit nunc curia regum:
 Primus apud dominu quilibet esse cupit:
 Alter enim tacitum virus/fallosq; susurros
 Auribus infundit: illecebrasq; ferit:
 Alter ab excultis/sparsas/scit vellere plumas
 Vestibus: & domino coplacuisse suo:
 Est alius mulcens sermonem mente dolosa
 Prolatum: & fraudem miscet ubiq; suam.
 Dulcibus eloquiis/& vano murmure/stultus
 Palpat herum: vt citius vera relata putet.
 Delectat multos aliena viuere quadra:
 Diuitis vncta quibus nempe culina sapit.
 Efficiunt plures mendatia sordida dites:
 Quisquis adulator primus in arce sedet:
 Doctus & ad flatus ventorum obducere pallam:
 Scit quoq; se cunctis assimilare dolis.
 Iam datur insignis locus his: qui voce bilingui
 Per patulas aures spargere verba sciunt.
 Multi assentando preconia clara merentur:
 Nam domini ingentes fallier vsq; volunt.
 Nemo iam gratus: nisi qui proferre susurros
 Occultos didicit: & noua multa loqui.
 Sed quia peccatum comitatur noxia poena:
 Calcitrat hos tandem fraus sua/& vngula equi.

xlvi. dist. ecce
quare

Hora⁹ in epis.

Leniti. xix.

Eccs. vii.

xlvi. dist. c. vl.
puer. xxvi.

i. thessa. ii. i
Ecclesi. xxviii

Iuuenalis
ff. de her. isti.
l. captatorias.
83. dist. nihil
xi. q. iii. ne
mo perit

Ecclesi. xxi.
glo in. l. i. C. si
q aliquē tel. p

Ad Roma. i.
p. xl.
Ecclesi. xii
xlvi. dist. sunt
nonnulli de
his que fi. a.
ma. p. c. que fi
nit & in glo.

De delatoribus & obloquentibus
 Hic animū leuitatis habet / qui credere verbis
 Omnibus vsq; solet: patulasq; accomodat aures:
 Nā nebulo mendax: balatro quoq; pfida fundūt
 Verba: parant hominū lites plerūq; molestas:

Facile credere

Nimia facilitas
 credēdi vitupera-
 tur. Nō solū ille
 reus est q̄ falsū de
 alio pfert. s; etiā
 is q̄ aurē cito cri-
 minibus prebet.
 Nullū añ veram
 iustāq; p̄bationē
 iudicār aut dāna
 re debem⁹ Mala
 itaq; audita nul-
 lū moueant: aut
 passi dicta absq;
 certa p̄batōe q̄sq;
 vnq̄ credat: s; añ
 audita diligēter i-
 quirat.

xi. q. iii. non
 solu. xxx. q. v
 nullū glo. pe.
 xvi. q. ii. c. i.
 lxxxvi. di. si
 quid

Vix ego presentes fatuos ad transtra vocassem
 Si vicina ratis non petiisset eos:
 Hoc genus indignū primā nūc occupat arcem
 In mundo: quoniam credula verba canunt

Sed tamen est fatuus: facili qui concipit aure	Ecclesi. xix
Quicquid multiloqui prodit ab ore viri.	
Stultitię signū crasso de pectore profert:	
Auriculę cuius ad mala verba patent.	
Stultus enī patulas verbis accomodat aures:	Hester. xvi
At sapiens stulti subdola verba fugit.	Prover. xiiii.
Magnanimus non est alium qui verberare duro	Iosue. vi.
Percutit a tergo: nec monitum ante: ferit:	
Hic etenim incautus/nescit sibi ferre salubre	puer. xxiii.
Pręsidium: in dorso nam quia vulnus habet	
Dulce magisterium est verbis nunc prodere falsis	
Et iustum insidiis deprimere ore virum.	
Hoc vitium quicumq; cupit tractare: prophanus	
Proditor: iniustus & malefanus erit.	Eccle. 28. ifi.
Delatoris enim fugiat mendatia/quisquis	ii. thessa. ii.
Vivere perpetua cum probitate volet.	puer. xviii.
Lingua nocens tacitis pęcordia casta venenis	
Inficit: & tremuli conterit ossa viri.	
Hoc vitio absentis/parti turbantur honores:	
Hoc vitio siquidem crimina multa fluunt.	Ecclesi. xiii
Heu super alterius causam sententia fertur	Sapien. ii.
Sępius iniuste: lex quoq; falsa nocet.	Ecclesi. xviii.
Accusatus enim falso: non ante citatus	Prover. xxix
Tutari causam quomodo rite potest?	
Hoc Mardocheum vitio/olim perfidus Aman	Hester. iii.
Detulit: at tandem pęcunia digna tulit.	
Credulitas natum Saulis pulsauerat olim:	miphiboseth.
Nam delatoris crediderat vitio.	Reg. xvi.
Magnus Alexander faciles non prebuit aures	i. Mach. x.
Verbis: credulitas nam celerata nocet.	Esaie. xxviii.

De falsariis & fraudulentia.

Alchimia docet fallax: corruptio vini &
 Quas fraudes hominū perfidus orbis agat.
 Omnibus in rebus fraudis falsiq; doliq;
 Cuncta scatent vitio: tuta nec vlla fides.

De falsa

riis rerum oim

Valeant alchimi
 ste quoniam spes
 rerū transmutari
 non pnt. Quisq;
 ergo credit posse
 fieri aliq̄ creatu-
 rā: aut in melius:
 aut in deterioꝝ im-
 mutari/aut trans-
 formari in aliam
 speciē vel in aliaz
 similitudinē nisi ab
 ipso creatore qui
 oia fecit & p̄ quē
 oia facta sunt: p̄
 cul dubio infidelis
 est & pagano de-
 terior.

Cōtra Alchi Iam nisi centenas tribuant in carmine voces
 mistas. vide Castalię: totidem linguas: viresq; potentes
 tex. in. c. epi Dictandi: nequeam falsos componere stultos.
 circafi. xxvi Copia magna quidem est illorū: magna caterua
 q. v.

Inde opus est ratibus/plures superaddere classes:
 Ut p longinquas fulcent me remige terras:
 Et spargant passim merces/fraudesq; dolosas.
 Sed genus est variū quod fraudibus inficit orbem:
 Falsus amor fallit multorum credula corda:
 Nempe latens gestat/sub lingua sepe venenum.
 Falsi etiam & ficti nunc inveniuntur amici:
 Fraudibus inmixtis qui dulcia quæq; loquunt:
 Quæ longe a vero & sincero pectore distant.
 Consilium falsum largitur præmia multis:
 Decipiunt multos simulata & credula verba.
 Nemo cōmunes res curat: publica facta
 Marcent: in propria & mētīmur cōmoda passim.
 Germanus fratrem: fallit natusq; parentem:
 Aut fraudare cupit: nullum est iam pignus amoris
 Religio falsos cultores sustinet: atq;
 Clericus & monachi hipocrisi/falsisq; laborant
 Mentibus: exterius redolēt: sed sub cute quid nō?
 Atq; lupi plures/ouium nunc vellera portant.
 Simplicitas extra fulget: sub pectore vulpis.
 Contaminat totum & nūc falsa pecunia mundū:
 Argentū minuūt: miscent quodcūq; metallū:
 Auri confundūt speciem: gemmasq; dolosas
 Pro veris vendūt: nūmus sua pondera nescit.
 Est fraus in numero: mensura / & pondere rerum:
 In vino fraus est: merx est nūc omnis iniqua.
 Nulla fides hominū: fraudes sibi quisq; latentes
 Tractat: & in rebus fallatia nomina querit.
 Foelix ille quidem est: qui fraudes effugit omnes:
 Pauci inq; fidi nūc sunt: minimiq; fideles:

Prouer. xi. &
 xxix.
 Ecclesi. vi.

Eccle. xxxvii.

Prouer. xii
 Ecclesi. viii.
 & xxxvii

Ovidius.

Math. vii.

Ezech. xiii

Luce. xiii

puer. xviii

Hieremię. v.
 & vii.

Ecclesi. xxvii

Virgilius
 iiii. ene.

Prouer. xx

p. iiii.

De Antichristo.

Iam nauem celeri cursu præmissimus altam:

Qua vehitur tacitis fraudibus acta cohors.

Nauis adhuc plures circum subsellia currunt

Stulti: qui cupiunt soluere vela manu:

Qui sunt: & quales/ quæ plures forte requiris:

Quos coner meritis dilacerare notis:

Pace laquar: ne fors verborum turba maloræ

In teneram pergat tendere tela ratem:

Christicolas falsos refero: pseudoque prophetas

Qui christi/ falso pectore/ sacra colunt.

Quique aliter sacras leges & dogmata versant

Quæ textus planus edocet atque sonat.

Clauigeri petri nauem / lacerosque rudentes

Frangunt: remigium dilaniantque sacrum.

Fluctuat ergo ratis tumidas agitata per vndas:

Inuastoque freto naufraga vela iacent.

Interpres falsus: leges/ & pseudo propheta

Diuinas violant: contaminantque fidem.

Nec sese tantum falsis erroribus implent:

Nec propriam in faciem dogmata spurca vomunt:

Decipiunt alios: & legum semina spargunt

Passim: sed tales noxia poena manet.

Sunt nobis fidei lepidio monumenta nitore

Præstita: que mentes saluificare queunt:

Planaque sunt: verbis non interfusa dolosis:

Non fraudes: legum pagina sacra: tenet.

Multorum mentes trahit at nunc ambitiosum

Consuetudo malum: nominis atque labor:

Deutro. xiii.
xxvi. q. v. ifi.

Math. xxiii
Marci. xiii.

ix. dist. ego
c. si ad sacros
xxiii. q. iii
heresis
Actuum. xxvii
Proner. xxx.
Marci. iiii
Math. viii.
Hiero. in plo/
go bibliæ
37. dist. relatum

Apo. xx.

i. corin. iiii.
ix. dist. quis
nesciat

ii. Petri. iiii
Hiere. xxiii
Mich. iiii.

- xlvi. dil. h. h. Quos & doctrinę premittit arrogantia parte
 Obscurant hominũ pectora nuda malis.
 Scripturas sacras aliter q̄ spiritus illas
 Depromit/recitant: gloria vexat eos.
 Nonne satis fuerat te intellexisse sacratas
 Leges: atq; alios sic superasse viros:
 Concupis at cultus diuinos/more sinistro
 Voluere: mutatur (te duce) nostra fides.
 Spiritus ætherea quondam dimissus ab arce
 Protulit ad nostros hæc documenta patres.
- xxiiii. q. i. nō Hi falsam trutinam manibus gestare videntur:
 afferamus Dogmata qui falso sacra docere solent.
 Hoc leue nunc faciunt: nūc illud pondere magno
 Pensant: sic sacram voluimus vsq; fidem.
- Ezech. ii. Qui sic defraudant fidei pia dogmata nostrę:
 Nunc Antichristo præuia castra locant.
 Thesaurosq; parant: quibus insatiabilis error
 Ad se prauorum pectora victa trahat.
- i. Ioh. i. Conuolitant multi/Antichristi signa ferentes:
 Qui temtent sacram contaminare fidem.
 Qui falsas etiam secum dispargere leges
 Per mundũ properent: falsidicosq; deos:
 Hi neq; verberibus tracti/seuis ve flagellis:
 Sponte sua illius quisq; satelles erit.
- Ecclesi. x. Abducet fatuos funesta pecunia multos:
 Quos antichristi libera dona trahent.
 Adq; ministeriũ plures mercabitur ille:
 Tam foedum nũmis: fraudibus atq; malis.
- Apo. xiiii. Sed non durabit longæuo tempore classis
 Illa: sed in tumidis fluctibus acta ruet.

Corruet & cantus rhedarū / & plaustra quiescēt:

Et verī remanet lex / & honesta fides.

Nauiculam petrī tempestas turpida iactat:

Et quatit extractam dira procella ratem:

Iam tūbat malus: tūbant quoq; carbasa celsa:

Ne ruat / exitio puppis operta graui:

Scripturas sacras interq; pretamur iniquo

Dogmate: veridicam mergimus vsq; fidem:

Ipsē Antichristus / spaciosum misit in orbem.

Cursorēs celerēs: quī sibi castra locent.

Et falsos fidei cultus: & semina spargant

Preuia: per gentes / crhisticolasq; viros.

Id quod presentī volumus sermone notare:

Nam tria sunt: falsa est in quibus alma fides:

Gratia pontificis quę sacro fundit ore:

Que tamen ad nihilum / spreta / redacta iacet.

Copia librorū: quī falso interprete marcent:

Atq; bono legis expositore carent.

Sunt & doctrinę: quibus & nunc gloria nulla

Prestatur. tenebras discimus vsq; meras.

Copia librorum totum est iam sparsa per orbem.

Pauperis & libros bybliotheca tenet.

Nemo tamen viri sincerās diligit artes.

Dogmata nemo colit nūc / nisi solus inops.

Nobilibus pudor est doctos versare libellos.

Heu laceris Pallas meret vbiq; comis.

Gloria nulla dat studiosis. premia nlla.

In cassum studiū perdit vsq; labor.

Tempus adest. venit tps quo pseudo pphetę

Omnia subuertent. tpa praua patent.

Marci. iiii

i. Iohan. i.
Ecclesi. ii.

ii. Iohan. i.

Inno. in. c. q.
aut. de pe. & 1
re. & in de. fi.
c. ti.

Eccs. xvi.

Prouer. xvi

xciii. di. legi⁹

prouer. xxiiiis
Eccs. ii.

Hiere. xiiii.
Eccs. vii.
Ezech. vii.

Veritatem obticere.

Quisq; amore/metu/pretio: atq; fauore/ minis ve
 Non loquitur verum: sed bene facta silet:
 Qui populo vt placeat: supplantat vera palato:
 Hic Antichristi/cursor/amicus erit.

**Tacere
 veritatē.**

Doctrina sua no
 scitur: vir: q; autē
 vanus & excors ē
 patebit cōtēptui
 labiū veritatis fir
 mū erit in perpe/
 tuū. Qui p timo-
 rē occultat verita
 tē puocat i se ira
 dei. Melius ē enī
 p veritate suppli
 ciū pati q; bñficiū
 habere p falsita
 te. Qui cōfitebit
 me corā hoībus.
 confitebor & ego
 eū corā p̄re meo.

xxxviii. dist.
 sedulo.
 p̄s. xxxv.
 Prouer. .xii.
 Ecc̄s. .xii.
 Math. .x.

Est animus multis sincerus: mensq; parata
 Vt possint leges christi verumq; fateri:
 Blanditiis tamen hi: verboq; aliquando minaci
 Terrentur: linquuntq; sacri conamina veri.

Non recte sapiunt qui veri dogmata: amore
 Abscōdūt: trepidātq; minas. terrena potestas
 Est minor æthereis rebus/iussuq; deorum.
 Ingeniū dotes tribuit cui rector olympi/
 Infuditq; animū: cur docta mente vacillat?
 Et trepidus veri metuit prædicere leges?
 Sed quia blanditię multorum pectora soluunt:
 Dona; missa vetant verum quandoq; fateri:
 Propterea fatuus cōpresso sepe labello
 In populū cessat transfundere dogmata veri:
 Sed sapiens (qualem depinxit musa Maronis)
 Impavidus fortisq; bonum / & prædicere verum
 Audet: & humani generis trutinare furores.
 Quamuis in Siculo crucientur corpora tauro:
 Cæruicemq; super præceps dependeat ensis.
 Nam vere sapiens non vana pericula mortis
 Horret: at in fixo stabiliuit limite vitam.
 Non istum dominus: nō verba minantia terrent:
 Sed christi leges infracto pectore promit.
 Vitabat populū cursus / & vana Iohannes
 Murmura: secessus animi querebat honestos:
 Hinc deus ad baptisma suū descendit in vndas
 Blandidulis verbis alium qui corrigit: vnde
 Exemplū capiat vitę/normāq; salubrem:
 Site non audit: si vultu forte minaci
 Aspicit: at tempus veniet quo soluere grates
 Dignetur: laudesq; tibi & benefacta rependet.
 Mundanas ppter qui res/abscondere verum
 Tentat: & æternis præponit cōmoda rebus
 Corporea: hic tenebris morietur stultus in atris.

xi. q. iii. quis
 metu. xl. dist.
 si papa
 xlii. dist. sit re
 ctor.

Actū. x.
 24. q. iii
 transferunt.
 Ecclesi. iiii. &
 xix.
 xi. q. iii. nemo
 xxii. q. ii. ne
 quis arbitre
 Virgilius de
 viro bono

Intrenal de
 rhauo phala.
 Diomius

Thobie. iiii
 Prouer. xii

Iohannes.

xxv. q. ix. c. fi.

Prouer. ix.

Eccē. vii.
 Eccle. xxxvii

Ecclesi. xxi.
 Hiere. li.

Retractio a bono.
 Qui vult esse veritatis
 Cultor & beatitatis
 Semper hic aduersitatis
 Sentiet obstacula.

Retrahē a bono

Cauete a fermento phariseorū. q̄
 veniunt ad vos i
 pellibus ouinis :
 & intrinsecus sūt
 lupi rapaces. Ne
 emiseris viros ma
 los: nec desideres
 esse cū eis: q̄a ra
 pinas meditatur
 mens eorū & frau
 des labia eorū lo
 quunt̄. Noli emu
 lari vt maligneris
 Quoniā q̄ malig
 nan̄ extermina
 buntur.

Math. xvi
 Marci. viii
 Prover. 24
 Ad Roma. i.
 Ps. xxxvi.

Est merus hic fatuus / stolido quoq̄ sanguine plen⁹
 Impediens iustos a bonitate viros:
 Est aliquis tentans mores cōponere rectos
 Et vitam sacris fortificare bonis:

Tu tamē hūc retrahis manibus petulantibus: atq̃

Propositū tentas cōtamīnare bonū:

In promptu ratio est: similes sibi poscit habere

puer. xiiii.

Et numero plures / stultus & improbulus.

Ecclesi. xiii.

Persequitur fatuus / dignos / iustosq̃ bonosq̃:

Odit & egregios: deteriora placent.

Ecclesi. xx.

Est studiū fatui: multos vt contrahat ad se:

Ne solus fatui nomen inane gerat.

Consiliū prebet falsum: manibus pedibusq̃

Allicit: & sanos impedit vsq̃ viros:

Inde / bonus si vult / positus bene viuere mūdi

Illecebris: tacita & cui loca sola placent:

Cōtinuo exclamat stultus: damnat quoq̃ iniquo

Iuditio iustum: cōmaculatq̃ bonum:

Sapien. v.

Esse (ait) ille putat sapiens sibi solus: amatq̃

Luce. xii.

Viuere secessu: singula sola placent:

i. thimo. iiii.

In christo & sanctis desperat: gaudia mundi

Temnit: & hypocrisis hunc malefana rapit.

Nos socios inter viuemus: & insuper alti

Speramus tandem premia habere poli.

Qui bonus esse cupit / christiq̃ ad regna venire:

Math. v.

Audiet a stultis talia multa viris.

ii. thimo. ii

Vir bonus & sapiens mundi vitare laborat

Illecebras: anime & noxia damna fugit.

Eccsvi. & vii

Eheu vana nocet modo conuersatio mundi.

Que ducit cunctos ad scelus atq̃ nefas:

xxviii. q. i.

Ergo si probitas: si virtus: si bona vita:

lepe.

Non possunt in te forsan habere locum:

Luce. xxi.

At saltem iustos homines seducere noli:

puer. xiiii.

Parce bono: verum qui / sine / transit iter.

Ecclesi. 37

Hiere. xxix

Ad collo. iiii

Omíſſio bonorum opetum
 Lampades accendunt oleo quícunq; ſagranti:
 Quíq; tenet rutilo ſagrans igne lucernas.
 Dulcía perpetuí capient ſolatia regní:
 Ianua pandetur ſimul his pulſata repente.

**Bonorú
 operum.**

negligentía.
 Quinq; fatuq; ac-
 ceptis lampadí-
 bus nō ſúperūt
 oleū ſecū. Prudē-
 tes vero accepe-
 rūt oleū in vaſis
 ſuis cū lāpadibus
 Nouíſſime vero
 veniūt & relique
 dicētes/ dñe dñe
 ap̄i nobis & clau-
 ſa ē ianua. Amen
 dico vobis nescio
 vos. diſcedite a
 me oēs q̄ opamī
 iníqtatē. Ite ma-
 ledicti i ignē &c.

Boecius
 Math. xxv.
 Luce. xiii.
 P̄s. vi.

Eheu p̄cipití mortalia corda profunda
 Merſa: ſalutarem querite poſco viam.
 In tenebris denſis mens eſt humana ſepulta
 Nullus enim ſuperum tela tranſulca timet.

Vita malis hominū sordescit consita rebus:
 Mergimus & tumido sautia corda mari.
 Quid prodesse tibi poterit/ q̄ feceris olim
 Sinceras operas/ & bene facta quidem?
 Quid tibi thuricremas prodest q̄ struxeris aras:
 Frugum primitias obtulerisq̄ deo?
 Quid prodest iuuenem primos micuisse p̄ annos
 In virtute sacra: & degenerasse senem?
 Quid iuuat & fidei sacre documenta sequutū:
 Qui non continuat nec benefacta colit?
 Cum deus omnipotens extrema iudicet hora
 Mortales: cunctos & tuba magna vocet:
 Quilibet exacte cogetur reddere vite
 Facta: quibus capiet premia digna quidem.
 Qui cupit extinctas oleo accendisse lucernas:
 Mens sua dum nutat: spiritus atq̄ fugit:
 Stultus erit/ speratq̄ nimis: nec tristia verba
 Iudicii extremi cogitat atq̄ timet.
 Si subito moritur sapiens/ subitoq̄ labascit:
 Mors tamen illius non miseranda venit:
 Hic operas quoniam iustas premisit: ad illum
 Quem penes æterno lumine vita manet.
 Sed fatuus vecors. cui sunt precordia ceca:
 Iudicii horrendam spectat adusq̄ diem:
 Illius æterno tumulentē membra sepulchro
 In cineres densos mens quoq̄ praua ruet.
 Proh res mortales sequimur: fatumq̄ futurū
 Negligimus: fatuos impia cura rapit.
 Non deus extrema venientes spernit in hora:
 Intutum/ incertum/ sed fatuum atq̄ nimis

xii. q. i. omis
 etas
 Ad hebre. xii

de cle. nō resi.
 relarum

Luce. xii.
 de renū. c. i.
 de eta. & qua,
 intelleximus
 Math. x.
 i. q. vii. sugge/
 stū. i. Reg. xii

Math. xxiiii
 i. corin. xiiii

xxvi. q. vi. si
 pl̄ biter in glo.

Math. xxv.
 Sapien. iiii

Ecclesi. xi.

Denro. viii
 Ad hebre. ii
 Seneca
 Ecclesi. vii.
 Math. xi

de pe. dif. vii.
 nemo.
 Ezech. xxxiiii

q. i.

De præmio sapientiæ.
 Possumus ad dextram palmæ spectare coronam:
 Ad læuam mitræ cernimus aurículas.
 Ecce sinistrorsum fatuorū maxima turba
 Pergit: & exitia præmia iusta capit.

De uia felicitatis.

Est uia q̄ uidetur
 hoi recta: & no-
 uissima ei⁹ ducūt
 ad mortē. Spatō
 sa ē uia que ducit
 ad pditionē. An-
 gusta uero & arda
 q̄ ducit ad uitam
 & pauci inueniūt
 eā: Inītiū bonę
 uie facere iusticiā
 cū placuerit dño
 uie hoīs inimicos
 quoq; ei⁹ conuer-
 tet ad pacē. Me-
 li⁹ ē parū cū iusti-
 cia q̄ mlti fructus
 cū iniquitate.

puer. xvi.
 Math. vii.
 Job. xxvii.
 Ixobie. 4

O stulti (ueniam petimusq; damusq; uicissim)
 Parcite si uos nunc nostra thalia ferit:
 Iam cano iustitię que præmia. quanta sophię
 Munera largiri constituiq; decet.

Plures sunt: auído studio qui nomina querunt

xl. dif. c. fi.

Et titulos vanos: famigerumq; decus.

Hic etenim titulū doctōris gestit habere.

Ille magisterii nomen habere cupit:

Non vt christigenas doceat: nec dogmata sacre

Spargat scripturę: fortificet ve fidem.

Laudibus at trahitur / vanaq; cupidine fame.

Ambulat exese sic quoq; rupis iter.

Cogitat haud rectas / animos quibus imbuat / artes

Que nectar tribuant Ambrosieq; cibos.

Est apud æternū patrem / sapientia mundi

Nulla. sed hęc stolidā stultitiāq; vocat.

Plures se credūt ad dextrū pergere cliuū.

Adq; salutarem posse venire viam.

Que per continuos traducit corda labores

Ad sedem ætheream pacificūq; locum.

Sed tamen ob mentis cęcas fatuasq; tenebras

Ad dextram nequeūt tendere rite manū.

Est via stricta nimis: ducens ad regna polorum.

Ad stygios ducit latum iter interitus.

Amphytrioniadem magnis imitabere cœptis

Si fugis illecebras: visq; videre bonum.

Stultitiam quicūq; etenim comitat: habebit

Et vitii & sceleris præmia iusta sui:

Et meritis sapiens non indotatus abibit.

Et capiet fausto præmia clara sinu.

Sic plato posthabitis fatuis / documenta sophię

Lustrauit: famam & posteritatis habet.

Sed modo foelicem nullū prudentia mūdi

Efficit: ætheream ni colat ille viam.

vide glo. xliii.
dif. in sum.
xli. dif. h3 l3
de ma. l8 obe.
humilis
viii. q. i. qlis

Abdie. i.
Corinth. i.

Judith. viii
Actuū. xiiii

Luce. xiii.

Diō de regno

Eccs. vii.

Plato de quo
Hiero. i. plogo
biblie

Neglectus infortunii.

Hic fatuus certe est / qui fortunam male faustam
Sentit: & in manibus fata sinistra suis:
Attamen in casu multū est improvidus isto:
Negligit & / nūq̄ quod reparare potest.

Pericu- lū non ui-

tare.

Qui amat piculū
in illo p̄bit. Iusti-
cia simplicis diri-
get viā ei⁹. & ī im-
pietate sua corru-
et impius: p̄pter
peccata labiorū
ruina p̄ximat ma-
lo: effugiet autez
iust⁹ de angustia.
via stulti recta in
oculis ei⁹. Iter at̄
impiorū decipiet
eos in semita ius-
ticię vita. Iter at̄
deūam ducit ad
mortem.

in aut. de non
alie. aut p̄ ec.
col. ii.

Prouer. xi.
Sapient. iiii.

Rebus in humanis q̄ sit constantia nulla:

Nec sit certa fides: per stabilis ve gradus:

Hoc monstrat hominū casus & fata caduca.

Hoc te fortunę mobilitasq̄ docet.

Nam res externę foelicem reddere nullū
 Possunt: cū fragili conditōne ruant.
Nulla manus tantis cū viribus: atq; labore
 Format opus: quod non tempore & intereat.
Sed quia nunc cupio fatuū componere: cui fors
 Displicet instabilis: atq; ruina grauis:
Attamen inuigilat sitibūdo pectore rebus
 Fortūę: cautus nec fera fata cauet:
Hic non mirari debet si fluctibus altis:
 Et laceris remis mergi vncta ratis.
Si tibi principiis forte infortunia paruis
 Contingūt: tamen hęc sunt comitata malis.
Prudentū nobis veterū prouerbia dicūt:
 Et sunt hęc dygito rite notanda meo:
Quia mala fors crescat: crinis quoq; nocte dieq;
 Est fati incertus exitus: estq; grauis:
Adsit in exemplū rerū mutatio: quę sit
 Lapsibus assiduus: fors peritura fluūt.
Prouideat tamen hanc qui tutus viuere gliscit:
 Irrepit tacito fors metuenda pede.
Aequora qui tumidi sulcat spumantia ponti:
 Audet & in fragili tangere naue fretum:
Est opus vt ventos habeat flatusq; secundos:
 Ne puppis vastis fluctibus acta ruat.
Nam fatuus/remis rapidas sulcare per vndas
 Qui nescit: facile hic tristia damna capit:
Sed sapiens/qui non semper confidit iniquis
 Sortibus: atq; animo fata futura cauet:
Is poterit foelix rabiem vitare furentis
 Aequoris: & portū prendere naue bonum.

q.iii.

Tullius 123

Seneca

Horatius in
arte.

ff. de dona cā.
mor. l. senatus
C. de neg. ges.
l. iiii.

Hiere. li.

Ezech. xxvi

ff. como. l. si vt

pner. vii.

Ecclesi. lxiii

Prouer. xxiii
& xxx.

Luce. viii

Ecclesi. iii.

Esaię. xxiii.

Soph. ii.

Iob. iiii.

Sapien. xiiii.

Detractio bonorum.

Detrahít insipiens iustis plerumq; maligno

Ore: ligans nolam gutture murilegi.

Facta sua inde latere cupit: nec nomen habere

Hinc putat: at tactus clamat ab osse canis.

**Obloq̄
bū opau-**

tibus.

Nō opus ē cattī
pendere in guttu
re nola: Bella ge-
rent mures protī
nus absq; metu.

Tange montes &
fumigabunt. ver
bū sapiēs q̄ d̄cūq;
audierit scius lau
dabit: & ad se ad
iiciat: audiuit lu-
xuriosus & displi-
cuit illi: & proici
et illud post dor-
sum suum

Gaudia concipiunt: plausus linguaq; manuq;

Prudentes q̄dunt: constrepitantq; pede:

Q̄ modo tot fatuos libro collegimus vno:

Q̄q; qua d̄rremem struximus arte nouam.

prone. i.
Ecc̄s. vii.
Ecclesi. xxi.

Non ad diffames culpas: conuitia: crimen:
 Carbasa nostra volant: per mare/perq; solum:
 Nec cupimus calamo vitę proscindere famam:
 Gaudeat at iustus: sed malus intereat.
 Inde salutaris dedimus medicamina vitę:
 Et dedimus morum dogmata culta quidem:
 Qui leget hęc nostri purus documenta libelli:
 Stultitie nebulam & retia stricta fugit:
 Econtra plures fatuos mea pagina ledit:
 Pingendo nostrę quos tetigere manus:
 Nec tamen audacter mea scripta reuellere possunt
 Nec temere hęc contra/verba proterua loqui.
 Nec tamen addubito/quin sint qui verbere duro
 Intendant nostros contaminare iocos:
 Si sunt edocti: iuueni mihi parcere debent:
 Cui preceptoris vertere scripta placet.
 Hos si liuor edax trahit: & turbatio mentis.
 Saltem operi parcant quod bona multa docet.
 Ledere si quosdam nunc pagina nostra videtur.
 Discedant taciti. murmura nulla iuuant.
 Sentio quorundū criticorū sibila: sed me
 Solantur gracili carmina facta pede.
 Scribimus indocti doctiq; poemata passim:
 Vtilis hęc saltem sit mea musa precor.
 Nil fatuos curo: resonant nil cymbala asello
 Dulcia: tum stolido non sapit illa seges.
 Lectores igitur moneo: deponite frontis
 Grande superciliū: perlegite illud opus:
 Cessent & vocis latratus: rancida verba
 Cessent: & placeat quod modo finit opus.

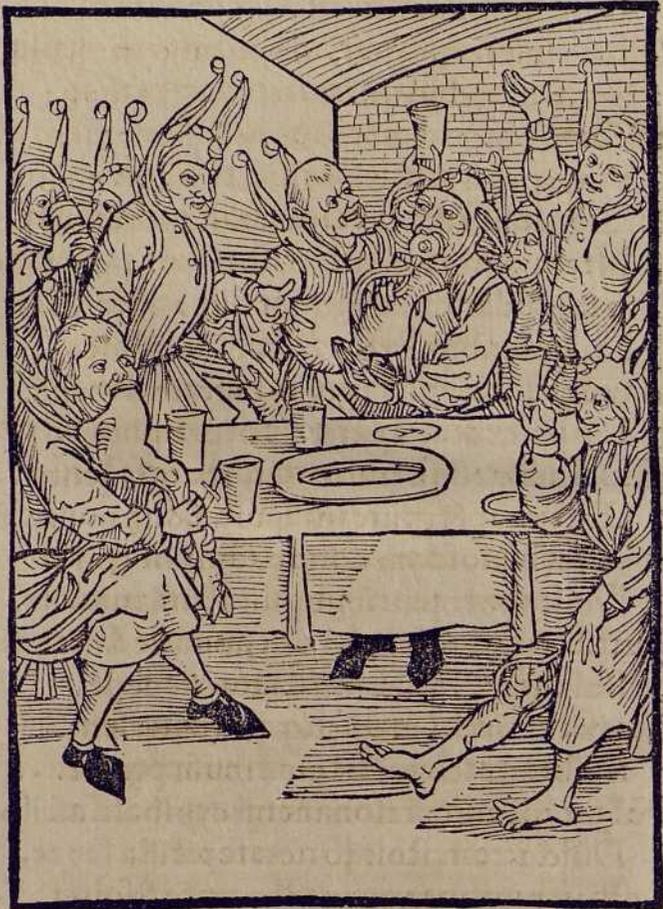
Preceptorem
 appellat
 S. Brant

Horatius

De inmoderata mensę turpitudine
 Obsęnos mensę ritus depingere fas est
 Illius & fatuos cōnumerare modos:
 Non pudor in verbis: non est reuerentiā mensę:
 Porcorum ritu gens modo viuit ibi:

Facecia mense

Nonne melius ē
 cōmedere & bibe
 re & ostēdere aię
 suę bona de labo
 rib⁹ suis. Fiat mē
 sa eorū corā ipsi
 s in laqueū / & i re
 tributōnem & in
 scandalū. Come
 dūt panē impieta
 tis & vinū iniq̄ta
 tis bibūt. Iustus
 cōmedīt & replet
 aiām suā: venter
 autē impiorū infa
 turabilis.

puer. iiii. xiii
 P̄s. lxxviii.
 Eccle. xxix.
 i. corin. x.
 Ecc̄s. ii.

Sperabā fatuis satis hunc suppleffe libellum
 Et finem satyris imposuisse meis.

Altera turba sed hanc fatuorū scandere nauem
 Aduolat: vt mecum possit inire fretum.

Non sunt fallaces fatui: quos ardor habendi
 Aut aliquis questus ad mea vela trahat:
 Sunt tamen obsceni fatui/ quos impius usus
 In tabula pascit absq; pudore bono:
 Irreuerenter agunt/ panesq; & fercula mensę:
 More suū bibūt: pocula lata vorant.
 Castigo in primis solitos/ contingere mensam
 Illotis manibus: mentibus atq; malis:
 Reddere nec grates solitos pro munere christo:
 Votaq; pro tantis sacrificare bonis:
 Sordida labra tenent fatui manante salua:
 In manibus crassis stercora spurca gerunt.
 Ex naso stillant pluuię: nymbiq; madentes:
 Ex oculis lypis sordida gutta fluit.
 Maxillę squallent: nigra rubigine dentes
 Sordent: mundities corporis omnis adest. *abest*
 Hic sabuli rex est: porcorum more solutus
 Qui vorat & grūnit: qui bibit atq; vomit.
 Et vocat ad sortem Cereris/ donumq; lyęi
 Consocios: quorū pocula plena madent.
 Ructant: exhaustū donec spumare falernum
 Possint: & vino sordida mensa fluit.
 Inq; vicē bacchi madido certamine sese
 Sollicitant: haustus continuantq; meri.
 Polluit hic animā ritus: corpusq; lacessit:
 Assidua est peius ebrietate nihil:
 Inducit morbos varios: & corpora soluit:
 Et frangit neruos: contaminatq; caput.
 Omores turpes: quorsum reuerentiā mensę
 Peruenit: vbi nunc heu moderatus honor?

4. dif. deniq;

Esaię. xxviii.
xliiii. dif. c. iff. de ori. in. l. i
Math. xv.A. Anū. vi.
xliiii. dif. pre
uerentia
de con. dif. v
in omnibus
Plinius. li.
xiiii. circa. fi.c. a crapula
de vi. & ho. cl
Hora. in epif.
Perhu sde reli. & ve.
fan. c. i.
xxxv. dif. lux
nriosa.
Ecclesi. xxxi.
Osee. iiii.
Luce. xxi.
Proner. xii
& xxxii

Curius

Quo curius frugi? quo parsimonia prisca?
 Migravit victus quo decus atque nitore?
 Quorsum mundities mensae / cultusque decorus?
 Heu ritus tabulae nunc moderatus abest.

Luce. xiiii
 Prover. xxv

Est aliud vitium: tabulam quod more sinistro
 Turpat: sinceros contaminatque gradus
 Sedibus in primis fatui subsellia ponunt:
 Sordidulus iuuenis vult prior esse sene.

Lem. xix.
 Insti. de iur.
 na. glo. fi. &
 Insti. de bo.
 poss. q̄s aut
 de off. cul. c. i.

Amplius haud primas sedes conscendit honestas:
 Turpibus usque viris pocula prima damus:
 Est personarum neque enim discretio: nullus
 Est pudor: & tabulas irreuerenter habent:

Irreuerentia
 mensae

Cum manibus peccant: cum gutture: cumque labellis:
 Hic offam glutit: atque breuius ille vomit.

Hic dygito primus sordenti fercula mensae
 Attingit: naso conspuat atque dapes:

Hic calicem siccant labris: vacuatque lagenae
 Oenopherum: rursus quod bibit ipse vomit:

Cantant: & latrant / magno clamore fatigant
 Aera: thyrifigeri & sacra nefanda dei:

Hos furor usque rapit: confundit pectora bacchus
 In tabulis partes improbus omnis habet.

Nunc calices frangunt: nunc rumpit vireus albus:
 Nunc vitrum e mensa / cantharus atque cadunt:

Sepe manu rapimus: quod gestat tertia mensa:
 Gustamus sapidum: dulcia ferula simul.

Sardanapalus
 Insti. li. i.

Sardanapalus. huius comites: quos foeda voluptas
 Assidue reficit: immoderata placent.

Sed quia non opis est nostrae: depingere cunctas
 Illecebras mensae: stultitiasque graues:

Viuendí ritus non est sapientibus vnus
 Omnibus: equalis mos neq; cuncta regit.
 Nempe aliter Graii viuunt: aliterq; latini.
 Qz viuat ritu theutona terra suo.
 Sauromatq; alio celebrant cõiuuía more.
 Atq; alio Thurcus: Aethiopusq; modo:
 Sunt hominũ mores varií: disparq; voluntas:
 Sunt varií victus: víta nec vna víget:
 Quilibet in mensa deuitet turpia verba:
 Porcorũ mores pellat ab ore procul.
 Atq; agat æterno grates ex pectore patrís
 Exoptetq; sacrum prosperitatis iter.
 Nec diuinus enim nos conditor ipse creauit
 Ad potum atq; cibũ: corporeas ve gulas:
 Nec sumus iccirco nati comedamus vt vsq;
 Assiduo aut fument corpora nostra cibo.
 Sed potum atq; cibum pro víta sumimus: atq;
 Corporis ad podium / sanguineosq; lares.
 Spiritus est anima nostra: inde habitare neq; bit
 In sicco: sedem sanguinis illa tenet.
 Sed modus est rebus: est & mensura decorq;
 Quem citra atq; vltra / víta / anima atq; fugit.
 Iccirco crapula atq; gula / plures moriuntur:
 Qz gladio / aut telis / ingenita ve nece.
 Curia magnatũ / mores quandoq; probatos /
 Vrbanos / dignos / tradidit atq; bonos:
 Curia nobiliũ nunc est corrupta / maligna
 Ebría / multibiba / garrula / sediloqua:
 Perdídít atq; vetus nomen / famamq; fidemq;
 Amplius in toto nec víget orbe decus.

de sepul. certi
 ficari
 c. quia diversi
 raté de cõ pb.

Teretius
 Persius
 Quintilian⁹.
 l.ii. ff. ad treb.
 quia peterat.
 Prouer. xxx.
 Ad collo. iiii
 Thobie. ii.
 Esaie. li.
 i. thes. ii. & v
 arist. ii. de aia
 Eccs. v.

xxxii. q. ii.
 moyses
 Horatius
 glo. Insti. p. q̄s
 p. no. ac. i pri.
 Ecclesi. 37.

Curialitas
 antiqua

Delaruatís fatuís,
 Rísit Democritus stultas/ & inania mundi
 Gaudia: q̄ laruís pergeret omnis homo.
 Cynicus econtra casus defleuít in omnes:
 Et quía tot fatuís terra repleta foret.

**De gau-
 dio larue**

Rísus dolore mí-
 scebit̄ & extrema
 gaudií luctus oc-
 cupat. Stultítia
 gaudiú stulto. &
 vir prudens díri-
 git gressus suos.
 Perpetuorísu pul-
 monē agitare so-
 lebat Democrit⁹
 sapiens fleuít cō-
 trariús alter. Faci-
 es q̄ ad sílitudinē
 pulchritudinís ce-
 lestis est figurata
 mínime maculeť

Proner. xiiii. Viueret in nostro si iam Democritus quo
 Iuuenalis Ríderet toto crimína nostra díe:
 l. figs C. de pe Plinius li. vii Et crassus paríter ríderet ludícra mundi:
 Solinus Quem rísisse semel carmína prisca canunt.
 Crassus

Præcipue nostra si tempestate / videret
 Laruatos fatuos: stultiloquosq; viros:
 His fatuis nullū vitiū nūc turpe putat
 Ad scelus hos etenim vita petulca trahit.
 Concita gallorū sancto vix membra furore
 Vexant: cybeles dū fera sacra colunt:
 Cū furia tractant vix Menades orgia tanta:
 Cū recolit lemures stulta caterua malos.
 Induit hic laruam: turpes hic sumit amictus:
 Ille linīt faciem: contaminatq; fuco:
 Hic gerit in fatua conductos fronte capillos:
 Hic dentes emptos: hunc tegit alba toga:
 Parthorū ad morē cupit alter sumere vestem:
 Hic habitus Geticos / Sarmaticosq; petit.
 Hic faciem turpat: quo vix deformior ille est
 Tartara qui terret murmure cerbereo.
 Musica cōportant fatui instrumenta: canuntq;
 Audiat vt fatuos queq; puella suos.
 Ante domū notę domine vestigia figunt:
 Consumūt totos / sicq; boando dies:
 Fausta puella quidem / fatuis tutatur ab illis
 Que se laruatī turpia queq; petunt.
 Seducit castos animos laruata caterua:
 In facie demon quem gerit ore / patet.
 Corda puellarū manibus discerpit aduncis:
 Vnguibus horrendis: dilaceratq; thorum.
 Quicquid enim sceleris totus non perficit annus
 Hoc laruatorū tempore conficiūt:
 Sępe tuas: larua contecta subintrat in edes:
 Que tibi gallinas vulpis iniqua voret.

De vi. & ho.
de. cū decorē.

127

Drnyde. de
quib⁹ lucan⁹.

Menades
Pers⁹ lati. i.
Lemures de
quibus Ovi.

Ecclesi. xxv

C. de epi. & c⁹
l. mīne
in aut. de san.
epi. col. ix.

In qua nil curas laruatę crimina gentis:
Contaminas thalami fœdera sepe tuī.
Quid refero mores: quid turpia verba: iocosq;
In quibus assidue stulta caterua furit:

Saturnalia
Compitahitia
Mamurius
Fabet

Larua representat nunc saturnalia festa:
Aut salios nudos: māmuriūq; fabrum:
Quodq; magis credo: tali sub tempore / dītis
Emissos lemures: terrificasq; deos:

C. de pe. l. si
quis de cri.
fal. ad audi-
entiam
de con. dist. v.
fucare

Lœtiferi quoniam pendēt de frontibus hydri:
Abscondunt faciē: quam deus ipse dedit.
Naturam turpant: tenebroso pectō cultu
Vera tegūt: vultus cōmaculantq; fūco.
Se facit hic claudum: se cęcū clamitat ille:

Larua tegit proceres: magnificosq; viros:
Id tamen est peius: trahimus ludibria larue
Paschatis ad festos sacrificosq; dies:
Ducimus & choreas: Veneris certamina mollis
Pessima versamus: nil sacra festa vetant.

de con. dist. v
quadragesimā

Passio quo christi meditatur tempore: laruam
Accipimus: sceleris pabula queq; placent.
Surgimus heu tarde cum christo: crimina mūdi
Vana: iūbent solitam continuare viam.

Fraterno lemures hos nunc sermone precamur
Ut tandem sapiant destituantq; nefas.
Esse nefas quis nam dubitat? q; vertimus ora
Naturāq; simul? turbidus error abi.

Fama volat quendam occisum quē larua tegebat
Quem mox cū larua dēmon ad ima tulit:
Iure quidem: nam cuius erat nūmīsmā & imago.
Effigiem & pignus abstulit ille suū.

Viri prudentis descriptio.

Vir bonus & sapiens reprehendit turpia facta:

Dictaq; castigans impia: iusta docet.

Conscijs ipse sibi: mala cuncta & inania vitat:

Et vitam querit diligit atq; bonam.

sapiētia.

In summis excelsis
 q; verticibus sup
 viā i medijs semí
 tis / stās iuxta por
 tas ciuitatis i ipis
 forib; loq̄t sapia
 dicens. O viri ad
 vos clamito . &
 vox mea ad filios
 hoim. Intelligite
 puuli astucia: & i
 sapiētes ai aduer
 tite. Audite quo
 niā de rebus ma
 gnis locutura sū.
 Veritatē medita
 biē guttur meū &
 labia mea dete
 stabunt impium

Prudentem cecinere virum documenta Maronis

Qualem vix hominē secula nostra tenent.

Socratis egregii maiestas / iudice phcebo

Dicitur emeritos promeruisse gradus.

Proter. viii
 & .xxvii.
 Sapien. vi.
 Ecclesi. x.

- Socrates Talis erat sophiæ diuinæ Socrates alter:
 Qualem Virgilio carmina docta canunt:
 Ex se pendebat totus: perfectus ad vnguem
 Constans: & dexter/prouidus atq; bonus.
- Sene.epif.cv. Vir bonus & sapiens dotes in pectore multas
 Continet: & clara nobilitate micat.
- Tull.in pa. Iudex ipse sui: nec vani murmura vulgi
 Curat: securus tempora grata terit.
- Ecclesi.iii. Rebus ab externis neq; mercem aut crimina sumit
 Est frugi semper: & moderata petit.
- Sapient.vi. Pectus habet solidum: propellit inania vota.
 Eccs.vi. Continet & stabili pectora recta gradu.
- Prouer. x. Non prius a molli rapiuntur membra sopore
 Ecclesi.xviii. Omnia q̄ vitæ sint reputata suæ.
 Vitale cū sancto sapiens coniungit honesto:
 Eccs.xii. Omni aliquid laudis & gerit ipse die.
 Ecclesi.37. O vtinam nostro tam consona turba sophiæ
 Tempore fulgeret: tam nitidæq; scholæ:
 In quibus illustris virtutis semina/prudens
 Funderet: æthereum concineretq; decus.
- Eccs.i. Miranda non est: q; tam numerosa caterua
 Stultorū: totidem seruat in orbe vices:
- puer.iiii. Est ratio in promptu: quoniam sapientia pulsa
 Exulat: & mundū saucia facta fugit.
- Eccs.x. Qui bonus & sapiens nostro nunc esse laborat
 Eiaiq;.v. Tempore: vesanus dicitur atq; rudis:
- puer. xxix. Callidus & vaser qui nunc est atq; dolosus:
 Hic titulum sophiæ: & nobilitatis habet.
- Aristides. Iustus Aristides quid tempestate valeret
 Curius Fabritius. Nostra? quid Curius/Fabritiusq; bonus?

Quid Cato diuinus: celebris quid turba Platonis! Prover. ix.
Sapien. v. 129
Prudentes rident secula nostra viros.

His tituli candor datur & nunc gloria presens:

In quibus est fraudum stultitiaeque vigor.

Ascendit celebres stultorum turba cathedras:

Stultitia mentes quae violare solet.

Germanie
defectus

Si modo prudentes aleret Germania pugnae

Et daret ingenuis praemia digna viris:

Non sic deserta fluerent praemia fama:

Parta quidem: quae nunc Theutona terra praemit.

Si gradus insignis sopheriae cultoribus esset:

Non veheret fatuos tot modo nostra ratis.

Sed censor nunc nemo sui se explorat ad vnguem:

Nemo animum musis imbuat ingenuis.

Prover. xiii

Stultigeras igitur tunicas/fatuosque cucullos

Imposui multis: quos mea scripta notant:

Ergo prudenter stultus qui vivit: agitque

Virgilius

Virgilii ut divi pagina sacra canit.

Protinus aethereas hic celsior usque sub auras

Transuoluet. & nitidi lactea signa poli:

Ecclesi. iii.
Sapien. vi.

Carneque mortali posita/captare quietem

Coelestem poterit. Ambrosiaque frui.

Ad sopheriam teneros igitur succingite lumbos:

Et date conspiciuae thura benigna deae.

Qua propter doctis optat Philomusus honores

Et pacem musis poscit a desse suis.

In primisque suo Ticioni/magna precatur

Gaudia: constructa est quo duce nostra ratis.

Titio &
theda. qui
& Brant

Sit tibi/mi prestans animi praceptor/amice

Theda/salus ingens: Brant venerande vale.

r. i.

In cōmendationē philosophiæ.
 In precio non est hodie doctrina bonorum:
 Sed spūit ad doctas stultus vbiq; togas.
 Doctiloquos tentat vulgus detrudere sacco:
 Sub pede stultorum philosophia iacet.

Bonorū hoīm p̄se cutio.

Ne p̄ueas rep̄-
tino terrore & ir-
ruētes tibi potēti-
as impiorū: dñs
enī erit in latere
tuo: & custodiet
pedē tuū ne capi-
aris Quoniā nō ī
finez obliuio erit
paup̄is: patiētia
pauperū nō peri-
bit. Conscidisti
saccū meū & cir-
cūdedisti me lēti-
tia.

Psalmo. xxix Quisquis ad æthereas sacratę pallados arces
 Iohel. i. Tendit: in hac requiem vel cupit esse suam:
 Apoca. v. Hic manibus purus veniat linguaq; pudicus:
 Sapien. i. Ut sophiæ focolis fumida thura ferat:

Philosophía sacris animos collustrat ocellis:

Ingenii dotes: præbet & eloquium.

Luctificas huius solamur dogmate mentes.

Hæc animi motus pellit & illecebras.

Hæc bene viuendi præstat documenta via scq̃.

Hæc iter ætherei pandit ad astra poli.

Possumus ac mentis tristes auertere casus:

Possumus hac lapsus exuperare graues.

Hanc deus omnipotens cœlesti misit ab arce

Vt nobis cœli semina clara daret.

Illius in collo pendent redimicula sacra:

Per genus humanū quæ modo sparsa micant.

Membra tegit peplo: pallaq̃ induta Minerua:

Sub pede purpureas spargit vbicq̃ rosas:

Seruiat huic sapiens quisq̃: nam nectare diuo

Corda hominis potat: Ambrosiaq̃ cibatur:

Et libertatis veros concedit honores.

Hac duce perpetuo libera corda manent:

Hæc scelus atq̃ nefas pellit: moresq̃ profanos.

Explodit vitium: præmia laudis habet.

Hanc ppter sapiens nitidum conscendit olympū:

Hæc aperit iustis regna serena poli.

Possumus hac seuos facile extirpare tyrannos:

Fida comes vitæ est: & benedicta quies:

Hac sine nō princeps: nō rex: sua scepra gubernāt

Est fidei mater: iustitiæq̃ parens:

Palladis ad munus iuuenes properate senesq̃

Ex gremio cuius fons scatet irriguus:

Curriti vos docti: vestram obseruate Mineruam:

In saccū tradit dogmata vulgus iners.

Tullius p archia poeta.

Ecclesi. iiii.

puer. ii.
Ecclesi. i.

Sapient. vi.
& ix.

Ecclesi. xxvii

Prover. viii
& xvi.

Sapient. viii

puer. vii.

Prover. iij.

Concertatio Virtutis cum Voluptate.

Aspice conflictum virtutis: atq; petulcę
 Deinde voluptatis/gaudia vana vide:
 Legimus Alciden somno cum forte iaceret
 Vidisse ambiguas/difficilesq; vias.
 Ambarumq; statum/finem/vitamq;/modũq;
 Scrutans: virtutis cępit inire viam.

S. Brant.
 Argumentũ.

Epigrāma ad lectorem.

Virtutis quicunq; colis sacra dogmata lector

Aspice quos fecimus pollice & ere modos.

Tu tamen in primis frontem depone seueram:

Aut fuge: si nasum rhinocerotis habes.

Nos veniam scriptis dabimus petimusq; vicissim Horati⁹ i arte

Si peccat numeris pagina nostra suis.

Frangitur hic puro dictamine blanda voluptas:

Et spurcæ Veneris marcida castra iacent.

Sed virtus niueo victritia tela triumpho

Suspendit: celo seq; suosq; beat.

Hanc amat imberbis iuuenis: vitæq; magistram e

Ducat: & eterno munere formet opus.

Illecebras fugiat: quas spondet vana libido:

Hæc animos frangit: pectora casta terit: tullius in off.

Fœdat & ingenii cultus: sensusq; pudicos

Destruit: & semper blanda venena vomit.

O iuuenes spectate probi: quid candida Virtus

Possit? quid noceat luxuria Venus!

De duplici vitæ humanæ via.

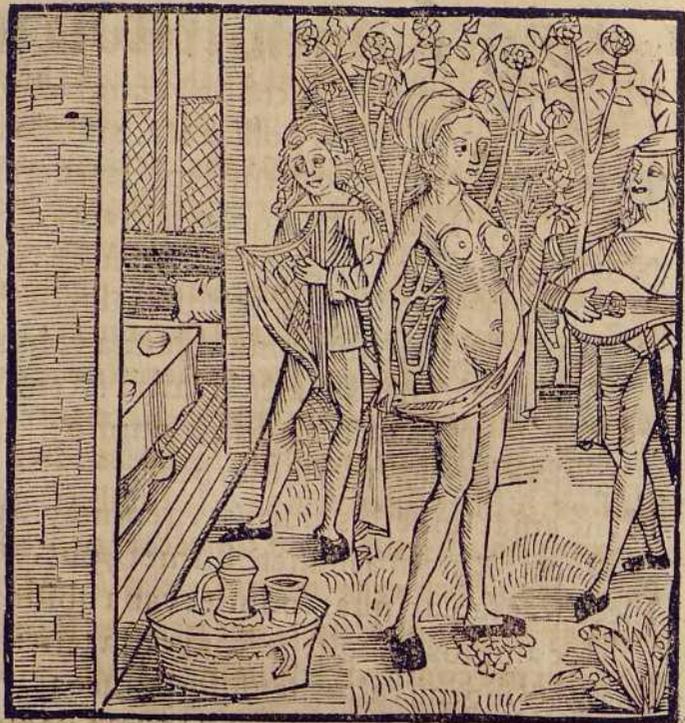
Auerte pedem tuum a malo: Vias enim que a dextris

sunt nouit dñs/peruersæ vero sunt q̄ sunt a sinistris puer. iiii.

r. iiii.

Voluptatis via

Nec prohibui cor meū quī oī voluptate frueretur & oblectaret se ī hīs que p̄parauerāt. Quis ita deuorabit & deliciis affluet vt ego? Venite ergo & fruamur bonis q̄ sunt & vtamur creatura tanq̄ ī iuuentute celeriter.

Obiectio voluptatis

crimīnantis virtutem.

Ecc̄s̄. ii.

Sapientię. ii.

En ego sincerę virtutī inimica voluptas

Adsum victrici lauro redimita: per orbem

Signa mei fulgent castris suffulta triumphī:

Semper Achemenios spirant mea tēpora flores:

Et redolet violas collecti fasciā crinis.

In niueis soleo manicas gestare lacertis:

Et vestes tyrię fulgentiā brachiā velant.

Est facies lasciuā nimis: stant lumina multo

Inuidiosa ioco: petulantes frontis ocellos
 Ostendo: mallem frangunt qui sepe iuuentam: *mollem.*
 Delitias offendo meas: & mella per orbem: *ostendo.*
 Ut capiant iuuenum teneras mea retia mentes:
 In manibus Cytharam teneo: plectrumq; sonorū
 Turba sedet iuxta mollis: blandiq; choraules.
 Ante meā statuā dulcissima carmina pangunt.
 Pectine facundo mulier stat psaltria iuxta.
 Nam soror ipsa dei: cui sacra solennia reddunt
 Menades insanę frontem crinemq; rotantes.
 Qui mea prosequitur miles vexilla: labores
 Nullos: & liber discrimina nulla subibit:
 Cogitur haud seuis caput obiectare procellis:
 Non strepitus pugne: nō tristia classica Martis
 Audiet: armisonus lituus nec pectora franget.
 Sed qui me comitem sequit: non tramite duro
 Ambulat: at dulces hic experietur amores.
 Qui mea spreuerant quondā monumenta: periclis
 Immergi grauibus: vitam claufere dolore.
 En dea sum cuius spatioso noscitur orbe
 Imperium: & nostro manant de pectore molles
 Delitię: risus: & cantica plena iocorum:
 Et sub me sanę longissima fata senectę
 Vsq; vident: albicq; dies: horęq; secundę:
 Quondam Priamides quo Troia cessit achuis: *Paris*
 Signa tulit nostri manibus florentia regni.
 Indulsiq; bonis: quorę est mea magna potestas.
 Et mihi seruiuit cultu Cleopatra superbo: *Cleopatra*
 Blanditiasq; meas canopea ad moenia duxi.
 Africa me noscit: me noscit corniger Hammon:

- Numide
 Mauritania. Me numidę infrenes: colit & Maurisus atlas:
 India delitias nostras veneratur: & omnes
 Educunt rutilo qui candida membra sub ortu:
 India Me duce sobrietas toto pulsatur ab orbe.
 Ecclesi. xxxi
 Sarmate Sarmata non tutus: nō parthus / nō geta pugna:
 Parthi Non Hister: nō trax: semper crispuſq; sycamber.
 Gethe Noſtraq; per varias mittuntur spicula gentes.
 Hister. Noſtra ſophi veteres coluerunt numina: quorum
 Sycamber. Noſtra ſophi veteres coluerunt numina: quorum
 Epicurei. Noſtra ſophi veteres coluerunt numina: quorum
 Scripta manent poſite me defendentia ſecte.
 Nam ſine corporeo profunt bona noſtra labore:
 Et gula nobiſcum / feruens quoq; gloria menſe:
 Non mea ſub galeis vita eſt: nō ſtramine duro
 Corpora noſtra cubant: ſed prebet pluma getem:
 Iuuenalis in Me niſi delitię molles ſequerentur / & omnis
 ſatira oibus Luxurię: tanti non reges blanda ſubiſſent
 in terris Caſtra: quibus toto victrix dominabor in orbe.
 Sardanapal⁹ Sardanapalus enim regalia facta relinquens:
 de q; diodorus Corporis illecebras coluit. florentibus annis
 & Iuſtinus Bellica Roma quidem noſtro ſudauit amore.
 Roma Mollibus in plumis dantur ſua gaudia multis:
 Hierc. vii. Non frigus / diramq; famem iuuenilia captant
 Pectora: ſed requies ſemper blandiſſima nobis.
 Otia quando quidem non perturbata fouemus:
 Ergo vos iuuenes quorum ſunt mollia corda:
 Atq; ſenes pariter quorum eſt annoſior ætas:
 Porrigite huc aures: currit mortalibus æuum:
 Verba Sar Et currunt ſine fine dies: libate vel ꝗſcis
 danapali Mellifluis genio: poſt mortem nulla voluptas.
 Sapientię. ii.

De via virtutis.

Deus creauit de
terra hominez &
secūdū imaginez
suā fecit illum. &
iterū cōuertit illū
in ip̄az. & secūdū
se vestiuit illū vir
tute: numez die
rū & tps dedit illi
& dedit illi pr̄atē
oēm q̄ sunt super
terram.

Responsio virtutis

carmine Elegiaco:

Carmine nugoso quid me malefana voluptas

Lēdis: & imbelli pectore bella paras?

Quid fallax miseros/age perfida/decipis arte?

Illecebris mundus cu r ruit vsq; tuis?

Quid sordes:luxusq; tuos:lancesq; voraces

Laudas?blanditiis gloria nulla tuis.

Aebrietas tibi fida comes:infamia pennis

Circū te volitat.& tua castra premit.

Es(fateor)pulchro semper laqueata capistro.

Sunt oculi molles.fronsq; petulca nimis.

Ecc̄s.xvii.
Sapiē.vi.&.i
Baruth.iii

In capite insignis fulgor: redimicula: vitę
 Sertaq; dependent. purpureusq; color:
 Te chlamydes tyrię velant: te balteus ornat:
 Et te Sidonio purpura tincta fuco.
 Non galeas armata geris: sed corpore nudo.
 Allicis imbelles in tua vota viros.
 Te iuxta Veneris stant atq; Cupidinis arcus:
 Et puericęci dira sagitta iacet.
 Dextra tenet speculũ quo splēdet turba malorę:
 Lęua tenet luxus: & genus omne mali:
 Fronti nullus inest candor: sed spurca libido:
 Non pudor in verbis/ingenuusq; iocus.
 Te duce per mundum gemini tractantur amores:
 Te duce languescunt fortia membra ducum.
 Te duce nobilitas perit: & veneranda iuuentus
 Marcescit votis dedita adusq; tuis.
 Te duce morborum patimur discrimina: mortes
 Ad stygiosq; cadunt corpora nostra lacus:
 Tu facis ingenium torpens. tu pectora casta
 Inficis: & sensus non finis esse bonos:
 In te decrescunt animi: soluuntur & artus:
 Corporis & semper esca doloris eris.
 Ex te læthales morbi: genus omne malorum
 Et gula manauit: delitiũq; malum.
 Tu facis imbelles iuuenes: petulansq; senecta
 Te duce concrescit: bestia spurca nimis:
 Pellicis in fraudes multos/vitęq; tenebras:
 Nil castum impura conspicuumq; doces.
 In te non ratio: non purę semina mentis.
 Ingenium nullum. sed mala lingua quidem.

Multosq; daros egisset dextra triumphos: Et multos caneret fama superba duces.	
Si nō blanditias: si non tua vota subissent: Et simul impositis nigra venena cadis	
Moenia dardanidum: vertisti & pergama Troiæ: Per te Parthorum regna superba iacent.	Troia Parthi.
Regna iacent Asiæ luxu consumpta voraci: Luxibus & squalent Attica regna tuis.	Asia Græcia
Obruta sunt Danaū fortissima moenia per te: Atq; vrbes Sodomæ morte rigante iacent.	Sodoma. Corinthus.
Excidiū per te dirum est experta Corinthos: Atq; Tarentinæ sic periere domus.	tarentum
Lapsa etiam per te sordent Nilotica regna: Assyrii per te sic cecidere duce.	Egyptus Assyria
Te Sybaris colles: te Rhodos: atq; Miletos Et varias gentes contaminasse palam est	Sybaris Rhodus
Tu Sordos: thracesq; truces: tu blanda Getasq; Corrumpis: diris inficis atq; malis.	Miletus thracia Getæ
Sors mea nunc melior: quoniā me vita pennis Spectat: & æterno gloria parta gradu.	
Degeneres animos patienti extollo labore. Cœli porta patet (me duce) apta viris:	
Amphitroniades metuenda pericula vicit Me duce: cœlestis incolit astra dei.	Hercules
Me duce barbaricas gentes prostravit in armis Iulius: & foelix sydera clara premit:	Iulius cesar
Magnus Alexander nostros comitatus honores: Ingeniū pugnas/ & fera bella tulit:	Alexander magnus
Sic Paulus consul regem qui Persea vicit Me duce Romanis clara trophæa dedit.	Paul ⁹ emili ⁹ .

Cicero Me duce facundi fulgent Ciceronis honores:
 Virgilius Et Maro Romanę gloria magna togę:
 Aristoteles. Doctus Aristoteles nra hęc monumęta sequutus:
 Plato Et Plato: quo nusq̃ maior in orbe fuit.
 Candida me coluit doctox̃ turba sophorum:
 Ingenium per nos eloquiumq; valet.
 Ad laudes genitos & dulcia munera diuum:
 Fama trahit nostri nominis atq; decus:
 Aspice (quid multos repetam) stat nostra p̃ orbem
 Gloria/fama/salus/laus/honor/atq; decus.
 In te luxuries/fastus/cōmertia scęda:
 Et putidum semper stillat ab ore malum.
 Prouer.viii In me diuitię:iustum/rectumq; p̃iumq;
 Sapien.iiii. In me consilium: gloria sola mea est.
 Casta mihi domus est:stant celso colle penates:
 Hos tamen ingenuus scandit vbicq; labor.
 Prouer.ix. In virtute labor:sed & in sudore voluptas:
 Atq; quies:magnis semper amanda viris.
 Siue velis famam ingenio sectarier almam:
 Armisone ve iuuat voluere signa deę:
 Seu res ciuiles merito tractare fauore:
 Hęc animo infracto (me duce) cuncta facis.
 Quem labor & sudor torquet/virtutis amore:
 Aetherei tandem scandet ad astra poli.
 Puer.viii. Virtus sola regit terras:dominatur in alto.
 Diuidit & nutu dona beata suo.
 Plau.i amphi O iuuenes dū fata sinunt:expellite vanas
 puer.vii. Corporis illecebras:lœtiferumq; nefas:
 Imbuite ast animos virtutis dogmate vestros:
 Vt sapiant rectam pectora vestra fidem:

Latina nauis seu barca socialis.

Innumeros sclauos/fatuos sine fine furentes

Haectenus in nostra ducere classe iuuat:

Si quis forte locū potuit minus accomodatum

Nancisci: huc veniat cū sociisq; vehat.

Societas fatuorū.

Gaudiū ē miseris
socios habere pe-
nae. Sed nō mi-
nus ardebūt: qui
cū multis ardent
Qui iter huiusce-
modi letā: & eē
sub sentib⁹ delici-
as cōputant: filii
sunt stultoꝝ & ig-
nobilium/ oppressi
quasi fluctibus se-
mitis suis: fratres
sūt draconū & so-
cii strutionū. Sic
fuit/ ē & erit. sili-
silem sibi querit.

Currite sulcamus festinis æquora remis:

Et premit immensum carbasa nostra fretum.

En socialis adest classis: properate sodales:

Et fatui pariter nunc properate mexi:

ii. q. i. multi
Eccle. 13. & .7
Iob. xxx.
i. Eudre. v.
Sapient. iiii.

Ecc̄s. i.

Nam nostrę numerus sectę est immensus: & aures

Ad varias gentes tendit: & ad populos.

Nostra cohors equidē totū cōplectit orbem

Pauci sunt quos non fœdera nostra premūt.

In om̄nē ter/
rā exiuit son⁹
corumj

Ex Asia veniūt rutilo sub sole creati

Stulti: nobiscū qui cita vela trahunt.

Finibus e Lybię veniūt terraę calenti

Mausirii imbelles/æthiopesq; nigri:

Migrant Hesperii: migrat quoq; Gallia tota.

Prorsus & a Bactris/sedula turba ruit.

Ad nauem veniūt gentes quas vltima Thyle

Finibus extremis quasq; Britannus habet.

Et veniunt Cymbri torui: flauiq; Sycambri.

Et venit ex latio turba procera quidem.

Arctophylax gentes rigido sub sydere natus

Transmittit: præbet subsidium/rati:

Sauromateę veniunt: pugnaę quoq; turba Getarū.

Atq; Thraces veniunt: Argolicęq; viri:

Et veniunt omnes gentes/quas conspicit orbis

Quasq; fouent nitidī sydera clara poli.

Cū senibus iuuenes: fatua cū matre puella.

Intactus nullus hic gradus esse potest.

Ad classē celerem fatui properate sodales.

Currite: nauiculę/nam mora cuncta nocet.

Tempus adest sulcare fretū: & nūc pandere velū

Currite: iam pergīt fluctibus acta ratis.

Maxima nunc regio supereſt penetranda: sodales

O fatui: pedibus currite queſo citis.

Narragonū ad patriam & pmissas tendimus oras

Cogimur & stolidū sponte subire solum.

Maurusij

Nos tamen in tumido iactant discrimina ponto

Plurima: sollicitas & quatit vnda trabes:

Veliferi maris seuo clamore ciemus

Fortunam: nil nos impia vota iuuant.

Per varios casus. per seua pericula ponti

Currimus: & vite non modus vllus adest:

Et patimur lapsus/tempestate sçq; sonoras:

Et patimur medio naufraga fata mari.

Scyllam rabiem siculis spectamus in vndis:

Atq; charybdæo gurgite transtra volant.

Per syrtes lybicas remo sulcamus inertis:

Spectamus tumidi tristia monstra maris:

Delphinos: phocas/syrenes/atq; videmus

Tritonas: inuisum prodigiisq; genus:

Torpemus cantu: quo nostras inficit aures

Syren: languenti nosq; sopore premit:

Et Cyclopem grandæ siculo spectamus in antro

Dulichius princeps quem timuisse potest.

Quis locus est tutus: quo nunc considerare stulti

Possunt: & certos edificare lares?

Vsq; adeo tumidis prostrati mergimur vndis

Et portus tutus carbasa nostra fugit:

Ha merito: quoniam nullo sapientia cultu

Nos fouet: & stolidi figimus arma manu.

Heu dea stultitiei nobis nunc pocula Circe

Præbuit: & cantu pectora lassa ferit.

Eheu quid miseris prodest errare sodales:

Querite sed stabili littora tuta pede:

Ne rapiant fragiles Neptunia monstra carinas:

Sorbeat & nostras equoris vnda rates.

De hac materia. Virgili⁹
in. i. & iii. eñ.

Scylla
Charibdis
Syrtes.

Syrenes.
Triton.

Cyclops
Ulysses

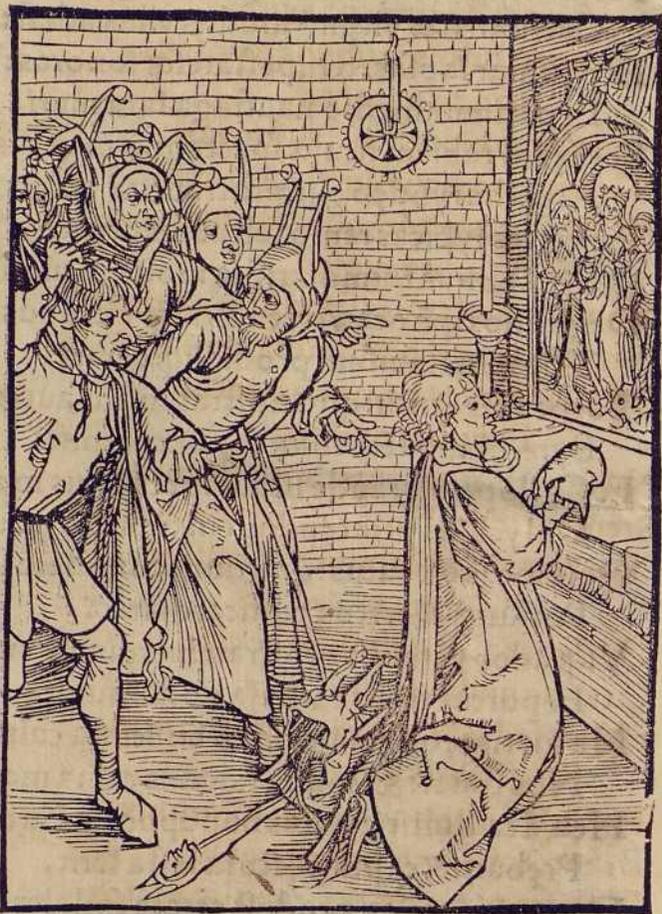
Circe.

Neptunia

Excusatio Jacobilocher. Philomusi.

Derisio boni opis

Ambulans recto
itinere & timens
deū: despiciť ab
eo qui infami gra
ditur via. Querit
derisor sapientiā
& nō inuenit: do
ctrina prudentiū
facilis. Qui deri
detur: inuocabit
deū & exaudiet
eū: deridetur enī
iusti simplicitas.

per. xiiii.
& .xix.
Iob. xii.
ps. xxxvi.

Vertimus naues fatuas latinis
Versibus: plectro siquidem strepenti:
Cudimus normas modo perbenignas
Plaudite muse.

Sebastiano
Brant gra-
tes agit

Gratias docto dabitis magistro:
Atq; doctori titulos merenti
Candidos: nostros legitis modos qui:
 Plaudite muse.

Ad salutare modo disciplinas
Atq; sincere documenta vite
Vertimus stultos numeris iocosos
 Plaudite muse.

Non decus mundi: titulusq; clari
Nominis traxit/volucrisq; fama
Ad salutare philomusa cantus:
 Plaudite muse.

Non bonos: laudes: precium ve molle
Nec fames auri philomusa traxit
Ad sacri fontes nemoris beatos
 Plaudite muse.

Nil superborum cupimus virorum
Stemma: nec claros capitis corymbos
Nec sacre lauri cupimus corollam
 Plaudite muse.

Qui leget nostri titulum libelli:
Gratias nullas referat libello:
Eleuet sed Brant rogo perdisertum
 Plaudite muse.

Prebuit nostris alimenta nymphis
Brant: & heroes tribuit beatos:
Estq; scriptorum venerandus auctor
 plaudite muse.

Gratie dulces: lepidęq; voces:
Et lepos blandus: lyricusq; nervus

Ex sinu illius fluitant scatentq̃:
Plaudite musę.
Sermo facundus: locuplexq̃ vena:
Structilis candor: calamus latinus:
Nil sonat quod sit latio indecorum:
Plaudite musę.
Sed modo diuos superos precamur
Prebeant nobis veniam benignam:
Pinximus q̃ sic fatuos inertes
Plaudite musę.
Me locus nauis: fateor: requirit:
Calceos nondum fatuos remouit:
Stultus & nondum posui cucullũ
Plaudite musę.
Sunt quibus nostrę placuere curę:
Sunt quibus nostrę satyrę grauedo
Displicet: dextram veniam precamur
Plaudite musę.
Nostra sic fari didicit iuuentus:
Peruigil sudor neq̃ me disertum
Fecit: haud magnos capio labores:
Plaudite musę.
Scriberem formas potius pedestres:
Sponte sed manant numeri canori:
Barbarum qui me faciunt poetam
Plaudite musę.
Gratulor nostrę siquidem iuuentę:
Gratulor docto pariter magistro:
Qui mihi suaves tribuit camęnas
Plaudite musę.

178
Sæculo nostro siquidem diserto
Gratulor: doctę sileant Athengę:
Et chorus vatum sileat latinus:

Plaudite musę.

Iam fouet passim celebres poetas
Theutonum sydus/gelidusq; Rhenus.
Laudibus quorum monimenta fulgent

Plaudite musę.

Quid magis fingit latialis orbis
Ritibus cultis: colimus platona:
Atq; sublimē colimus Maronem:

Plaudite musę.

Ergo certatim teneris camœnis:
Nauis & pictę rudibus figuris:
Et iuuentuti faueas precamur

Lector amice.

s.ii.

FOLIO
Nauis socialis mechanicorum.

Socialis navis me

chanicorum.

Stultorum trahitur collecta caterua virorum

Qui manibus querunt sepe alimenta suis.

Artificis quisquis signum preterdit: & affert

Quid sciat: & foueat qua ratione domum:

Ad sunt moechanici: quorum vela ampla leuata:

Cum celeri remo per freta vasta volant

Cur tamen hi fatui sint ad mea laxa vocati

Carbasa: iam causas cum ratione canam.

Cunctoꝝ veluti status mutatur/in omni

Tempore: nec stabili conditione manent:

Prover.xi.

Artificum pariter sic fit mutatio semper.

Hos fatuos merito nostra carina vehit.

Hoc vitium primū est: ꝓ seruus quisꝓ magister

Esse cupit: callet & tamen ipse nihil:

de elec. cum
in magistrum
lxi. dif. miserꝝ
xlix. dif. sacer
dos.

Artifices multi fatuiꝓ sine arte vagantur

Stultitia merces diminuuntꝓ sua.

Alter in alterius damnū sudore laborat:

Se tamen in primis decipit exspolians:

Vendit opus magna forsā mercede paratum:

Ezech.vii.

Incitat & vexat hunc quia liuor edax:

Attamen artificū deformis abusio secte

Paupertate graui corpora multa premit.

Hi res mox vendūt positas ꝓ merce minuta:

Hi precio vendunt pro leuiore suas:

Alter in alterius damnum contemnere lucrum

Lenit.xxv

Affolet: & vendit tunc male sarta palam.

Qui modico vendunt precio: res non bene sertas

Ecclesi.xxvii.

Vendūt: artifices hęc mala culpa notat: s.iii

Omnes qui cupiunt emptores fallere blandis
 Fraudibus: hi certe se quoque decipiunt.
 Mechanici culpas & stygmata nigra merent.
 Turpantes operas / artificesque manus:
 Decrescunt omnes mercatus: nemo fidelis
 Mercator: qui uis ditior esse cupit.
 Rebus in humanis mutatio tanta laceffit
 Multos: atque inopes reddit ubique viros.
 Non opus est multis facinus componere verbis
 Artificum: liuor pectora cuncta trahit.
 Temporibus nostris que constans esse laborat
 Hunc stultum vulgus insipidumque vocat.

De Nicolao Renner

acuphaho Argen. Sebastianus Brant:

Finis adest operis / necte Nicolae videre
 In nostra potui / Renner amice rate.

Comedit mult
 tal acus simid

Qui tamen innumeros fatuos facis: & tua multi
 Ora vident / acubus que tibi plena scatent.

Quas comedis rursusque voras / vomis / imbibis atque:
 Prestigio hoc stultos fallis ubique tuos.

Saluator lu
 doru pascha
 lium.

Tu deus interdum scandis super ethera. rursum
 Decidis: & bibula cum grege pascha tenes.

Simeamater adest buccas dedit illa / genasque
 Et linguas multas: ingeniumque citum.

Addubito iccirco si te Gallos: vel Iberos:
 Inter Germanos / Italicosue locem.

Hic posui artifices inter / variisque negoci
 Te turbam: nunquam solus enim potes esse.

Argen. plures
 iueniet socios

Narragonum in patriam tecum proficiscar: in vna
 Naue: dabit socios vrbs tua stultiuagos.

De singularitate quorūdā
 nouorū fatuorū Additio Sebastiani Brant.

Te nostram accepit vertisse Iacobe carinam:
 Atq; illam latium nunc sapere eloquiū:
 Gaudeo: Lolhardos quos pretermisimus olim
 Beguin asq; iuuat his nec abesse suas.

Ps. lxxix

s. iiii.

Caneudū ē a
beguinis . de
fr̄g. fraterni/
tatis . p^o prin.
glo. in cle. i. de
reli. do.

Est operę precium non ignorare Beguttas
Begardosq; suos: hippocritūq; genus.
Quos nimis arta prius cōplexa est cymba: liburnū
Nunc propriū: & laxis transtra parabo foris.

in cle. ad no/
strū de here.

Currite lolhardi/beguine / siue begutte/
Currite begardi: spiritus ire iubet.

Vos hominē ex toto presentī in carne putatis

Perfectū: & summū tangere posse gradū

Vsq; adeo / vt nunq̄ deinceps mortale patrare

Crimen: & vt nequeat proficere ulterius.

Perfectos igitur tantos quoq; / classis abacta

Expectet comites: stultiuagosq; viros.

Currite nauis eat: fatuosq; sequamur euntes:

Ne sine beguinis tanta caterua ruat.

Cernitis vt stulti totū mare & æquora cōplent

Nec modus aut numerus nauibus atq; viris.

Sępe oculos hominū orientū clauditis: ante

Qz mortis tēpus vel necis hora venit.

Claudite presentis periturę lumina turbe:

Atq; operi nostro ponite quęso modū.

Sit satis hunc fecisse prius vobis vel honorē

Qz non vulgari vos rate cōposui.

Ne populus si vestra notet mala crimina: forsan

Non prauos modo / sed pellat ab orbe bonos

cle. i. de re. do Nec vos de populo vultis / neq; plebe videri:

Nec cleri in fortē vos deus ipse vocat:

Iccirco dignā vobis sedē ipse nequiū

Theutonica in nostra ponere naue prius.

dic. cle. ad no/
strum. Cū tamen in patria Germana / & theutonico vrbe.

Pullulet & vigeat vestra ea scęta nimis.

Colligere attēpto turbam dūtaxat iniquam:
 Este procul fratres/quos bona vita tenet.
 Qui normam vitęq; modū/sancctitaq; patrum
 Seruatīs: non vos ledere pergo bonos.
 Sed turbam indoctam: quę cū nil discere possit:
 Nec voluit: longam quęrit babere togam.
 Ne si vulgus erit: cogatur ferre laborem
 Artificum: & manibus quęrere forte cibum.
 Inde est q̄ quęrunt tranquillam habuisse quietē:
 Atq; vacare graui posse labore tamen.
 Non is est animus/non mens/sint vt Madalene
 Verum vt bufonem lena suum inueniut:
 Ocia seētantur/torporem & desidiamq;
 Hinc hosti antiquo nequitie arma parant
 Proinde sibi reputant credūt quoq; cuncta licere
 Humano neq; sub viuere & esse iugo.
 Libertas (aiunt) vbi spīritus esse probatur:
 Spīritus at spīrat: liberiora licent.
 Inde putant nulli capiti se subdere posse:
 Acephali cupiunt viuere & esse palam.
 In grege conueniunt: viuunt sine rege locuste:
 Puniat vt nemo corrigat atq; nephas.
 Quin etiam interdum laico sua crimina fratres
 Confitentur: agunt alterutrumq; vices.
 Oscula mortali dicunt damnanda reatu:
 Offitium carnis sed veniale ferunt.
 Hinc passim fratres per cōpita cuncta: sorores
 Quęrunt/solantur/concrepitantq; fores.
 Signaq; dant dygitis pulsantibus: atq; recepto
 Responso: admittit ianua quęq; suum.

147
 Protestatio
 nihil dicere
 volen̄ p̄ bonos
 aut appbatos

ii. thessa. iii.

vt dicere pos-
 sint id Eccl. 51
 de cele. missa.
 cū marthe.

c. nisi cū pridē
 dererū.

dic. cle. ad no-
 strum.

ii. corin. iii.

xciii. di. nulla

Prouer. xxx.

glo. xxv. dif.
 vni. glo. de of
 ordi. pastoral.
 glo. de fur. c. ii
 dic. cle. ad no
 strum.

glo. in cle. i.
 de reb. do.
 & c. diffinim⁹
 xviii. q. ii. &
 c. p̄nitiosam

Tum procul abiectis matellis/atq; cucullis
Lolhardi in turpi veste/breuiq; patent.
Grandibus exutis sotularibus atq; cothurnis:
Beguine incidunt:calceolosq; mouent.
Tunc opera incipiunt comunia:tunc labiorum
Hos operit labor:& facta sororia agunt.
Si qua casta soror velit/atq; pudica videri:
Et que fraternos abnuat accubitus:
Carpitur:& norme violatrix dicitur:extra
Sit numerum:& careat funditus alloquio:
Illi comunes neq; enim venie ve/preces ve
Subueniunt:vrnam hec fregit/& vrceolum.
Quin etiam arguitur maiori crimine:penam
Quo ferat/& subeat fratris ad arbitrium.
Hunc ego peruersum lolhardum seu goliardum
Dicam:qui ventri viuat & vmbilico.
Nequitiam illorum carpunt mea carmina:sanctos
Atq; bonos fratres carpere nemo volet.
Quos vel apostolice sedis mandata probarunt:
Vel quos comendat vita laborq; bonus.
Ast quida bullas producunt sepe/quibus sint
Absq; opere:humanis delitiisq; vacent:
Et quibus impune possint quecuq; patrare
Non bona:& a nullo vindice habere metum:
Seq; pares faciunt monachis:Veste q; sacratis
Virginibus:quibus est regula grata deo:
Canonicos habitus/nomen/vestemq; pudicam
Vsurpant:sedenim sub cute vulpis inest.
Sic habitus simulant multi sanctosq; bonosq;
Intus qui rapida tygre/lupoq; scatent.

A. An. x.
p. cxxxix

de. i. de vi. &
ho. de.

Protestatio.
Prover. xi.

C. de epis. &
de. deo ama-
biles.

Ezech. xiii.

Math. vii.

Nomine diuorū subiere cubilia multi	Ouidius
Casta: sed incerto mox rediere gradu.	
Quis rogo summe pater/valet explicare: nefanda	Inuenalis in satyra vltra
Crimina: quę fiunt sub specie vsq; bona?	Sauromatas.
Liberius poterit nemoq; licentius: vsq;	
Fallere credentes q̄ genus hippocritū.	Esaie. ix.
Introitu Curios simulāt: sed Clodius exit:	
Sub christi spetie/demon inique late s.	
Ve tibi ve maledicta cohors: quę nomen inane	Math. xxiii.
Relligionis habes: quod tua facta negant.	i. thimo. iiii.
Nempe opera effingis sathanę: qbus esse probaris	Prouer. xx
Filiolus sathanę: luciferiq; puer.	Iohan. viii
Quisquis enī est genitus sūmo a genitore/deoq;	Iohā. ii. iiii.
Hic mandata dei seruat / & efficiet:	& v.
Qui vero e terra genitus: terraq; sepultus:	Ad collo. iiii
Semper erit quęuis terrea sola placent.	Luce. vi.
Quem semel arripuit fatuorum claua: cucullus:	Iohan. iiii.
Mitraq; vix veterem deiicit ille togam:	ii. Petri. iiii.
Hinc p̄corę xhortor/moneo/rogo/flagito cūctos	Apostropha ad Philomū
P̄uideant: linquunt qua statione ratem.	sum.
Nostri etenim portum quęrunt lyncresq; faseli:	
Cędo libens: meritum docte Iacobe feres.	
Qui mea vertisti vulgaria plaustra/reuidi	
Illa ego: perlegi: sat placet atq; labor.	
Nota magis fuerat nobis inuentio nostra:	Quare Seba. Brant. cōcor/ dantias huic operi apposui ent.
Quo quęq; excerpsti dicta decora loco:	
Itcirco ascripsi loca concordantia: lector	
Noscere quo valeat: singula quęq; cito:	
Qui tamen & veniam dabit impressoribus oro:	Parcendum impressorib?
His quia festinum nil satis esse potest.	

Nempe manu propria semel atq; iterū illa reuidi:
 Signauit/inuerſa multa ſubinde manu:
 Sed tamen illorum præceptis labor: atra reliquit
 Plurima/quæ nollem: quæ mihi diſplíceant.
 Quæ ſi forte videt lector bonus atq; peritus:
 Dat veniam: erratum nec putet eſſe tuum.
 Criticus at ſi quis/cui ſueta calumniã cordi:
 Perleget: in ſannas incidit ille: ſcio.
 Sufficiet ſed enim doctis feciſſe laborem
 Complacitum : ſtultis nil ſatis eſſe poteſt.
 Nec mihi principio mens ſubfuit/atq; voluntas
 Scribere: vel ſtultis cõplacuiſſe viris.
 Eccleſi. viii. Nec tibi propoſitum fuit: vt ſatis eſſe putares
 Prudenti: & fatuo tam bona ſcripta viro.
 Eccleſi. 37. Iccirco ſtultis linguam linquamus inanem:
 In cuius manibus vitaq; morſq; ſedet.
 Prover. xviii. Singula qui carpunt/cupiunt doctiq; videri:
 Eccẽ. x. Nec quicq̃ norunt/ſed ſua ſola placent:
 p̃. lxxix. Ille ferus/multos agros depaſtus: at olim
 Decidet: & nidũ perdet aueſq; ſimul.
 Eccleſi. xx. Hos operis noſtri fatui mihi ſiſtere finem
 Sapien. ix. Omnia qui carpunt: cum nihil efficiant.
 Iohan. xv Nil ſatis egregium/dignum/præſtanſq; bonumq;
 Ad gala. 1. Quod cunctis poſſit (crede) placere viris.
 xlvii. di. ¶ ad Concluſio. Vicisti precibus (fateor) ſuauiſſime frater
 operis Me: tua quo videam/carmina peruideam:
 Quod potui effeci: gaudet tuus ille magiſter
 Diſcipuli ingenium tam valuiffe ſui.
 Perge bonis ceptis: rogat id tuus atq; Ioannes
 Olpigena: fauſto fine/diuq; Vale.

Epistola Jacobi locher.

Philomusi ad humanissimum fautorem suum. D.
Iohannem Bergmanū de olpe. Archidiaconū
Grandisuallis: huius operis promotorem.

Et si non dubito amice iucundissime: plures na-
sutos Criticos: nebulonesq; pphanatos/ nris lucu/
bratiunculis iamiam de extincta fauilla suscitatos
esse: tamen iuuentus nostra/ qua suauioribus ac po-
litoris doctriņę musulis semper adhesimus: facile
importunos occurfus latrantium superabit: Si no/ Brant.
bis pceptoris nostri facundissima manus affuerit
nullas barbarici gregis cōtumelias formidabimus.
Quis enim mediocriter doctus: adolescentis/ & na-
ti & contendentis ad virtutē: litterariam istanc au-
datiam improbabit? Etas iuuenilis Tibullū suum il-
laudatum nō reliquit: cuius ipse quidem iucundissi-
ma elegiacę scriptiōnis monimenta posteritati fa-
crauit. quid enim maius? quid prestatius? quid ve-
laudabili? iuuenis sub rigido sydere natus? glandi-
bus enutritus: in pagis Suguie ablaetatus/ attetare
potuit: q̄ sacras castalis vndas lambere: cortinam
phæbados tripodasq; ore parū diserto continge-
re? Sed me phœb? amat: sunt huic mea carmia cu-
re. Barbaricasq; meo pellit de pectore voces. Dat
citharā: lyricosq; sacro cū pectine neruos: Et pha-
retas: q̄ me tutum nunc vndiq; reddunt. Sed quia
nemo vnq̄ ad vmbilicum tam perfecte suas dedu-
xit paginas: aut adeo demorsos sapuit vngues: q̄

nō suorum operum titulīs hiantes fauces: linguāq;
Tímoníanam prouocaret. Asínii pollionis notam/
M. Ciceronis laudabilis ac incredibilis eloquentia
effugere nō potuit: Marōis argutissima musa: styg-
matias ac sibila sensit. Sed qui ī cineres mortuorū
impíos latratus vomunt: cū laruis luctari censent.
Carere debet etiam vitiis omnibus: qui in aliū pa-
ratus est dicere: inquit Cicero. Parcāt itaq; p̄ deos
imortales oro/tenelle audatē litterariū greges: &
mediocritatem ingeniolī mei çqual lance pensitent
rhinocerotisq; nares: latratus efflantes/ferreo pes-
fulo obstringant: Et si barbaricę telluris sterilitas
me ad litterarum studia vix concitarit: tamen quia
mortales omnes/natura quadam ad sciēdi cogni-
tionē accendimur. propterea explosis ab ingenio
teterrimis ignorantie tenebris: animum Heliconis
rore perunctū/ad scribendum appuli. Utinam dii
immortales primitiis nostris auras salubres: ven-
tosq; tranquillū spirantes: benigne tribuerent. Ut
femina mentis nostre/splendidissimo virtutum glo-
bo fulcita: doctrina (quā profitemur) coalescerent:
& editis litterarum monumentis spetiosissime efflo-
rescerent. Tu tamen in primis: Iohannes Bergma-
ne: dignus mihi videris: qui humanitate (quę po-
tissimum mortales oblectat) & singulari munificen-
tia: qua in omnes tibi pares vteris: litterarum stu-
dia adeo extollis: vt ab inferis litteras squalore lu-
rido obsitas: in Germaniā reuocare videaris. qđ
enim magis in te mirari solemus: qđ alacritatem istā
tuam: qua studiosos homines ad scribendū prouo-

cas. Tuīs enim fecundissimis sumptib⁹ egregios li-
 bros emūcto charactere/ac graphice exaratos ī lu-
 cem profers. Quod enim laudis & glorię ceteri scri-
 bendo consequunt: hoc tu bonas promouendo lit-
 teras assequeris. Igitur has litterulas nostras/in te
 stimonium indelebilis amicitię: ī sine libri inprimi
 iussimus: vt optimus q̄sq; tuā in me humanitatem
 mansuetudinē/familiaritatē/liquido cognosce-
 ret: Vale ex Castello Franco Germanię: Anno
 Millesimo quadringētesimo nonagesimo septio.

Ad eundem Iohannem. B. de Olpe.

Me rogo cōmendes nostro iucunde Iohannes
 Thēdigene: hunc saluum me rogitante iube.
 Si quid forte agitem querat meus ille magister?
 Dicitō me saluum viuere/& esse suum.
 Proinde sibi incolumem vitam/famāq; precabor
 Perpetuam, valeat Brant meus ille diu.

Ad numeros suos ut.

Iohannem Bergmanum festine adeant.

Ite rudes numeri: millenas ferte salutes
 Bergmano: ad nitidos & properate lares:
 Vos etenim fido trepidantes corde tuetur:
 Accipietq; pio munera nostra sinu
 Exarmatus enim pharetris comitatur Apollo
 Vos modo: cum fidibus auricomaq; lyra:
 Ludit & arguta modulos testudine dulces:
 Blandidulos saltat concinit atq; choros:
Hoc duce foelices numeri procedite: vulgus
 Indoctum vobis nec nocumenta dabit.
 Impia nil rabies fatuorum: nulla nocebunt
 Murmura: fortunam dexter Apollo feret.
 Seu vos fumificas aetne penetrare cauernas
 Contingit: sylvas lestrygonum q; truces:
 Seu vos per lybicas fors inuida voluat harenas:
 Siue per angusti saxa sonora freti.
 Siue molorchum nemus: aut per caspia regna
 Contingit: scythicas aut penetrare niues
 Siue charybdeos scopulos contingit adire
 Immanes Thurcos: siue videre Geras:
 Carmina vos sacro vibratus lumine phoebus:
 Iam pharetra cinctus concomitatur iter.
 Mirantes oculos radiis illuminet: atq;
 In vobis tenebras non sinet esse truces
Hoc duce: magnatum celsas conscenditis arces.
 Principis & vobis ianua magna patet.

Abiciet clypeum miles dum carmina voluit:

Atque minas ponent marria tela truces.

Gorgonis aspectus numeris mulcetur amoenis

Aegidis atque angues suavia dicta stupent.

Indocti doctique simul dictata reuoluent:

Atque genis lepidis oscula blanda dabunt.

Ire procul: nec vos pudeat sic esse tenellos:

Scribuntur teneri simplicitate ioci.

Qui canit Aeaciden fortem: quaeve Hectora seuum:

Qui ve canit lybicos argolicosque duces:

Scipiadas geminos vel qui: duo fulmina belli:

Et Curios sanctos: Fabritioque canit:

In cute festiua numeros deducat: & apte

Nectat ad heroes verba soluta pedes:

In vobis fulgent tyriis non illita succis

Munera: sed splendet simplicitatis honos:

Ite rudes numeri millenas ferte salutes

Bergmano: ad nitidos & properate lares.

Dicite: vos primum Titioni ostendat amico:

Vosque idem videat peruideatque velim.

Illius in laribus/doctoque sub hospite: noctem

Linquite: & in lucem pergite liberius.

Vos hilari excipiet fronte ille. dabitque benignam

Et solitam musis perplacidamque domum.

Ille patrocini o iuris defendere multos

Vt solet: accipiet vos ita praesidio.

Vestram aget ille libens causam: & tutabit omnem:

Quin propriam dicet remque agere inde suam.

NIHIL SINE CAUSA.

Olpe.

Quanta vis
carmis

145

Finis stulti
fere nauis

f. i.

De fatuis sagittariis

Si non vultis indignari

Et poetam criminari

Boni sagittarii

Io. Io.

Ludos fingam pharetrales

Atq; pugnas sociales

Festiuo dictamine

Io. Io.

Signum ego collocabo

Atq; metam designabo

Prope littus equoris.

Io. Io.

Ad istam communitatem

Letam & sodalitatem

Empta sunt nunc munera

Io. Io.

Quisquis telo ferit signum

Is habebit numus dignum

Laudes quoq; meritas

Io. Io.

Certus ordo sagittarum

Ictus atq; pharetratum

Signabuntur numero

Io. Io.

Primum gradum is habebit

Primam sortem & tenebit

Quem preponit numerus

Io. Io.

Ille suem grūnientem
Idest stultum mugientem
Sciffis portet manicis
Io. Io.

Qui non bene preparatus
Telis: neq; pharetratus
Stultus iactat aleam.
Io. Io.

Illud tamen est cachynno
Subsannādum & lapillo
Atro numerabile.
Io. Io.

Semper excusationes
Qz habent & rationes
Stulti sagittarii.
Io. Io.

Hinc chorda non est recta
Huic tela non directa.
Arcus aut est debilis
Io. Io.

Caute perdit hic locatum
Signum: atq; figuratum
Oculis inditium.
Io. Io.

Mille fingit rationes
Et sic excusationes
Stultus sagittarius.
Io. Io.

Sed quid velim his notare
l.ii.

Rythmís. & significare

Auch rem accípies.

Io. Io.

Stultos taxo nunc prophanos

Quorū labor est inanis

Et spretus ab omnibus

Io. Io.

Plures volunt sagittare

Atq; telum iaculari

Nulla prouidentia

Io. Io.

Dignos plausus hic meretur

Laudes veras consequetur

Nomen & laudabile

Io. Io.

Ad amissim qui suspendit

Signum: atq; cōprehendit

Quod vult iacularier

Io. Io.

Pauci tamen veritatis

Signum & dexteritatis

Telis suis feriunt.

Io. Io.

Signum ad quod sapientes

Iaculantur & prudentes

Est in alto positum

Io. Io.

Hic sit bene p̄paratus

Sit & bene pharetratus

Qui vult istud tangere

Sit futuri meditator
Sit presentis moderator
Sit actor preteriti.

Io. Io.

Ratione sit vibratus
Illibata: sit formatus
Oculis & lynceis.

Io. Io.

Qui Sophie perforare
Signum vult & iaculari
Prope sapientiam.

Io. Io.

Raro bene sagittare
Scimus: telum & vibrare
Lyppi nam sunt oculi

Io. Io.

Pauci habent herculeas
Nunc sagittas & pharetras
Cuncta quibus tetigit.

Io. Io.

Stultus ergo iaculator
Et ignarus sagittator
Porcum fouet sordidum.

Io. Io.

Egloga thome beccadelli Cimbri adolefcē
tuli primariū & impuberis domino Thome
Wolfo sancti thome argentinenſis ecclie
canonico digniſſimo/ac amiciſſimo ſuo di
cata. Philorhenus & melophilax

- Phi. Marcia roma fuit bello crepitantibus armis
Predita: que populos frenabat ſola ſupbos
Roma potens olim: europamq; aſiamq; ſubegit
Barbaricaſq; alias gentes atq; extera regna
Omnia mutant vertuntur & omnia paſſim
Hunc galli decies quos vicit roma iugumq;
Impoſuit collo. domuitq; leuiſſima corda
Ascendere alpes comitantibus vndiq; turmis
Gallorum fremitu ceſſit pulcherrima Roma
Talia quandoquidē voluunt ſua penſa ſorores
En ab eo hos nunq̄ viſurus agellos
- Me. Quo properas noſtre decus o philorhene camene
Fiſtula cui reſonat noſtris notiſſima terris
Dic quo feſtinas. que tanta negocia nunc te
Verſant: ne mollem poſſis ſpirare quietem
- Phi. Melophilax nobis multos numeramus amicos
Sed ſatis eſſe putem ſi de tot milibus vnum
Inuenias: ſecreta tui cui credere poſſis
Conſilii: & quicquid ſub pectore conditur imo
Te fidum ex tanto numero nouiſſe ſodalem
Melopniſax letor multis rationibus vnum
Hec ſunt nota ſatis ſed quod nunc inſtat agamus
- Me. Quodq; peto peragas: niſi ſim tibi forte moleſtus
An quicq̄ vero poſſim reticere ſodali
- Phi. Quicquid nunc agitem: paucis (aduerte) docebo

Fama malis gaudens (vt scis) per rura vagatur
Gallorumq; refert iterum properare superba
Agmina: qui italicas veniant popularier oras
Trans alpes remeare meo snia cordi est

Italicis poteris letus ne recedere terris Me

Florida rura vides & pingua messibus arua

Nunc citiso saturę distendunt vbera vacce

An poteris patrios dimittere amice penates Phi.
Cum fuerim solitus nostram tibi pandere mentem

Qui mihi sint patrii nescis o stulte penates

Italicis non est (credas mihi) patria terris

Pulchra mihi patria est gelida celebrata sub arcto

Romanis infensa viris quibus aspera bella

Intulit: hanc vicit marius sed fraude doloq;

Scire libet sub quo tegitur tua patria celo Me.

Illa ducis sequitur gaudens vexilla Philippi Phi.

Hunc amat hucq; fouet solito huc venerat amore

Huius diuitię toto celebrantur in orbe

Hanc urbem extollunt felici nomine Cimbri

Flandrenses quos nunc mutato nomine dicunt

Illic formosas poteris reperire puellas

Illa quidem merito foelix prouincia dici

A quocunq; potest: & fortunata vocari

Que regitur dulci diuine stirpis alumno

Vt decet hanc iuuenis belloq; & pace tuetur

Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo

Quo iactare potes genitum te sepe parente

Fortunate puer manet ingens gloria nomen

Nempe tuum quem non tribuet tibi funus honorē

Sed sumę virtutis apex quo scandis in astra.

O vtinā p̄stent tibi numina magna fauorem
O decus egregium diuini facta parentis
Iam sequeris gaudesq; seq̄ dominantibus armis
Fortunitate parens eadem cui gaudia natus
Tanta parat merito felix meritoq; beatus
Ante obitū poterit sup̄maq; funera dici
Preterea venerat̄ amat sceptroque potenti
Maximiliane tuo regitur Germania belli
Princeps nobilium germen quoq; sola viroꝝ

Melophilax.

Ergo beatus eris iuueni q̄ stirpe deoꝝ
Progenito parebis & hunc venerabere diuū
Nō eadem inuideo/letor magis inclita cum sit:
Nempe tibi patria & felice principe tuta
Aduertas mulcebo tuas puto forsitan aures:
Si philorhene tibi referam quod fertur vbiq;
Maximilianus adest /placet acclamatus ab omni
Italia referens aq̄las dominantibus armis
Nunc aquila veniente timent nec credere galli
Italię se posse putant iterūq; venire
Hęc si vera forent: si Maxmilianus adesset
Tunc timor omnis abest & erūt mihi numina p̄sto
Ast incerta volat fallax quoq; fata p̄ orbem
Sępius: atq; replet falsis clamoribus aures
Verba satis dedimus: si vera est fama manebo
Hunc ego pastorem mihi quē dedit altus appollo
Cōueniā cōmitē musarum & semper amicū
Fertilis huic patria est rerū argentina redundans
Hunc mihi non rapiet terra/ inclementia mortis
Iamq; vale: & tibi sint felicia numina semper.

Fama